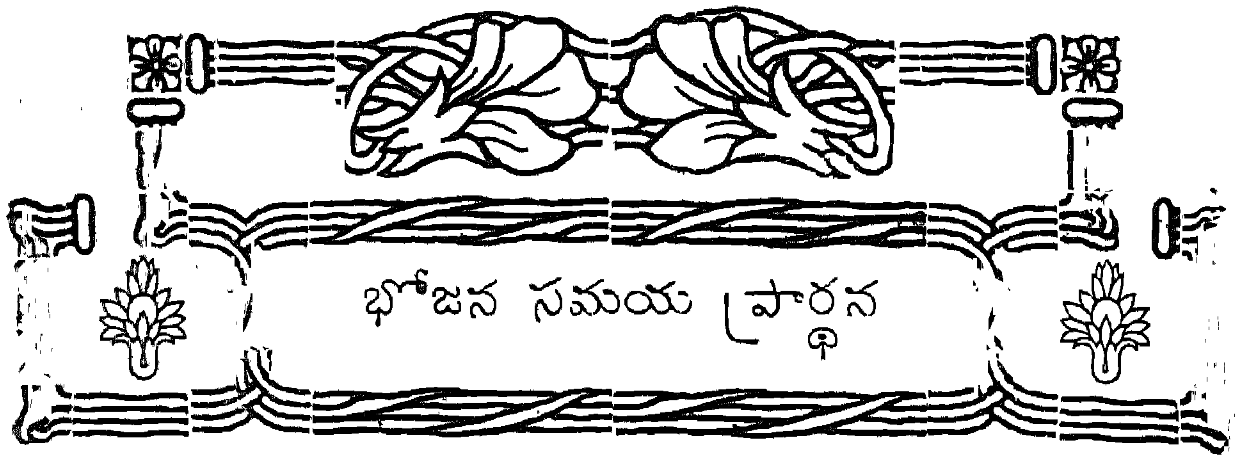
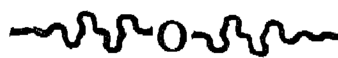

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఆహాహా నీదయ, పుట 182; శ్రీలోకేశా, పుట 183.

(1) సాంఘికము

వ. నిఖిలభువనైకజనకా! నీయనుమతిచే సర్వప్రాణులును జీవనాధారమునకయి పలు తెఱంగుల యాహారంబులను గల్గియున్నవి. నీవు మాకయి ప్రసాదించిన యీ ప్రసాదము మాయొక్క దేహపోషణంబును మాత్రము సేయునది గాక మా యాత్మలనుం గూడ పోషించునదియుఁగూడ నగుగాక! మా యన్నప్రదాత నాశీర్వదింపుము. వారి కుటుంబమునుం బరిజనంబును నాయురారోగ్య భాగ్యంబులతో నాశీర్వదింపుము మమ్మెల్లర నాశీర్వదింపుము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః. హరిః ఓం.

ఓం.

పరబ్రహ్మణేనమః.

బ్రహ్మధర్మమూలసూత్రములు.

ఏకమేవా ద్వితీయం

సత్యంజ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ

బ్రహ్మ కృపాహి కేవలం

సత్యమేవ జయతే

ధర్మంచర ధర్మాత్పరన్నాస్తి

యతోధర్మ స్తతోజయః

విషయ సూచిక

ప్రథమ భాగము

బ్రహ్మోపాసన

విషయ సూచిక

విషయ సూచిక

ద్వితీయ భాగము

బ్రాహ్మ గీతములు

పుట సంఖ్య

విషయ సూచిక.

ఉద్బోధనము : సశేషము

స్తోత్రము

విషయ సూచిక

స్తోత్రము: సశేషము

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : సశేషము

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : సశేషము

వందనము

**

విషయ సూచిక

ధ్యానము

విషయ సూచిక

అనుతాపము : సంశేషము

ప్రార్థన

విషయ సూచిక

ప్రార్థన : సశేషము

పుట సంఖ్య

విషయ సూచిక

ప్రార్థన: సశేషము

విషయ సూచిక

స్తోత్రము: సశేషము

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : సశేషము

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : సశేషము

వందనము

**

విషయ సూచిక

ధ్యానము

విషయ సూచిక

అనుతాపము : సంశేషము

ప్రార్థన

విషయ సూచిక

ప్రార్థన: సశేషము

విషయ సూచిక

ప్రార్థన: సశేషము

విషయ సూచిక

ప్రార్థన : సశేషము

విషయ సూచిక

తత్త్వోపదేశము : సశేషము

ధర్మోపదేశము

విషయ సూచిక

ధర్మోపదేశము: సశేషము

మేలు కొలుపు

ప్రాతఃకాల గీతములు

విషయ సూచిక

ప్రార్థన: సశేషము

విషయ సూచిక

తత్త్వోపదేశము : సశేషము

ధర్మోపదేశము

విషయ సూచిక

ధర్మోపదేశము: సశేషము

మేలుకొలుపు

ప్రాతఃకాల గీతములు

విషయ సూచిక

ఉదయకాల గీతములు

భోజన సమయ కీర్తనలు

సాయం సమయ గీతములు

నూతన గృహప్రవేశ సమయ గీతములు

శిశూదయ సమయ కీర్తనలు

విషయ సూచిక

లాలి పాటలు

నామకరణ సమయ గీతములు

అన్నప్రాశన సమయ కీర్తనలు

అక్షరాభ్యాస సమయ గీతము

గొబ్బిపాట

విషయ సూచిక

పెండ్లి పాటలు

సంతోష సమయ గీతములు

కష్ట సమయ కీర్తనలు

విషయ సూచిక

రోగసమయ కీర్తనలు

విషయ సూచిక

జన్మవర్ధంతి సమయ గీతములు : సశేషము

విషయ సూచిక

మంగళము : సశేషము

తృతీయ భాగము

బ్రహ్మ పద్యములు

(ఉపాసకులు కొందఱయినను, అందఱయినను ఒక బ్రాహ్మ గీతము పాడిన పిమ్మట ఉపాసన ఆరంభింప వలయును.)

ఉద్బోధనము

బ్రహ్మమునకు నమస్కారము

ఎవ్వఁడు ఈ లోకమును సృజించి యేలుచున్నాఁడో ఎవఁడు ఇందుండెడి యెన్నఁగూడని ప్రాణులను అపారకరుణతో కాచుచున్నాఁడో, ఎవ్వాఁడు పాపులగు మనలను పావనులనుగా చేయసమర్థుఁడో అతఁడొక్కఁడే అప్రమేయ పరబ్రహ్మాఖ్యుఁడు. అతఁడు ఈ యుపాసనా స్థలమునందును వేంచేసియున్నాఁడు. మనము అతనిని భక్తితో ఉపాసించుటకై యిచ్చటచేరి యున్నారము కాన అతఁడు మనయుల్లములయందు పవిత్రమైన శ్రద్ధయును ప్రీతియును కలుగునట్లు కరుణించి మన ప్రార్థనలను సఫలముగ కావించును గాక.
(ఇచ్చట ఉద్బోధనారూపమయిన బ్రాహ్మగీతమును పాడవలెను.)

స్తోత్రవందనము

"సత్యంజ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ ఆనన్దరూప మమృతం యద్విభాతి శాన్తం శివ మద్వైతం శుద్ధ మపాపవిద్ధమ్."

నిత్యుఁడై సత్యమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడై, ఈ విచిత్రప్రపంచమునకు కారణభూతుఁడై, దీనియందు ఉండెడి సకలాత్మలకును ఆత్మయై, లోపలను వెలుపలను అంతటను నిండియుండెడి లోకనాయకుఁడా! నీరక్షణము లేక ఒక క్షణమైనను నిలిచి ఉండుటకు అ

గీ. ౨.

ప్రహ్లాదచర

గిరివష్య ప్రకాశిక

గోలుదికాలమైనను ఆనందమును అనుభవించుచున్నవి. దుఃఖసాగరమందు మునిఁగిపోయెడు మా హృదయములు నీయందులయించి సౌఖ్యమును తృప్తినిపొందుచున్నయవి. నిన్ను ఆరాధించువారందఱును నీ దివ్యనామసంస్మృతియను వెగటులేక పానముచేసి ఆత్మశాంతిని పొందుచున్నారు. నీవిషయమునందు తక్క మాకువాస్తవమైన యానందము మఱి దేనియందును లేదు. ఓ యానందమయుఁడా! నీకు వందనము చేయుచున్నాము. కరుణించి కైకొనుము.

ఓ భగవంతుఁడా! నీకృపాసముద్రమునకు పారములేదు. నీవు పితృవాత్సల్యముతో దాసులమగు మమ్ము సాధారణముగా కాచుటయే కాక మాకు ధైర్యమును ప్రసాదించి ఆపత్తులనుండియు వ్యాధులనుండియు మమ్ము తొలగించి యేపాపముగాని మమ్ము చేరనీక పలుదెఱంగుల మమ్ము రక్షించుచున్నావు. గతి లేనివారికి గతియును, పాపము అనెడి సముద్రమును దాటుటకు తగిన యోడయును అయి, వెలయుచుండు కరుణాపూరితుఁడైన ప్రేమగల తండ్రీ! నీకు స్తోత్రమును గానించుచున్నారము. మమ్ము రక్షింపుము అవశ్యము.

పాపరహితుఁడవును పరిశుద్ధుఁడవును అయిన యీశ్వరుఁడా! నీ పరిశుద్ధమహిమయను వెలుఁగుచే మాపాపమను చీకటిని పోఁగొట్టుచున్నావు. నీసాన్నిధ్య విశేషముచేత పాపుల హృదయములు పావనములగుచున్నవి. దయాసహితుఁడవయిన ఓ నిర్మలుఁడా! నీవు తప్ప దాసులమగు మాకు వేఱుగతి లేదు. గనుక నీవే గతివని యెంచి తల్లి

వనియును తండ్రివనియును రక్షకుండవనియును పాపవిమోచకుండ వని యును తెలిసి నీ యపారప్రేమను మితజ్ఞులమగు మాదుభాష వర్ణింప శక్తికలది కాదుకదా యని నిష్కపటముగా మనస్సునందు ఎంచి అష్టాంగ ప్రణామమును కృతజ్ఞతతో ఆచరించుచున్నారము.

(ఇచ్చట స్తోత్రరూపముగాఁగాని వందనరూపముగాఁగాని ఉండు బ్రాహ్మగీతమును పాడవలయును.)

ధ్యానము

(ఆచార్యుఁడు ఈక్రిందివాక్యములనుచదివి ఉపాసకులను ధ్యాన మునకు పురికొల్పవలయును.)

సర్వసాక్షియును, సర్వకారణుఁడును, మనలోపలను వెలుపలను వ్యాపించి యుండువాఁడును, మనతండ్రియును, స్నేహితుఁడును, తోడునీడయును, అయియుండు భగవంతుని కొఁచెమైనను చాంచల్యము లేని మనసుతో మనము మననము చేయుదము. అతడు కరుణించి మన జ్ఞాననేత్రమునకు ప్రసన్నుఁడై తన పవిత్రసాన్నిధ్యమును మనము అనుభవించునట్లు ప్రసాదించును గావుత!

(ఉపాసకులు అందఱును కొంతసేపు మౌనవృత్తితో భగవంతుని లక్షణములను ఆస్తిక్యమును మనస్సునందు నిలిపి ధ్యానింపవలయును. పిదప ఉపాసకులందఱును లేచినిలిచి మౌనవృత్తిని వదలి యీగోష్ఠు ఘోష్య ప్రార్థనను ఉచ్చైస్స్వరముతో పఠింపవలయును.)

గోష్ఠ్యుద్ఘుష్య ప్రార్థన

స్తోత్రమ్

1. ఓమ్ నమస్తే సతేతే జగత్కారణాయ, నమస్తే చితే సర్వ లోకాశ్రయాయ, నమోద్వైతతత్త్వాయ, ముక్తిప్రదాయ, నమోబ్రహ్మణే వ్యాపినే శాశ్వతాయ.

(సత్స్వరూపుఁడును, జగత్తునకు కారణుఁడును, జ్ఞానస్వరూపుఁడును, సకలలోకములకును ఆశ్రయుఁడును, అయిన నీకు నమస్కారము. సమానాధికాద్వితీయుఁడును, ముక్తిని ప్రసాదించువాఁడును, సర్వవ్యాపియును, నిత్యుఁడును, బ్రహ్మమును, అగు నీకు నమస్కారము.)

2. త్వమేకం శరణ్యం త్వమేకం వరేణ్యమ్, త్వమేకం జగత్పాలకం స్వప్రకాశమ్, త్వమేకం జగత్కర్తృపాతృప్రహర్తృ, త్వమేకం పరం నిశ్చలం నిర్వికల్పమ్.

(నీవు ఒక్కఁడవే శరణ్యుఁడవు, నీవు ఒక్కఁడవే వరేణ్యుఁడవు, నీవు ఒక్కఁడవే జగమును కాపాడువాఁడవు, స్వప్రకాశుఁడవు, నీవు ఒక్కఁడవే జగత్తును సృజించి రక్షించుచు ఇచ్చవచ్చినదానిని వినాశము చేయు శక్తిగలవాఁడవు. నీవు ఒక్కఁడవే అన్నిటికంటెను శ్రేష్ఠుఁడవు, నిశ్చలుఁడవు, వికల్పము లేనివాఁడవు.)

3. భయానాం భయం భీషణం భీషణానామ్, గతిః ప్రాణినాం పావనం పావనానామ్, మహోచ్చైః పదానాం నియంతృ త్వమేకమ్, పరేషాం పరం రక్షణం రక్షణానామ్.

(నీవు సకల భయంకరవస్తువులకును భయంకరుఁడవు, సర్వభయానకములకును భయానకుఁడవు, జీవులకు గతివి, పావన పావనుఁడవు, నీవు ఒక్కఁడవే మిక్కిలి ఉన్నతపదవులయొక్కయు నియంతవు, సర్వశ్రేష్ఠుఁడవు, మహారక్షకుఁడవు.)

4. వయం త్వాం స్మరామో, వయం త్వాం భజామో, వయం త్వాం జగత్సాక్షిరూపం నమామః, సదేకం నిధానం నిరాలంబమీశం, భవాంభోధిపోతం శరణ్యం వ్రజామః

(మేము నిన్ను స్మరించెదము. మేము నిన్ను భజించెదము. జగత్తునకు సాక్షిరూపుఁడవగు నిన్ను నమస్కరించెదము. నీవు సత్స్వరూపుఁడవును, ఆదికారణుఁడవును, అవలంబరహితుఁడవును, ఈశుఁడవును, పాపసముద్రమునకు నావయును, అగునిన్ను ఒకనినే శరణు జొచ్చెదము.)

ఓం

5. అసతో మా సద్గమయ, తమసో మా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మా మమృతం గమయ ; ఆవిరావీర్మ ఏధి రుద్ర యత్తే దక్షిణం ముఖం, తేన మాం పాహి నిత్యమ్.)

(అసన్మార్గమునుండి మమ్ము తొలఁగించి సన్మార్గమును పొందింపుము. మమ్ము అజ్ఞానాంధకారమువలన విడిపించి జ్ఞానజ్యోతిని పొందజేయుము. అనిత్యస్థితినుండి మమ్ము శాశ్వతపదవిని పొందింపుము. ఓ స్వప్రకాశుఁడా! మా సమీపమున ప్రకాశింపుము. ఓ దుఃఖనివారకుఁడా! నీ కరుణ యను ముఖముచే మమ్ము సర్వదా కాపాడుము.)

ఓం తత్సత్.

(ఇప్పటు ఉపదేశ రూపమయిన యొక బ్రాహ్మగీతమును పాడిన పిమ్మట, ఆచార్యుఁడు బ్రాహ్మధర్మ గ్రంథమునందలి జ్ఞానకాండమునను కర్మకాండమునను కొంతభాగమును చదువవలయును. తరువాత ఆచార్యుఁడు కోరినేని ఉపదేశరూప ప్రసంగము చేయవచ్చును.)

అనుతాపము

అత్యంత కారుణికుఁడ వయిన యో పరమాత్ముఁడా! పాపాత్ములము అగు మేము నీ మితిమీఱిన కరుణామహిమమును ఇంచుకేనియు ఎఱుఁగనివారమయి, అనిత్యమయిన యీ ప్రపంచమును నిత్యమని భ్రమగొని తలఁచి జ్ఞాననేత్రమును పోఁగొట్టుకొనుటచే కన్నుగానని వారమయి, గర్వభూయిష్ఠులమయి, కేవల ప్రాకృతేంద్రియములను తృప్తిపరప పామరకార్యములయందే చరించుచున్నారము. మాహృదయములు పాపములచే కప్పబడియున్నయవి. నీ దివ్యతేజ మను జ్ఞానసూర్యుఁడు కామక్రోధాదులను మేఘములచే మాకు మఱుఁగయియున్నాఁడు. మేము అతి దీనదశయందు ఉన్నారము. మాదశ మిగుల

నిర్భాగ్యకరమయినది. మాయైహికకాలమో క్షణభంగురమయినది. మా పాపములన్ననో అనంతములు. మేమో అల్పజ్ఞులమును అల్పశక్తులమును. నీవో సర్వజ్ఞుఁడవును సర్వశక్తుఁడవును. కావున నీ కరుణయొక్కటి తప్ప మాకు వేఱొకదియు గతి గానఁబడదు. ఓ దయామయుఁడగుఁ దండ్రీ! ఇట్టిదశయందు మేము ఏమి చేయఁగలవారము? నీ శరణు జొచ్చితిమి. కాబట్టి దీనశరణ్యా! మమ్ము ఆవరించియుండెడి భయంకరములగు పాపమృగములను పాఱఁద్రోలి మా వెతను దీర్చి రక్షింపుమా.

(ఇచ్చట అనుతాపరూపమయిన బ్రాహ్మగీతము పాడవలెను.)

ప్రార్థన

సర్వవ్యాపి వయిన పరమాత్ముఁడా! పాపులమగు మమ్ము పావనులను గావించి మాకు శాంతియును ఆత్మపారిశుద్ధ్యమును ఒసంగుము. మాయుల్లములందు నెలకొని యుండుదురాశ మిగుల బలిష్ఠము గాను మాచుట్టు నుండెడి యిచ్ఛాకర్షక విషయములు అత్యంతశోభనములు గాను ఉండుటచేత వానిని నీ కృపచేతఁ గాక మా దుర్బలమైన ప్రయత్నములచే నివారించుటకు అశక్తులముగా నున్నారము. కాబట్టి నీ సన్నిధియందు శరణు జొచ్చితిమి. ఓ దేవా! మేము ఎంతయు గతిలేనివారమయి నీ కనికరమునకు పాత్రులమైయున్నారమనుట నీకు తెలిసినవిషయమే కావున మమ్ము కావవలసినభారము నీమీఁదనే ఉన్నయది.

అసత్యము, హింస, చౌర్యము మొదలైన పాపములు ఒక్కటియైనను మమ్ము చేరకుండునటులు కరుణించి కావుము. ఓ యపార కరుణాంబునిధీ! నీవు ప్రేమగల తండ్రి వనియును అధిపతి వనియును తెలిసి శ్రద్ధతో నిన్ను ఆరాధించునట్లును, ఎల్ల జనులను మాతో నిన్ను ఆరాధించునట్లును, ఎల్లజనులను మాతోఁబుట్టువులని తలఁచి వారిపై ప్రేమ యుంచునట్లును, మా హృదయములను పదిలపఱుపుము. నీప్రేమయును పారిశుద్ధ్యమును ప్రతిహృదయమందును ప్రతికుటుంబమునందును మాత్రమే కాక యీలోకమునందంతటను రాజ్యము చేయునటుల కటాక్షింపుము.

ఓ యనుంగుదాత్రీ! నీ సత్యమైన పరిశుద్ధ సంప్రదాయము అంతటను వ్యాపించునటులు అనుగ్రహించి, నీబిడ్డలు ఎల్లవారును ఆత్మపారిశుద్ధ్యము, ఆత్మశాంతి, మొదలగు సుఖములను పొందునట్లు కృపచేయుము.

(ఇచ్చట ప్రార్థనారూప గీతమునైనను, మంగళమునైనను పాడవలెను.)

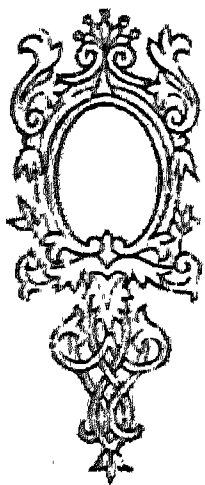
శాంతి పాఠము

జగద్రక్షకుఁడగు మన పరమపిత మన ప్రార్థనలను ఫలింపఁజేసి శాంతియును పారిశుద్ధ్యమును గల యుల్లములతో మనము ఎల్లప్పుడును తనదివ్య సాన్నిధ్యమును అనుభవించునటుల కటాక్షించునుగాక !

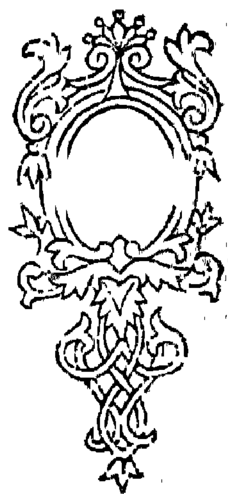
ఓం ! శాన్తి శ్శాన్తి శ్శాన్తిః.

(ఇంతటి ఉపాసన ముగియును.)

ఉపదేశాష్టకము

1. అప్రమేయుఁడును, పరిపూర్ణుఁడును, సర్వశక్తుఁడును, సర్వజ్ఞుఁడును, సర్వకారుణ్యుఁడును, సర్వపారిశుద్ధ్యుఁడును, అయిన యేకేశ్వరుని ప్రతిదినమును ఉపాసింపవలయును.

(a) మనుజునినైనను, మఱి యేజంతువునైనను, లోకపాశమునైనను, సృష్టికిలోఁబడిన మఱియేవస్తువునైనను, ఆరాధించుట కూడదు.

(b) ప్రతిమారాధనా సంబంధ మయిన కార్యములు, ఉత్సవములు మొదలైనవానియందు అన్నివిధములయిన సంబంధములను జాగ్రత్తతో నివృత్తి చేసికొనవలయును.

(c) ప్రతిమారాధనకు ఏ విధమునను అనుకూల్యము చేయఁగూడదు.

(d) ప్రతిమారాధన ఈ భూమినుండి నివృత్తి యగునటులు యావచ్ఛక్తియుక్తులను ప్రయోగింపవలయును.

ఓం బ్రహ్మణేనమః.

ఉపోద్ఘాతము.

బ్రహ్మోపాసన ప్రత్యేకమనియు, సాంఘికమనియు ద్వివిధము. ప్రత్యేకోపాసనయందు "స్తోత్ర, వందన, ధ్యాన, అనుతాప, ప్రార్థనా సంగళములని నా రంగములుండును. సాంఘికోపాసనయందు ఉద్బోధనా ఉపాసనలు రెండు విధములుగా నుండును.

స్తోత్రము - ఈశ్వరునియొక్క పరిపూర్ణ నిత్యలక్షణములను తలంచి మనభక్తిశ్రద్ధలను తెలుపుట. వందనము — మనలను మనము వసించు శరీరములను సంరక్షించువాని యపారకరుణను తలంచి నిల్చి మనకుంగల కృతజ్ఞతను బయలుపెట్టుట. ధ్యానము - భగవంతునియొక్క సర్వవ్యాపకత్వము, సర్వజ్ఞత్వము, సర్వకారుణ్యత్వము, సర్వనిర్మలత్వము, మొదలైన నిఖిల హేయప్రత్యనీకాంత కల్యాణ గుణములను చింతించి, యాతని యత్యంత సామీప్య సాన్నిధ్యములను జ్ఞాననేత్రముచే దర్శించుటకు ప్రయత్నపడుట. అనుతాపము - తాను చేసిన తప్పులను తన యాపదలను తలంచి మనస్సు నొవ్వ చింతించుట. ప్రార్థన - పాపబంధంబులనుండి తొలంగించుటకును, ఆత్మశాంతియును పారిశుద్ధ్యమును ప్రసాదించుటకును, దేవుని వినయముతో వేడుట- ఈ యారంగంబులును తగినరీతిని అమరియుండుటయే బ్రహ్మోపాసన అగును.

బ్రహ్మోపాసనా పద్ధతి.

భగవదుపాసనకు రెండవ [illegible], ప్రార్థనములు మొద
లగు నాహ్వాన గీతములు కలది "[illegible]" [illegible], [illegible] ధర్మ
ములును, తత్వములును, బోధనాగూఢములు [illegible] "ఉప
దేశము'' అనియు జెప్పబడుచున్నది. [illegible] పాసన
యందు వినియోగములు.

మనయుల్లములయందు ఈశ్వ[illegible] విస్ప
ష్టమైన కృతజ్ఞతయు, పూర్ణముగా వ్యాపించి, ఈశ్వ[illegible] ధ్యాన
భవమును పొందవలయుననెడి [illegible], [illegible]
చ్ఛపరిపూర్తి జెందెనేని, ఆ యుపాసనోద్దేశము [illegible] నట్లగును.
వీనియందు కాలానుగుణముగ కొన్ని అధిక[illegible], కొన్ని
తగ్గుటయును, సహజము. ఎట్లన్న ఎనుగు[illegible] ముక్తి
తటస్థించినపుడు కృతజ్ఞత హెచ్చి వందన[illegible] దుఃఖ
మును తొందరయును అధికమయినపుడు ప్రార్థన [illegible]
యది. ఇట్లు సమయోచితముగా తటస్థించుట సాధారణము. దాని
అణచుట చెఱుపు అయినను సామాజికోపాసనయందు భక్తిసంబంధ
మగు యాత్మవృత్తులు పలుతెఱంగుల విజృంభించి తృప్తిని పొందు
నటులు ఆపైచెప్పిన అంగంబులును నిండి యుండవలయును.

ఈ గ్రంథము సామాజికోపాసనయొక్క యొక పద్ధతిగా ప్రచా
రము చేయబడియె.

2 ఈశ్వరుఁ డందఱికిని సాధారణ జనకుఁడు అని యెఱిఁగి ప్రతిమానవుని సహోదరుఁడు అనియును ప్రతి స్త్రీని సహోదరి అనియును తలఁచి ప్రీతి యుంచవలయును.

(a) మానవులు ఏమతస్థులైనను, ఏకులమునందు పుట్టినవారైనను, ఏస్థితియందు ఉండువారైనను, వారలను విరోధించుటయు వారిని విరోధులనుగా తలచుటయు కూడదు.

(b) ఒక జాతిభేద చిహ్నములైనను ధరింపఁగూడదు.

(c) జాతిభేదమునకు అనుకూలము లయిన యేప్రయత్నమునందును, ఏకార్యమునందును చేరఁజనదు.

(d) ఎల్లజాతులవారును సర్వవిధవిరోధములను విడిచి యేక కుటుంబస్థులవలె నగుటకు అనుగుణమైన ప్రయత్నములను చేయవలయును.

3. సత్యముగా నడుచుకొనవలయును.

(a) అసత్యమును ఒకప్పుడును చెప్పఁగూడదు. ఇతరులు అసత్యార్థమును గ్రహించి మోసపోయినను తాను సత్యవాది నని మెప్పించుచున్నట్లు అనేకార్థములుగల వచనములను తంత్రముగా వచింపను గాదు.

(b) అసత్యమాటకు అపేక్షింపను కూడదు.

(c) అన్నివిధములైన కపటస్వభావములను విడువవలయును.

(d) అసత్యమును నాశముచేయుటకును, సత్యమును ఉద్ధరించుటకును ప్రయత్నపడవలయును.

4. అందఱకును మంచిచేయవలయును.

(a) ఒకరికిని చెఱుపు చేయఁగూడదు.

(b) ఒకరికిని చెఱుపు చేయ గోరను రాదు. ఒకరి మంచిస్థితిని జూచి ఓర్వలేకయు నుండఁగూడదు.

(c) పాత్రమెఱిఁగి ఆహారము లేనివారికి ఆహారమును, పానీయము లేనివారికి పానీయమును, ఔషధము లేనివారికి ఔషధమును, ధనము లేనివారికి ధనమును, విద్య లేనివారికి విద్యయును, భక్తి లేనివారికి భక్తియును, లభింపఁజేయవలయును.

(d) మానవుల యైహికాముష్మిక సౌఖ్యములను వృద్ధిచేయఁ బూనుకొనవలయును.

5. ఒరులయెడల న్యాయముగా నడుచుకొనవలయును.

(a) ఒకరి సొత్తును అపహరింపగూడదు.

(b) సొత్తు కలవారి యనుమతి లేక ఒకరిసొత్తును ముట్టుకొన రాదు.

(c) ఒకరి ధనమునకును, సంతోషమునకును, గౌరవమునకును హానిచేయఁగూడదు.

(d) ఇతరులకు చెడుగు గోరరాదు.

6. నీయందు క్షమ ఉండవలెను.

(a) కడు కీడు చేయువారికేని బదులు కీడు చేయరాదు.

(b) బదులు కీడు చేయవలయుననెడి యిచ్ఛయైనను కూడదు.

(*c*) తనకు కీడు కోరువారికిని కీడు చేయువారికిని మంచి కోర వలయును, మంచిచేయ యత్నింపవలయును.

(*d*) అందఱిలోపల పరస్పరప్రీతి వ్యాపించి నెలకొనునట్లును, విరోధమును, ఐకమత్యాభావమును నివృత్తి అగునట్లును ప్రయత్నము చేయవలయును.

7. మనసును స్వాధీనపఱచి యేలవలయును.

(*a*) తాము న్యాయముగా వివాహము చేసికొన్నవారితో తప్ప ఇతరులతో భోగింపఁగూడదు.

(*b*) ఎవ్వరిని మోహపుఁదలఁపుతో చూడను కూడదు.

(*c*) వ్యభిచారచింత స్వప్నములోనైనను కూడదు.

(*d*) అందరియందును మోహములేని పరిశుద్ధచింత ఉంచవల యును

8. కుటుంబ ధర్మములను విశ్వాసముతో సలుపవలయును.

(*a*) తల్లిదండ్రులకు శ్రద్ధతో శుశ్రూష చేయవలయును.

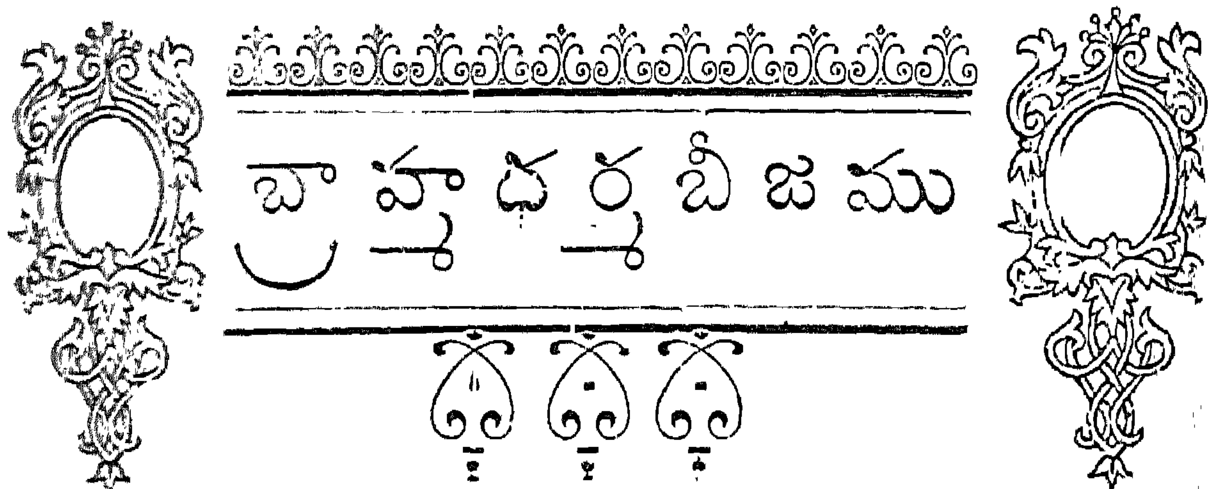
(*b*) తోఁడబుట్టువులయందు ప్రీతికలిగి ఉండవలయును. బిడ్డల యైహికాముష్మిక సుఖములకై ప్రయత్నపడవలయును.

(*c*) దంపతులు పరిశుద్ధమగు ప్రేమపాశముచే బద్ధులై, కుటుంబ ధర్మములను మతధర్మములను పరస్పర సహకారులుగావుండి చేయ వలయును.

(*d*) బ్రాహ్మధర్మోపదేశముల ప్రకారము లౌకికధర్మములు సలుప వలయును.

ఓమ్.

బ్రహ్మవా ఏకమిదమగ్ర ఆసీన్నాన్యత్ కిఞ్చ నాసీత్తదిదం సర్వమసృజత్॥

తదేవ నిత్యం జ్ఞానమనన్తం శివం స్వతన్త్రం నిరవయవమేకమేవాద్వితీయమ్॥

సర్వవ్యాపి సర్వనియన్తృ సర్వాశ్రయం సర్వవిత్ సర్వశక్తిమత్ ధ్రువం పూర్ణమప్రతిమమ్॥

ఏకస్య తస్యైవోపాసనయా పారత్రికమైహికఞ్చ శుభంభవతి॥

తస్మిన్ప్రీతిస్తస్య ప్రియకార్య సాధనంచ తదుపాసనమేవ॥

బ్రహ్మ మొక్కటే యాదియందుండెను గాని వేరేమియు లేదు. అదియే యీయన్నిటిని సృష్టించెను॥

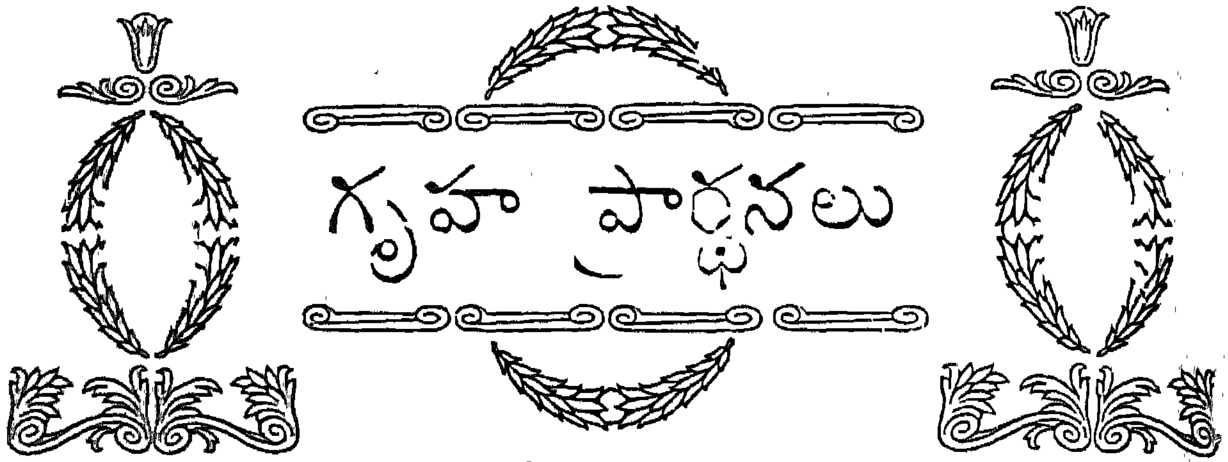
అది నిత్యము. జ్ఞానస్వరూపము, అంతము లేనిది, మంగళస్వరూపము, స్వతంత్రము (గలది) అవయవము లేనిది, రెండవది లేక యొక్కటైనది॥

సర్వవ్యాపి, సర్వనియంత, అన్నిటికాశ్రయమైనది, సర్వజ్ఞతయు, సర్వశక్తియు గలది, స్థిరమైనది, పూర్ణము, సమానము లేనిది॥

దాని నొకటిని నుపాసించుటచేతనే యైహికాముష్మిక శుభములు కలుగుచున్నవి॥

దాని యెడల ప్రీతియు దానికి ప్రియమగు కార్యములు సాధించుటయు దాని ప్రార్థనమని యెఱుగుడు!

గృహ ప్రార్థనలు

పీఠిక.

ఈ నిత్యగృహ ప్రార్థనలు ప్రతి వ్యక్తియుఁ దన గృహమందు వినియోగించుటకై వివిధ అవసరముల కనువుగ వ్రాయఁబడినవి. యదార్థముచేత ప్రార్థనయను నది వ్యక్తియొక్క మనస్థితి, అవసరములబట్టి స్వంత మాటలలోనే యుండవలయును. ఇతరులు వ్రాసి యిచ్చినవి చదువుట, పఠించుట మంచిదికాదు. కాని భావములు మంచి మంచివి పెద్దలచేఁ జేయఁబడిన ప్రార్థనాదులందు మనకు హెచ్చుగా గోచరించుచుండును. అప్పుడు మనకును అవి రుచించుచు సరిపడుచుండును. కాఁబట్టి కొందఱికీ ప్రార్థనలు యొక విధమున సహాయ్యపడఁ గల్గుననిఁ దలంపవచ్చును. నాటకాదులందు ఉదర పోషణకయి భక్త వేషములను దాల్చి చక్కని పాటలతో, శ్లోకములతో, పద్యములతో, దేవుని స్తోత్రములు జేసిన వారల నేకులు కడను భక్తులైరను వార్తల ననేకములను మన ముదాహరణలుగాఁ గాంచుచున్నారము. ఇప్పుడు మనకట్టి నటనలతోఁ బని లేకయే, వాస్త వావసరములతో బరవాక్యములతోఁ బ్రార్థించినను, అవి స్వంత వాక్యములై ఫలవంతములగును. హృదయ పూర్వకముగాని ప్రార్థనలు చిలుక పలుకుల వంటివి. నిష్ప్రయోజనములు. కావున నిండు మనంబుతో విశ్వాస

ముతో నుపాస నోచిత వైఖరితో, ప్రార్థనలు సర్వదా సలుపఁ బడ వలెను.

గ్రంథ విస్తీర్ణభీతిచే నీ ప్రార్థనలు చిన్నవిగ రచింపఁ బడినవి. వీటి యభిప్రాయముగ గొని, సభాసదుఁడు ప్రతి యొకఁడును తన ప్రార్థనను స్వంత భావతో నీశ్వరునితో నివేదించుకొనుటకు నేర్పు నదిగానున్నవి. ఆచార్యుఁడు లేని సమయమున సభాసదులు తమ ప్రార్థనలను తామే తప్పక చేయుటకు సహాయ భూతముగాను ఉండునట్లు వ్రాయఁబడి యున్నవి.

ప్రార్థనలయందు సంబంధించిన వ్యక్తుల నామములు సరియైన తావులం దుపాసకునిచేతఁ జేర్చఁబడ వలయును. సందర్భాను సారముగా నచ్చటి పూర్వ పరవాక్యములు మార్చబడవలెను.

ఈ పుస్తక ద్వితీయ భాగమునన్న బ్రాహ్మగీతముల నుండి కొన్ని గీతములు యీ ప్రార్థనల ననుకరించు లాగున వ్రాయబడి యున్నవి. ఈ గీతములను, సందర్భాను సారముగా నుపకరించు మరి కొన్ని గీతములను సాంఘికులం పాడుకొన వచ్చును.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిఃఓమ్!

ప్రారంభ సమయ ప్రార్థన

మెళకువరా వేగమే పాన్పునుండి లేవకముందే

పఠింప దగిన వందనములు.

వ్యక్తి పరము.

శ్లో. నిద్రాయాంకాయ మజ్ఞాతం ।
నా పాయం పాల యన్నసి ।
అస్పర్శయన్ వ్యథాలేశం ।
దేవ ! స్వీకురు వందనమ్॥

గీ. ఒడ లెఱుంగక నిద్రించు - చున్నవేళఁ ।
కష్టములు మాకు లేశంబుఁ - గలుగ కుండ ।
భద్రముగ రాత్రి యెల్లఁగా - పాడినట్టి ।
దైవమా ! కయికొనుము వం - దనము లివిగో॥

శ్లో. రక్షణే భ్రూర్యథా నేత్రం ।
శిశుం మాతేవ పోషణే ।
మాం సదా సదయన్ రక్షన్ ।
దేవ! స్వీకురు వందనమ్॥

గీ. కంటి నెల్లప్పుడును ఱెప్ప - కాచురీతి ।
బిడ్డ నేవేళలం దల్లి - పెంచులాగు ।
చేరి యెప్పుడు మమ్ము ర - క్షించునట్టి ।
దైవమా! కయికొనుము వం - దనము లివిగో॥

శ్లో. రాత్రిర్గతా తే కృపయా ।
సుప్రభాతస్స మాగతః ।
ఆ సాయ మద్యప్రభృతి ।
కర్తవ్యం కారయ ప్రభో॥

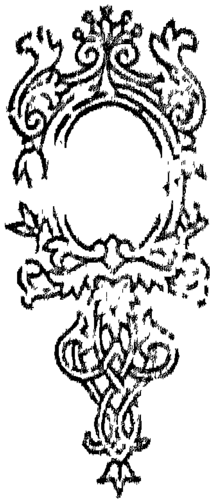
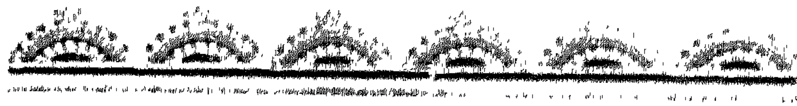
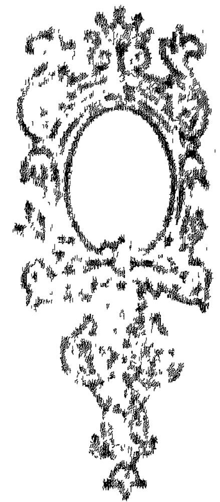
గీ. నీదు కృపచేత సుఖముగా - నిశిగతించె ।
సుప్రభాతంబు ప్రాప్తించె - సుజన వంద్య ।
ఇంకఁ గర్తవ్యముల కాజ్ఞ - నీయుమయ్య ।
ప్రస్తుతింతుము నీపాద - పద్మములను॥

ఓమ్!

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః

హరిః ఓమ్!!

ఓమ్ః కాలప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము.—

—o—

సీ. అంత మేలేనియూ - యోగాకాశ భుజించి,
తావకానంత గ - త్రైవ చక్రముల ।
రవి చంద్ర తారకా - రాజితే యంబుట్టు,
భవదీయ నిరుపమ - ప్రభము దెలప ।
భూమ్యాది ఘనపంచ - భూత కృత్యంబులు,
భవదనుజ్ఞాగూరుప - పటిమ జాటు ।
పుత్ర మిత్రాదిక - భూరి బాంధవములు,
విరివియా నీప్రేమ - విధము జెప్ప ।
గీ. సదయ నీదయ నీశుభా - స్పద మహార్త ।
మనసాః కాలకీర్తనం - బొనర మాకు ।
పరమ కల్యాణమూర్తి ! ది - క్పరిధిల కీర్తి ।
వందనము నీదు పాదార - విందములకు॥

శ్లో. అజ్ఞాన దుస్తమో - హరణైక భానుం ।
భక్తాఖిలేప్సిత - ప్రదరత్నసానుం ।
బ్రహ్మాభిధానం శు - భఖనిం విదానం ।
ప్రాభాత సమయే - హృదిస్థాప్యస్తౌష్యే॥

ఉషః కాలవందనాంతర ప్రార్థనము.

సమయోచితముగ నుపాసకులచే గానము చేయంబడుటు ముగిసిన పిదప

వ. జగదేక పితా! నీయనుంగు బిడ్డలమగు మే మెల్లరము నిప్పుడీ యుషః కాలమున నీ మధుర నామగానమునుఁ జేసికొనఁ గల్గి నారము, ఇది యెల్లను నీదయయే. రాత్రి యెల్లను నిద్రా విశ్రామము లొందిన మా శరీరములు పునః స్వస్థములై లౌకిక వ్యావృత్తులం బ్రవర్తింప సంసిద్ధంబులై యున్నయవి. నీ సేవా ప్రతి ఫలంబుగా మా మానసంబులు నిష్కల్మషములై, మా వ్యాపారంబులు మాన్యంబులై నేఁడెల్ల నీ యానతి మెయి రాజిల్లవరం బొసఁగుము. నీదయచే నెల్ల యెడలఁ గల్యాణంబగుఁ గాత! ప్రభువులుఁ బ్రజలు, యజమానులు భృత్యులు, భర్తలు భార్యలు, బంధువులు మిత్రులు, గురువులు శిష్యులు, వైద్యులు రోగులు, సమస్త జనులునుఁ బరస్పర గౌరవ విశ్వాసంబు

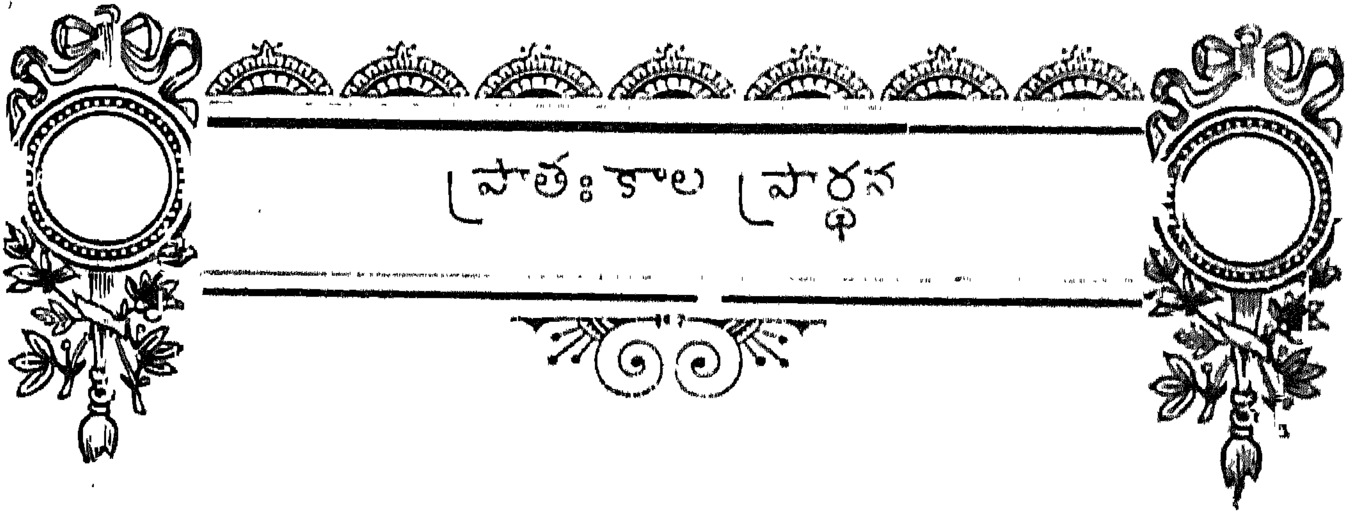
లతోఁ, పరస్పర సహకార ఉపకారంబులతో, సుఖ శాంతులతో, నీ భక్తితో మెలంగుదురు గాక! హే! కల్యాణమూర్తీ! నీపాదంబుల కనేక ప్రణామములు.

గీ ఖేదములు లేక ప్రజలు - సుఖింత్రు గాత!
క్రాలుదురు గాత ప్రభులు వి - ఖ్యాతిచేత!
సాధు మృగముల బాధలు - సమయుగాత!
నీదుదయచేత సువిధాత! నిఖిలమాత!!!

ఓం, త్వదీయ కృపాహి సమస్త మిదమ్!
త్వమేవ శరణమస్మాక మనిశమ్!

హే! పరమ కృపానిధే - కల్యాణమూర్తే!
నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే. హరిః ఓమ్!!!

ప్రాతఃకాల ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ప్రభాత సమయ, పుట 173; ప్రాతః కాలంబయ్యె, పుట 174;
మధుర ప్రభాతమున, పుట 178.

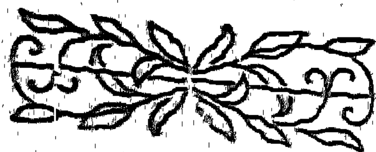
—:0:—

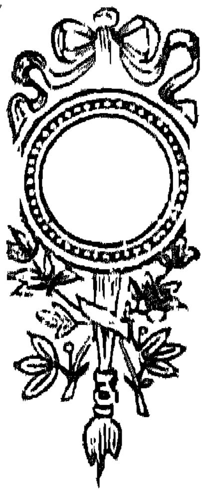
సీ. నీమంద హాసంబు - నీదు తేజోరాశి,
పవలిదే మరల సం-ప్రాప్తమయ్యె
నీదయా కృత్యంబు - నిరపాయ సంగతి
గత రాత్రిమాకు స-త్కాలమయ్యె
రవిరాక పద్మముల్ - రాజిల్లు నట్లుమా
డెందంబులలరారుఁ బొంది నిన్ను
పావన ప్రాతఃకాల - పూతానిలము భాతిఁ
గ్రాలు మామనములని-క్కాలమున స్మృతి
గీ. శ్రీయుతాఖిల సత్క్రియా - శ్రేణిఁదవిలి
భువన సేవాసుఖానంద - పుణ్యభుక్తి
బ్రతుక నేర్తుముగాక నీ - ప్రాపుఁజెంది
సర్వ సౌఖ్యప్రదాయక - సర్వజనక.

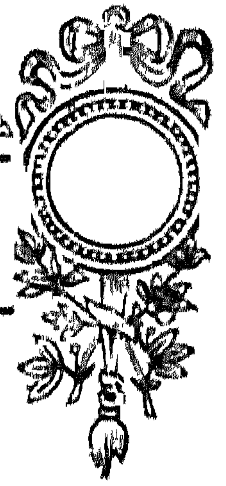
ప్రాతఃకాల ప్రార్థన.

వ. సర్వేశ్వరా! నీ కారుణ్యంబు మూలంబున మరల నింక నొక్క ప్రాతఃకాల దర్శన ప్రాప్తిం బడసితిమి. మంద మందంబుగ వీచు నీ ప్రాతస్సమయ పావన పవనంబుల భాతి, మా స్వాంతంబులు శాంతంబులై, మాలిన్య రహితంబులగుచు నుండుగాక. నిరుపమ ప్రభావిభాసితయై నింగిం గ్రాలు దినమణి చందంబున మా డెందంబులు భవదీయ భక్తిప్రభా ప్రభావంబుల భాసిల్లుచుండుఁగాక! శుభ ప్రాతస్తరుణ సూర్యరశ్మి స్పర్శంబున సదృశ్యంబులగు హిమబిందు సందోహంబుల మాడ్కి మా మనంబులు పరితాపాశ్రుబిందు బృందంబుల నపగతాఘంబులును, పునీతంబులు నగుంగాక! ప్రాతఃకాల ప్రభాదర్శన సంతోషంబునఁ బక్షి షండంబులిం పాడునట్లు, భవదీయ ప్రాథమిక ప్రార్థనానందంబున మా డెందంబు లలరుంగాక. పరమ కల్యాణమూర్తీ! సకల బహిరంతరవర్తీ! నీ పాదంబులకివె మా ప్రాతఃకాల కృతజ్ఞతానమస్కృతులు. దయతో స్వీకరింపుము.

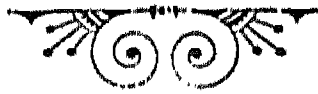
ఓం శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః.

ఉదయకాల ప్రార్థన

కీర్తనలు: ద్వితీయ భాగము:—

ఆరంభమాయె, పుట 180; ఉదయకాల వందనం, పుట 181.

శ్లో. లోకేశ! చైతన్యమయాధి దేవ!
మాంగల్య విష్ణో భవ దాజ్ఞయైవ ।
హితాయ లోకస్య తవ ప్రియార్థం ।
సంసార యాత్రామను వర్తయిష్యే॥

సీ. నిరపాయముగ రాత్రి - నిద్రాసుఖం బిచ్చి,
కరుణతో మమ్మెల్లఁ గాచినావు ।
చీకటు లడగించి - చింతలమరపించి,
తెలి వొందనమ్ము బోధించినావు,
బడలి యుండిన మేని - బహు విధాంగములకుం,
బుష్టి నొసఁగి కృపను - బ్రోచినావు,
పగల దైనికయాత్ర - మహి నేము నడలిపన్,
సకలంబు సిద్ధంబు - సలిపినావు,

ఉదయకాల ప్రార్థన.

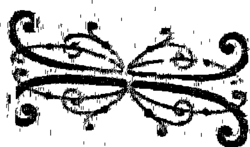
గీ. వెడలు వారమయ్య - విశ్వేశ ! నీ యాజ్ఞ,
దలను దాల్చి జనహి. తంబు నెంచి,
దేవదేవమమ్ము - దీవింప రావయ్య
ప్రణుతి సేతుమయ్య - భక్తినీకు.

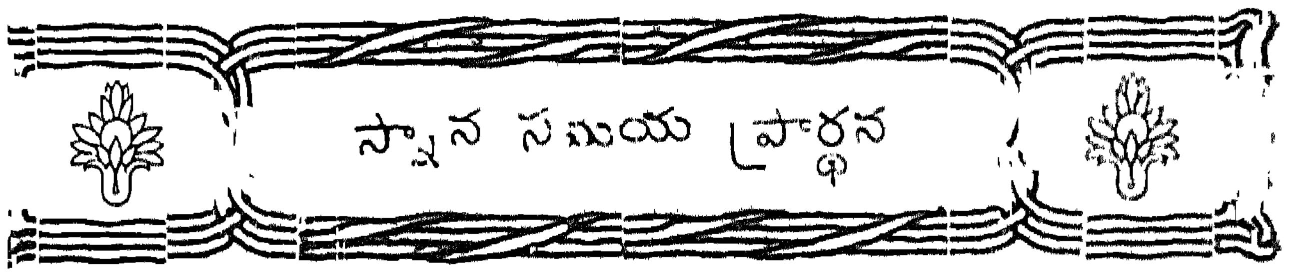
వ. జగదేక జనకా ! నీ వెంతయో దయతో మమ్ముఁ గాపాడ బట్టి మేము గతరాత్రమందు సుఖనిద్రం జెంది మరల నీ ప్రార్థనా భాగ్యము నొందితిమి. ఇప్పుడు మొదలు మేము సలుపవలయు సమస్త కార్యములందును నీ యాజ్ఞను మీఱకుండ, సక్రమంబుగఁ బ్రవర్తింప దీవింపుము. ఎంతటి పని తొందరల నున్నను నే ప్రదేశమున నున్నను, నటియే స్థితియందున్నను నిన్ను మాత్రము మఱపుఁ జెందని భాగ్యము నొసంగుము. పెద్దలయెడ గౌరవమునుఁ, బిన్నలయెడఁ బ్రేమంబును, సమస్త జీవులయెడ గారుణ్యంబునుఁ గల్గియుండ మమ్మాశీర్వదింపుము. దయామయా ! తండ్రీ ! నీ పాదరవిందముల కనేక కృతజ్ఞతాభివందనములు.

ఓమ్ !

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓం !!

స్నాన సమయ ప్రార్థన

శ్లో. యథా నదీనాం విమలాంబుస్నానాత్ ।
బహి ర్విశుద్ధి ర్భవతీహ దేహే ।
సదా తథా తే స్మరణాంబుస్నానాత్ ।
మలాపహారో భవతీహ బుద్ధేః॥

ఆ. వె. నీదుదయను గ్రాలు - నీటస్నానము సేయ ।
బాహ్య మలము లెల్లఁ - బాయురీతి ।
నీదు ధ్యానలవార - నియతి స్నానము సేయఁ ।
దొలఁగుఁగద మదాత్మ - గుర్మలంబు॥

వ. పరమ కృపాళూ! సమస్త జీవులకు సదా సేవ్యమై, సర్వత్రాలభ్యమై, క్రాలు నీయుదకంబు పరమ పావనంబు. ఇద్దాని మూలంబున మాదేహ బాహ్య మలినంబులు తొలంగుటయే గాక, లోని తాపంబులును జల్లారెడును. పరమ పావన స్వరూపా! నేను దీనియందు స్నానంబు లొనర్చి యొడలి మురికిని బాపుకొను లాగుననే, నీధ్యాన జలంబుల స్నానంబు లాడి మానసిక మలంబుల బాపుకొందును గాక. ఇద్దాని ద్రావి యున్న తాపాపంబులఁ దొలంగు లాగున, నీ చల్లని తీయని నామామృతమ్మును గ్రోలి నా యంతః స్నానంబుల వల్లఁ దొలంగుదుము గాక! దయతో నా మ్రొక్కులఁ గైకొనుము నీకివే ప్రణామ శతంబులు ఓం. తత్ సత్.

భోజన సమయ ప్రార్థన.

(వ్యక్తి పరము)

గగన సంచార బహుపక్షి - గణమునకును,
క్షితిని దిఱుగాడు మృగనర - జీవులకును,
జలము లందుండు మత్స్యాది - జంతువులకుఁ,
దండ్రివీవె! యాహార ప్ర - దాత వీవె.

నీవు కరుణనుఁ బ్రేమను - నిఖిల జనక,
నా కొసంగుచు నున్న య - న్నంబుఁ గుడిచి,
పావనంబుగ దేహంబు - భక్తిఁ బెంచి,
నీదు సేవల నిరతంబు - నిలుతుఁగాక.

నీకృపా కలితాన్నంబు - నాకుఁ బోలె,
నఖిల జనులకు సంప్రాప్తి - యగును గాత,
పరమ భక్తిని రక్షణం - బరసివారు,
బ్రతుకుదురుగాత సర్వ సౌ - భాగ్య గరిమ.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః

హరిః ఓం!

సాయం సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు: ద్వితీయ భాగము:—

సంజవెంతయూ, ప్రట 184, సంధ్యోపాసన.

సాయంతన సమయ నమస్కారం, ప్ర

మ. సుదినం బయ్యెను నేఁడినుండు చదలన్ - శోభిల్ల
ముదమారం బను లెల్లఁదీరెఁ గరుణా - మూర్తీ!
సదనయ్యేన్ బఠియింప మాకిపుడు సా-యంకాల
సదయా! దీవనలీవె మాతలపులన్ - సంపూర్తి

వ. జగదేక ప్రభూ! నీచేఁ బరిపాలితమగు నీలోకము
తము. నీదయా విశేషంబున నేఁడు మే మెల్ల
లముఁ జక్కగా నొనర్చుకొన్నారము. నీ
కాలము మా మైఁగలుగనిచో, మా పాదములు
చే తులు పనులొనరింప నేరవు, నేత్రాదీంద్రియ

కార్యంబులఁ బ్రవర్తింప నోపవు, స్వామీ! నీవు సమస్తాధారుం డవు, సమస్త నియంతవు, నీ యానతినే సూర్యుడు వెలుఁగు నిచ్చును. వహ్ని జ్వలించును. వాయువు వీచును, వర్షము వర్షించును భూమి ఫలించును. సమస్త కార్యములును, నీ యిచ్ఛవలననే జరుగుచుండును. నీ యమోఘశాసనా పద్ధతుల కనేక ప్రణామంబులు.

నీవు సర్వజ్ఞుఁడవు, సర్వసాక్షివి, ఎచ్చోట నేక్షణంబుననే దుష్కార్యమును, దుష్టయోచనను, మే మొనరించుచుందుమో యాక్షణంబున నయ్యెడ నీవుండి వీక్షించుచున్నాఁడవు అట్టి మా అపరాధముల దయతో క్షమింపుము, మరల నట్టివి మే మొనర్చకుండునుఁ జేయకుండ మాకాజ్ఞ పెట్టుము. మాకు మా సమస్త కార్యములయందునుఁ దోడ్పడుము. దయాపరులైన స్త్రీ పురుషులు, పిన్న పెద్దలు నుటి యెవ్వ రెవ్వరు మాకు నీయాజ్ఞా పాలనంబునఁ దోడయిరో వారినెల్ల నాశీర్వదింపుము. నీ కనేక ప్రణామంబుల మరల సమర్పించుకొనుచున్నారము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓం!

నిద్రా సమయ ప్రార్థన

(వ్యక్తి పరము)

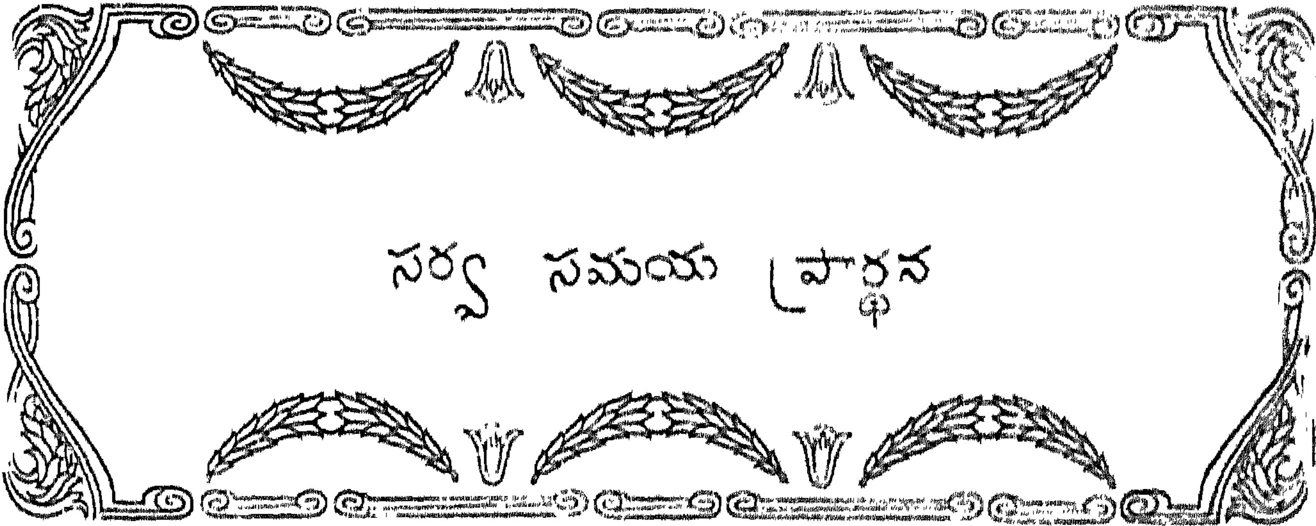
శా. చేరెన్ భానుఁడు పశ్చిమాద్రి నరుదెం - చెన్ రేయి వెంజీకటుల్ ।
రేరాజ్యమ్ము నొనర్పఁ జొచ్చెనిఁకని - ద్రింపంగఁ గాంక్షింతు నా
భారం బెల్లను నీయ ధీనముగనన్ - బాధా విహీనాత్ముగా ।
నీ రేయిన్ సుఖనిద్రఁ గూర్చిదయతో - నీక్షింపవే యీశ్వరా॥

సీ. కనరాని వెయ్యేవి - కాంచుటల్ సలిపినా
నేత్ర యుగ్మంబెందు - నిందఁ బడెనో,
వినరాని వెయ్యేవి - వినుటలు సలిపినా
కర్ణద్వయం బెందుఁ - గలుష పడెనో,
తగనట్టివే పనుల్ - తవిలి సేయుటను నా
హస్త ద్వయం బెందు - నఘముఁ గనెనో,
చనరాని యే చోట్ల - జనుటలు సలిపినా
పాద ద్వయం బెందు - బాధఁ బడెనో,

గీ. తలఁపులందున వాక్కులఁ దప్పులింక ।
నెన్ని యెన్నియొ కలిగెనో - యెఱుకె నీకు ।
సర్వ సాక్షివి గావున - సదయ హృదయ ।
అన్ని దోసఁగులు క్షమియింప - నిన్నుఁ గొలుతు॥

శరణు శరణు మహేశా - సర్వలోక ప్రకాశా ।
శరణు శరణు సుశీలా - సర్వ సౌజన్యలోలా ।
శరణు శరణు విధాతా - సర్వలోకైక మాతా ।
శరణు శరణు పవిత్రా - సజ్జన స్తోత్రపాత్రా
నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః. హరిః ఓమ్!

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

నేడు మనమందఱము, పుట 12, భజిం ప్రభుని సదా, పుట 18, ఎంతవాడను, పుట 31, ఏమని పిలతును, పుట 33, కొనియాడతగ నీ, పుట 36, నినువిన జగదీశ పుట, 46, పొగడ తరమా, పుట 53, దర్శన మియ్యరా, పుట 117, నీసమీపమే, పుట 127, పరమ పితా, పుట 129, రమ్మునా హృదయమ్మును, పుట 138.

C

వ. సకల జీవ సంతోష ప్రదాతవు నీవు. నీ నుండియే మాకు సమస్త విధ సంతోషంబులును సంభవించుచున్నవి. సంతోషమే నీ యునికికి సాక్ష్యము. గుప్తదానానందమునందు నీ యునికిఁ గలదు. విజ్ఞాన సంపాదనానందంబున నీ యునికి కలదు. న్యాయ ప్రవర్తనానందంబున నీయునికి కలదు. ఎచ్చటెచ్చట పవిత్రానందముండునో యచ్చటచ్చట నీవుందువు. నీవు శాశ్వతానంద రూపివి. హే! ఆనంద స్వరూపా, నీకనేక వందన శతంబులు. నేఁడు నీదయచే (ఫలనా) కార్య రూపమున నానందము నొసంగినాఁడవు. అందు నీదయా స్వరూపము మాజ్ఞాన నేత్రములకుఁ గోచరించుఁగాక! అందు నీ మధుర వాక్కులు మాయాత్మ కర్ణంబులకుం బండువులు సేయుఁగాక! అందు నీ చల్లని హస్తస్పర్శ మాయంతరాత్మలం దాకి మమ్మెల్లరను హాయిఁ దేల్చుఁగాక! హే! పరమ శుభాస్పదా! నేఁడు మాకీ శుభదినంబునుఁ బ్రసాదించి నందులకు నీకనేక కృతజ్ఞతా ప్రణామంబులు. [మాకు నానంద హేతువైన (ఫలానా) మామిత్రులు - (సోదరులు గురువర్యులు మొదలుగా గలవారలు) నీదయాచేఁ జిరాయు రారోగ్య భాగ్యాదులఁ గల్గి సుఖింత్రుగాక!]

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే నమః

హరిః ఓమ్!

కష్ట సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయభాగము :—

సీ. మురికిఁ జెందిన వస్త్ర-ముల బండపై బాది
చాకలిఁ పరిశుద్ధి - సలుపునట్లు,
వహ్నిపైఁ గాచి సు-వర్ణంబు ననిశంబు
స్వర్ణకారుఁడు శుద్ధి - సలుపున
రాళ్ళఁ గ్రలఁజెక్కి - అం పాలఁగోసియు
శిల్పి సద్వస్తువుల్ - సేయులా
తడిపి త్రొక్కి - కలంచి - పుడమి మట్టినిఁ బట్టి
కుమ్మరి కుండలం - గూర్చులా

గీ. చేదుమందులిచ్చి - ఛేదనం బొనరించి ।
వ్యాధి బాధలుమప - వైద్యులట్లు ।
కష్టపెట్టి నెమకటఁ - గడ సెంతో దయతోడ ।
శుద్ధముఁ గార్తువయ్యా - ప్రభువమాకు॥

వ. పరమ దయామయా ! పాప పంకంబునఁ బడిముఱికిఁ జెందిన మా మనంబులను బరిశుద్ధిసేయ, మహా మోహాంధకారంబునఁ బడియున్న మా కన్నులకు జ్ఞానతేజంబుఁ జూప నీ వుండినాఁడు వాటికి దవ్వగుచున్న మమ్ము నీదరికిఁదీయ బహుభంగుల నీవు మాయెడ దయతోఁ గృషిసేయుచుందువు. నీ కృత్యంబులు మాయవివేక దృష్టియందుఁ గష్టంబులు వోలెఁదోచుచుండును. ఒకపు డట్టి కష్టవేళలఁ దాలిమిఁదూలి నిన్ను నిందించుటయునుఁ జేయుదుము. మా యవజ్ఞతలకుఁ గినియకుము. శిశువునుఁ జెంపంగొట్టి తల్లి, పాలుగ్గులఁ ద్రావించు చందంబునఁ దాత్కాలికంబుగ మే మేడ్చినను, నీ యత్నములు మానక మమ్ము సాకుదువు గాక !

ఉఱుములు మెఱుములతో నుర్విని భయపెట్టు లాగున మేఘములు మొదట గోచరించినను, జివరకు శీతల వృష్టి నొసంగురీతిని, మా యీ కష్టమేఘంబులు, నీదయా వృష్టిని గురిసి మా యాత్మ తాపంబులఁ జల్లార్చుఁ గాక ! మమ్మెల్లర నాశీర్వదింపుము.

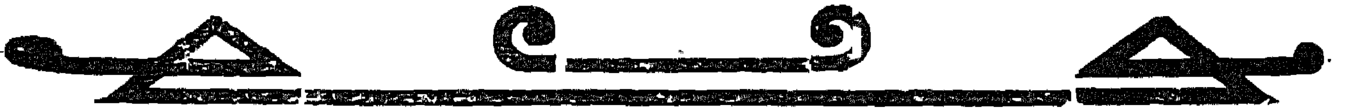
నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః

హరిః ఓమ్ !

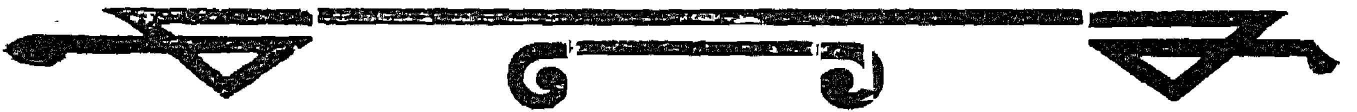

వైద్యుల బోధనల నీ యానతు లాలించి, మేము సక్రమ భోజనపాన విశ్రమ విహారాదులనుఁ గలిగి సుఖింతుము గాక !

నేఁడు మా ప్రియ (సోదరుఁడైన - లేక - సోదరియైన) శ్రీ శ్రీ...... యను నీ బిడ్డను వేగముగా నారోగ్య మొసఁగి రక్షింతువు గాక ! నీకనేక ప్రార్థనా పూర్వక ప్రణామములు. హరిః ఓమ్ !

నూతన గృహప్రవేశ సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

దినమదినుదినము, పుట 42; విశ్వమందిర విధాతా, పుట 69,
శుభగృహప్రవేశ, పుట 187; నీదుకరుణను, పుట 188.

గృహమును ఈశ్వర ప్రార్థనాదు లొనరించుటకు సంతోషకరమగునట్లు శుభ్రపరిచి, తోరణాదుల నలంకరించి, బంధుమిత్ర పరివారాదులు తమతమ స్థానములఁ గూర్చున్న తరిని ఆచార్యుండా సమయమున కనుగుణ్యమగు శ్లోకములనుఁ గొన్నిఁ జదివి, యాక్రింది ప్రార్థన పఠింప వచ్చును.

"గీ. నిఖిల భూభాగ మడుగున - నేలఁగాఁగ ।
దిశల నాల్గును గోడల - తీరుగాఁగ ।
గగన తలమెల్ల నెత్తైన - కప్పుగాఁగ ।
విశ్వ మరయంగ నీవుండు - వింత గృహము॥"

"వ. హే! జగదేక కుటుంబీ! విశాల విశ్వమందిరా! నీపాదార విందమ్ముల కనేక ప్రణామమ్ములు. మా యాత్మలకు గృహమ్ములు మా శరీరమ్ములు. మా శరీరమ్ములకు గృహమ్ములీ నిర్మితమ్ములు. ఈ నిర్మితమ్ములు నీ విశ్వమంది రాంతర్గమ్ములు. ఎల్ల యెడల నెల్లవేళల నివసించు మహాగృహస్థుఁడవీవు. మే మెల్లరము నీబిడ్డలము. దయతో రమ్మీ గృహప్రవేశమ్మునకు. ఇమ్ముదయతో నిందు స్థిరావాసమ్ము కమ్ముదయతో నిరంతర దర్శన భాగ్యమ్ము.

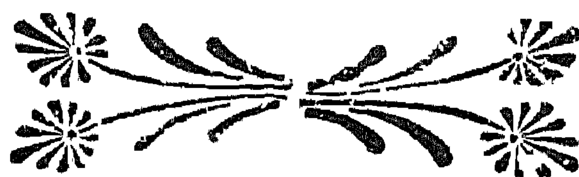
నీ సమ్ముఖమ్మున, నీ బంధుమిత్ర సమ్ముఖమ్మున, నీ సుదినమ్మున నీశుభముహూర్తమ్మున, నేఁడీ నూతన గృహప్రవేశమ్ము కావింపఁ బడుచున్నయది. హే! సచ్చిదానందమూర్తీ! దయ నొసంగుము. నీ యాశీర్వాదమ్ములచే మమ్ము కృతార్థులనుఁ జేయుము. నీకు మరల నవేక ప్రణామమ్ములు."

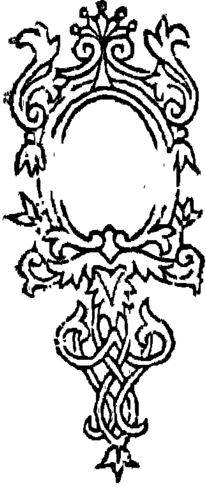
"గీ. పరమ కారుణికా! నీదు - కరుణచేత!
బరగుఁ స్థిరముగ నీ భవ్య - భవన మెపుడు।
నాయురారోగ్య భాగ్యాదు - లలరుగాత।
నిందు వసియించు వారల - కెపుడుఁ దండ్రి॥

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓమ్!"

ప్రార్థనకుఁ దరువాతఁ, ఆచార్యుఁడు సభ్యులకు గృహస్థ ధర్మమును ఈశ్వర మహిమా విశేషమును, వినువారి హృదయములు పరమేశ్వరుని లోమగ్న ముగునటులనుడివి, పిదప మంగళములోను శాంతి పాఠముతోను ఆనాఁటి శుభకార్యమును ముగించవచ్చును.

* శిశూదయ సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఆనంద మానంద, పుట, 189, ఈశ్వర కృప, పుట 190.

నూతన జాతక శిశువునకుఁ బరిశుద్ధమగు జలముల స్నానముఁ జేయించి, నూతన వస్త్రములఁ దొడిగించి, ఆచార్యుని చేతులలో నిడి భజనఁ బాడిన తరువాత అతనీ క్రింది ప్రార్థనను జేయవచ్చును.

"గీ. క్షితిని బరమాత్మ బాంధవ్య - చిహ్నమనఁగఁ
బూతరాగ మథనవ - నీతమనఁగఁ
నాలుమగ లింక విడరాని - శీలమనఁగ ।
శిశువు జననంబుఁ జెప్పంగఁ జిత్రమహహా !

మ. జననం బొందుట లోకజాలములు నీ - సంకల్ప సిద్ధంబగున్ ।
ఘన భూతోత్కర జన్మమారయఁగ నీ - కారుణ్య మూలంబగున్
తనరన్ జీవుల మాతృకాదులకు సం - తానంబు నీదే యగున్
చనదే యిప్పుడ నీశిశూదయమునీ - సంతోష కార్యంబనన్॥"

---

* శిశువు పుట్టిన ఒక నెలలోగా చేయతగినది.

"వ. విశ్వవిధాతా! నీశుభ సంకల్పంబు ననేకదా సమస్త లోకం బులను సృష్టింగనుట. కారుణ్యమయా! నీదయా మహిమంబు ననేకదా భూమ్యాది మహాభూతంబులు ప్రపంచ ప్రాణిసేవ లొన ర్చుట. సర్వాత్మా! మృద్దారు శిలాలోహ కంబులగు బహువిధ పదార్థరచనయు, పాత్ర క్షేత్ర జన్యంబగు సస్యరాజియు, పత్ర పుష్ప ఫల శోభితంబులగు లతాత రూత్కరంబులును నీ విచిత్ర సృష్టిలీలా ప్రభావంబు లేకదా? ఖగ మృగాద్యల్పప్రాణి సముద్భవంబును నీ వినోదార్థంబేకదా? సమస్తప్రాణి శ్రేణులం దగ్రస్థానంబును, సత్యో త్తమంబును నైన మా మానవ జన్మమింక నీ ప్రియత పరచన యను టకు సందియంబె?

నేఁడు మాకీ శిసూదయంబు నీ ప్రేమా సంతోష రూప సత్ఫల ప్రదానంబుకాదె? హే నిత్యానందమయా! నిరత చైతన్యమయా! నీ యనుగ్రహంబున, నీ పుణ్యాగ్రహంబున, నేఁడుశి శూదయ సంప్రాప్తి నొందిన నీప్రియసేవకుల నాశీర్వదింపుము. నీ కనేక వందన శతంబులు. ఇయ్యది యీ సతీపతుల నింకను దృఢతమంబుగ బంధించు నైహిక పారమార్థిక సాధన పాశంబగుఁగాక. ఇయ్యది యీ కుటుంబ పరితోష వనంబునఁ బరమ ప్రేమా సౌరభంబులఁ జల్లు సుందరసుమ రాజం బగుఁగాక. ఇయ్యది దినదిన ప్రవర్ధమానంబయి సమస్తాఘతమో వినా

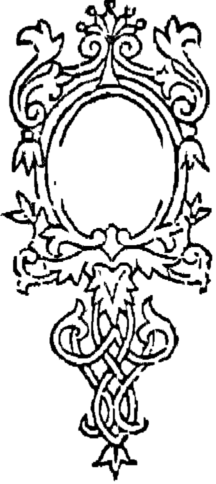
పరమేశ్వరా! అనంతశక్తి సంపన్నుండవైన నీ [illegible] కదా, బహువిధ నామరూప ప్రపంచ [illegible] సంతానం బెల్ల వ్యక్తంబులయ్యె. [illegible] దార్థంబె యగునేమో! ప్రథమ [illegible] బొందింపబడిరము [illegible] ప్రయోగింతుము. నీవు మాయెడ [illegible] చేసెద దుము. ఇంత మాత్రమున [illegible] గాము. ఏ పేరున నీ సాన్నిధ్య [illegible] జీవాత్మయొక్క [illegible] పరా! నేడీ నామకరణ విధి [illegible] నుచిత నామ [illegible] (అనుచు [illegible] నుంచుకొని) ఈ శుభ సమయమున [illegible] గుమి గూడియున్న శిశుబంధు మిత్రాదుల [illegible], ఈ శిశువున ...... అను ఈశ్వర నామములలో [illegible] ఈశిశువును కన్నతల్లి దండ్రుల నాశీర్వదింతుము. ఈ శిశువున [illegible]

"గీ. ఏమి పేరిడి పిలిచిన - నేమి తండ్రి ?
నీదు నామంబె రాజిల్లు - శిశువునందు
దినదినంబును వర్థిల్లి - దేవదేవ !
శిశువు సార్థక నామంబు-నెందు గాక ! "

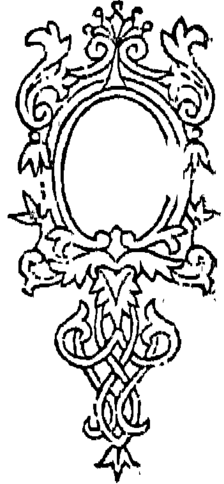
పై ప్రార్థన ముగిసిన తరువాత ఆ శిశువుయొక్క తల్లి దండ్రులలో నొకరుగాని, లేక వారింటి పెద్దలలో నొకరు గాని ఈశ్వరుని

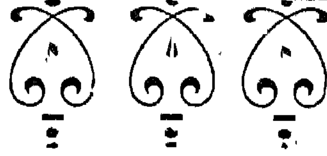
స్తుతిప్రార్థనాదులతోఁ బ్రసన్ను నిజేసి, మంగళములఁ బాడుటతో నా నాఁటి శుభకార్యమును దుదికిఁ దేవచ్చును.

అన్నప్రాశనసమయప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—
అన్న ప్రాశన శుభసమయే, పుట 195;
అన్న ప్రాశన విధిని, పుట 196.

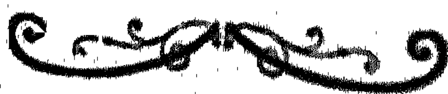
బ్రాహ్మ గీతమును బాడి, ఈశ్వరుని అపార ప్రేమను బహువిధముల వర్ణించి నుడివియున్న మహాపురుష వాక్యములలోఁ గొన్నిఁటిని, ఆనాఁటి కనుగుణ్యమైన వానిని జదివి, యీ క్రింది ప్రార్థనను జేయవలయును.

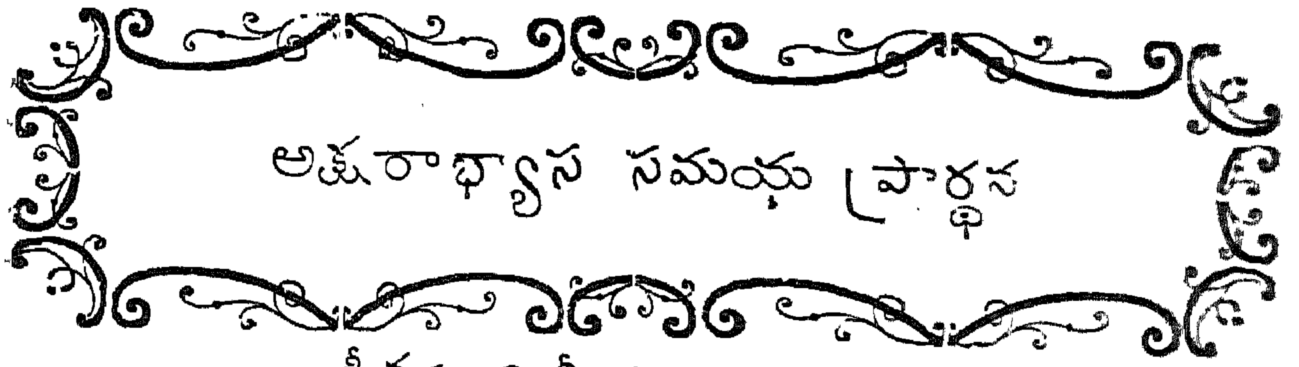
"మ. జననం బాదిగఁ దల్లి స్తన్యమె ప్రశ-స్తాహారసారంబుగా
ఘన మాతృ క్ష్యనుపానయుక్తిఁ గొనుచున్ - గాంతిం బ్రవర్ధిల్లగా
మన (పాపాయిదే) పాపండిదె నేఁడు బువ్వఁది నెడిన్ - మాన్యల్
[రుచింజూపగాఁ
గొని తేదే పరమాన్న మిప్పు డెకడుక్ - గూర్మిన్ హరిం గొల్చుచున్."

"ఓం. పరమ దయాళో! ఇంతదాక మాతృస్తన్యపానీయుఁడైన ఈ బిడ్డఁడు (బిడ్డయైన ఈ బిడ్డ) నీ యనుగ్రహమున నీ భక్తులును పెద్దల సమక్షమున నేఁడు నన్నప్రాశితుఁ డౌచున్నాఁడు (చున్నది.) అన్నగత ప్రాణుల మైన మాకీ పదార్థంబులచే యారోగ్యముగా వర్ధింతుము. సర్వకాలంబులను మాకీ యాహార్యవస్తువు ప్రాప్తంబగు నట్లాశీర్వదింపుము. అన్నభుక్తిచే నింక శిశువు కార్య సంగతుఁడౌం బోధచే నీయందుంగు భక్తుఁడు ధనధాన్యభాగ్యయులం బడసి వర్ధిల్లుగాక! ఆశీర్వదింపుము. ఓం. శాం. శాంతిః."

"గీ. ఉరుకృపామూర్తి! నీదయా - మృతముచేత
నఖిల జీవుల కాహార - మలరుఁగాక
అఖిలాధ్యాత్మి కాహార - మబ్బుఁ గాక!
మూర్తి మోక్షమొత్తుఁగ కీర్తి - మొలయుఁగాక!"

ఆవల, నాచార్యుఁడు శ్రీరాన్నమును గొంచెము శిశువునకుఁ దినిపించి మృదుమధుర శ్లోకములతో నీశ్వరుని అనంత విశేషణవాచ్యుని బలువిధముల వచించి, తదనంతరము ఈశ్వరగుణానువర్ణనలం కీర్తనలతో నానాఁటి శుభకార్యమును బూర్తిఁజేయ వచ్చును.

అక్షరాభ్యాస సమయ ప్రార్థన

కీర్తన: ద్వితీయ భాగము:___

అక్షరాభ్యాసమే, పుట 197.

భగవత్కీర్తనను బాడి, ఈశ్వరుని సర్వజ్ఞత్వమును పెక్కుగతులని వినుతించి వ్రాసియున్న సత్పురుషుల వచనములఁ గొన్నిఁటిని ఆనాఁటికిఁ దగినట్టి వానిని, జదివి, పరమేశ్వరుని దెలియుట యే విద్యయనునది, అట్టి విద్యాదానమే అన్నిదానములలోనా ఉత్తమమైనదని నొక్క వక్కాణించి, యీక్రింది విధమునఁ బ్రార్థనను జెల్లింపవచ్చును.

"గీ. అక్షరముఁ దొల్తగురుభక్తి - నభ్యసించి।
దాని స్వచ్ఛోక్తికిఁ బదయుక్తిఁ - దాల్మిఁబట్టి।
బహుల మహావాక్య పఠనలా - భంబుఁజెంది।
వెలయుదురుగాత విద్యార్థి - వితతి జగతి" ॥

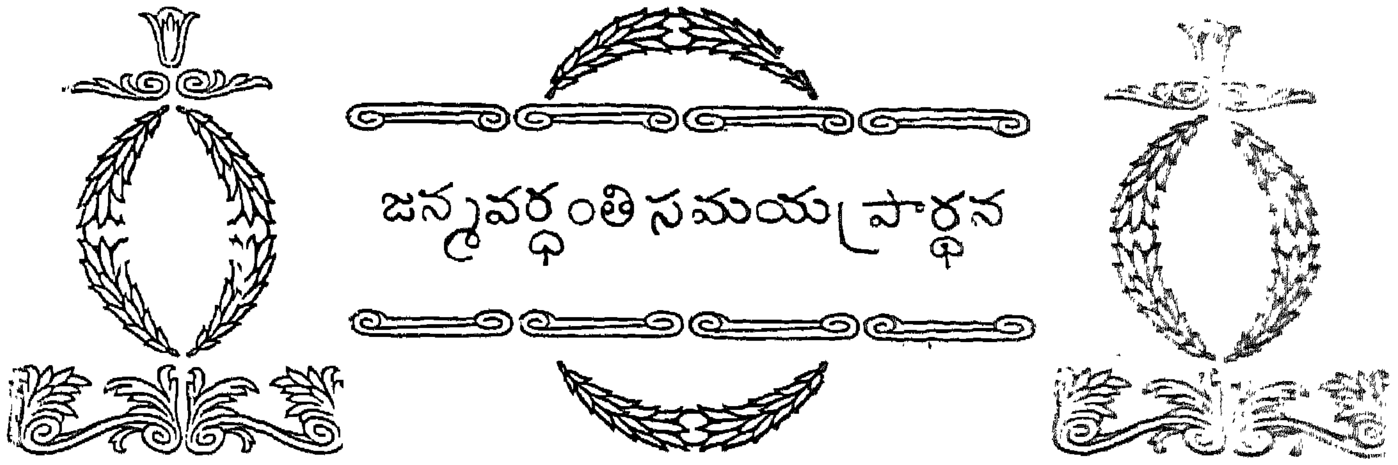
"వ. హే! జగదేకగురూ! అక్షరస్వరూపా! నీకుఁ బ్రణామశతంబులు. సమస్త మహత్తర విజ్ఞాన మూలంబు విద్యాభ్యాసంబు. విద్యార్జనంబు వివిధకావ్యపఠనాధేయంబు. వివిధకావ్యకలాపంబు మహావాక్య సముదయనిలయంబు. వాక్యాధారంబు శబ్దంబు. శబ్దాధారం బక్షరంబు. ఆ యక్షరంబగూడ. ఎల్ల చదువులకుఁ బునాది. హే! ఆద్యంతరహితా! సుమహిత సత్కళోపేతా! నీపాదంబుల

కనేక వందనములు. నీ సన్నిధిని, బంధుమిత్రుల సన్నిధిని, నేఁడీ బిడ్డకు విద్యారంభ మొనర్పఁబడుచున్నది. చిరాయువుగా నారోగ్యములతో, గురుభక్తి ప్రపత్తులతో, శుభగుణగణంబులతో, సూక్ష్మబుద్ధితో నీబిడ్డ విద్యాభివృద్ధి నొందుఁగాక! విద్యార్జనంబు కేవల ద్రవ్యార్జనంబును, కుటుంబ భరణార్థంబును గానట్లుగా, గురువరు లీవ్యక్తికి విజ్ఞానైక ప్రధానార్థంగా నొసఁగుదురుగాక! పరమేశ్వరా! ఈ బిడ్డను దయతో నాశీర్వదింపుము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓమ్!"

తరువాత, నాచార్యుఁడు పిల్లవాని (పిల్ల) చేత అక్షరముల వ్రాయించి, ఈశ్వరునకు ధన్యవాదసమర్పణముతో నాబాలుని దీవించవలయును. తుదపరి, ఈశ్వరగుణముల గానముచేసి, ఆనాఁటి మంగళకార్యమును అంతరింపఁ జేయవచ్చును.

జన్మవర్ధంతిసమయప్రార్థన

కీర్తనలు: ద్వితీయ భాగము:—

(దినమది సుదినము) పుట 42; అంత నీదయరా, పుట 97;
మరిరాదుర, పుట, 152; పుట్టిన దినము, పుట 217,
జననదినోత్సవ, పుట, 218; కనుఁగొంటిని పుట 219.

బ్రాహ్మగీతములఁ బాడిన తర్వాత, ఆచార్యుఁడు ప్రామాణిక గ్రంథములలో నుండి కొన్ని వాక్యముల లేక శ్లోకముల నాశుభ సమయమునకుఁ దగినవాని నాధారముగాఁగొని, యీశ్వరుని యనంత మహిమా విశేషమును గొనియాడి నుడివి, పిదప నీదిగువనున్న ప్రార్థనఁ జేయవలయును.

"ఉ. నీదయఁ బుట్టిలోకమున - నీదయఁ గాయము నాత్మవర్ధిలన్ ।
నీదయ మాన్యరీతులను - నేరిచి నీదయ సౌఖ్యమొప్పఁగా ।
మేదిని గొన్ని యేండ్లుచని - మేలుగ సర్వదయాపరా! హరి ।
సాదర మారని ప్రేమము - సంతతమున్ క్షితిఁ బ్రోచుచుండవే।"

"వ. సర్వదయాపరా! పరమాత్మా! నీయొక్క యవ్యాజకారుణ్యామృత మూలంబున నుత్తమంబగు మనుజజన్మంబును బడసి, దేహబుద్ధులు వర్ధిల్లఁ బెరిగి, యింతవరకు - వర్షంతులు పురోహిత బంధు

మిత్ర పరివార సమేతులుగాఁ [illegible] [illegible]. ఏటేట
నీ జనవర్ధంతి యుత్సవమును మాకీ [illegible] [illegible], నీదయచే
నాయావత్సరంబుల [illegible] బహువిధ
లాభంబులను గణించుకొని, నీకుఁ [illegible] కృతజ్ఞతలు
సమర్పించు కొనుచున్నారము. ఏ [illegible] సుకృతి మూ
లన నితరులకుఁ బ్రాప్తించి యుండును [illegible]. ఏతత్స్వ
బుణమైన మాయాసత్కృత్యముల [illegible], యది
యంతయు నీదయయే. అందువలన [illegible] లాచ
రించుచున్నాము కృతి వర్ధించి [illegible]! నీ [illegible] బిడ్డ
యైన (ఫలానా) అమర్త్య! ఈ [illegible]లో [illegible] సుఖ
సంతోషంబులతో ముగించెను. ఇంక [illegible]
బహువత్సరంబు లాయురారోగ్యములతో, [illegible] ప్రపత్తులతో,
ననిందిత్య జీవితంబుతో సుఖముగ వర్ధిల్లి, నీ [illegible] పాత్ర
మగుంగాత! పరమదయామూర్తి ఆశీర్వాదింపుము. అనుగ్రహింపుము.
ఓం నమస్తే నమస్తే - నమస్తే. నమః ఓం! శాన్తిః శాన్తిః శాన్తిః.

పై ప్రార్థనకుఁ దరువాత అచార్యుఁడు [illegible] దగి
నట్లు. ఈశ్వరుని నుడివి, అనంతరము ప్రార్థనలోను, భజనలోను
ఆనాఁటి కార్యమును ముగింపునకుఁ దేవలెను.

మహాస్త్రీపురుషజన్మవర్ధంతి
సమయప్రార్థన.

కీర్తనలు: ద్వితీయ భాగము:—

వారిదె జన్మము, పుట 221, వారె కృతార్థులు, పుట 221.

ఓ నాథ నీగుణ, పుట 215; మరిరాదురా, పుట, 182.

బ్రాహ్మగీతమును బాడిన తరువాత, ఆచార్యుఁడు ప్రేమ మరియు నాత్మత్యాగము వానివలన మానవ జీవతమునకుఁ గల్గు సాఫల్యతను గురించి నొక్క వక్కాణించి, తదనంతర మీ క్రింది ప్రార్థనఁ జేయవలయును.

ఉ. నీదుదయా ప్రభావముల, నీసువివేకమహాత్మ్యతంబులన్
నీదు విశుద్ధతత్త్వముల, నీదుక్షమాముఖ సద్గుణంబులన్
మేదిని స్వీయవర్తనల - మేలుగఁ జూపెడు మానవోత్తముల్
నీదు ననుగ్రహంబు కద ! నీదు ప్రియాత్మజకోటియేకదా !

వ. జగదేక జనకా ! లోకకల్యాణమును వాంఛించి నీవు సర్వదా, సర్వత్ర మహాపురుషులను, స్త్రీలను, సృజించుచుందువు. వారి ప్రవర్తనలద్వారా నీయొక్క మహద్గుణంబులు లోకంబునకుఁ బ్రకటితంబులగుచుండును. వారి ధన్యజీవితంబులనుగుర్తించి యనువర్తిం

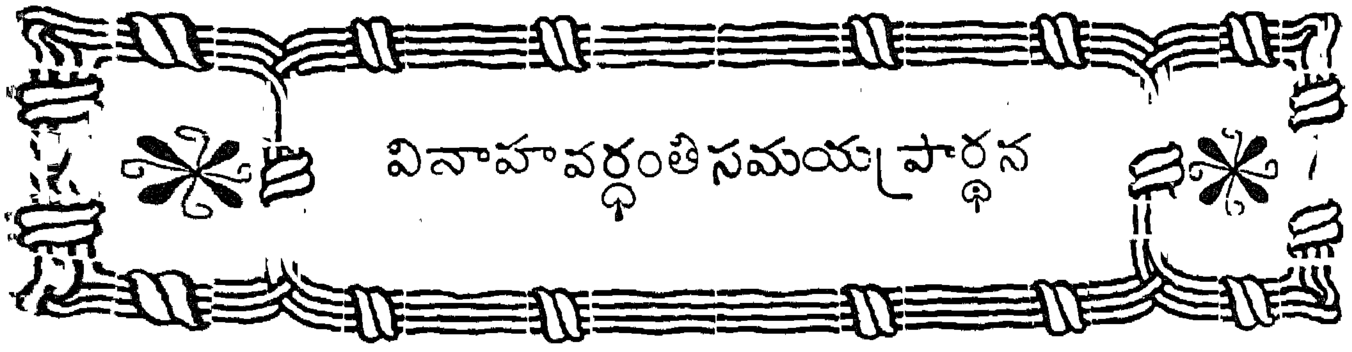
చిన బుద్ధిమంతులు ధన్యులు. ఐహికమాతృప్రేమాసపర్యలంగాంచి, నిఖిలమాతవగు నీయనంతప్రేమాస్వరూపంబు నూహింపఁ జాలుదుము. ఐహికజనకుని క్షేమంకరకార్యంబుల వీక్షించి, యఖిల జనకుఁడవగు నీయపారప్రేమాసంబంధబాంధవముల నూహింపఁ జాలుదుము. ఐహికగురువుల బోధల ననుసరించి, జగదేకగురుఁడ వగునీ విశ్వాపారపరనామామాహాత్మ్యవి మెఱుంగుచున్నాము.

మాకు సమకాలికులయి, నీప్రశస్తసద్గుణప్రవర్తనంబుల మాకు మార్గదర్శకులై బహుజన పూజితులైన మాసోదరుల (బూజ్యులైన మా సోదరీరత్నము) యొక్క యిన్నవ జన్మదినమిది. వారు చిరాయురారోగ్య భాగ్యంబు లొందు వర్ధిల్లుదురుగాత! వారి నాశీర్వదింపుము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓం!

ఆచార్యుఁడు ఏ మహాత్ముని గుఱించి, పై ప్రార్థన చెల్లింపఁబడినదో, అట్టివాని వర్ణనీయములగు గుణగణాదుల విపులముగ నుడివి, సభ్యులతో నట్టి మహాపురుషుని జీవితమును ఆదర్శచముగ నుంచుకొని, మనమందఱమును ధన్యులు కావలసినదని చెప్పి, ఈశ్వరునకు ధన్యవాదమును సమర్పించి, భజనలతో ఆనాఁటి యుత్సవమును సంపూర్ణముసవుఁ దేవచ్చును.

వివాహవర్ధంతిసమయప్రార్థన

కీర్తనలు: ద్వితీయ భాగము:—

విశమందిర, పుట 69; అంత నీదయ, పుట 97; శ్రీహరి, పుట 23;

పరమ పురుషా, పుట 62; రాజాధిరాజ, పుట 65;

నన్ను బ్రోవ, పుట 123; నిన్నే నమ్మినాము, పుట 125,

బుద్ధిపై పారవేయరా, పుట 133; పోవుచున్నది, పుట 151.

బ్రాహ్మగీతమును బాడిన తరువాత, ఆచార్యుఁడు, ఆ సమయమునకు అనుకూలించునట్లు ఈశ్వరునిమహిమావిశేషమును, ఈశ్వరుని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రమగు సతీపతిలక్షణములనుగురించి కొన్ని వాక్యముల నుడివి, యీ క్రింది రీతిని బ్రార్థించవచ్చును.

“ఓ సర్వ సృష్టికర్త! సర్వపాలకా! నీ జ్ఞానమును, నీయనంతశక్తియు నెందును విరాజిల్లుచున్నది. నీలోనేపుట్టి, పెరిగి, సంచరించు సమస్త ప్రాణికోటు లన్నిఁటి యందును విదితముగాను అనుభవవేద్యముగాను ఉన్నది. నీ కోమల హృదయము ఎడతెగక రక్షించుచుండ, జీవరాసులన్నియుఁ దమతమ నిత్యకృత్యములఁ బ్రతిదినము నిర్వహింప సమర్థములగు చున్నవి. నీకు మాయెడలనున్న నిరవధిక ప్రేమకు మేము మనఃపూర్వకముగా నీకుఁ గృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల

నర్పించుచున్నారము. నీవు మా కర్తవ్యములఁ దెలిసి, సదాచారాచరణను, బవిత్ర జీవనములఁ గలిగి, నీ దయకుఁ బాత్రులమగునట్లు మమ్మనుగ్రహింపుము.

ఓ దయామయుఁడా! నీవు మమ్ముఁ దల్లివలెఁ బోషించుచున్నావు. నీ ప్రేమ నీ బిడ్డలయందును ఉదితమగుచున్నది. ప్రభువా! మాలో వ్యాపించియున్న నీ ప్రేమను సందేశ జీవితములో, నీ సంసారమును ఏక గ్రీవముగఁ గీర్తించునట్లు బంధించుచున్నది. మాలో నున్న నీ ప్రేమ, కష్టదశలలోఁ బరులకు సహాయపడునట్లు మమ్ములను బురికొల్పుచున్నది. నీ ప్రేమ మాలో స్వార్థపరత్వమును విడదీయుచున్నది! సదా సంతోష పూర్వకముగా మా సర్వస్వము నీకర్పించి, సత్పరోపకార్యముల మా బుద్ధులు తెలిసికొనునటులఁ బ్రేరేపించుచున్నది. నీ దయ దుష్ప్రవర్తనలో వలఁబడి చెడియున్న వారిని, సుందరమగు మంచి జీవన మార్గమునకుఁ జేర్చి రక్షింపఁజాలినది. నీ కరుణ, నీ నిర్మలమగు నిర్వ్యాజమును నలు దెసలఁ జాటు మమ్ము నిరంతరము పురికొల్పుచున్నది. కావున నీ యుద్దేశమును నెరవేర్చు వారమగునటుల మమ్ము నాశీర్వదింపుము.

మమ్ముఁ బరస్పరము బంధించు నీ యనుకంప విమర్శింప నెట్టి వారిని మహదాశ్చర్యమున ముంచివేయును. మనుజుని ఈ నీ సంసారమున దన సోదరవర్గమధ్య నుండ నియమించినావు. అడవులలోను, ఏకాంత ప్రదేశములలోఁగంటె స్వగృహ స్వదేశ మధ్యములఁ బెక్కుమడుఁగులు నీదయ యధికముగాఁ గానవచ్చుచున్నది. అన్నిఁటిలోను, భార్యాభర్తలలోఁ గల నీ ప్రేమానుబంధము అత్యధికమైనది.

ఓ ప్రేమసాగరా! ఈ దాంపత్యముననే, మేము పరస్పరము పరిపూర్ణ మనములతో సమర్పణమగునది. ఎంతటి చిత్రము! ఇరువు రొక్క ప్రేమ ప్రవాహమున నేకీభావమునఁ బోవుచుండుట దీననే నిజముగాఁ గానవచ్చునది.

ఈ దినము శ్రీయుతుల.........గారికిని, శ్రీమతి......గారికిని వివాహమైన...వ సంవత్సరోత్సవ సమయము. ఈ పురాణ దంపతుల నింతయుఁ బ్రీతితో నింతవరకుఁ గాపాడి నందులకు నీకు వందనములు. వారలీ సమయమునఁ దమ తమ పూర్వవృత్తములలోఁ గలిగిన మంచి గుణముల నన్నిఁటిని దమ వెనుకటి లోపములనుండి దూరమయి ఇఁకముందు సన్మార్గమును బట్టి పోవునట్లు, చక్కగా స్మృతికిఁ దెచ్చుకొందురు గాక. వారి పుణ్యములు దలఁచుచు నీ యిచ్ఛనే చరింతురు గాక. వారు తమ మంచి కార్యముల నీకు సంతోషము నొదఁ గూర్తురు గాక. వారి దినములఁ గడుచుచుఁ గుందుచున్నపుడు నీవు వారికిఁ దోడ్పడుము. నీ నెల్లప్పుడును వారి హృదయములలోనే వర్తిల్లుచు, వారు సదాచరణ సంపత్తితో మెలఁగుచుండునటు లనుగ్రహింపుము. తాము అనుకరించుటయే కాక, దానితోఁ బాటు నీప్రేమను, దమ తోడివారి కందరికిని వెలిఁబుచ్చెదరుగాక. వారి బిడ్డల మాటలలో ముద్దులు మూటఁ గట్టినట్లు లీవుండి, వారు నీయందుఁ బరిపూర్ణ విశ్వాసమును గలిగి, నిన్నే ప్రేమించి నీ కొఱకుఁ దమ సర్వస్వమర్పించువారగుదురు గాక. వారి గృహములలో శాంతి సంతోషములు నెలకొని

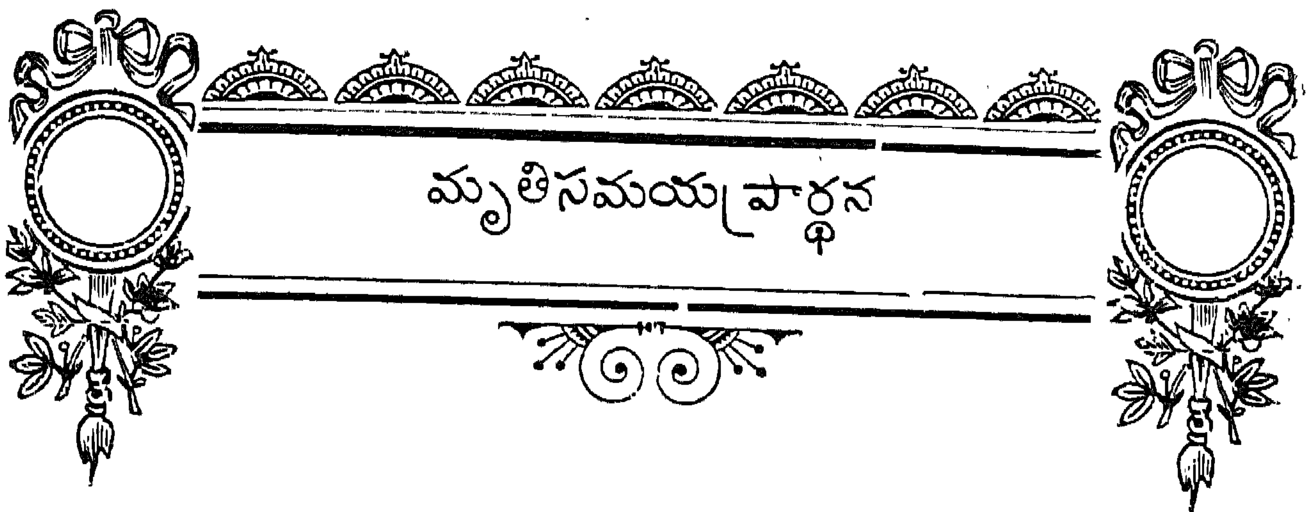
యుండుఁగాక. వారి బిడ్డలు వారి ప్రక్కనుండు మిత్రులు [illegible] లగ్రై, సుఖసంపత్తి కలిగియుండుఁగాక. వారి గృహములు అతిపవిత్ర ముగ్రై, ధామములై, [illegible] భక్తిశ్రద్ధలు [illegible] అగుఁగాక. వారి నిర్మల ప్రవర్తనలు [illegible] [illegible] గాని దూరదు నంతటి ప్రకాశముతో [illegible] గాక. ప్రతియొకరిని ఈశ్వరుఁడే వారి హృదయేశ్వరుఁడగుచు కృపా [illegible] నట్టివిగా నుండుఁగాక. వారి పరిశుద్ధ [illegible] [illegible] మహోన్నతదశకు తమ్ము [illegible] గాక. వారి జీవితములు ధన్యమగుఁగాక. ఇదే మా వినమ్ర [illegible] ప్రార్థన [illegible] దయతో సంగ్రహింపుము"

"ఓం! బ్రహ్మ కృపాహి కేవలం!

ఓం! శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః; హరిః ఓం!"

ప్రార్థనా నంతరము, వధూవరులు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ [illegible] రాజ్యమును నెలకొల్పు వివిధ సత్కార్యములకు [illegible] [illegible], మంగళములతో ముగింపవచ్చును.

మృతిసమయప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఎందుకో దుఃఖము, పుట 211; విస్తారము నీనామము, పుట 212; నీదరిఁ జేరిన జనులకు, పుట 213.

శవము నిర్మలజలముతో శుభ్రపరుపఁబడిన తరువాత బంధుమిత్రాదుల సమ్ముఖమున ఆచార్యుఁడు బ్రాహ్మగీతమును బాడి యీ దిగువఁ గనఁబరిచిన విధమున నీశ్వరునిఁ బ్రార్థన చేయవచ్చును.

"మ. జగతీ చక్రమె నాట్యరంగము, ప్రజా - చారిత్రమే నాటకం |
బగు, నీవేవరసూత్ర ధారివగు, మే-మందఱము పాత్రంబులై |
న్నఁగ, నీయానతి నేతుణా ననగునో-నాట్యాంత మందాక, నీ |
జగతిన్ జీవులమై నటించి పిదపన్-జాటొందమే యీశ్వరా॥"

"వ. పరమాత్మా! నీ యొక్క యీ విశాలభువనమే మహానాటక భవనము. నీవే సూత్రధారివి. మేమే పాత్రులము. స్త్రీపురుషాదివేషములతో, శిశుమాతృపిత్రాదిబాంధవములతో, పాలకపాలితాదిలౌకికవ్యావృత్తులతో, ధనాదికముతో, దరిద్రతాదైన్యము

లతో, వాదములతో, ఖేదములతో, [illegible] లతో మే మీజీవిత నాటకంబును [illegible] రెవరి నాట్యములు ముందుగా ముగియునో వారు [illegible] నరుఁ బిలుచుచు నుందువు. [illegible] మరల దానిని దీసికొనునది [illegible]. ఇప్పుడు [illegible] మునకు వచ్చిన మా ప్రియమైన........ [illegible] వుము. మాకు మరణము ధ్రువము. [illegible] క్లేశాదిబంధములనుండి [illegible] మోక్షానందమునకు నీకృపవలన [illegible] డైన మా స్నేహితునిఆత్మ [illegible] అద్వితీయ సత్సంగములో నున్నదని మేము [illegible] గాక! నేఁడు మమ్ము వదలి వెడలిన స్నేహితుని [illegible] మనముల శాంతి నెలకొనుగాక! [illegible] స్థితి నొసంగుము. ఆశీర్వదింపుము

జయ జయ సచ్చిదానంద [illegible]; [illegible], శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః; హరిః ఓం!"

శవమును జితిపై నుంచి దహనసంస్కార [illegible] పూర్వము. ఈశ్వరుని జేతులొ ప్రార్థనచే [illegible].

ఆద్యశ్రాద్ధసమయప్రార్థన

మృతిఁ జెందిన ఒక నెలలో ఈశ్వర సన్నిధిఁ జేరినవాని బంధు మిత్రాదులు ఆయాత్మ శాంతికై చేయఁదగినది.

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఎందుకో దుఃఖము, పుట 211, విస్మరము నీ నామము, పుట 212; నీదరిఁ జేరిన, పుట 213; చావొందిన మాసుహృతుల్, పుట 214; అంత నీదయరా, పుట 97; నిఖిల జగము లేలు ఱేఁడు, పుట 151; వదలి కుమార్గము, పుట 153.

—:0:—

బ్రాహ్మ గీతమును బాడిన తర్వాత ఆచార్యుఁడు, ఆ నాఁటి సంస్కారమునకు అనుగుణ్యమగు భూమికారూపమునఁ గొన్ని మాటల నుడివి యీక్రింది ప్రార్థన సలుపవచ్చును.

“ఓ నిత్య సత్యస్వరూపా! నీవు నిత్యులలో నిత్యుఁడవు, చేతనులలోఁ జేతనుఁడవు. ప్రాణమునకు మూలాధారుఁడవు. ప్రళయ కాల కాలుఁడవు. నీయందే సృష్టిస్థితిని గాంచుచున్నది. మేనులు బుద్బుదప్రాయములు. ప్రపంచము ప్రవాహరూపము, దృశ్యప్రపంచమున నెద్దానిని నిత్యమనుటకు వీలులేదు. నీదయాసామ్రాజ్యమున నే వస్తువునకును జలనములేదు. సూర్యుఁడు మాపున నస్తమించుట

ప్రొద్దున మరల దివ్యతేజఃపుంజమై [illegible] మా[illegible]ముగా శోకచో నిష్ఫలమైన భూమి [illegible]. ఇహమున సార్థకతను గాంచనివాఁడు [illegible] మే మజ్ఞులము. మాకు మాఁదృష్టిలేదు. మా [illegible] జెందినది. మాపూర్వస్థాన [illegible] మెఱుఁగము. ముందును [illegible] రించువారము. అయినను [illegible]. నీ [illegible]శము మమ్ము నావరించియున్న అంధ[illegible]న్నది. మా కార్యము నీ యాధీనములో నున్నది. [illegible]ము ప్రపంచ[illegible] పాలుచున్నది. నీ [illegible] నీ యాజ్ఞలేనిది ఒక గడ్డి పోచయును [illegible] ముఁడనఁదగు మానవుఁడు మాత్రము [illegible] వలసినవాఁడా? లేదు. మేము [illegible] ప్రపంచమున నున్నాము. మేము నీ [illegible] బిడ్డలము. అమరత్వము మాకుఁ బుట్టుకతో వచ్చిన [illegible] (హక్కు). నీవు మమ్ము నీవలె [illegible]లతో సృజించినావు. ఓ అనంతస్వరూపా! ఈ [illegible] నీ దివ్యాగ్నికణము వెలుఁగుచున్నది. ఈ మాంసపు ముద్దలో [illegible]మును నెలకొల్పియున్నావు. ఈ దృశ్య ప్రపంచములో [illegible]ము తుదిముట్టలేదు. మేమింతకంటెను [illegible]లమును, [illegible]ములను, అనంతమునగు ప్రపంచములోఁ జేరినవారము. ప్రతి [illegible]

కృపారసమునే వ్యక్తపరుచుచున్నది. నీలవర్ణపుఁ గప్పుతో నొప్పు నుప్పరంబును, మహోన్నత శిఖరముతో వెలయు పర్వతమును, లో తెఱుంగని యపార పారావారమును, తరంగిణీరంగత్తరంగమృదంగస్ని స్వనంబును, ఎడతెగక ప్రవాహరూపమునఁ గాలచక్రమునఁ దిరుగు వసంతాది ఋతువులును, అన్నియు నీలో మానిరంతరావాసమును సూచించు చిహ్నములుగా నున్నవి. మా యాత్మలలో నంతకంటె విస్పష్టముగను, గంభీరముగను మోక్షాపేక్షను నెలకొల్పియున్నావు. కాఁబట్టి మనుజుఁడు అస్థిరముతోఁ దృప్తినందలేఁడు. జీవాత్మ నిరంతరము మోక్షాపేక్షతోనె ఉండువాఁడు. అనంత జ్ఞానములోనె నిర్మలానందముండునది. అజ్ఞానమువలనఁ గాంతి యలవడదు. నీవు మమ్ము నిత్య జీవనముతోనె కలిగించినావు. తమోమయ ప్రపంచమంతయుఁ బ్రకాశమయమై యొప్పును. దుష్టత్వము శిష్టత్వమగును. నిరర్థకమైన జీవనము నీయనంతమహిమావిశేషమునుబట్టి సార్థకమగును. మృత్యువు లేదు. నాశము లేదు. నిరర్థకసంచారము లేదు నీ యనంతదయాపరిపూర్ణపోషణలోనే మేమున్నాము. ఈ ప్రపంచమున దుఃఖము, కష్టము, రోగము, మరణము, పాపము ఇవన్నియుఁ గలవుకాని నీ కృపాకటాక్షము వానినన్నిఁటిని అధిగమించి యున్నది. నీవు ప్రపంచమును నిరంతరము నీభానుప్రభతో వెలింగించుచున్నావు. నిరంతరమును నిర్మలముగానే యుంచుచున్నావు. మృత్యువు నుండి తప్పించి మమ్ము మోక్షావలంబులఁ జేయుచున్నావు. మరణము మోక్షద్వారము. నీయందు వెలుతురును జీఁకటియు, జన్మమును మరణమును, జేరి సం

పూర్ణముగా నొక్కటి యగుదుము. నీవే మాకు [illegible] నీవే మాకు [illegible], నీవే మాకు శాంతియు. నీవు [illegible] ఎల్లప్పుడు నుండు గలవాడవు. నీవు దయగలవాడవు, నీవే మాకు [illegible]. ఓ [illegible]! శాంతికిని పవిత్రతకును మూలాధారమా! [illegible]! [illegible]! నీ కరుణచే మాకు [illegible] చేయుము, నీ యనుగ్రహమున [illegible] పూరితమంతయు నీ [illegible]. ఇప్పుడు [illegible], [illegible], [illegible] గాంచని మహాత్ములు, [illegible] హముచలన సంతోషమునకు [illegible]. [illegible] నారము. మా చూపునకు వెలిగా యున్నను, మా [illegible] వెలిగాక నీ పాదముల చేరి [illegible] నీ [illegible]. మేము జీవముతో నున్నప్పుడును, [illegible] నీ [illegible]. మమ్ము శాంతిదాయకమును, సుఖదాయకమును [illegible] నీ [illegible] మునకు చేర్చుకొనుము.

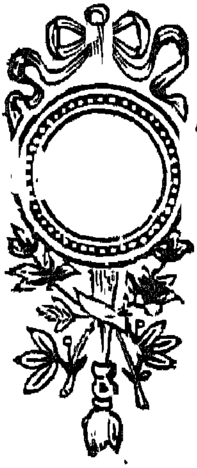
ఓ పరమేశ్వరా! సృష్టికర్తవు నీవు. నిన్ను [illegible] పించుచున్నాము. శోకనిమగ్నులమగు మా మనుష్యుల [illegible] నుండి నీవు కొనిపోయిన మా సోదరుని గూర్చి నీ కొప్పగించుచు న్నాము. సమస్త జీవమునకును నీవు మూలాధారుడవు. నీవు మమ్ము ను సృజించినవాడవు. మమ్ము నీ ప్రపంచమునకు తెచ్చినవాడవు. మాకు నియమిత కాలకార్యముల నిచ్చిన వాడవు. జన్మమునందును,

మరణమునందును సమానముగా నీ రక్షణలో నున్నాము. విషవంధ కారమునను నీ వెలుతురు ప్రకాశించుచున్నది. నిశ్శంకగా నిష్పటివలెనే మరణానంతరమును నీప్రేమ ప్రవహించుచున్నది. మేమీ ప్రపంచములోఁ బుట్టినతరి, మాకావిషయ మొక్కటియుఁ దెలిసి యుండలేదు మేము పరిచయము స్థితిలో మునిఁగి యుంటిమి. ఓ ప్రభూ! నీదయ మాకు వలయుసౌకర్యముల నన్నిటిని సమకూర్చినది. మేమీయిహమును వదలి పోవునపుడు మాకదే దయయే సమానసౌకర్యముల నియ్యఁ జాలదా? ఈ సంసార సాగరమును సురక్షితముగా మమ్ముఁ దరిజేర్చు నట్టి నీరక్షకత్వము మమ్ము మృత్యువు గొనిపోవునపుడు సహాయపడ కుండునా? జన్మించినది మొదలు తుదవరకు మాతోనున్న ఆ సర్వ రక్షకత్వమును నమ్మకుండుటెట్లు? నీవు మాకిచ్చినట్టి నీ వరప్రసాదుడు నీ ఇహమున తన జన్మసాఫల్యమును గాంచి నీలో నైక్యమైనాఁడు మేము మాదగ్గర చూపుతోను అజ్ఞతతోను నీ సర్వరక్షకత్వార్థమును సంపూర్ణముగా గ్రహించలేము. నీవు సర్వజ్ఞుడవు. నీ పిలుపురాగానే యిచ్చటఁ దన యుద్యోగమును జాలించుకొని పరలోకమున నిన్ను సేవింప వెడలిపోయెను. ఆయన చరిత్రమున లాభవిభవమును గాంచిన మేము మా కాయన సాంగత్యమును కవకాశమును గలిగించి నందులకు నీకనేక ధన్యవాదముల నర్పించుచున్నాము. ధీరుఁడును, ఉదారుఁడును, ధర్మార్థియు, మోక్షార్థియు నగునట్టి ఆత్మతో మాకు సహవాసము నొసంగి నందునకు మీ కనేక ఆశీర్వాదములు. ఓ ప్రభూ! నీపాదములఁ జేరిన వాని మనస్సునకు శాంతి నాపాదింప నిన్ను వేడుకొనుచున్నాము. ఓ

సర్వవిభూ! మేమాయనను నిరంతరజ్ఞాపకములో నుంచుకొని, యా యన చరిత్రము ననుసరించి నడుచుకొనునట్లు మమ్ము అనుగ్రహింపుము. ఆత్మజ్ఞానమునను, ధర్మాచరణోత్సాహమునను మే మాతని బోలి పాటు పడు వారగుదుముగాక! నిరంతర మాయన జ్ఞాపకము మా డెందము లలో నెలకొని, మేము మామా ధర్మముల నాచరించుటకును, మమ్ము నాలస్యము నుండి మేల్కొల్పుటకును, మోక్షమార్గము ననుగ్రమించు టలో మాకు దార్ఢ్యతను గలుగఁజేయుటకును ప్రేరేపించును గాక! ఆయన ఆత్మ విశ్వాసాదుల మేము ఆదర్శించుటకై నీయందుఁ బూర్ణ విశ్వాస ముంచునట్లి, నీ యాధీనమున నుంచుచున్నాము. జన్మము నం దును తననంతరమునను మాకు శరణ్యుఁడవగునో పరమాత్మా! నీకు విజయము, విజయము విజయమగుఁగాక! భూమిని శాంతి నెలకొను గాక! మరియు సమస్తజనులు సుఖింతురు గాక! ఓం; ఏకమే వాద్వి తీయం; సత్యమేవ జయతే; బ్రహ్మ కృపాహి కేవలం; శాంతి, శ్శాంతిః శ్శాంతిః; హరిః ఓం!''

ప్రార్థనాంతరము ఆచార్యుడు మృతుని గుఱించియు, అతని బంధు మిత్రాదులకు హితకరమగు వాక్యముల వారలిక మీఁదనే రీతిఁ బ్రవర్తిల్ల వారిదుఃఖ సంతప్తమానసములు సంతసముఁ గాంచునో యీ శ్వరుని యెడల వారికిఁ బ్రేమ జనించునో, ధర్మమార్గావలంబు లగు దురో అట్టి ఉపన్యాసమును జేసి, ప్రార్థనతోను మంగళగీతముతోను ఆనాఁటి కార్యమును ముగింపునకుఁ దేవచ్చును.

ప్రతి సాంవత్సరిక శ్రాద్ధసమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఓ నాథ నీగుణ, పుట 215; భక్తజీవనా, పుట 216;
అంత నీదయరా, పుట 97; మరిరాదుర పుట 152;
వదలికుమార్గము, పుట 153.

బ్రాహ్మగీతమును బాడిన పిదప, ఆచార్యుఁడు జన్మ మరణములును, సుఖదుఃఖములును, ఈశ్వర ఉద్దేశమును మానవ ప్రయత్నము అను విషయములఁ బీఠికా రూపముగా సంభాషించి, యీక్రింది ప్రార్థనాను సారము పరమేశ్వరుని సేవించ వచ్చును.

"శా. మాతో భూతలవాస సౌఖ్యములఁ బ్రేమంబొంది బంధుత్వముల్ ।
జేతో మోదములొంది, డించితనువుల్-జీవాత్మ యొండింతకే ।
పూతాత్మా! భవదీయ పాదయుగముం-బూజింపఁగావచ్చెగా ।
నీతోఁ గూరిమిఁజేర్చి దానికిడవే-నిత్యాత్మతా సుస్థితుల్" ॥

"వ. పరమాత్మా! అతి విచిత్రము నీ సృష్టి విధానము. ఏదో పనిపైనిట్టవచ్చి యిటునటుఁ దిరిగి, పనితీరి యిట్టె వెడలిపోవు వ్యక్తుల వలె జీవాత్మలు ప్రపంచమునఁ బుట్టుచుఁ గిట్టుచునున్నవి, ఐహిక నివాసములు జీవాత్మలకుఁ దాత్కాలిక నిలయములే కాని స్థిరావాసములు

కావని యనుమాన మగుచున్నది. జననమరణముల మర్మములు మాకు దురూహ్యములు. నీచే నిచ్చటికిఁ బంపఁబడినది నీచేతనే కొనిపోఁబడినదని మేమూహించుచున్నాము. నేడు మాప్రియ......అయిన... అను పేరుగల వ్యక్తి నీయొద్దకు వెడలి వచ్చిన దినము. ఇప్పటికి...సంవత్సరము లయ్యెను. మానుండి యీజీవాత్మ వెడలి పోయినను మాకెల్లరకుఁ దల్లివియుఁ, దండ్రివియుఁ, బరమాత్మవునగు నీయొక్కయండఁజేరి యుండెనని విశ్వసించుచున్నారము. ఐహిక సంబంధములనెల్ల జ్ఞప్తికిఁదెచ్చుకొని బాధఁజెందు నాజీవుని ప్రేమబంధువుల హృదయములకు శాంతి నొసంగుము. ఓం! ఏకమేవా ద్వితీయం; సత్యమేవ జయతే; బ్రహ్మ కృపాహి కేవలం; శాంతి, శ్శాంతి శ్శాంతిః; హరిః ఓం! ”

ప్రార్థనానంతరము, ఆచార్యుఁడు, మృతకమిత్రుని జీవితములోని కొన్ని ముఖ్యాంశములఁజెప్పి, వానిబంధుమిత్రాదులకుఁ దుఃఖోపశమనములగు మాటలఁ గొన్నిటిఁ నుడివి, వారికి ధైర్యోత్సాహములు పట్టి వారు ఈశ్వరుని రచన లోపము లెట్టివి ఎన్నఁటికిని నుండఁజాలవను నమ్మకముతో నా పరమేశ్వరుని యనంతదయాళత్వమును గొనియాడుచుఁ దమతమ లోపములఁ దొలఁగించుకొను వారలగుట శ్రేయస్కరమని కొంత ప్రసంగించి, మంగళమును బాడి ఆనాఁటి కార్యమును బూర్తి గావింపవచ్చును.

కీర్తి శేషులైన వారి పవిత్ర జీవిత వర్ధంతి సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఓ నాథ నీగుణ, పుట 215; ఇదె మంచి సమయము, పుట 8; ఎంతవాఁడను, పుట 31; నినుఁగొని యాడగ, పుట 45; పోవుచున్నది చూడుఁడీ, పుట 151, వలపుమఱవ వచ్చునా, పుట 164; సత్యమును వినరే, పుట 165; వదలి కుమార్గము పుట 153,

ఆచార్యుడు, బ్రాహ్మ ధర్మగీతమును బాడిన తర్వాత, మానవ ధర్మమును గురించి మహనీయులు నుడివిన కొన్ని వాక్యములఁ జదివి, పిదప ఈ క్రింది ప్రార్థనను జేయవచ్చును.

"గీ. జగతి మాకంటె ముందుగా - జనన మెత్తి ।
ధన్య కార్యంబులను జేసి - తరలినట్టి ।
స్త్రీల పురుషుల పావన - జీవితములు ।
దీపికలుగాదె మా మౌఢ్య - తిమిర మడప ।
పడవలగుఁగాదె భవవార్ధిఁ గడవమాకు ।
తావక కృపావిశేషముల్ - తలఁపమాకు ।
దైవమా ! దయఁ గొనుమ వం-దనము లివిగో॥."

“వ. ఓ సర్వచేతన సర్వవ్యాపక పరమేశ్వరా ! నీవు అనాద్యనంతుఁడవు. నీవు సృష్టికర్తవు. నీవు సర్వాధికుఁడవు. మాదృష్టిగోచరమగు మహాత్త్వమంతయు నీదే, మాదే మాత్రముగాదు. సమస్త చరాచర ప్రపంచమంతయు మా కుపకారార్థ కల్పితమై, మానిరంతర రాశి వృద్ధికిని, మాకామ్య సిద్ధికిని సహాయభూతమైనది.

జీవించియున్నంతకాలము, తమ చరిత్రలఁ బవిత్రములుగఁ జరిపి నిన్నే నుడువుచు నీకై సమస్తము నర్పించి లోకోపకారార్థులగు సత్పురుషులను, జీవయాత్రఁ దరువాతనుఁ దమ నిశ్చాంత కీర్తిని దిగంతముల వెలిఁగించుచు, నీ మహాత్త్వమునుఁ గొనియాడి నాస్తికులను ఆస్తికులఁ జేయు జ్ఞానము ననుగ్రహించిన మహనీయు లందఱును నీ సదనాకాశ్ల్యములోఁ జేరినవారె. అట్టి మహాపురుషుల ఘటించిన నీకు మేము సద్భావముతో కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనముల సమర్పించుచున్నాము, ఓ ప్రభూ !

ప్రపంచమజ్ఞానాంధకారమున మునిఁగి యుండఁగా, అజ్ఞానమునే సుజ్ఞానముగా భావించి, దానియందుఁ దమ చాతుర్యమును జూపి, లోకమును వంచించి, గర్వితులై సంసారమును దుఃఖసాగరని మగ్నము జేయుచున్నప్పుడు, నీ విజ్ఞానార్క ప్రభను వెలిఁబుచ్చి, మౌఢ్యతమముఁ బారఁద్రోలి యీప్రపంచమున నీ సామ్రాజ్యమును జాటవచ్చిన మహాజనులు నీదయవలనఁ గలిగినవారే. కావున నట్టి నీమహోపకారమునకు మాభక్తిపూర్వకనమస్కారము లివిగో సర్వస్వామి ! చేకొనుము.

ఈశ్వరానుగ్రహము వలన, రాజులై పుట్టిన వారమని విఱ్ఱవీఁగుచుఁ, బ్రభుత్వగర్వపూరితులై, లోకమున బీదల సాదల వేధించి, దుఃఖసాగరమున ముంచుచుండిన తరి, వారి మనోభావము లభావపూరితములని నొక్కి వక్కాణించి, లోకమున నీగుణజ్ఞానస్వరూపమును ధైర్యముతోఁ జాటి లోకమున శాంతి నెలకొనఁ జేసిన ఘనులును నీసృష్టిప్రపంచములోఁ జేరినవారే. కావున నట్టి సజ్జనులను గలిగించినందులకు నీకు మేము ధన్యవాదముల నర్పించుచున్నాము.

లోకము నీజ్ఞానమున లేక, పిచ్చెత్తి హింసారూపమైన యజ్ఞయాగాదులలోఁ బశువధఁజేయుచు, దుష్టదేవతారాధనల మునిఁగి, తత్ప్రీత్యర్థము బీదజీవరాసులఁ జంపుచు, ఎచ్చటను దుర్మరణమే యధికమై, జగము భయక్లేశముల భవపాశములఁ జిక్కి తపించుచున్న తరి, శాంతిని సంతోషమును గూర్చ జీవహత్యా ఖండనముఁ జేయవచ్చిన మానవశ్రేష్ఠుఁడు నీవు పుట్టించినవాఁడే; కాన అట్టివాని నంపినందులకును నీకు భక్తిశ్రద్ధల నమస్కృతుల నర్పించుచున్నాము.

వివాహితులగు స్త్రీలను, పతివిహీనయైన తోడనే, మొదలి మీఁదినున్న భూషలనెల్ల నపహరించి, సజీవులై యున్న వారిని వేలకొలఁది మానవులు చూచుచుండ, ఘోర రాక్షసకృత్యమని యొకించుకయు నెంచక, పతిశవములతోఁ జితినిబెట్టి కాల్చుచుండిన భయంకర సమయమున, నాసహగమను భయానకపాపకృత్యమును రూపుమాప నీదయను జూపవచ్చిన పురుష వర్యులును

నీవలన, దేహధారులైనవారు. అట్టి నీమహాభాగ్యమునకు శత సహస్ర వందనములు, ప్రభూ!

బాల్యవివాహవిధికి లోఁబడి, మానవ స్మృతి లేక, పసిపిల్లలకుఁ బెండ్లిండ్లుచేయు, విద్యాబల సంపన్నులగుటకు నవకాశము లేక, వివాహిత దంపతులలోఁ బతులు గతించుటవలన, బాలవితంతువులసంఖ్య దినదిన ప్రవర్ధమాన మగుచు లక్షలకొలఁదులై, వారి యామరణ దుఃఖావాసము లోకమును కష్టసాగరమున ముంచుచుండ, నట్టి సమయమున నీమహిమను వారీద బాలికల సంతాపమార్చి, లోకమునకు సంతసము గూర్పవచ్చిన యనఘులును నీ పుపంగగా వచ్చినవారే. కావున నామహోపకారమునకై నీకు సత్కృతులు చేయుచున్నాము.

సకల బ్రహ్మాండ పతివగు నిన్ను మనుజునిగాను, పశువుగాను, మృగముగాను, వృక్ష నదీనగాదిజడపదార్థములఁగాను ఎంచుచు దినక్రమముగ నీదివ్యనిర్మలమానసికారాధనను మఱచుచువచ్చి, నేటి దినము నిన్నొక మృతకునిగాను భావించి, పూజాక నామధేయములో మానవులు పూజసేర, నీకు పెండ్లిండ్లని, ఆలు బిడ్డలని నిన్నొక సామాన్యునిగాను హీనునిగాను గణించఁ దగినంత హీనకృత్యము లన్నిఁటినిఁ జేయుచున్నారు. ఏదియు నీకు సమర్పణగాఁ జేయఁదలంచుట యెచ్చటను మందునకైనను గానరాదు. నీకు సమస్త నిందలను అంటఁగట్టి నీ నామ మాత్రమును నుడివినఁ గోపాటోపములతోఁ బైఁబడి కొట్టవచ్చునంతటి యంధకారము ఎచ్చటను గ్రమ్మియుండగా, నట్టి విఘ్నకారియగు విగ్రహపూజాధారంధకారమును రూపుమాపుటకై

పాటుపడు వారును నీదయ వలన మాకు లభించినవారే. దానికిని నీకు మనః పూర్వక వందనములు.

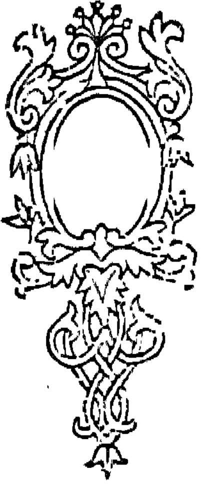
తోడి మానవులలో దీనులై యనాగరికతనున్న వారిని ధన సంపన్నులైన వారు డబ్బును గడింప ననేకులనమ్మి, వారిని కష్టసాగ రని మగ్నులఁ జేయుచుండ నారాక్షస కృత్యమును దూరము చేయఁ బ్రయత్నింపఁ దమ సర్వస్వమర్పించిన వారును, అంత్యజుల దుస్థితిని దూరపరుపఁ దమశక్తి వంచన లేక పాటుపడిన వారును నీ యను గ్రహమునకుఁ బాత్రులే. ఓ పరమేశ్వరా! ఇట్టి నీదయను మే మెంత కొనియాడినను దీరదు. కావున నీకు నమస్కరించుచున్నాము.

ఓ సర్వదయా సాగరా! నీ యనంత మహిమా విశేషమునకును నీవు మా కొనరించుచున్న జగదుపకారకారక కార్యకమునకు నింకను నిదర్శనములు అసంఖ్యాతములు గలవు. మేము నీ వొసర్చు మేళ్లను దలఁచినంతమాకు నిరంతరభక్తి శ్రద్ధలు నీ యెడఁగలిగి, నీ యారాధ నలో మగ్నులమై, యానందాంబుధి నోలలాడ గలుగుదు మనుట నిస్సందేహము. హే ప్రాణపతి! నీకై మేము దేని నర్పించిన మాకుఁ గొదవయగు! సమస్తము నీ వొసఁగినదే, కావున నీవే మాకు సమస్త దాతవు నేతవని దృఢముగ నమ్మి వర్తించు నట్లనుగ్రహింపుము. నేఁడు నీవు అనుగ్రహించిన జగమున బుట్టి, లోకమున నీ యారాధనఁ గృత కృత్యుఁడైన మహాజనులలో నొక్కడయి 1......మాకు జ్ఞానమును దయచేసి మాకృతజ్ఞతకుఁ బాత్రుఁడైన వాని స్మృతికిఁ దెచ్చుదినము. ఈ నాఁడాయన జీవితమునకుఁ గలిగిన నీ విజ్ఞాన భాను స్వరూపమును

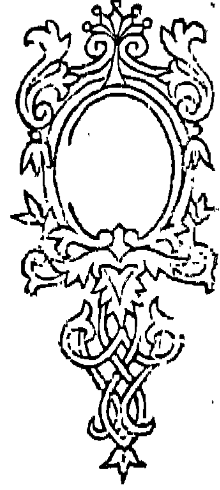
గొనియాడి ధన్యులము గాదలంచిన వారము. ఆముష్మికమును గావుము.
ఓం ఏకమే వాద్వితీయం; సత్యం శివం సుందరం; బ్రహ్మకృపాహి కేవలం;
శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః; హరిః ఓం! "

ఆచార్యుడు ప్రార్థనాంతమున వ్యక్తులకు అనుష్ఠాన నియమములలో నానాటికి సంబంధించిన వాని సంక్షిప్తముగాని ముఖ్యాంశములను సభికుల హృదయముల నాటునట్లు వక్కాణించి చెప్పి, సభికవర్గము ధర్మకార్య తత్పరత్వ నిరతులై, ఎల్లప్పుడు జీవించునట్లు, వారికి వైరాగ్యోత్సాహముల ననుగ్రహింప నీశ్వరుని వేడి, సంకీర్తనముతోను శాంతి పాఠము తోను ఆనాటి కార్యక్రమమును ముగింపజేయవచ్చును.

బ్రహ్మోత్సవసమయప్రార్థన

మాఘోత్సవ, భద్రోత్సవ లేక ఆయాచోట్ల
సమాజవార్షికోత్సవసమయమునఁ జేయఁదగినది.

కీర్తనలు: ద్వితీయ భాగము.—

బ్రహ్మోత్సవ దినము, పుట 222; పరమ మహోన్నతా, పుట 222
బ్రహ్మోత్సవ శుభ సమయం, పుట 223; బ్రహ్మపతాకంబిదె, పుట 14;
ఇదిగో బ్రహ్మనామ తరణి, పుట 226; రెండుమ జీవితములు పుట242;
జనగణమన, పుట 228; దినమది, పుట 42; భ్రాతృ భగిని, పుట 20;
కాపాడు మిక, పుట 113; రండు మన హృత్పీఠము, పుట 21;
భేదం బేమిటికి, పుట 162 ?

—o—

ఆచార్యుఁడు ఈశ్వరుని మహిమను గానముజేసిన తర్వాత, జ్ఞానోదయమునుగురించియు, నిరంతర జ్ఞానాభివృద్ధినిగురించియు, బహువిధముల నీశ్వరుని దయావిశేషమునుగురించియుఁ గొన్ని వాక్యముల నుడివి, ఈ క్రింది ప్రార్థనను జేయవచ్చును.

"శ్లో. ఏకోవిభోత్వం - జగతస్య గోప్తా ।
ఏకోనరాణాం - సుఖమోక్షదాతా ।
ఏకోభవాబ్ధౌ - తరణిస్త్వమేవ ।
త్వత్పాదపద్మే - ప్రణతోస్మిదేవ॥"

"నీ వొక్కండవే సమస్త భువనముల నిర్మాతవు; పాతవు. నీ వొక్కండవే సమస్త సుఖప్రదాతవు; త్రాతవు. నీ వొక్కండవే సమస్తంబునకుం బునాదివి; యాదివి. నీ యందియె సమస్తంబు నుద్భవిల్లును; వర్థిల్లును. నీయందే సమస్తంబును నస్తమించును; విశ్రమించును. నీవు సర్వజ్ఞుండవు. నీ వెఱుంగని వార్తలుండవు. నీవు సర్వవ్యాపివి. నీ వుండని తావుండదు. నీవు సర్వశక్తివి. నీకుంగాని కార్యంబుండదు. నీవనంత దయానిధివి. నీదయకు మేరలేదు. "హే పరమకల్యాణదాతా! హే సకల బహిరంతర్వర్తీ! హే నిరంతరవ్యాపకర్త! నీ కరుణావిశేషం బున, నీ పాదరక్షణంబున, మా ప్రియానందకరవార్షికోత్సవం బైన ఈ మహోత్సవంబునకు మరియొక సందర్శనప్రాయంబు ప్రాప్తించెను.

ఓ పరిపూర్ణపరమాత్మా! ఈ సమయమున పూర్వకృతమైన పాపకర్మలను, మాలోపములను మేము తలంచి తలంచి, వానికై వగచి వగచి, నీ యనుగ్రహమున దినదిన ప్రవర్ధమానులమై పరిశుద్ధగతిను గాంచు వారమగుదుము గాక!

అన్ని విధములలోను సాధ్యమైనంతవరకు నీ యనుగ్రహము నకుం బాత్రమగు సద్వ్యవహారముల సలుపుచుం దదేక నిష్ఠతో నిన్నుం బూజించువార మగుదుముం గాక!

మమ్ము నాపదలువచ్చి యలముకొనపుడును, దుర్గతులు దారిం దప్పించునపుడును, మోహము మావరించి కన్నులం గానరాక చేయునప్పు డును నీ చింతనామృతమున సుస్నాతపూరితుల మగుదుము గాక.

నీవు సర్వశక్తిసంపన్నుఁడ వనియు, నీవే సర్వరక్షకుఁడ వనియు, లోక గురుఁడవనియుఁ బరిపూర్ణముగ నిన్నునమ్మి మా సర్వస్వము నీ కర్పించు వారమగుదుముఁ గాక !

ఓ సర్వజ్ఞ పరమేశ్వరా! నీకంటెను ఘనుఁడు మఱి యొకఁడు లేఁడను జ్ఞానమును దినదినమును మాకుఁ గ్రమేపి వ్యక్తపరుచుచున్నావు మేమును దినదినము బుద్ధిమంతులమై, నిన్నే తెలియుచు నీ కనుగుణ్యమగు ప్రవర్తనలో నిరంతరము మెలఁగువారమగుదుము గాక.

ఈ తరిని మేము నీ సర్వజనకత్వమును, మానవులందఱును సోదరులను భావమును, దమతమ చిత్తములఁజూపఁ బాటుపడిన మహానీయులను దలఁతుము గాక!

మేము అద్వితీయుఁడవగునిన్నొక్కని నారాధించుటయే కాక, తదారాధనను సర్వప్రపంచమునను నెలకొల్పఁబూని, మే మందఱమును నొక పరమపితకు బిడ్డలమనియు, మానవులందఱును అన్నదమ్ములనియు నమ్మి వర్తించు కాలము త్వరలోనె సమీపించును గాక! క్షుద్రదేవతోపాసనలన్నియు నశించి, అందఱమును నీ ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యమున నొక్కటియై నీ కీర్తిగానము చేయుచు, నిర్మలగతి భక్తిశ్రద్ధలతో నిన్నుఁ గొలుతుము గాక !

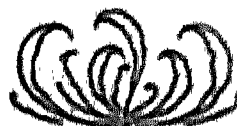
మనస్తాపములకును, వైరమునకును, ఘోరరణమునకును ఆలవాలములగు మతమతాంతరములు అంతరించునుగాక ! నీ కృపవలన ఎచ్చటను ఎప్పుడును శాంతి సంతోషములు నెలకొనుగాక ! ఓ సుఖస్వరూపా ! నిఖిలకార్యంబులు నిరపాయంబుగా, నిర్విఘ్నంబుగా

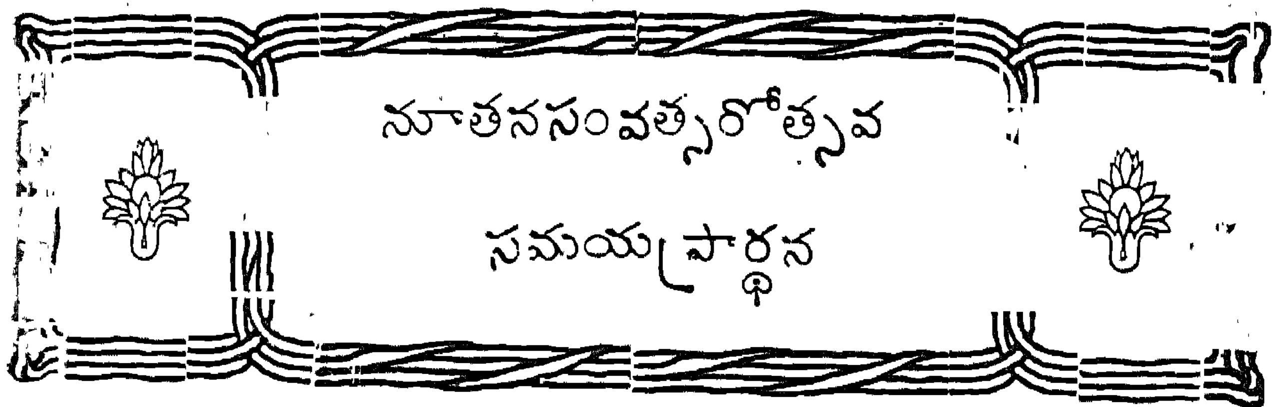
నిర్వర్తితంబులగుఁ గాక! సమస్తంబు సఫలంబగుఁ గాక! నీ కృపాకృతకిదే మా కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కృతులు. దయతో స్వీకరింపుము. మమ్మెల్లర నాశీర్వదింపుము."

"గీ. గతమునం దెల్లమముఁ గృపం - గాచినట్లె,
సఫలతను గాంచి మాపనుల్ - సాగునట్లు,
తావక సువార్త దశదిశల్ - దాఁటునట్లు,
దీవన లొసంగవే మాకు - దేవదేవ!"

ఓం బ్రహ్మకృపా హి కేవలం; శాంతి, శాంతి, శాంతిః; హరిః ఓం!

ఆచార్యుఁడు పై ప్రార్థనఁ జదువగా, ఆ నాటి సంస్కారమునకు సంబంధించినవియు, భక్తిని బురికొల్పునట్టివియునగు నొక కొన్ని మాటల నుడివి, మంగళములో నా నాటి శుభకార్య క్రమము ముగింపునకుఁ దేవచ్చును.

నూతనసంవత్సరోత్సవ సమయప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

త్రిభువనేశ్వరా, పుట 224; ఒక సంవత్సరము, పుట 224; అందఱ మిటఁ జేరి, పుట 5; ప్రియసోదరులారా, పుట 14; లెమ్ము లెమ్ము, పుట 22; వచ్చినాడు, పుట 22; శ్రీహరి, పుట 23; దినమది, పుట 42; ఎంతకాలము, పుట 83; త్రోవఁజూపుము, పుట 118,

ఆచార్యుఁడు బ్రాహ్మగీతమును బాడిన యనంతరము, ఉత్సవ కార్యమున కుపోద్ఘాతముగాఁ గాలమును గురించియు, మనుష్యుఁడవలంబించవలసిన ధర్మమునుగురించియు, నీశ్వరుఁడు సర్వసృష్టి కర్త కావునఁ గాలమును నధిక పరుపక, యాయనకు మనమెంత విధేయులమై, మనమెంత కృతజ్ఞులమై, మనమెంత ఆతని యాధీనములో నున్న నంతసంతోషకర మగునను నంశమును గురించి కొన్ని మాటలుఁ బ్రస్తావించి, ఈక్రింది ప్రార్థన జేయవచ్చును.

"పరమేశ్వరా !

ఉ. నీతిఁ దనర్చు వర్తనము - నిర్మల చిత్తము నాత్మశాంతియున్ ।
పూతగుణోరు శీలమును - భూరి జగద్ధిత కర్మజాలమున్ ।
ఖ్యాతిగ నీదు భక్తిఁగూడను - జ్ఞానవివేకవివర్ధనంబులీ ।
'నూతన వత్సరోత్సవము'-నూనశుభస్థితిమాకుఁ గూర్చుతన్॥"

F

“ జగదేకప్రభూ! నీ [illegible] బత్యద్భుతము. అదృశ్యుండవయ్యు ననంతకోటి బ్రహ్మాండములఁ బరిపాలింతువు. అఖండ ప్రతాపివయ్యు నతి [illegible]. ఏ [illegible] జీవయ్యు నెల్లయెడల బహుధా నెఱుంగుదువు. నీ మహామహిమ ములు వర్ణనీయంబులు. నీ ప్రజ్ఞావిశేషంబులు నగ్రాహ్యంబులు. నీ దయాకలాపంబు లనంతంబులు. జగదేక ప్రభూ! [illegible] నీకటాక్షవీక్షణలబ్ధి చేయూతను [illegible] గతించె. అట్లే ఈ నూతనసంవత్సరంబును [illegible] బవిత్రాలోచనాశక్తిచే, [illegible] ఫలవంతం బగుఁగాక!

ఈ సంవత్సరాది [illegible] యగుఁ గాక! మెలఁకువతో మెలఁగుచు, మా [illegible] మాకు బుద్ధి వచ్చుటకు సహాయభూతములగుఁ గాక! [illegible] నీకుఁ గృతజ్ఞులమై, నీయందే భక్తిశ్రద్ధలు గలవారమై, మా [illegible] నిర్వర్తించు వారమగుదుము గాక! [illegible] వాని కీడు నవ్వుచు, మమ్ము దూషించు [illegible], [illegible] జెందిన వాని క్షమార్పణను ముందుగా [illegible] కలి నది యపేక్షణీయమగునట్లు [illegible] గాక! మాకు హాని కలిగినపుడు, మాకు హానిఁ జేసిన [illegible] యౌదార్య దయాభావములతో [illegible] సహింపఁ గోరిన మా ప్రార్థనలు నిర్గుణములకు [illegible]

నెలకొని యుండును గాక! మేము గుణవంతులవలె, భక్తులవలె నటించు వారము గాక, నిజమైన సత్ప్రేమ భావాదులతో నొప్పుచుండు వారమగుదుము గాక! మా జన్మము పరోపకారకారకమును, నీకు సమర్పితమునై వెలయును గాత! దినములు గడిచినంత మేము జ్ఞానమునను, సత్యమునను, దయను వృద్ధినొందిన వారమయి, శాశ్వతమగు శాంతి సౌఖ్యముల నొసంగు సన్మార్గమును వదలకుండువారమగుదుముగాత! ఆశీర్వదింపుము, కటాక్షింపుము, ఓం! ఏకమేవాద్వితీయం; సత్యమేవ జయతే; బ్రహ్మకృపాహి కేవలం, శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః. హరిః ఓం!"

పై ప్రార్థనానంతరము, ఆచార్యుఁడు, మనముజరుపవలసిన నూతన జీవితమును గురించియు, ఈశ్వరు నెడతెగని భక్తిశ్రద్ధలఁ గొలుచుచుఁ దదను గ్రహమున, మనకు లభించు జ్ఞానమే నూతన దినమనియు, నూతనా లంకరణమని, యెంచవలసినదను నంశమును గురించి, కొంత చెప్పి మంగళగీతములతో నానాఁటి సభను ముగింపవచ్చును

శ్లో. నిత్యం నిరంజనం శుద్ధం నిష్కళం శాంతమవ్యయం,
నిర్వికారం నిరాకారం పరబ్రహ్మణి నమామ్యహం.

తా. నిత్యుఁడై, నిరంజనుఁడై, కళంకము లేనివాఁడై, శాంతుఁడై, నాశరహితుఁడై, నిర్వికారియై, నిరాకారుఁడై యుండు పరబ్రహ్మమును నమస్కరించుచున్నాఁడ.

శ్లో. అచింత్య మవ్యక్త మనంత మవ్యయం,
విభుం ప్రభుం భావిత భూతభావనం,
త్రైలోక్య విస్తార విచారకారకం,
హరిం ప్రపన్నోస్మి గతిం మహాత్మనాం.

తా. ఇట్టి దట్టిదంచుఁ దలంపఁ గూడనిదియుఁ దెలియఁ గూడనిదియు, నంతము లేనిదియు, నాశరహితమైనట్టియు నంతటం బ్రకాశించునట్టియు, సర్వశక్తి గలిగినట్టియు, సర్వజ్ఞుఁడైనట్టియు, లోకసృష్టికిఁ గారణమైనట్టియు మహాను భావుల కాశ్రయ భూతమైనట్టియు పాపహరుని ధ్యానించెద.

శ్లో. త్వమేవ మాతాచ పితాత్వమేవ,
త్వమేవ బంధుశ్చ సఖాత్వమేవ,
త్వమేవ విద్యాద్రవిణంత్వమేవ,
త్వమేవ సర్వం మమదేవ దేవ.

తా. నాకుఁ దల్లియుఁ దండ్రియు, స్నేహితుఁడును, బంధువును, చదువును, దానమును, దైవమును అన్నియు నీవే. (కావున నిన్నే నమస్కరించెదను.)

శ్లో. నమోనమో వాఙ్మనసాతి భూమయే,
నమోనమో వాఙ్మనసైక భూమయే,
నమోనమో నంత మహావిభూతయే,
నమోనమో నంత దయైక సింధవే.

తా. వాఙ్మనంబులకు గోచరింపని వాఁడైయును (ఇంచుక) గోచరించు వాఁడైయు, నపరిచ్ఛిన్నైశ్వర్య స్వభావముఁ గలవాఁడైయు, నపరిమిత కారుణ్య నిధియైయుఁ (బరిఢవిల్లు) నిన్ను బలుమరులు నమస్కరించెదను.

శ్లో. వశీవదాన్యో గుణవాన్ ఋజుశ్శుచిః,
మృదుర్దయాళుర్మధుర స్థిరస్సమః,
కృతీ కృతజ్ఞస్త్వమసి స్వభావతః,
సమస్త కల్యాణ గుణామృతోదధిః.

తా. (ఓస్వామీ నీవు) జితేంద్రియుఁడవు, ఉదారుఁడవు, గుణవంతుఁడవు, న్యాయమును బరిశుద్ధము నయిన వాఁడవు, మార్దవమును దయయును గలవాఁడవు, మాధుర్యగుణమును స్థైర్యమును వహించిన వాఁడవు, కుశలుఁడవు, కృతజ్ఞుఁడవు, స్వభావముగానే సమస్త కల్యాణ గుణంబుల కునికి పట్టైన వాఁడవు.

శ్లో. ఉద్వీర్ణ సంసారదవాశు శుక్షణిం,
క్షణేన నిర్వాప్య పరాంచ నిర్వృతిం,
ప్రయచ్ఛతి త్వచ్చరణా రుణాంబుజ,
ద్వయానురాగా మృత సింధు శీకరః.

తా. నీచరణ సరోరుహ మందలి యమృతాగా మృతసాగర బిందువు విజృంభించిన సంసారంబను కారు చిచ్చును క్షణములో వార్చి పరమ సౌఖ్యమును గలుఁగఁ జేయుచున్నది.

శ్లో. నిరాసకస్యాపి న తావదుత్సహే,
మహేశ హాతుం తవపాద పంకజం,
రుషానిరస్తో౽పి శిశుస్తనంధయో,
నజాతుమా తుశ్చరణౌ జిహాసతి.

తా. ఓ మహేశ్వరా! నీవు నిరసించినను నీపాదములను నెప్పుడు వదల నిచ్ఛింపను. తల్లి కోపించి నిరసించినను బిడ్డ తల్లి పాదముల వదలదుగదా?

శ్లో. తవామృత స్యందిని పాదపంకజే,
నివేశి తాత్మా కథమన్య దిచ్ఛతి,
స్థితే౽రవిందే మకరంద నిర్భరే,
మధువ్రతో నేక్షురకంహి వీక్షతే.

తా. అమృత స్రావులగు నీపాద పద్మంబులందు బుద్ధి నిలిపినవాఁ డన్యంబు నెట్లు గోరును? మకరంద పరిపూరిత పద్మం బుండఁగాఁ దుమ్మెద గొలిమిడి చెట్టును జూడదుగదా?

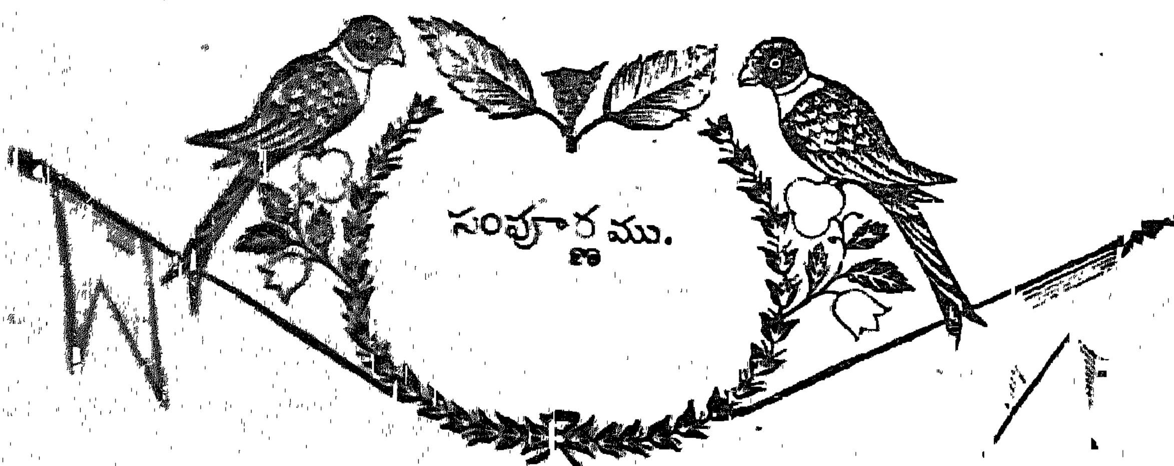
శ్లో. అపరాధ సహస్ర భాజనం,
పతితంభీమ భవార్ణవోదరే,
అగతిం శరణాగతంహరే,
కృపయాకేవల మాత్మ సాత్కురు.

శ్లో. అమర్యాదః క్షుద్రశ్చలమతి రసూయా ప్రసవభూః,
కృతఘ్నో దుర్మానీ స్మరపరవ శో వఞ్చన పరః,
నృశంసః పాపిష్ఠః కథమహమితో దుఃఖజలధే,
రపారా దుత్తీర్ణ స్తవ పరిచరేయం చరణయోః.

తా. మర్యాద లేనివాఁడను క్షుద్రుఁడను చంచల చిత్తుఁడను అసూయకుఁ బుట్టినిల్లుగా నుండువాఁడను. కామ పరవశుఁడను. వంచనా పరుఁడను. పాపిష్ఠుఁడను. ఇట్టి నే నెట్లు ఈ దరి లే: దుఃఖ సముద్రము నుండి గట్టెక్కి నీచరణంబులం బరిచరింప గలను

శ్లో. పితా త్వం మాతా త్వం దయిత తనయ స్త్వంప్రియసుహృ
త్త్వమేవత్వమ్మిత్రం గురురసి గతిశ్చాసిజగతామ్,
త్వదీయ స్త్వద్భృత్య స్తవపరిజన స్త్వద్గతి రహమ్,
ప్రపన్నశ్చైవం సత్యహ మపితవై వాస్మిహి భరః.

తా. నీవే తండ్రివి, తల్లివి, అనుంగు కొడుకవు, చెలికాఁడవు, మిత్రుఁడవు, గురుఁడవు, జగంబులకు గతివి; నేనో నీవాఁడను, నీ భృత్యుఁడను. నీ పరిజనుఁడను. త్వదేక గతుఁడను. ఇట్లుండ నేను నీ కెట్లు భారమగుదును.

ద్వితీయ భాగము.

బ్రాహ్మగీతములు.

బ్రాహ్మమతాంతర్గతసారసూచి.

సువిశాల మిదంవిశ్వం పవిత్రం బ్రహ్మమన్దిరం,
చేతస్సు నిర్మలం తీర్థం సత్యంశాస్త్ర మనశ్వరమ్,
విశ్వాసో ధర్మమూలంహి ప్రీతిః పరమసాధనమ్,
స్వార్థనాశస్తు వైరాగ్యం బ్రాహ్మైరేవం ప్రకీర్త్యతే॥

తా. అపరాధ సహస్రములచేఁ బాత్రుఁడనై భయంకరంబగు సంసార సాగరంబున మునింగి గత్యంతరము లేక శరణాగతుఁడగు నన్ను ఓపాపహారా, నిర్హేతుక కృపచేత నంగీకరింపుమా !

శ్లో. అవివేక ఘనాంధ దిఙ్ముఖే,
బహుధా సంతత దుఃఖవర్షిణి,
భగవన్ భవదుర్దినే పథః,
స్ఖలితం మామవ లోకయాచ్యుత.

తా. ఓస్వామీ! అచ్యుతా! నలుప్రక్కలు నవివేకంబను గాఢాంధకార మేఘంబుచేఁ గప్పఁబడి యనేక విధముల నిరంతర దుఃఖవర్షము గురియుచున్నట్టి ఘోరసంసార దుర్దిన మగ్నుఁడనైన నన్నుఁ గరుణింపుమా !

శ్లో. నధర్మనిష్ఠో౽స్మి నచాత్మవేదీ,
నభక్తిమాం స్త్వచ్చరణారవిన్దే,
అకిఞ్చనో నన్యగతి శ్శరణ్య,
త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే.

తా. నేను ధర్మనిష్ఠుఁడను గాను. ఆత్మవేదియును గాను. నీచరణకమలముల యందు భక్తి యుంచిన వాఁడును గాను. అకించనుండను. గత్యంతరము లేని వాఁడను. (నీవు కరుణింతువని) నీ పాదమూలము శరణముగాఁ జొచ్చితిని.

పీఠిక.

బ్రహ్మోపాసనయొక్క వివిధాంగములకు నుపయోగపడు లాగున గీతములన్నియు, ఉద్బోధన, స్తోత్ర, వందన, ప్రార్థనాది శీర్షికల క్రింద విడదీయ బడినవి. ఉపాసకులు తమ కనుకూలమైన గీతములను నాయా సమయములందు నెన్నుకొన ప్రార్థితులు. సామాన్యముగా సంగీత మందభి రుచిగలవారలుఁ గొందఱు రాగాలాపనకును, మఱిఁ గొందఱు తాళమృదంగములనుఁ బ్రాధాన్య మిచ్చుటయుఁ గలదు. అందువలనఁ బ్రార్థనా సమయమున నట్టివారి భావములు ఉపాసనా ఫలితమును సార్థకముగా నొందఁజాలియుండవు. రాగ తాళ మృదంగాదుల వికృత స్థితులు రసాభాసములుఁ గావించుట నిజమే! కాని ఉపాసనయొక్క ముఖ్యోద్దేశము దైవ సాన్నిధ్యమును దర్శనమును బడయుటయే. కాబట్టి మా సోదర సోదరీ మణులీ విషయమును దయయుంచి, మనవిక, శాంతముతో, భక్తితో, తదేక దృష్టితో, భావసంపూర్తితో గీతములను రాగ తాళాదులు చెడని విధముననే పాడుచుందురని మా ప్రార్థన. ఉపాసకుని లేక ఆచార్యు తాత్కాలిక అవసరమునుఁ బట్టి గీతముల సంఖ్యయుండును. ప్రత్యేక భజనలయందు జనోత్సాహము ననుసరించి గీతములు పాడఁబడును. ప్రథమమున నుద్బోధనము, పిదప తాత్కాలి కావసరములబట్టి స్తోత్ర వందనాదులును, కడపటు మంగళమునుఁ బాడుచుండుట యాచార సాంప్రదాయము. చక్కనైన స్వర సంపుటివలన శ్రావ్యగాన మేర్పడ నటుల వివిధాంగ సంపుటి వలన యుపాసన మనోహరమై ఫలవంతమై తనరుఁగాత!

ఓమ్

బ్రహ్మణేనమః.

బ్రాహ్మగీతములు

ఉద్బోధనము

1. కన్నడ - ఛాపు.

అతనిఁ గన్గొనరే

అతులితసుఖరూపు ♦ నంతర్యామిని॥ అతని॥

మితిలేనిశుభములు ♦ సతతము వర్షించు

పతిని సర్వోత్తముని ♦ భక్తవత్సలుని॥ అతని॥

పలువిధములనూత్మ ♦ పరమాణువులఁ గూర్చి

బలుసొంపునింపుప్ర ♦ పంచము చేసెడు॥ అతని॥

జగతిలోపలిజంతు ♦ జాలము వర్ధిల్ల

తగినయాహారముల్ ♦ దయతో నొసంగెడు॥ అతని॥

జీవులకోరికల్ ♦ చెల్లింప సమకట్టి

కేవలాద్భుతదేహ ♦ గృహము లొసంగెడు॥ అతని॥

నిర్మలధర్మముల్ ♦ నిరతము కాపాడు

ధర్మాత్ములకెల్ల ♦ ధైర్యమొసంగెడు॥ అతని॥

2. కమాచి - ఛాపు తాళము.

అందముగ నేడందఱము మన ప్రభునిజూచి నుతింతము
పొందుగను మనమతని భజనము సల్పి యానందింతము॥ అంద॥

పల్లవంబుల పత్రచయముల పుష్పగుచ్ఛము లందున
ఫలములీనెడి తీగెలందున ప్రకటితంబగు స్వామిని॥ అంద॥

చెట్టులందున గుట్టలందున జల విహంగము లందున
అట్టె యుండి యానందమొసగు ననంతమహిముని గందము॥ అంద॥

అంబరంబున నెగురు పక్షుల నడుమ నాడెడు నెమళుల
సంబరముతో జలచరంబులు సల్పు నానందంబున॥ అంద॥

మించిపారెడు స్రోతమందున మీరి పొర్లని వారిధిన్
మంచితనమును జూపు మృగముల మాటలాడెడి పక్షులన్॥ అంద॥

చండకిరణుని జ్యోతియందున శైత్యమొసగెడి వెన్నెలన్
మండిమాడ్చెడి యగ్నిశిఖలను మంచుకురిసెడి వానలన్॥ అంద॥

స్తన్యమొసగెడి తల్లు లందును సంతసించెడి బిడ్డలన్
సాకుచుండెడి తండ్రు లందున చదువు నేర్పెడి గురువులన్॥ అంద॥

హితము చేసెడి, విహితులందును హతమొనర్చెడి శత్రులన్
అతిథులందును, అర్థులందును ఆర్తనాదము నందునన్॥ అంద॥

హృదయ మందిరమందు నుండెడి హృదయ నాధుని నాదమున్
సాదరంబుగ నాలకింతము సన్నుతింతము సర్వదా॥ అంద॥

3. జంఝూటి రాగము - ఆదితాళము

పల్లవి.

అందఱ మిటఁజేరి - యానందంబునఁ
బొందుగ శ్రీహరి - పూజయొనర్తము॥ అందఱ॥

అనుపల్లవి.

మంద మతులమయి - మహీంబహు గోడవలఁ
జెంది వృధాకాల - క్షేపము సేయక॥ అందఱ॥

1. పాపపు దలఁపులఁ - బలుకుల క్రియలనుఁ
రూపు మాపఁగోరి - రూఢిగ నమ్మియుఁ॥ అందఱ॥

2. శిరములు వంచియు - చేతులు మోడ్చియుఁ
గరమగు రక్తిని - ఘనమగు భక్తిని॥ అందఱ॥

3. సత్యము శౌచము - సద్వర్తనమును
నిత్యసుమంబుల - నిష్ఠను బూనియుఁ॥ అందఱ॥

4. జీవిత శేషము - చెడిపోకుండఁగ
పావన గుణసం - పాదన మెదగోరి॥ అందఱ॥

4. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

అందముఁగూడి యీ సందని భువిలో
అందముగాఁ గొని యాడుద మెదలో॥ అం॥

అనుపల్లవి

సందియములఁ నీక డెందంబుల శోక
ఎందునఁజూచిన పొందియుండు విభు॥ అం॥

చరణములు

1. దురభిమానముల సటువై చెదమా దుశ్చింతలపట్టును వదలుదమా
సరగున శరణుని సామిన నెదమా సారిసారివాని పదల చెదమా. ॥ అం ॥

2. లోకమందు స్నేహముగాదా వీఁక వైరములు కల్గుటలేదా
ఏక నాథుఁడై ఏమఱకను బలులోకములకుఁ జెనుప్రాగువానిని ॥ అం ॥

3. దుష్ట చర్యలను దొలఁగఁగఁబెట్టి కష్టచిత్తముల కడలకుఁదట్టి
నిష్ఠతోడ నీక నీశ్వరుఁడిట్టి సృష్టికర్తయని మదిలోఁబెట్టి ॥ అం ॥

4. బ్రాహ్మసమాజముఁబ్రోచెడువానిఁ బ్రభునినిత్యునిభక్తితోఁబూని
స్నేహితుడను సామియనా వాని సతమున్న చింతమిఁకవీని. ॥ అం ॥

ఆనంద భైరవి రాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

ఆనంద మానంద మన్యాయుని భజన.

అనుపల్లవి

ఆనంద స్వరూపుని నాత్మ౦దలముసే భజని॥ ఆ॥

చరణములు

నిత్యనిర్మల విభుని నిఖిల లోకేశుని
సత్య స్వరూపుని సంస్తుతించుమసే భజని॥ ఆ॥

ఎవ్వండీ భూతముల యేలికై యున్నవాండు
ఇవ్వసుధవాని నీశ్వరుండని పాడ॥ ఆ॥

ఎవనిలో భూత జాల మెల్ల నణంగి యున్నదో
అవనివాని నుతించి యతిభక్తి నుతించలంప॥ ఆ॥

సర్వ భూతేశ్వరుని సదా సత్య ప్రభుని
గర్వ శిక్షా పరునిం గడుభక్తి మదిం గొలువ॥ ఆ॥

6. ఆనందభైరవి - చాపు.

ఆనందామృతము నీ ♦ యాత్మలో బ్రవహింప
నంపు నీమది ముంపవేల ♦ ముంపవేల ?
మానసేంద్రియముల ♦ మంచిత్రోవకుఁ ద్రిప్ప
ప్రాణేశుఁడయ్యుఁ గాంచవేల ♦ కాంచవేల ?॥ ఆనం॥
దానముగా నిన్నే ♦ దైవము నము సేయ
దీనులకును నియ్యవేల ♦ యియ్యవేల ?
మానవకోటికి ♦ మానము దెచ్చిన
మానవంతులఁ గూడవేల ♦ కూడవేల ?॥ ఆనం॥
భావములోపలఁ ♦ బరితాపాగ్ని నిగిల్చి
పాపములను గాల్పవేల ♦ కాల్పవేల ?
పావనమూర్తిని ♦ వరశుభకీర్తిని
భక్తిమీరఁగఁ బాడవేల ♦ పాడవేల ?॥ ఆనం॥
నమ్మఁగూడనివారి ♦ నమ్మి ధర్మమ్మునా
వమ్ముచేయుచునుందువేల ♦ యుందువేల ?
నెమ్మదిలో విభు ♦ నమ్మినవారికే
నెమ్మదియని నమ్మవేల ♦ నమ్మవేల ?॥ ఆనం॥

7. శంకరాభరణ రాగము - రూపక తాళము.

ఇదె మంచి సమయముగా - ఈశ్వరోపాసకులకు॥ ఇదె
సదమలమయి స్వాంతమెంతో - సంతసమున నుప్పొంగఁగ
పదుగురు మిటుఁ జేరి - భక్తి పరమేశుని వినుతింపఁగ॥ ఇదె॥

1. దినము రేయి చేసెడు మన - ఘనపాతకములను దలచి
మనమునఁ బరితాపమొంది - మరిసేయమి బాససేయ. ॥ఇదె॥

2. మహనీయుల పుణ్యాత్ముల - మంచి మంచి చరితలరసి
ఇహపర సుఖసాధనముల - నెంతయు మది గుర్తింపగ. ॥ఇదె॥

3. పరమేశ్వర కరుణాకర - భక్తజనైకాధారా
దురిత వారణదయ గొనుమని - దోసిలొగ్గి యర్థింపగ. ॥ఇదె॥

8. బేహాగు రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి. ఈశుని సేవింపరే - పర - మేశు నుపాసింపరే॥

అనుపల్లవి. నాశనరహితుడు - నమ్మినదరిచేర్పు॥ ఈశుని॥

చరణములు

నిఖిలపాపములను - నిర్మూలముసేసి ।
సుఖమిచ్చునని యెంతో - సుకరముగాఁ బర॥ మేశుని॥

లోకనాయకుఁడు - లోకారాధ్యుఁడు ।
వీకతోడమనల - వేమరుగాచెడి॥ ఈశుని॥

భవవినాశనుని - భక్తితోఁగొలిచిన ।
భవములనన్నియు - బాపివేయువేగ॥ ఈశుని॥

దాసవరదునికి - దోసిలియొగ్గిన ।
దాసగణములను - దయతోడఁబ్రోచుపర॥ మేశుని॥

ఈతఁడెమనఘన - పాతకములఁ బాపు ।
నేతగానవాని - నిరతము వేఁడిపర। ఈశుని॥

9. శహానరాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

ఎవ్వఁడీ సూర్యాదుల నేర్పుతో నడుపు
నవని వాని భజింతుమా మదిదలంతుమా॥ ఎ॥

అనుపల్లవి

సవినయముగ వాని సద్భక్తిఁ గొలిచిన
సామ్రాజ్యముల నిచ్చుఁగా ఇల హెచ్చునా॥ ఎ॥

చరణములు

1. సర్వాత్మకుఁ డతఁడు సర్వేశుఁ డాతఁడు సర్వమందుండువాఁడు
ఉర్విజనుల కెల్ల నుద్ధారకుం డతఁడె నూర్ధ్వలోకముల కతఁడే
సర్వము తనదై పరఁగు సచ్చిదానందుని
సదా చేరి కొలుతమా మదిఁదలఁతమా॥ ఎ॥

2. ఈచరాచరముల నెల్ల సృజియించు నతఁడు లోకాతీతుఁడు
భూచక్రము మొదలా భువనములందెల్ల బూర్ణుఁడైయుండువాఁడు
ఆచలేంద్రియములచే నధికుఁడౌనట్టి వాని
ననుదినముం భజింతమా మదిఁ బ్రార్థింతమా॥ ఎ॥

3. ఎవనికిలోఁబడు నీ మహాసముద్రము నెవని హుంకృతికి వెఱచు
నెవనిచే నగ్ని వెలుఁగు నెవనిచే గాలివీఁచు నెవఁడు వానకురియఁ జేయు
ప్రవిమలుఁడగునట్టి బ్రహ్మస్వరూపుని
భక్తిఁజేరి కొలుతమా మదిఁ దలఁతమా॥ ఎ॥

10. భైరవి - ఏకతాళము.

జయ విశ్వపితా భగవాన్ దయానిధి
భక్తసఖా జగవందన హే॥ జయ॥

పరమేశ మహేశ అశేష గుణాకర,
సర్వజన ప్రతిపాలక హే॥ జయ॥

జగదీశ్వర జాగ్రత మంగళ-ఆలయ,
సంకట-మోచన ప్రేమధన;

భయతాపనివారణ నామసుధాతవ,
పావకరే ఋషియోగిజన॥ జయ॥

చిరజీవన యాశ్రయ, శాన్తిరసాగర,
దీన అనాధ జనేరగతి,

శివసుందర ఈశ్వర దేవనిరంజన,
విఘ్నవినాశన లోకపతి; జయ॥

అసహాయ అకించన చంచలబాలక,
యాచెవరాభయ ఓచరణే;

సుగభీర కృపాతవ, సంబళ కేవల,
దేహివిభోగతి హీనజనే॥ జయ॥

1. కేదారిగౌళరాగము - రూపకతాళము.

నమ్మి జగన్నాథుఁగొల్వరో
ఓ జనులారా ! నమ్మి॥

చరణములు

1. నమ్మినసేవమ్ముగలదో నమ్మికయున్నఁ గలదో నెమ్మనమున
నిరూపించి యిమ్మహిఁ జెల్లెడుహితముఁ గాంచి॥ నమ్మి॥

2. ఇమ్మహిఁ శోధింపఁగ నొకసామ్యమ్ము దొరకదు సంశయ మొకఁడు నమ్మ
వలదు లేదటంచుఁ జనుఁడొకఁడనెను॥ నమ్మి॥

3. ఈమాటలలో మొదటిది నమ్మినవచుపో నొక పరమ్మునలార్థ
మ్ముగలదు గాంచిచూచినను॥ నమ్మి॥

4. నమ్మనినమ్మిక చనలేక మిన్నఁగను గలదే హితము నెమ్మి మీఱు
నటు గావున సమ్మతించిపరమార్థము॥ నమ్మి॥

12. హిందూస్థానిభైరవి - ఝంప.

నేఁడు మనమందఱము కూడి పాడుదము పరమేశుని
ఈఁడు జగమున లేక యంతటు హెచ్చి వెలిఁగెడుజ్యోతిని॥ నేఁడు॥

కందరమ్ముల మందిరమ్ముల - గహనపర్వతసీమల
సుందరధ్వనితోడ వాగులు - స్తుతియొనర్చెడు దేవుని॥ నేఁడు॥

చెట్టుచెట్టునఁ గానసంబునఁ - వెలఁగుమధురఫలంబులఁ
బెట్టి లెవనిని బాడుచుండునొ - ప్రీతిసాగరు నాతని॥ నేఁడు॥

నూతులందును చెలువులందును - లోఁతు తెలియని జలధిలో
లమును ద్రావికీర్తన - చేయు జలచర మాతని॥ నేఁడు॥

ఉత్సవంబుల నల్ల మలరంగ - నువిద లెవ్వని బాడుచు
నుత్సహింతురో యాదయామయు - నుత్తమోత్తమ పురుషుని ॥నేడు॥

శూరులును వీరాతివీరులు — శుద్ధహృదయాంబుజముల
సారసారకు నెవని దలంతురో - సత్స్వరూపుం బరేశుని ॥నేడు॥

13. ద్విజావంతిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

పాడరే పరమేశు స్తుతినిలంబరమ సంతోష

మునను అనుదినమును

అనుపల్లవి

వీడరే భువిలోను విషయాదులనెల్ల కూడరేమీరిలం గోరిక వేడరే

చరణములు

1. నేదం యదిద ముపాసతే యననేమియో కనరే
సాదరముగంగాచు సర్వేశుండుండంగ.
వ్యర్థ కర్మముల వెతల నొందంగ నేల॥ పా॥

2. ఎవ్వడీ భూతంబుల సృజియించి యెందునలరి యుండునో
ఎవ్వనిలో సూర్యాదులెల్ల లయింతురో
అవని వానిమీర లతిభక్తిం గొలువరే॥ పా॥

3. ప్రాణమునకుం బ్రాణమవు వానిం బరుని సత్య వ్రతుని
వీణా మృదంగాది వివిధ వాద్యములచే
విభుని సామముల వేడుక నడువరే॥ పా॥

14. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

ప్రియ సోదరులారా - ఓ ప్రియ సోదరులారా

ప్రేమమీర బల్కుతిని - హితములను నా మాట వినరండి॥ ప్రి

1. ప్రభుని చేరకుండ - ప్రభువాణిని వినకుండ,
పశువులవలె జీవనము గడిపిన - నర్కమగుట నిజము॥ ప్రి

2. మూఢమతములందు - గాఢాంధకారమందు,
మునిగి మూర్ఖులై - ముదిమియు కీడై - పట్టుపట్టెదేలా॥ ప్రి

3. ఘోరమతమ్ములనూ - అతిక్రూరకర్మములను,
దారిగానక భూరిశోకముల - పొగలు గనలేము॥ ప్రి

4. భక్తుల శ్రీకరమ్ము - యిలవారల శ్రీకరమ్ము,
దుర్మార్గతమగు మతములగోడు - బ్రహ్మమతము మతము॥ ప్రి

5. ప్రాణమనోహరుడు - అతిప్రేమసుధాకరుడు,
భక్తపోషకుడు - పాపనాశనుడు - నా సఖుడు మనప్రభుడు॥ ప్రి

15. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము

బ్రహ్మపతాకంబిదె - పురవాసులారా॥ బ్రహ్మ

భీతిల్లు చిత్తముల - శోషిల్లు హృదయముల,
ఉత్సాహ మొసరించును - ఉద్రేకము నిచ్చు॥ బ్రహ్మ

1. భక్తినిఁ బురిగొల్ప - శక్తుల నుత్సహింప,
ఆసక్తి నొనగూర్పగా - శక్తినిఁ జెన్నొందు॥ బ్రహ్మ

2. పాపజ్వాలము నార్ప - తాపహరణము జేయు,
శోభనోదయ గూర్పంగను - శౌర్యపదంబగు॥ బ్రహ్మ

3. పటుబోధ సహాసము - కలిగిన జీవనము,
పటుతర భృత్యత్వము - వాంఛించుచు॥ బ్రహ్మ.
4. జగముల నుద్ధరించు - వెలుగొందు భానువలె,
రాజ రామమోహనరాయు - స్థాపితంబు॥ బ్రహ్మ.
5. దేవేంద్రనాథభక్త - కేశవచంద్రసేన,
శివనాథశాస్త్రిబోధ - పోషితంబు॥ బ్రహ్మ.
6. బాపయ్య సీతరాము - సాంబయ్య శివరాయ,
కృష్ణమూర్తి భక్తుల - సేవితంబు॥ బ్రహ్మ.
7. కబీరు నానక - భక్తాగ్రగణ్యుల
అక్బరు పాదుసాహ - సూచితంబు॥ బ్రహ్మ.

6. సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళముచాపు.

పల్లవి

బ్రహ్మము నెప్పుడు భక్తిని గొలిచిన పాపపుంజములు పాఱువే

అనుపల్లవి

బ్రాహ్మల గోష్ఠిని బాయక యుండిన బహుశుభములుచేకూఱువే

చరణములు

కల్లలుపలుకుట మదిలో రోసి కామ క్రోధాదులఁ దెగఁగోసి
యుల్లము నెంతయుఁ బదిలముచేసి యూహాపోహాలఁగవిడఁదీసి॥ బ్రం.
దుష్టుల నేస్తము చేయుటమాని దూషింపని గుణముందగఁబూని
కష్టకాలమున నెమ్మదిపూని కలిమి లేములను సమముగనాని॥ బ్రం.
చిఱుసుఖముల నెల్లనువిడనాడి పరసుఖముల దయసేయఁగ వేఁడి
పరిశుద్ధాస్తిక మతమును గూడిపరమపితను మదిలోఁగొనియాడి॥ బ్రం.

17. బ్యేహాగ్ రాగము - ఆదితాళము.

భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ సర్వగతం॥

1. సంప్రాప్తేసన్నిహితేకాలే రక్షతిరక్షతి నూనమిదం॥
2. ఆశామోహం సర్వంత్యక్త్వా భజబహువర్ణం పరమేశంత్వం.
3. సక్త్వాఃకామిత బ్రహ్మానందం దాస్యతితుభ్యంనూనమిదం.
4. పురుషాధీనంకించి న్నాస్తి బ్రహ్మాధీనం సర్వమిదం.
5. శక్తిఃకారణ పురుష స్యాస్తి జగతివిచింతయ తత్వమిదం.

18. పంతువరాళిరాగము - ఆదితాళము.

ప॥ భజరే పరమేశం! సతతం! భజరే పరమేశం

అ॥ ప॥ సుజనాధారం । అజవిస్తారం ।
సుజనోద్ధారం ॥ నిజగంభీరం॥

చరణములు

1. సుగుణవికాశం అఘగుణనాశం ।
జగసువిలాసం! మిగదయకోశం॥ భ.

2. కారణరూపం! సారసుదీపం ।
ధీరకలాపం! భూరిప్రతాపం॥ భ.

3. మరణవిదూరం! పరసువిచారం ।
నిరుపమసారం! జరితమపారం॥ భ.

4. సురుచిరగమ్యం! పరతరధర్మం ।
గురుతరమర్మం! వరపరబ్రహ్మ॥ భ.

19. సురటి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

భజియింపరారే - బ్రహ్మస్వరూపుని॥

అనుపల్లవి

సుజనరక్షణశీలు - సజ్జుని సనంతుసదా॥ భజియింప.

చరణములు

నిత్యముగానియా - నిఖిలప్రపంచమును ।
సత్యాదరముతో - నాశ్రయింపకను ।
సత్యస్వరూపుని - సన్నుతించిననునను ।
నిత్యానందపదవి - నిజముగఁ జేరూరు॥ భజియింప.

కామాంధకారమునఁ - కన్నులుగానక ।
పామరకృత్యములఁ - బనిబూనిచేయక ।
వేమఅుస్వామిని - వేడుకగొలిచిన ।
తామసములమాన్పి - తాలిమి నేలఁడా॥ భజియింప.

ఆలుసుతులమ్మి - ఆయువుగడపుట ।
తేలలేనట్టియా - తెగులుపొందుటేగాని ।
వీలుచాలులేనియా - వివిధవ్యాధులకెల్ల ।
మేలైనయౌషధము - మేదినిహరిభజన॥ భజియింప.

20. నారాయణి - ఝంప.

భజరే, భవఖండనే, భజరే భక్తజన - వందనే
జగత్ - రంజన ప్రకృతి - చిత్త - సమ్మోహనే, మోహనే,
పాలనే, తారణే, ప్రణతజన - సౌభాగ్య - జననే॥ భజరే

శుద్ధసత్త్వ జ్యోతిర్మయ ధామే, ముక్తిదాతా జనత్రాణే,
అంతర్యామీ నిత్యపురాణే, విశ్వవిభూత్యాధానే,
పూర్ణబ్రహ్మ సనాతనే, సమస్తసాధక పావనే,
సర్వలోకాశ్రయ - ప్రధానే, సత్యాత్మనే, ప్రేమాత్మనే। భజరే॥

2.. బేహాగ్ - ఆదితాళము.

భజింపుఁ డతని సదా ♦ భవాబ్ధి సుఖముగఁ దాఁటఁగోరిన
భజింపుఁ డతని సదా

నిజానుచరులను ♦ నిరంతరంబును
ద్యజింప కరన్నాఁడు ♦ దయాస్వరూపుని॥ భ.

చరాచరంబుల ♦ జగద్గణంబుల
భరించుచుండెడు ♦ ప్రభూత్తమోత్తము॥ భ.

మునీంద్రనిర్మల ♦ మనోంబరంబున
ఘనంబుగా వెల్గుఁ ♦ దినేంద్రమూర్తిని॥ భ.

అనంతసుఖముల ♦ ననంతజీవుల
కనుగ్రహించెడు ♦ ననంతమహిముని॥ భ.

22. రాగం-అసావరి

పల్లవి

భజో మధుర హరినామ్!

1. భజో మధుర హరినామ్ నిరంతర
భజో మధుర హరినామ్॥ (భ.)

సరళ భావసే హరి భజే జో
పావే సో సుఖధామ్
పావే సో సుఖధామ్ నిరంతర
భజో మధుర హరినామ్. (భ.)

2. హరిహీ సుఖహై హరిహీ శాంతి
హరిహీ ప్రాణారామ్ ।
హరిహీ ప్రాణారామ్ నిరంతర
భజో మధుర హరినామ్॥ (భ.)

3. హరిహీ పాపసే ముక్తకరే జో
భజనకరే అవిరామ్ ।
భజనకరే అవిరామ్ నిరంతర
భజో మధుర హరినామ్॥ (భ.)

23. ధన్యాసి రాగము - అట

భ్రాతృ భగిని వరుల గూడి - బ్రహ్మధామ మరుగుడీ
బ్రహ్మధామ మరుగుడీ - బ్రహ్మానందరసము గొనుడీ॥ భ్రా.

బ్రహ్మసదన మదిగో చూడుడీ - భ్రాంతివీడి పాడుడీ
భ్రాంతి వీడి వాడుడీ - బ్రహ్మాండ నాయకు జేరుడీ॥ భ్రా.

ఎల్లవారు చేరి యచట - ఏకనాథు గొల్వుడీ
ఏకనాథు గొల్వుడీ - ఐకమత్య మందుడీ॥ భ్రా.

నిర్వికారుడా ఘనుండు - నిత్యుడా తడీశుడు
నిత్యుడాత డీశుడు - సత్యసంకల్పు డతడు॥ భ్రా.

ప్రేమ రసము చిల్కు చుండు - ప్రీతిభాజనుం డతండు
ప్రీతిభాజనుం డతండు - ప్రియము మొసంగుచుండు మనకు॥ భ్రా

భక్తవరుల గూడి యికను - భయము వదలి బ్రదుకుడీ
భయము వదలి బ్రదుకుడీ - భక్తిమార్గ గమ్యుడతడు॥ భ్రా

రామమోహను మది దలంచి - రమ్యముగను పాడుడీ
రమ్యముగను పాడుడీ - * రాజరాజును మ్రొక్కుడీ॥ భ్ర

* పరబ్రహ్మము.

24. మధ్యమావతి - ఛాపు

పల్లవి.

రండు మనహృత్పీఠమున బ్ర - హ్మాండనాథుండు

అనుపల్లవి

నిండుకొలువుండంగ వచ్చెను - లెండు లేలెండు॥ రండు.

చరణములు

సుగుణమణిగణతోరణంబుల - సుందరంబుగఁ గట్టుఁడు
నెగడుపరమోత్సాహధ్వజమును - నింగి ముట్టఁగ నిల్పుఁడు॥ రండు.

భవ్యతరముగ నొప్పు దయయను - పట్టుగొడుగును బట్టుఁడు
దివ్యవిజ్ఞానప్రదీప్తులఁ - దేజరిల్లఁగఁ జేయుఁడు॥ రండు

శాంతిసత్యము లనెడు తెల్లని - చామరంబుల వేయుఁడు
చెంత దుర్గుణగణము లెవ్వియుఁ - జేరకుండఁగఁ దఱుముఁడు॥ రండు.

వినుతు లనియెడు విరులవానను - విరివిగాఁ గురియింపుఁడు
ఘనతరంబుగఁ గ్రాలుభక్తిని - కానుకగా నర్పింపుఁడు॥ రండు.

25. [illegible]

లెమ్ము లెమ్ము - [illegible]
రమ్ము రమ్ము [illegible] - [illegible] లెమ్ము॥

1. కరమునందు [illegible] - [illegible]
నిరతము [illegible] - [illegible] లెమ్ము॥

2. పిరికితనముచే వ్యాకులము - [illegible]
పరమపురుషుని [illegible] - [illegible] లెమ్ము॥

3. రాజ్యవైభవములకంటె - [illegible]
ఘనతరంబు - [illegible] - గాదె [illegible] లెమ్ము॥

4. సాటిలేని నాయకుడు [illegible] - [illegible]
యేటి భయము మరణమున్న - [illegible] లెమ్ము॥

5. ధరణిలోన - సత్యరాజ్యస్థాపనం [illegible]
ధర్మ ప్రచారంబు సేయ - [illegible] లెమ్ము॥

26. కన్నడ - రూపకము.

వచ్చినాడు మనప్రభుడు - వందనము లర్పింపుడు
వాంఛితార్థములనెల్ల - వానికే వివరింపుడు॥ వచ్చి॥
పాపంబుల బాపువాడు - పాశములను త్రెంచువాడు
పాతకులను నుద్ధరించి - పావనులను జేయువాడు॥ వచ్చి॥

భక్తులను బ్రోచువాడు - శక్తుల నొసంగువాడు
రక్తిమీర ప్రేమతోడ - ముక్తి మనకు నిచ్చువాడు॥ వచ్చి॥
భాగ్యము లొసంగువాడు - భయములను వడంచువాడు
భ్రాంతిని దొలగంగ జేసి - బంధనముల ద్రెంచువాడు॥ వచ్చి॥

---

27. శంకరాభరణ రాగము - ఆదితాళము.

శ్రీ హరి హరియని చిత్తములోహరి - చేరిచి మననము చేయవలెన్
ఐహికములు స్థిరమంచునుఁబొంగక - ఆహరియాజ్ఞల నరయవలెన్.॥ శ్రీ॥

1. ప్రాలుమాలకను - పాటుఁబడుచు - సంపాదనపరులై బ్రతుకవలెన్
కాలోచిత సద్వృత్తులఁగైకొని - కాలక్షేపము చేయవలెన్. ॥ శ్రీ॥

2. భోగతాల్పతల - పుణ్యశూన్యతల - పుడమిత్యజింపగఁ బూనవలెన్
త్యాగశీలురై ధర్మపాలురై - ధరనిరుపేదల దనుపవలెన్. ॥ శ్రీ॥

3. వెలగల విద్దెల విరివిగ నేరిచి - వివేక మతులై వెలయవలెన్
తెలివి హీనులకుఁ దెలుపుడుచేయగ-తీరికయై బోధింపవలెన్.॥ శ్రీ॥

4. అన్యమతంబుల కసూయపడకను - అందలిసారంబరయవలెన్
మాన్యతగాఁ బరమత్మునైనను - మహిసోదరునిగ గనగవలెన్.॥ శ్రీ॥

5. ధరదృఢ శరీరదార్ఢ్యములనుగని-దార్ఢ్యవిహీనులఁ దనుపవలెన్
సరసమృదూక్తుల సత్యవచస్సుల-సంభాషణములు పలుపవలెన్.॥ శ్రీ॥

28. శుద్ధసావేరి - [illegible]

పల్లవి

సేవింతము రండు - దేవదేవుని

అనుపల్లవి

కేవలానందనిధిని - కైవల్యప్రదుని

చరణములు

ఏవంకఁ జూచిన - పావన [illegible]
పావనచిహ్నములె - భాసిల్లుచుండగ

భావించి యాప్రభు - దివ్యగుణముల
సేవించువారికిఁ - జింతలెల్లనాఁగు॥

చండసూర్యుఁడు గూడ - సన్నమిడుఁ [illegible]
నిండారువిభుని ప్ర - చండతేజము ముందు

పూర్ణచంద్రుఁడు గాఁడు - ముక్తి [illegible]
పూర్ణుఁడౌ విభుని సం - పూర్ణకీర్తి ముందు

ప్రభ దప్పి తుంపరల్ - పగిదిఁ దోఁచును సమల్
విభునిదయామృత - విమలపూరము ముందు॥

29. తోడిరాగము — ఛాపుతాళము.

పల్లవి

సేవింపరారే మాస్వామిని సేవింపరారే

అనుపల్లవి

భావాతీత పరబ్రహ్మ స్వరూపుని॥

చరణములు

1. భూవిభవములను బూని మోహము మీఱి
కావించు బహుదుష్ట కర్మతతులు దీఱ
పావనులయి మోక్ష పదవియుఁజేకూఱ
పావన చరితుని భక్తితోనింపాఱ॥ సే॥

2. ఆమహా మహిముని యాశ్రయమునుబూని
కామాది బాధల ఖండించి మృతిలేని
ఆముష్మికానంద మందు కొందురుగాని
తామసములు మాని తఱలివేగమె వాని॥ సే॥

3. అపరాధ కోటుల నాచరించెదు వాని
నెపముల నెన్నక నిత్యశుభము లీని
కృపతోడఁ బోషించు కూరిమి తండ్రిని
అపరిమిత ప్రీతి నెపుడు చిత్తమందూని॥ సే॥

* 3

30. ఆనంద భైరవి రాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

హరిధ్యానమనుసరో - వర మెందుగలదో

అనుపల్లవి

అరసిచేర వెమనో - హంసావతంసా॥ హరి.

చరణములు

1. నిరతిశయానంద - నీరసంయుతమట
వరభక్తజనమనో - వనరుహాశ్రయమట॥ హరి.

2. సద్విజసముదయ - సంసేవ్యమగునట
తద్విహారోచిత - తటశోభయుతమట॥ హరి.

3. పాతకజాతదు - ర్వ్యాసన హరమట
పూతజీవనదేహ - పుష్టిదాయకమట॥ హరి

4. నీచాశ్రయాదాహ - నీరసహరమట
శౌచాభిధావర - సరసాన్న ప్రదమట॥ హ

31. శంకరాభరణ రాగము - ఆదితాళము.

1. హరినామంబే పరమధనంబీ
యైహికమందని చూడుము రా
మరిమరి తారా మండలమంటగ
మధురస్వరమున పాడుము రా॥ హరి॥

2. తళుకుబెళుకు సొమ్ములకై భ్రమపడి
తత్తరపడి చెడిపోకుము రా
పలుకున తలపున కార్యంబున శ్రీ
నిలయుని పదముల తాకుము రా॥ హరి॥

3. ఘనలోభమహా గహనాంతరమున
కంటకపటుటికి చాలును రా
పనవిపనవి నీబాధలు దెలిపిన
పరమాత్ముడె నిన్నేలును రా॥ హరి॥

4. పాపభయద ఘన భవతిమిరంబున
దీపంబిదియని తెలియుము రా
ఆపన్నాశ్రిత మోహహరణంబౌ
అమృతజ్యోతిని గలియుము రా॥ హరి॥

స్తోత్రము.

~~~o~~~

32. యమునాకళ్యాని రాగము.

ఆదినాథ ప్రణవరూప సంపూరణ, దాజహోతవ
ప్రసాదశాంతి - సింధుమహేశ, సకలగుణ - నిధాన. ఆది.

అయుతలోక, అకథితవాణీ తోమాత్రిహే,
మోహనరవ అనుపమపూరే మహాగగన, భావే మోహిజగజన॥
[ఆది.

అనుపమ, అవినాశీ, అనంత, అగమ్య, అపార,
సుందర, అతి - అపూర్వ - భాతి నిరంజన;
సకల - సుఖ - కారణ, సకల - దుఃఖ - నివారణ,
తారణ, భయ - భంజన, సుర - నర - ముని - వందన॥
[ఆది
~~~

శుద్ధసావేరి - ఆదితాళము.

ఇఁకనిను విడువను - ఏమయినను గాని
ప్రకటితముగ నీవె - ప్రభువని దెలిసెను॥ ఇక॥

చకచకలీనెడు - చంద్రసూర్యాదులు
సకలచరాచర - సహితలోకమ్ములు
ప్రకటములయినీలోఁ - బ్రబలుచునుండును
అకలంక తేజనీ - యందెలయించును॥ ఇక॥

అతులితసుఖముల - నలరఁగఁ జేసి
మతికిఁ జోద్యమ్ముగ - మహిమలఁ జూపి
హితముల నెంతయు - నెలమితోఁ దెల్పి
సతతముఁ బ్రోచెడు - జననివి నీవు॥ ఇక॥

ద్రోసము చేసి నీకు - దూరమై పోయిన
గాసిలి పోయుని - కరములు మోడ్చిన
దాసులఁ జేరదీసి - తప్పుల క్షమియించి
త్రాసము దీర్చెడు - తండ్రివి నీవు॥ ఇక॥

అందఱు విడనాడి - యరిగెదునప్పుడు
కొందలమంది మది - కుందెడునప్పుడు
డెందము నిరాశతో - డిందెడునప్పుడు
కుంపని యుత్సాహము - కూర్చెడు సఖుండవు॥ ఇక॥

34. శంకరాభరణము - త్రిపుట.

ఎంతయని వర్ణింతునురా - నీకుండు కృపాధానమును॥ ఎంత॥

వింత గొల్పు భాగ్యముల, సంతసముతో సంఘటించి
ఎంత గర్వ పరుల నైన - శరణు జొచ్చితే
విడువ జాలరా - నిన్ను మరువ జాలరా
విడిచినిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుక జాలరా॥ ఎంత॥

కష్టములో సుఖమునుంచి - కనికరంప పాలించి
కఠిన హృదయుడగు వాడు - గర్వ పడితే
విడువ జాలరా - నిన్ను మరువజాలరా
విడిచినిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుకజాలరా॥ ఎంత॥

సుఖమనుచు దుఃఖముగోర - దుఃఖమనుచు సుఖమునిచ్చు
సుఖ దుఃఖములలోను నుండి - వక్క బలుకుతే
విడువ జాలరా నిన్ను - మరువ జాలరా
విడిచినిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుక జాలరా॥ ఎంత॥

నీదుప్రేమ గల్గియుండ - నిర్భయముగ నేనుండు
నిశ్చింత మనస్కుడ నగుచు - నీదు కౌగిటన్
విడువజాలరా - నిన్ను మరువజాలరా
విడిచి నిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుకజాలరా॥ ఎంత

35. మధ్యమావతి-ఛాపు

పల్లవి

ఎంతవాఁడను నిన్నుఁ గీర్తింప ఈశ్వర నే
నెంతవాఁడను నిన్నుఁ గీర్తింప

అనుపల్లవి

సుంతయైనను గాన సాహితి - చొప్పెఱుంగని శుద్ధమూర్ఖుఁడ ॥ఎం॥

చరణములు

వింతవింతగ నిన్నుఁ గూరిచి - వేయివిధములఁ బాడుటకు నా
కెంతయో మదియున్నదది ఫల - వంతమగు టెట్లో యెఱుంగను ॥ఎం॥

చారుసంగీత ప్రవీణులు నారదాదిమహామునీంద్రులు
సారెకును బాడంగఁ గూరిమి - మీఱ నాకర్ణించు విభుఁడవు ॥ఎం॥

రాగతాళము లెల్ల నేర్చి - రక్తితో నినుఁ బాడి నీయను
రాగమును నార్జించి మించిన - త్యాగరాజును గాను బీదను ॥ఎంత॥

భక్తితో నీశుభగుణమ్ముల - భవ్యరీతులఁ బాడుటకుఁ గల
శక్తులెవ్వియు లేనివాఁడను - స్వామి నిన్నే నమ్మినాఁడను ॥ఎం॥

హెచ్చుగా నినుఁ గొల్చి పాడెడు - నెందఱో మహనీయులుండఁగ
మెచ్చుకొందువె యీశ్వరా నా - వచ్చిరాని గీతజాతము ॥ఎం॥

36. [illegible]హాన రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

ఎంతవాఁడవయ్యా ని[illegible]తవాఁడనయ్యా. ఎంత.

అనుపల్లవి

వింతయైన నీమాయ [illegible] దగిలించి
యంతరంగములు [illegible].

చరణములు

1. భూగోళమునయున్న భూ[illegible] భాగమందు చీమ
లనఁగ బరగియున్నవి ! ఎంత.

2. ఈ గోళమొక చీమ గా గణింపదగిన [illegible]గణముల గ్రహ
ముల నొకవేగమున [illegible]చించినావు. ఎంత.

3[illegible]. కేదారగౌళ రాగము - ఆది తాళము.

పల్లవి

ఏకమేవా ద్వితీయం ! ని[illegible]యం ! శ్రీ[illegible] నిలయం.

అనుపల్లవి

భీకరమఘహార ! [illegible]

చరణములు

1. నిరుపమనిశ్చల । నిర్మల పరతర
నిరతిశయవిలాస । నిఖిలాధార॥ ఏక.

2. నిరవధినిర్లయ । నిష్కారణదయా
నిరుపాధినిచయ । నిఖిల జగన్మయా॥ ఏక.

3. ధరాధిభువన - త్రయపరిపోషణ
చరాచరాత్మక - జగదేక భరణా॥ ఏక

38. మాయామాళవగౌళ - ఆదితాళము

ఏమనిపిలుతును నిన్ను నే - నేమనిపిలుతునునిన్ను
స్వామియందున - సఖుఁడాయందున
ప్రేమకు నెలవగు - ప్రియుఁడాయందున ॥ఏమని॥
తల్లియందున - తండ్రియందున
యెల్లరఁబ్రోచెడు - నీశ్వరయందున ॥ఏమని॥
దివ్యసౌఖ్యమిడు - దేవాయందున
అవ్యయుఁడగు పర - మాత్మాయందున ॥ఏమని॥
భవరోగమహా - వైద్యాయందున
వివిధజగద్గణ - వేద్యాయందున ॥ఏమని॥
గురులకునెల్లను - గురువాయందున
వరములనిడుకల్ప - తరువాయందున ॥ఏమని॥
ఎంతయుభక్తుల - హృదయరంగముల
వింతగవెలిగెడు - వెలుఁగాయందున ॥ఏమని॥

39. తోడిరాగము - ఆదితాళము.

ఏమందునయ్యా ఓమహాత్మనిన్నే

నామరూప పరిణామమునీయెడ లేమిఁజేసి నీనామముగనలేమే ఏ॥

1. సామివైననిను జనకరూపుఁడవని లేమవనియును ననలేముసదా ।
కామమోహములు నావెుదలగునవి లేమినయుఁడవన లేముగదా॥

2. ఎందునునీవఁట నేనియుఁగావఁట కామితార్థములు గలుగు ఘనుఁడవఁట । ఏ.

3. నీమహిమముగన సామర్థ్యము మాకేమియు లేదని యెఱుఁగ లేకమతిని॥ ఏ.

40. బేహాగ్ - ఖండఛాపు.

ఏమీ! నీదయ ఎంతయనిపొగడుదు ?
అమితమౌ ప్రేమతోడ - నాదరించువాడవీవే॥ ఏమీ॥

పతితుడౌ నన్ను జేరి పావనునిగ జేయువాడ
అధముడౌ నాపైనీకు - అంతప్రేమ యేలనో? ఏమీ॥

నిన్ను విడచి యెంతయెంతో దూరముగా నుండగోరు
నన్ను యింత మక్కువతో - నాదరించు నాథుడీవే॥ ఏమీ॥

నిత్యవిషపానమున మత్తుగను నేనుయుండ
అత్యంతమాతురతతో-నమృతమిచ్చిగాచితివే॥ ఏమీ॥

పవిత్రసుందరుడవు భక్తచనోహరుడవు
ప్రవిమలభక్తినీయ - పాపికడనెట్లుంటివో॥ ఏమీ॥

అధముడౌ నన్ను విడు యభిరుతముండదేని
అధమతారణమగు - పాదములకట్టికొనుము॥ ఏమీ॥

41. దేశికాపి రాగము - ఆదితాళం.

కరుణాప్రసార! కారణధీరా॥
మరణవిదూర పరమవిచార. కరు.

1. పావనశీలా దేవవిశాలా।
భావవిలోలా జీవనపాల॥ కరు

2. తాపసహృదయ పాపౌఘవిలయ।
రూపరహితమయ తాపహారవిజయ॥ కరు

42. నారాయణి - ఛాపు.

కరుణామృతపూరమా - పరంధామ
కరుణామృతపూరమా
శరణు చొచ్చినవారిపాలికి - నరయ సుందరపారిజాతమ
పరమసుగుణసముద్రమా మునివరులకును నినుబొగడఁదరమా

కరుణా॥

సర్వేశ్వర శ్రీకర - సర్వాధర - సర్వేశ్వర శ్రీకర
సర్వదుర్గుణములకు లోఁబడి - గర్వమునఁ గనుగాన కుండెడు
దుర్వినీతులఁబట్టి దిద్దెడు - సర్వశక్తుఁడవీవె దేవర॥ సర్వే॥

న్యాయపాలనభూషణ - అన్యాయశోషణ - న్యాయపాలన భూషణ
న్యాయమునవర్తించువారల - కేయమేయసుఖంబు లొసఁగుచు
న్యాయమును బ్రకటించుసుజన - ధ్యేయనిరుపమ పరమపావన

న్యాయ॥

సత్యవ్రతధారక - శాంతిప్రసారక - సత్యవ్రతధారక
నిత్యసుఖధర్మప్రచారక - నిరుపమానందైకకారక
సత్యదీక్షాచరణపూరక - సాధుతాపత్రయనివారక॥ సత్య॥

43. కమాచ్ - ఛాపు

కొనియాడఁదరమే విన్నుఁ
కువలయవినుత
కొనియాడఁదరమే నిన్ను

దినకరశశితార - గణముల వెలిఁగించు
ఘన తేజమునుజూపు - కాంతిమంతుఁడవీవు॥ కొని॥

బొంగరమ్ములమాడ్కి - భూమ్యాదిగ్రహముల
నింగి గిరగిరఁద్రిప్పు - నేర్పుకాఁడవునీవు॥ కొని॥

ఒండొంటి డీకొన - కుండలోకములను
ద్దండరీతిని నడుపు - చండశాసనుఁడీవు॥ కొని॥

స్తుత్యమౌనీస్సృష్టి - సుందరమ్ముగఁజేసి
యత్యద్భుతముఁజూపు - నైంద్రజాలుఁడవీవు॥ కొని॥

పారశాలగ జగతి - బహువిధములఁజేసి
పాఠములను నేర్పు - పరమగురుఁడవు నీవు॥ కొని॥

44. జంఝూటి - నూంరి.

1. గా ఒరే జగపతి జగవందన, బ్రహ్మ సనాతన పాతకనాశన
ఏకదేవత్రిభువన - పరిపాలక, కృపాసింధు సుందర
[భవనాయక॥

2. సేవక - మనోమదమంగళదాతా, విద్యాసంపద బుద్ధివిధాతా
యాచె చరణ, భకతకరజోడే, వితర ప్రేమ - సుదాచిత్తచ
కోరే॥

45. ఖమాజురాగము - రూపకతాళము

పల్లవి

చింతసేయ నేనెంతవాఁడనే !

అంతమందు నరయరాని వింతవింత లైనపనులు
నెంతేసి యొసగఁజేసి యంతటు వర్తిల్లునిన్ను ! చి॥

చరణములు

1. పంతగించి తిరిగిన నోకఁడంతయుఁ గనలేమిచేఁ ననంత
యనెదు పేరుధరణినీకమరెఁ గాదె ! చి॥

2. అంతరిక్షమందుఁ జూడనింతకన్న నెక్కుడైన వెంతలేసి
చుక్కలున్న వెంచిచూడఁగా ! చి॥

3. అంతకుమతి యంతలుగల వంతయుని సుమంతులైన బం
తులవలెఁ బరగించు ననంతమైన నీదుమహిమ ! చి॥

46. ఆశా - తూంరీ.

జగతపితాతుమి విశ్వవిధాతా ।
అమరాతుమారి, కుమారకుమారీ, తుమివారిసబ సుఖదాతా॥ జగ॥

రాజరాజేశ్వర, సర్వభువనపతి, పతితపావన దీనబంధూ;
అనాథగతితుమి, అనాదిఈశ్వర, కరుణాకర కృపాసింధూ॥ జగ॥

సంకటమోచన, అభయచరణ తవవందిఛె సురనరబృందే,
జనమదియాఛోయది శరణది తేవాభె, శీతలచరణారవిందే॥ జగ॥

47. ముల్తా మిశ్ర - ఏకతాళము.

జయజ్యోతిర్మయ, జగదాశ్రయ, జీవగణ - జీవనా॥ జయ॥
తుమి పరమేశ్వర (ప్రభుహే) పూర్ణబ్రహ్మ ఆది అన్తకారణ॥ జయ॥
మహిమాకరింద్ర, దయాకరచంద్ర, స్నేహే పరాజిత భువనా,
అమిఅధమ పాతకి, కరజోడేడాకి, దావుమోరేతవ చరణా॥ జయ॥
ప్రేమేరపాథార్, పుణ్యేరఆధార్, క్లేశ-కలుష - నాశనా,
తుమిదీనశరణ, భకత-జీవన లజ్జాభయ-వినాశన॥ జయ॥

48. భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

జయదయానిధే హే దేవ !

అనుపల్లవి

స్వయమిదం జగదఖిలంనియమయసి నిజబలేన !

చరణములు

త్వయిభక్తిం ధారయతో నయసి నానాశుభానిధియః ప్రభో
దయసినః !
స్వయంజ్యోతి రయిత్వమసి !

49. హిందూస్థాని - తోడి.

జీవన - వల్లభతుమి, దీనశరణ
ప్రాణేర పాణతుమి, ప్రాణ రమణ. జీ॥
1. సదానంద శివతుమి - శంకరశోభన,
సుందరయోగి జనచిత్త - విమోహన॥ జీ॥

2. భవార్ణవపారహోతు, తుమిహోకాండారి
దుర్గమ పాపతాపశోక భయహారీ॥ జీ॥

3. తుమినాథ ప్రాణమోర - తుమిఅసుఁక్ ప్రాణ
తుమిహోదయాగార హామార్, కరుణా - నిధాన॥ జీ॥

4. తోమారప్రసాదేప్రభో, ఏజీవనధరి,
జయజయ కృపామయా - మహిమాతోమారి॥

50. రాగము - ధన్యాసి.

పల్లవి

ఠాకరజీమై థాలతుమ్హారో - దయాకరో
ప్రభులాజరే।

అనుపల్లవి

పతితసతోతుమ్హా కరుణా సాగరమేరీరఖో లాజరే॥ ఠ

1. ఖానపీనేసానే ఖాతిర - ఖుబ్ మిలాయా సాజరే
ఇస్ గునియాహీ మైదావహోకర యే హీకియాస బకాజరే॥ ఠా

2. అపనా అపనా కరకర అఖిర జన్మగ మాయాసబహీరే,
భజన పుజనకీ బాతనహీకా భువందనకీ నోనాహిరే॥ ఠా.

3. చరణ కమల పరసీసర శేసోదగాన దేతేఫిరారే
బాతబడోకీసుసేదగరగ్యూ ఫిరలియా ప్రభుతేరారే॥ ఠా.

4. అలఖునిరంజన నర్హ్ణనరంజన ప్రభుజీకో చరణారే;
అనందాత్మ ... లగహై - మంగళ విశ్వాధారరే॥ ఠా.

51. రాగము - బహార్

1. తంపరం పరమేశ్వరం,
అమృతానందరూపం, పరాత్పరం, పరమజ్ఞానం,
వయంస్మరామహే, వయంభజామహేకారణం,
జనగణ - మానస - పరినిహితం పరంపరమేశ్వరం॥

2. అస్యనియమే దినకర ఆభాతి, సుధాంశు - సంచరితఖే,
మహతోస్య భయేపవనశ్చలన్ సంజీవయతి,
వయంస్మరామహే, వయంభజామహేపరమం,
జనగణ - మానస - పరినిహితం పరంపరమేశ్వరం॥

52. లక్నో-ఠుంరి.

తుమిబ్రహ్మ సనాతన విశ్వపతి, తుమి ఆది అనాది అశేషగతి।
తుమిసత్య సదాత్మక చిన్మయహే, తుమివిశ్వచరాచర ఆశ్రయహే।
తుమి పూర్ణపరాత్పర కారణహే, తుమిదీనజనాశ్రయ తారణహే।
తుమిమంగళ చిత్తవినోదనహే, మనోమోహన శోభనలోభనహే॥

తుమిపావన విఘ్న వాశనహే, తుమిపాతకరాశి హుతాశనహే।
కరుణాకరహే గుణసాగరహే, కతయేకరుణా అధమేకరహే
ప్రభుపాపశతే మృతయేజనహే, పరశేలభయే నవజీవనహే।
భవసింధుజలే ఆకూలేడరిహే, ప్రభుదేహసబే కరుణాహేంతరి॥

53. మిశ్రజయ జయంతిరాగం - ఏకతాళము.

తుహీంహ్మ బంధు తుహీంహ్మనాథ । నిశిదిని తుహీంహ్మ ఆధార్॥ తు.
తుహీంహ్మసుఖ తుహీంహ్మశాంతి । తుహీంహ్మ హే అమృతసాగర॥ తు.
తుహీంహ్మ అహం ఆనందలోక । శాంత విప్రాణనాశి శోక॥ తు.
తాప హారణ ఆపులె చరణ । అసిమ శరణ దీన జనాదా॥ తు.

54. జంఝూటి రాగం - ఝాపుతాళం.

తుంహో ప్రభుచంద్ర — మైహో చకోరా
తుంహోకమలఫూల — మైరసికభౌరా॥ తు॥
జ్యోతితుమారికా - మైహూంపతంగ
ఆనంద ఘనఘుంహో - మహిబన్ క మోరా॥ తు॥
జయిసాహై చుంబకో౯ - లోహీకప్రీతి
ఆకర్షణకరోమోహకో — లగతాగతోరా॥ తు॥
ఏకబుందజలకమై - ప్యాసాహూంచాతిక్
అమృతాహికరోవర్ష - హారుతాపమేరా॥ తు॥
పానీవినాఁయసే - హోమినావ్యాకుల్
అయిసాహై తడపాఁఉ - తుమరాబిచోడ॥ తు॥

55. ఖట్ - ఏకతాళము.

ధన్యదేవ పూర్ణబ్రహ్మ ప్రాణేశ్వర పీనబంగు,
దయాసింధు కరుణానిధి వ్యాకులచిత వారిహో. ధన్య.

భగవజ్జన-హృదిభూషణ, పావన జగజీవన,
(ప్రభు) పరమశరణ, పాపి-గతి ఆశ్రిత-భయ హారిహో,
అచ్యుత ఆనందధామ, సత్యాశ్రయ సత్యకామ,
జాగ్రత జీవంతదేవ, సేవక-కాండారీ.
జ్ఞానానల దీప్యమాన, హృదాధార హృదయేశ్వర,
భవతారణ హరికృపాళు, భక్త-మన-విహారిహో,
అవినశ్వర పూరాణ పురుష, భగవాన్ భక్తవత్సల,
కళ్యాణ అమరవిశ్వ - భువనధారీ,
జీవితేశ హృదయ - రత్న, పరమాత్మన సత్యపురుష,
సదానంద జగద్గురు, జగజ్జన హితకారిహో. ధన్య.

56. కల్యాణీ-ఆదితాళము

దినమది సుదినముకాదా

ప్రభు

దినమది సుదినముకాదా

కనుగొని నినుమది - గానము చేసెను ॥దిన॥

ఘనులగు నీభక్త - జనములఁగూడి
మునినుతనినుఁగూర్చి - ముచ్చటలాడెదు ॥దిన॥

కనికరమెదలోఁ - గరగిపోఁగా
ననదలకష్టము - లన్నియుఁ దీర్చెదు ॥దిన॥

ధీరతనీయాజ్ఞఁ - దీరిచిపాల్చెదు
నీరుల చరితము - వినిహర్షించెదు ॥దిన॥

కళలఁదేరి స - త్కార్యములొనరిచి
విలసిలు బుధులను - వేడ్కమన్నించెదు ॥దిన॥

నీదయఁ గల్గిన - నిఖిలబంధువుల
నాదరించి ముద - మందుచునుండెదు ॥దిన॥

57. శంకరాభరణము - రూపకము

దేవనీప్రభావగరిమ - తెలియశక్యమా
కేవలకరుణా ప్రపూరమ - కీర్తిధామమా ॥దేవ॥

పరమభక్తినిన్నుఁగొల్చు - భక్తవరులకు
దురితములను దళించుశక్తి - నిరతమిత్తువు ॥దేవ॥

పరులహితముకొఱకె పాటు - పడెడువారికి
నిరుపమానంద పదవి - నెమ్మిగూర్తువు ॥దేవ॥

నిన్నుఁజూడ నిచ్చయించు - నీతిపరులకు
నన్నిచోట్లదర్శనమిడి - యాదరింతువు ॥దేవ॥

వివిధజగములను వెలుంగు - వింతఁ జూపఁగ
వివిధదేహముల నొసంగు - విశ్వవిభుఁడవు ॥దేవ॥

మొదటఁగష్టపెట్టిమదిని - పదునుపఱచుచు
సదయహృదయుఁడౌటతుదకు - ముదమునిత్తువు ॥దేవ॥

58. ఆదితాళము.

1. దేహాజ్ఞాన దివ్యజ్ఞాన దేహాప్రీతి, శుద్ధప్రీతి,
తుమి మంగళా ఆలయ, తుమి మంగళా ఆలయా.

2. ధైర్యదేహ వీర్యదేహ, బిశ్వాసం తోష దేహ,
వివేకా వైరాగ్యదేహ, దేహ ఓపదే ఆశ్రయ.

59. ఆలయియా - ఏకతాళము.

నాథ! తుమిసర్వస్వ అమార్ - ప్రాణాధార్, సారాత్ సార్
నాహితోమావినే, కేహత్రి భువనే, బలిబార్ ఆపనార్
తుమిసుఖశాంతి సహాయసంబల్, సంపద ఐశ్వర్య జ్ఞానబుద్ధిబర్,
తుమివాస గృహ ఆరామేర్ స్థల్, ఆత్మీయబంధు పరివార్,
తుమి ఇహాకాల్ తుమిపరిత్రాణ్, తుమిపరకాల్ తుమిస్వర్గధామ్
తుమిశాస్త్ర విధి, గురుకల్ప తరు, అనంత సుఖేర ఆధార్
తుమిహే ఉపాయ్, తుమిహే ఉద్దేశ్య, తుమిస్రష్టాపాతా,
తుమిహే ఉపాస్య,
దండదాతాపితా, స్నేహమయిమాతా, భవర్ణవేకర్ణధార్.

60. రాగం - కాఫీశేక బేహాగ్ - ఆదితాళం.

పల్లవి

నినుఁ గొనియాడఁగ - నేర్చునెవ్వఁడుభువి
మనమున కందని - మహిమలు నీవి.

1. మునులు ఋషీంద్రులు - ముదమున హృదిఁగాన
అనుదిన మునునిన్నే - అరయుచునుండియు
దినకరకోటుల - దివి వెలిఁగించియు
కనఁబడకున్నావు - కరమువిచిత్రము.

2. వివిధజగమ్ముల - వింతగఁ ద్రిప్పుచు
నవనవరీతుల - నటనము సల్పుచు
ఎవరు నెఱుఁగని - యేకాంతమ్మున
ప్రవిమలకాంతితో - భాసిలుచుందువు.

3. నమ్మినభక్తుల - నెమ్మదిలోపల
తుమ్మెదవలె ప్రాలి - ఝుమ్మనిపాడుచు
కమ్మనిభక్తిర - సమ్మును గ్రోలుచుఁ
గొమ్మని శుభములఁ - గురియుచునుందువు.

4. క్షమకవచంబను - సత్యశస్త్రముదాల్చి
విమల ధర్మంబను - వీరభూమిని నిల్చి
సమరము సలిపెడు - సజ్జనులకు నెల్ల,
సముజయ మొసఁగెడు స్వామివి నీవు॥

61. హిందూస్థాని రాగము రూపక తాళం.

నిన్నుబోలు తల్లిమాకు వేరుగలదె ॥నిన్ను॥
అన్ని వేళలందుమమ్ము - నాదరించిబ్రోచుటకు ॥ని॥

ఆడునపుడు - ఆడుమండి పాడునపుడు - పాటపాడి
అడిగినంతనే - యన్నియిచ్చి గాదరించి - బ్రోచుటకు ॥నిన్ను॥

పాపపంకమున జిక్కి - పైకి లేవలేని మమ్ము
పాపులైన మమ్ముజూడ బాధకలుగునమ్మనీకు ॥నిన్ను॥

సంకటమునయున్న వేళ పొంకముగ జేగదీసి
అంకమునజేర్చిమమ్ము ఆదరింతు వమ్మ మమ్ము ॥నిన్ను॥

దుఃఖమందున్న వేళ దుర్జనులగూడు వేళ
సుఖముదక్కియున్న వేళ ముఖముజూపి బ్రోతువమ్మ ॥నిన్ను॥

నీవేగదా ! మాకుదిక్కు - నిన్నెగూర్చి వత్తుమమ్మ
నీవుగాక మమ్మికను బ్రోవజాలు వారెవరు ? ॥నిన్ను॥

62. బేహాగ్ - రూపక తాళము.

నినువినా జగదీశమాకు ♦ నెయ్యుఁడెవ్వఁడు
కనికరమున మమ్ముఁగాచు ♦ కాంతుఁడెవ్వఁడు ॥నిను॥

తల్లిగర్భమందునున్న ♦ తరుణమునందుఁ
బిల్లల మముఁగాచినావు ♦ ప్రేమదాతవు ॥నిను॥

తల్లిఁదండ్రిగురువు నన్నఁ ♦ దమ్ముల సఖుల
నెల్లబంధువులనొసంగి ♦ సొలమిఁగూర్తువు ॥నిను॥

64. శంకరాభరణము - ఆదితాళము.

నీకంటె వేఱెవ్వరు మమ్మలరింపఁగ నీకంటె వేఱెవ్వరు
శోకాపనోదివి - లోకవినోదివి
రాకాసుధాంశుకోటి - రమణీయమూర్తివి ॥నీకంటె॥

బ్రహ్మాండకోటులతో - బంతులాడెదునీవు
బ్రహ్మాది బిరుదుల - భాసిల్లుచున్నావు ॥నీకంటె॥

రవిచంద్రతారల - రాజిల్లు దివియెల్ల
ప్రవిమలరత్నాల - పందిరిగదనీకు ॥నీకంటె॥

రక్తినిఁ గొల్చెద - సక్తితోఁజేన్నారు
భక్తులహృదయమ్మె - భద్రపీఠము నీకు ॥నీకంటె॥

65. బేహాగ్ - ఆదితాళము.

నీనామమే యెంతోరుచిరా - నిఖిలసజ్జనగోచరా
మానసమునకింపునింపు - మహితవీణారవము రా ॥నీ॥

మధురమైన నీనామమె - మౌనులకుజపమురా
అధమాధములనుద్ధరింప - నంచితసాధనమురా ॥నీ॥

అఖిలపాపములను బాప - నదియెసిద్ధౌషధమురా
సుఖము నాత్మబలము నిచ్చు - సురచిరామృతరసమురా ॥నీ॥

భవ్యధర్మరంగస్థిత - భక్తవీరకోటికి
నవ్యయోత్సాహమ్ముఁగొల్పు - దివ్యభేరీరవమురా ॥నీ॥

66. కమాను రాగము - ఆదితాళము

పల్లవి

నీవే గతియని నమ్మితిమి మది నిఖిల కలుష హార!

అనుపల్లవి

ఈ వసుధను నిను నెప్పుడు కొలిచిన
కావరాగదవే కరుణా సాగర!

చరణములు

1. సర్వ సృష్టిమయ సర్వాత్మక మహేశా! ఈశా!
సర్వ భూతనమ సచ్చిదానందా!
సర్వసుఖప్రద! సర్వాంతక! పర!
శాశ్వతాఘపరిశమన! సతతము.

2. కన్నుకాలు మొదలగు నవయవముల కీశా! మహేశా!
కన్నుకాలు గానుండు మహేశా!
ఎన్న రానినీ యున్నత గుణములు
సన్నుతించుటకు సాధ్యమవునె యిల.

3. ఇన చంద్రాదుల నిలమాకిచ్చిన ఈశా! మహేశా!
అనయము మముగాంచెడి సర్వేశా!
తనయులమగు మము దయతోఁ బ్రోవుము
దాస పోషకా! దయారస జలధి!

66. కమానురాగము - ఆదితాళము

పల్లవి

నీవే గతియని నమ్మితిమి మది నిఖిల కలుష హార!

అనుపల్లవి

ఈ వసుధను నిను నెప్పుడు కొలిచిన
కావరాఁగదవే కరుణా సాగర!

చరణములు

1. సర్వ సృష్టిమయ సర్వాత్మక మహేశా! ఈశా!
సర్వ భూతసమ సచ్చిదానందా!
సర్వసుఖప్రద! సర్వాంతక! పర!
శాశ్వతాఘపరిశమన! సతతము.

2. కన్ను కాలు మొదలగు నవయవముల కీశా! మహేశా!
కన్ను కాలు గానుండు మహేశా!
ఎన్న రానినీ యున్నత గుణములు
సన్నుతించుటకు సాధ్యమవునె యిల.

3. ఇన చంద్రాదుల నిలమాకిచ్చిన ఈశా! మహేశా!
అనయము మముగాఁచెడి సర్వేశా!
తనయులమగు మము దయతోఁ బ్రోవుము
దాస పోషకా! దయారస జలధి!

67. కందార్థము - శంకరాభరణరాగము

పటుతర బలుఁడగు నీవిల । నెటుఁజూచిన నచటఁదోఁచు నెఱుఁగక మనుజుల్ । దిటవుగ * గాశికిఁబోదురు । కటకట యెఱుఁగమిని గాదె కారుణ్యనిధీ । మమురక్షించు కరుణాంభోధి । ఇటునటు నెడలేనిచటుల సత్యముతోఁను । ప్పటికి వెలసియుండువఁటయిల నన్నిట । అటుల మెఱసెడు నిన్నెదిక్కని దిటవుగను నమ్మినమనుజాలును । అట మటమ్మని భయములేదిఁక కుటిలమతులిగ దెలియఁబోదల । కారుణ్యనిధీ । మమురక్షించు కరుణాంభోధి॥

68. ఆశా. గాంరి (ము. ఖారి.)

పరమపితాతుమి, జగజననమాతా ।
పరమసఖా పరమేశ్వర ప్రభుతుమి, పరమగురుజ్ఞా దాతా॥ పర॥

దీన - అకించన - శరణ - సహాయతుమి, పరమశాన్తి శుభదాతా ।
అనాధనాథప్రభు, పతితపావనా, పాతకనాశన త్రాతా॥ పర॥

భరసాతవ పరసాద - ప్రమాదే, హేభవపాతా, విధాతా,
కరుణాసాగర, దేహకృపాజలదగ్ధ హృదేహృద్ - జ్ఞాతా॥ పర॥

---

* వ్యాపకోయది భవేత్పరమాత్మా, మామకమ్ నగరమేవహి కాశిఅను ఆదిశంకరుల శ్లోకార్థమును ప్రతిపాదించుచున్నది.

69. హిందూస్థానీ భ్యేహాగ్ ఆవి.

ప్రభు విశ్వపితా, కరివందన హే - జయదీనసఖేభవ ఖండన హే.
భవ భీతి విమోచన భావన హే, జయవిఘ్న వినాశన పావన హే.
జయసంకట వారణ కారణ హే - జయదుర్గతినాశ నతారణ హే.
జయభక్త మనోరథ పూరణ హే - జయవత్సల పాతకి తారణ హే.
జయదీన జనాశ్రయపాల హే - జయచిత్తవి నోదన మోదన హే.
జయపుణ్య నిధేనయ నాంజన హే - తుమి దర్శన్నా దే ప్రభుచందన హే.
తుమిశాంతిర సాగరశోభన హే, శివసుందర సాధక లోభన హే.
కరిజోడి పడేకరియాచన హే - కరదుర్మతి దుష్కృతి మోచన హే.

70. జంఝూటి - యతో.

పుణ్య - పుంజేనయది ప్రేమధనంకోపినభేత్,
[తస్య తుచ్ఛంసకలం.
యాతిమోహాంధతమః ప్రేమరవేర భ్యుదయే,
[భాతితత్వం విమలలం.
ప్రేమ సూర్యోయది భాతిక్షణమేకం హృదయే,
[సకలం హాస్తతలం.

71. భూపాళం.

పల్లవి

పూర్వగగన - ముద్యతరణి - నూతనకరరంజితం

అనుపల్లవి

జీర్ణతిమిర - జాలరుచిర ముంచుదళవ వర్జితం॥

చరణములు

1. త్యజితకమల కోమలతల - తల్ప శయన సేవనః
జాగ్రతనను - జాగ్రతనయ — సేతునయన ముద్రణం॥

2. శృణుతము రజ మంత్రసినద - మంబురణాయ మిత్రితం
పస్యతపుర ఉద్యమబల - వైభవగుణ మద్భుతం॥

3 వృజిత విహాత - కృద్యనివహా భారము పరి నిర్భరం
గచ్యత నిజ కర్మశరణి - మాశ్రయరచ సత్వరం॥

4. గాయత శశిశేఖరజయ - మంగళజయ గీతికం
భ్రాతరహీ - మదుస నుధుర - మంబులవర పూరితం॥

5. లసతు విమల - శాంతిసవిలశాంతి సకల విప్లవం
భువనవిదిత - భారత శుక వృజమమిత వైభవం॥

2. సురటి - ఆదితాళము.

పొగడదరమె నిన్ను మాప్రభు పొగడఁదరమె నిన్ను
ధగధగ మెఱసెదు - తరణికోటులకు
జిగిబిగిఁగూరుచు - చిన్మయరూపా !॥ పొ॥

అగణితమగు బ్ర - హ్మాండకోటులను
పొగముగఁదీరిచి - సూత్రధారివయి
గగనరంగమునఁ - గడుఁజోద్యమ్ముగఁ
దగనాడించెదు - తాండవ లోలా!॥ పొ॥

నేత్రపర్వముగ - నిగనిగలాడెడు
చిత్రవిచిత్రపుఁ - జిన్నెలవన్నెల
ధాత్రిని నతిసొం - దర్యరాశియౌ
చిత్రశాలగాఁ - జేసినస్వామీ ! పొ॥

వీనుల విందుగ - వివిధస్వరముల
గానముచేసెదు - కలకంఠాదుల
మానితరీతిని - మహినలరించెదు
గానకళాలం - కరణధురీణా! పొ॥

పరిపరివిధముల - పాపరోగములఁ
పరితపించుమా - పరితాపమ్ములఁ
బరమకృపామృత - ఘనితౌషధములఁ
బరిహారముసేయుము - వరవైద్యమణీ! పొ॥

73. సురటి - రూపకము.

భక్తజనుల గూడినేడు - పరమప్రీతిని బిల్చుచుండ
భక్తజన విహారుడైన - ప్రభుడ జూపుము నీదుముఖము. భక్త.

నిండు వెన్నెలరాత్రులందు - నీదుకాంతి జూచి మేము
నిండిన హృదయంబుతోడ - నిను ప్రణుతులొనరజేతుము. భక్త.

మినుకు మినుకుమనుచు మింట - మండలములు కాంతిబర్వ
మనకు కందనట్టి మహిమ - లెన్నొ మాకు తెలియజేయు. భక్త.

చంద్రుని యాకర్షణమున - సంద్రమందలి యలలులేచి
సతము నీప్రతాపములను - చాటుచుండ మాకొకింత. భక్త.

వేణు వీణా గానములచే - విబుధులెల్లనిను బాడగ
అణుమాత్రము సంశయింపక - ననవరతము నినువీడక. భక్త.

సృష్టి యంతయు సంతసింపగ - నష్టయనుచు నమ్మిసం
తుష్టులగుచు సాధుజనులు - కష్టములను బాపికొనగ. భక్త.

74. రాగము - బహార్.

బ్రహ్మకృపాహి కేవలం.

పాప - నాశ - హేతురేవ నతువిచార వాగ్బలం
దర్శనస్య దర్శనేన నమనోహి నిర్మలం,
వివిధశాస్త్ర జల్పనేన ఫలతితాతకింఫలం

75. శుద్ధసావేరిరాగము - ఆదితాళము

విన్నవించుటకు విదితముగాక యున్న దొకటి నాకున్నదే!
ఎన్నరాని మహిమోన్నతిగల నీకన్నియు
నింతకుమున్నెఁ యందువఁట॥ వి॥

1. కన్నులు మొదలగు కరణంబులు మాకెన్నియున్నవని యిచ్చితివీవే
చెన్నుగ నెపుడును జెడకుండఁగనవి తిన్నదనంబునఁ దేరఁగనీ. వి॥

2. వేమున్న మున్న యామున్నను మిన్నను మిన్నదనంబున వెలయం
జేసితఁట అన్నిటిపైవై యున్నవాఁడవఁట కన్నతండ్రివను కరుణఁ
జూడుమని. వి॥

76. జంఝూటిరాగము-చాపుతాళము.

పల్లవి

సత్యంజ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ సానందామృత శివరూపం

అనుపల్లవి

నిత్యంశుద్ధమపాపం నిరామయనిఖిలం నిన్ను నుతించెద॥

చరణములు

1. అచ్యుతపూర్ణాద్వైత జగన్మయ తేజోమయభరితా ।
సచ్చిత్సుఖమయశాంత నిరతిశయ కరుణామయచరితా॥

2. పావనసుగుణ గణాన్వితనిర్గుణ దేవనిరావరణ ।
భావనిరంగ పరాత్పరజీవాధార దయాభరణా॥

3. నిరుపమ పరమేశ్వర పరమాత్మపరోక్ష పరబ్రహ్మ ।
పరమానంద కృపామృతముతో అనవరతం పాలించుమయ్యా॥

77. కందార్థము-మోహనరాగము.

సదయుండవగు నినుభువిలో। నెదఁదలఁచినవారికెల్ల నెంతయు సుఖ ముల్ పదిలముగ నిత్తుగావున। సదసద్వివేక నిన్నే సంస్తుతించెదము। గతినీవని మదినిదలఁచెదము - సదమలరూప సచ్చిదానంద నిను - వదలక గొలిచెదము వాత్సల్యముతోడ - సంస్తుతించెదము.

78. హుసేనిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

సర్వలోక జీవరక్షకా! ఓ ఓ పరమ!

సాధుజన గణైక పక్షకా!

అనుపల్లవి.

ఊర్విక్లేశము లోర్వఁజాలము ఓరి కృపాకర! చేర్చి మమ్మేలుము

చరణములు

1. సత్యకామ! సత్యవర్ధనా ఓ ఓ విశుద్ధ!
సకల సద్గుణ ప్రవర్తనా!
నిత్యానంద! మోక్షదాయక!
నిఖిల భక్తప్రమోద సంధాయక!

2. చాల నొచ్చి వచ్చినారము ఓ ఓ కృపాళు!
జాలమైన తాళనేరము;
పాల ముంచిన నీట ముంచిన
భారము నీదే దయారస వారిధీ!

3. నిన్ను నమ్మి యున్న వారము ఓ ఓ * ముకుంద !
నివారింపుము మాదు నేరము ;
సన్నుత ప్రభావ ! నీవ
సద్దఁ జేసిన నేది త్రోవ.

4. పుత్రవాత్సల్యకుఁడు కావకో ఓ గోరి తండ్రి
బుద్ధి తెలిపి కావ రావకో ;
చిత్రమును పవిత్రమునగు
చేతల నొందను ఖ్యాతి వహించిన.

79. యమునా కళ్యాణి - ధామలా.

శాశ్వతమభయ మశోకమదేహం, పూర్ణ మనాది చరాచరగేహం ।
చిన్తయ శాన్తమతే పరమేశం, స్వీకురు తత్త్వవిదా ముపదేశం ।
దినకరశశిర కగావలియాతః యస్యభయాది వాధావలి వాతః॥

భవతియతో జగతోస్యవికాశః
స్థితిరపి పునరివా తస్యవినాశః॥

యదను భవాదపగచ్ఛతి మోహః భవతిపునర్న శుచామధిరోహః ।
యోనభవతి విషయః కరణానాం జగతిపరం శరణం శరణానాం॥

---

* ము=ముక్తి, కు = ఐహిక సౌఖ్యము, ద = ఇచ్చువాఁడు.
అనగా ఐహికాముష్మిక సుఖంబు నిచ్చు పరబ్రహ్మంబని యర్థము.

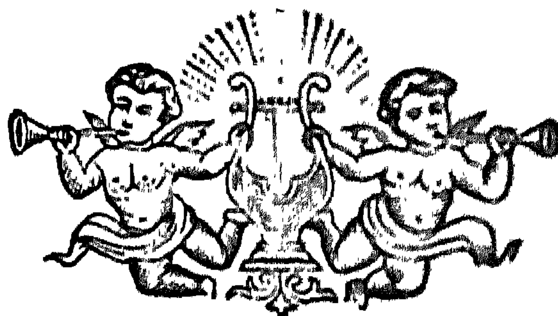
80. రాగం - రామకేలి.

హేకరుణాకర దీనసఖాతుమి - అగత ప్రభు
[తవద్వారే॥

తుమి వినాదినే, కేప్రభుతారే, దుస్తరభవ -
[సంసారే॥

సంపద విపదమయతో మావిహానే, జీవనమృత్యు
[సమాన్;

విపద సంపద, తవపదలాభే, మృత్యునే అమృ
[తసోపాన్॥

81. హిందూస్థానికాఫి రాగము - రూపకతాళము.

ఆనందామృత నమః । బ్రహ్మానందామృత నమః॥

మానసమందిర ధ్యానాభిముఖసం । దానమహానుభవత్పదనమః॥

1. భర్గనిరామయనమః ! ముని । వర్గాఘహననమః ।
స్వర్గాలయనిరవయ వతిశయసుఖ !
దుర్గసుబోధయనమః॥ ఆ॥

2. సారనిరాంతకనమః ! దుర్ఘోరదోషహారనమః ।
పారమార్థ విశ్వాభిరామశివ ।
భూరిలోక విశ్వంభరనమః॥ ఆ॥

3. దేవనిరంజననమః ! సద్భావసదాశ్రయనమః ।
జీవజగన్మయా నంత దయామయ ।
పావనపరబ్రహ్మాత్మకనమః॥ ఆ॥

82. భైరవిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

చరాచరాత్మక జగదీశం త్వాం ।

పరాత్పరం త్వాం ప్రణమామి.

అనుపల్లవి.

పురాణపూరుష ముదఘానందం ।

వితరాశుకృపా జలధేత్వం.

చరణములు.

1. సదాస్మరామి త్వాం లోకేశం తదామనో మే సర్వత్ర ।

భ్రమత్యహో తన్నై శేబద్ధుం ।

సమర్థమా దేహిత్వం మాం॥

2. భ్రమణాన్మనసో నిష్ఠా సామే । నశ్యతి తస్మాత్ భువనేవ ।

యథాదృఢం స్యాత్త్వత్పాదాబ్జే ।

తథాతను త్వం హృదయం మే॥

3. కరుణాజలధే। సర్వంమామకం దురితందూరీ

కురుభగవన్। సదాభవత్పదకమలాసక్తం।

ముదావిధాయత్వంపాహి॥

4. అనాదినిధనస్త్వం సర్వజ్ఞో ప్యనాధ మేనకం

నాపైషి। అజస్రమేవత్వమ్మేశరణం।

తదీశమాం మాపరిభూస్త్వం॥

5. అపాదహస్తో ప్యమేయకర్మా ప్యచక్షు రఖిలద్రష్టాత్వం

అకర్ణజిహ్వో ప్యఖిలశ్రోతా।

వచోవిదామసి వర్యశ్చ॥

6 అపరిజ్ఞేయో। ప్యఖిలజ్ఞాతా మనోవచో గోచరమపిదేవ

అవర్ణనీయ స్వరూపతస్త్వం।

న్నమోనమస్తే సర్వాత్మన్॥

83. దేవగాంధారిరాగము - ఛాపుతాళము

పల్లవి

పరమపురుషానీకు - ప్రణతులొనర్చెదను
పరిశుద్ధ తత్వమా - నినుగూర్చివేడుచు॥ పర॥

అనుపల్లవి

పరిపరివిధముల - భజనముసల్పుచు
పరతత్వమునుని న్నే - పలుమారుచేరెదను॥ పర॥

చరణములు

సత్యస్వరూపుడా - స్వామినిన్ గొల్చుటచే
సత్యమేనరయుటకై - సకలగ్రంథములను
సాదరముగజదివి - సత్యముమదినెంచి
సత్యసేవకుబూని - నిత్యము నినుదలతు॥ పర॥

ప్రేమాస్వరూపుడా - ప్రాణవిభునినిన్ను
ప్రేమాగ్నిరగిలింప - ప్రియముతో వేడుచు
ప్రేమసాధనమును - భక్తితోసల్పుచు
ప్రియమైనకార్యముల - పలుమారుచేయుచు॥ పర॥

శక్తిస్వరూపుడా - స్వామి నీవనినమ్మి
శక్తినిమ్మని నిన్ను - సతతము వేడుదు
భక్తిగల్గినవారి - భయములదీర్పనా
సక్తినొసగిబ్రోవు - శక్తుల సమగూర్పు॥ పర॥

ధీరతగొల్పెడి - వరధర్మతత్వమా
ధైర్యము మదినిల్పి - ధర్మ యుద్ధముసల్ప
వీర్యముతో నిన్ను - వివిధరీతులగొల్వ
శౌర్యమొసంగెడి - సద్ధర్మనిలయమా॥ పర॥

శాంతిని సమకూర్చు - శాశ్వత సదనమా
భ్రాంతిని బోనడచు - ప్రశాంత తత్వమా
వింతతా కోర్కెలను - విచ్ఛిన్నమగునటుల
అంతమొనర్చెడి - యనంతతత్వమా !॥ పర॥

అణువున నణువగుచు - నానందమగుచును,
అన్నిటిలోపల - నమరియుండెదు దేవా !
అన్నియు విడనాడి - అలసిన నను జేరి
ఆనందమొసగెడి - యమృతంపు జీవనమా ! పర॥

84. భజన.

ప్రణమామి, అనాది, అనంత, సనాతన, పురుష
ప్రణమామి॥

నిఖిల జగత - పతి, పరమగతి, మహాన్, భకత -
జీవన - ధన

భూమా, ప్రభు, పరమ - బ్రహ్మ, పరమాయన, కారణ,

శరణాగతవత్సల, పూర్ణ సత్య, సకల దుఃఖ వారణ॥

భవ - జలధి - తారణ, శరణ, అతిపవిత్ర, శుభ - నిధాన,

అజర, అభయ, అవినాశీ;

సుర - నర - వందన, జగ - చిత - రంజన, భవ-భయ-
భంజన, వితరకృపా;

దీననాథ, కరుణామయ, సుందర, ప్రేమసింధు, మధుమ

యనాహి ఉపమా, నామ - రూప-గుణ-అతీత,

చిన్మయ, అంతరతో మార అసన॥

35. బేహాగ్ - ఏకతాళము.

రాజాధి రాజనీకు వందనములు॥ రాజా॥

ప్రజల కష్టముబాపు - ప్రభుడ వీవేగదా! ॥ రాజా॥

అఖిల బ్రహ్మాండముల - నందముగ సమకూర్చి
నిఖిల జీవులనెల్ల - నిరతంబు కాపాడు
సకల జనులకు నీవు - స్వామివై, ప్రభుడవై
సకల విధముల నేలు - సార్వభౌముడ వీవ॥ రాజా॥

సత్యధ్వజము క్రింది - సంతోషముతో మేము
నిత్యమును బోరాడి నిరతంబు నినువేడి,
అత్యంత భక్తితో - నీయాజ్ఞ పాలింప
నిత్య జీవనమిచ్చు - నిత్యులానందుడవు॥ రాజా॥

పాపులకు, భక్తులకు, మూర్ఖులకు, జ్ఞానులకు
ప్రాపు నీవేగదా! పరమకారుణికుడా !
ఆపదోద్ధారకా! పాపనిర్మూలకా!
శాపముల్ బాపు మాతండ్రి వీవేకదా ! ॥ రాజా॥

86. హిందుస్థానికాఫిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

వందనముగొనవే - వందనముగొనవే - వాత్సల్యనిధివీవే ।
సందేహములఁబాపవే - రావే - నీకందువుల నేలవే॥ వం॥

అనుపల్లవి

సర్వాంతర్యామివై - సర్వమునీవయి।
యుర్విఁబ్రోచుజనకా - నీదుపాద - యుగ్మమునకునిదిగో॥

చరణములు

కపటచిత్తులఁగూడి - కుపితమనస్కులై।
యపరాధములజేసి నానీసుతులపై। నలుగకు మేమిడిన॥ వం॥

ఎందునఁజూడనీ - వుందువనెడుమాట।
ముందెరుగక చెడిన - నీబిడ్డల । పొందుగ నేలుగొన॥ వం॥

కామక్రోధాదులనే - కఠినమృగంబులు।
వేమరుమమ్ముగ్రమింగఁగఁ - జూచెడు । వేగమెనివారింపవే॥ వం॥

భావపురీశ నీ - సేవగోరినమముఁ ।
బ్రోవనిదేసమయము - పాపాగ్నిలోఁ। బొగులుచున్నారము॥ వం॥

87. విరాళిరాగము - ఏకతాళము.

వందనము లివిగో సజ్జన వంద్యా! వందనము,
నందిత సజ్జన మనోనాథ! మమ్మేలు నీకు

1. దేవాది దేవునకు దివ్యాను భావునకు
స్థావర జంగమాది సంస్థాపకునకును
భావాతీతునకు భక్తాళి సేవ్యునకు
వావిరి యెన్నఁగరాని వందనము లాచరింతుము. వ॥

2. దిక్కు మమ్ముఁ బ్రోవ నీవొక్కరుఁడ వంచును
మక్కువ నెదని న్నమ్మ్యాట్టికిఁ దలఁపఁగ
నక్కఱయింతైన లేక యాపదలఁ బాపకను
అక్కటా! యుపేక్షింప నగునే కరుణాంబుధి. వ॥

3. కామితప్రదుండవని కానక మేమన్యగతిని
నేమమున నిన్వేఁడఁగ నీకు దయరాదాయెను
మామనోంబు జాతముల నుడిఁచి కట్టివైచి నీకు
వేమఱు నిత్యావందన విధులఁగావింతు మెట్లు. వ॥

88. యమునా బేహాగ్ - దాద్ రా.

వన్దిదేవ దయామయ తవచరణే,
తుమిహో భరసామమ జీవన్మరణే॥ వంది॥

పితామాతా సఖాతుమి త్రిభువననాథ,
గతిర్ముక్తి భక్తిదాతా కరిప్రణిపాత॥ వంది॥

అమృతనిలయ తుమిప్రేమేర యాధార్,
తవపదే ప్రాణసఖా నమి శతవార॥ వంది॥

91. ఆనందభైరవి రాగము - ఆటతాళము.

పల్లవి

సత్యస్వరూపాయనమః నిజ నిత్యానంద లోకేశ్వరనమః।
సత్యస్వరూపాయనమః॥

అనుపల్లవి

ప్రణవఘోష ।గుణనమః । విశ్వ అణు మహాత్మూర్ణ విశ్వేశ్వర నమః॥
గుణనిర్గుణాత్మాయనమః । గణభువనాదివందితపదనమః।

చరణములు

1. జగదాదిదేవాయనమః ! సర్వ । జగత్పరిపూర్ణపరా
నందనమః॥

భగవన్నిరాకార నమః ! బహు । నిగమవిలాసవిభూ
తయేనమః॥

2. ఈశ మహేశాయనమః! జగ । దీశపితా మహాపర
మేష్ఠినమః॥

క్లేశవిదూరాయనమః ! భవ । నాశ పరేశ పరబ్రహ్మ
నమః॥

ధన్యాసిరాగము - అటతాళము.

1. ఆదిమధ్యాంత లోంపనివాఁడు మ । హాత్ముఁ డేకేశ్వ
రుఁడు మనస! వాదభేదము లుడిగి వానిస్మరణఁజేసి ।
మోదము నొందుమిఁక॥

2. ప్రీతిఁదను నమ్మినవారికి మోక్షప్ర । దాతయే కేశ్వరుఁడు ।
మనస । నీతిమార్గము విడక నిజభక్తి నేమఱక । ఖ్యాతి
వాని భజింపవే॥

3. కరుణాసముద్రుఁ డర్థులకుఁబాపులకుభీ । కరుఁడౌ నేకేశ్వ
రుఁడు । మనస! కరుణనెదఁ బూని వరభూతదయగల్గి ।
పరమాత్ము నుతియింపవే॥

4. బాహ్య మధ్యాంతర వర్తనముల కని । పట్టు నేకేశ్వ
రుఁడు మనసా! యేహ్యగుణములరోసి యెల్లప్పుడాజగ ।
దీశుని స్మరియింపవే॥

5. ధరణిఁ బరబ్రహ్మదాసకోటి కిఁబెన్ని । ధాన మేకేశ్వ
రుఁడు । స్థిరభక్తినెదఁబూని చిత్తభ్రమలుమాని । పరిశుద్ధు
నెఱనమ్మవే॥

సావేరిరాగము - ఛాపుతాళము.

పల్లవి

ఎంతటి కారుణ్యుఁడే పరమాత్ముఁ డెంతటి కారుణ్యుఁడే

అనుపల్లవి

సంతతము పుత్రవాత్సల్యతను మఱువక
సంప్రీతిని బ్రోచునే మనసా !

చరణములు

1. ఎందునుగలవాఁడే ఎల్లబలిమికాఁడే
డెందంబునకైన నందనివాఁడే
పొందినవారలకా నందమిచ్చు సత్తముఁడే
వందనములఁజేకొ నందగునుత్తముఁడే.

2. అరయఁగ చిదచిన్ మందిరమునఁ గలవాఁడే
వర భక్తజన మనో హరుఁడై వెలయువాఁడే
కరమను రక్తిని గాచు తండ్రియౌవాఁడే
తిరముగ నమ్మినఁ దిరుగ రానివ్వఁడే.

3. పరమ పురుషుఁడే వర సత్య భాషుఁడే
కరుణా గతిపోషుఁడే చల్లనివాఁడే
సురుచిర కరుణాది శుభగుణ జాలుఁడే
నిరుపమ మహనీయ నిర్మల రూపుఁడే.

94. హిందూస్థాని కాఫీ రాగము - అట తాళము.

పల్లవి

ధ్యానము సేయు రే - మానసనిలయుని ।

అనుపల్లవి

హీనతలం బులమాపు - దీనరక్షకుని॥ ధ్యానము॥

చరణములు

చింతలు వదలంగ - స్థిరమతి కూడంగ ।
అంతరంగుని దలంచి - సంతసము సుఖముల॥ ధ్యాన॥

నిత్యమే దేహము - సత్యమే బంధువులు ।
సత్యసంధుని వేడి - నిత్యపదవి నొంద॥ ధ్యాన॥

దుష్టుల శిక్షించు - కష్టము లెడం బాపు ।
శిష్టపాలకుం గొలిచి - సేమము పడయుము॥ ధ్యాన॥

మనసునకందక - మాటలకందక ।
మనల నేలు వట్టి - మహానందనిధి॥ ధ్యాన॥

విచ్చలవిడి గాను - విషయభోగముల మాని ।
చచ్చువఱకుం దిరిగి - చనంగలమా పరముకు॥ ధ్యాన॥

పాపతాపహరుని - ప్రాణేశు నీశుని ।
తాపత్రయములణంచి - తరియింపంజేయును॥ ధ్యాన॥

బ్రాహ్మసమాజకులం - బ్రహ్మమైయున్నవాని ।
నెమ్మనములనిలిపి - నిత్యానందము నొంద॥ ధ్యాన॥

95. ఖరహరప్రియరాగము - ఏకతాళము.

భక్తిసాటి బాటయేది - బాగుగ యోచింపరా
రక్తిమీర ఁగములేలు - రాజరాజు ప్రాపుదాప॥ భక్తి.

1. ప్రస్తుత సుఖమెంచిపార - పాటుఁబడకు సోదరా
వాస్తవ సుఖసంపాదన - వరసాధనమదె గానుము॥ భక్తి.

2. దానిదయనేఁ గలుగుగదాధరను సుకృతధనము సదా
దానిసమౌషధము లేదు - తామస ముఖవ్యాధులవెల॥ భక్తి.

3. అతుల శాంతికారణమై - అసురిపువులమారణమై
క్షితిస్థిరమగు బాంధవమై - శ్రీకరమై శుభకరమై॥ భక్తి.

4. స్థిరతను మతిఁజేయునదై - చింతలఁబో జిమ్మునదై
నిఃశేషనందదమై - నిర్జతభవుఁజేయునదా॥ భక్తి.

96. భైరవి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

బ్రహ్మకృపాహి కేవలం । ధర్మవిచారణః.

అనుపల్లవి

బ్రహ్మాండ కోటిసకల । పాపనివారణం॥

చరణములు

1. ధ్యానాభి సుముఖసం ధానానుభవనిజ ।
జ్ఞానస్వరూప హృదయ భాను తేజోమయ॥

2. ధీరాభిధానపరమ సారససిరుపను ।
భూరివినోదసమ దారశుభోదయ॥

3. జీవాదిజగమ్మయ దేవపరబ్రహ్మ।
భావప్రసన్న దర్శన పావనము యాఘన॥

97. హిందూస్థాని కాఫి రాగము - అటతాళము ఛాపు.

పల్లవి

మానస * రాముని ధ్యానించి మనుఁడీ

అనుపల్లవి

మదినెప్పుడు నెమ్మదిఁ జేకొనుఁడీ

చరణములు

1. చింతల మాని స్థిరమతిబూని
సంతతమును వాని చరిత నూఁకొనుఁడీ.

2. పాపము చనఁగా భక్తి మేకొనఁగా
పరమ దయాళునిప్రాపుఁ జేకొనుఁడీ.

3. వానిఁ బొందకయున్న వసుధలోనెన్న
రానిబాధలను మీఱఁగలేము వినుఁడీ.

4. నిరవధికప్రేమా నిధియనినమ్మి
శరణముఁగొని నిత్యసౌఖ్యముఁ గనుఁడీ.

5. * నారాయణ! జగన్నాథ! మహేశా!
కారుణ్యమయ! మమ్ముఁగావుమి యనుఁడీ.

---

* రాముఁడు—ఆత్మలకు ఆనందము ఇచ్చువాఁడు.
* నారాయణుడు—సర్వభూతనివాసియై యుండువాఁడు.

98. హిందూస్థానిభైరవి - రూపకము.

విశ్వవిభునిధ్యానము ♦ విమలము క్తిసోపానము
శాశ్వతసుఖ సంధానము ♦ సకలఋషి విధానము ॥విశ్వ॥

కామక్రోధలోభముల్ ♦ కఠినశత్రుజాలముల్
క్షేమముతో వాని నడుప ♦ నిజము చెదరు దురితముల్ ॥విశ్వ॥

చిత్తమం దసూయ పుట్టి ♦ చిచ్చువోలె ముండకుండ
నుత్తమశాంతస్వభావ ♦ మూనియుండుము నిరతము ॥విశ్వ॥

మిత్రదృష్టితోడఁ బ్రాణి ♦ మాత్ర మెపుడు చూడుము
పాత్రవర్తన గల్గిజీవన ♦ యాత్రసలుపఁగడఁగుము ॥విశ్వ॥

జగము నద్భుతంబుగా ♦ సలిపి యేలువానికంటె
జగతి నధికుఁ డెవఁడు లేఁడు - శరణ మతనిఁ బొందుము॥విశ్వ॥

అనుతాపము

99. భైరవి - ఆదితాళము.

ఆపద్బాంధవ - అతులదయార్ణవ
ప్రాపునీవని నీ - పాలఁబడితి దేవ॥ ఆప॥

పాపములెన్నెన్నో - పలుమాఱు సలిపితిఁ
దాపములను బడి - తల్లడిల్లితిని
గోపము చూపకిఁకఁ - గూర్మితో నేలుము
పాపములను బాపు - పరమపావనరూప॥ ఆప॥

ఘోరదుష్కృతములు - కోటులు చేసితి
వీరభక్తుఁడనని - వేసము వేసితిఁ
గోరఁగూడనియట్టి - కోర్కెలఁగోరితి
నేరితిఁజూపెదో - యీశ్వరనీదయ॥ ఆప॥

పంచభూతమ్ములఁ - బ్రాణేంద్రియముల
నంచితబంధువుల - నాహారాదుల
వంచకునకు నాకు - వరముగనిడితివి
ఎంచగదగవశానె - యీశ్వరనీకృప॥ ఆప॥

ఎన్నిదొయొకరుణించి - యిచ్చినదానిని
నెన్నకయుంకను - నియ్యలేదనుచు
నిన్ను నిందించిన నీచాతి - నీచుఁడను
నన్ను శిక్షించెదో - నాథరక్షించెదో॥ ఆప॥

100. భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

ఈమాయ తెమలింపవేమయ్యా !

అనుపల్లవి

కామాదివశమునొంది యీమేనుదిరమటంచునుండు !

చరణములు

1. సారంబులేని బంగారు పిచ్చుక పనినెవ్వారైన వివరింప వశము గాదుగా !

2. పారరహితసర్వలోక కారణంబవైతివీవు !
ఘోరమైన మోహాంధ కారమందునుంటి మేము.

101. శోకవరాళిరాగము - ఛాపుతాళము.

పల్లవి

ఈశ్వరా ! సర్వేశ్వరా !

అనుపల్లవి

ఈశ్వరా ! రక్షింపనిల నీవొక్కఁడ వీశ్వరా ! సర్వేశ్వరా !

చరణములు

అజ్ఞాన మనియెడి యంధకారముచేత నీశ్వరా !
ప్రజ్ఞాస్వరూపా నిన్ ప్రకటింప లేమైతి మీశ్వరా !
లోకమందుమాయ లోనగువానిచే నీశ్వరా !
ఏకమేవాద్వితీయ మనుమాట నెప్పుడో మఱచితి మీశ్వరా !

కామక్రోధాదులఙ్ గడుసు మెకములు దఱుమ ఈశ్వరా !
వేమఱు నేర్పరి వేఁటకాఁడవని వేఁడఁగఁ బ్రోవవే మీశ్వరా !
వెతలను లతలలో వేమాఱుఁజిక్కిమే మీశ్వరా !
సతతము నినుఁ బిల్వఁ జయ్యన రాఁగదే ఈశ్వరా !
ఎన్నెన్నో పాపము లెఱిఁగెఱిఁగి చేసితి మీశ్వరా !
అన్నిటి మన్నించి యాదరించుటకీవే ఈశ్వరా !
కామాంధకారముచేఁ గన్నులు దెలియక ఈశ్వరా !
ఏమేమొ చేసితి నెంచరానివెల్ల ఈశ్వరా !
అణువునసైతమీవమరి యుందువను నాలోచనలేకీశ్వరా !
అనయము బహువిధకృత్యములమే మాచరించినార మీశ్వరా !
మనసు చెప్పిన వినక మహాద కృత్యంబుల నీశ్వరా !
తనివి దీఱఁగ మేము తప్పక చేసితి మీశ్వరా !
అనుదినము నిను నాత్మను దలఁపగ నీశ్వరా !
ఎన్నలేని పాపము లెల్ల శోషింపవో ఈశ్వరా !
సర్వజ్ఞ ! ప్రోవవే శాశ్వత ! గావవే ? ఈశ్వరా !
సర్వసమ ! మమ్మ సాదరముగఁజూడు మీశ్వరా !
ఎంతవేడినగాని యేలకరుణింపవో ఈశ్వరా !
పంతమా మాపైని పాలింప వెయిఁక ఈశ్వరా !

102. మోహనరాగం - చాపు తాళం.

ఎటుల నిలువనేరుతు - యెడబాసి యాప్రభుని. ఎటుల.

1. నిలువనీయక విభుడు - నెమ్మనమున నిలచి
పిలువగ రమ్మన - వెంట నరుగక నేను. ఎటుల.

2. హృదయనాళములను - విదళించు నాయన
పాదమును ద్రేకము - భరియింప నేనిక. ఎటుల.

3. ఆశతో హృదయాము - అల్లాడు నట్టుల
వేసవియీగాలి - విరహాము పురికొల్ప. ఎటుల.

4. నిండు పౌర్ణమినాడు - నెయ్యుడననుగూడి
ఆడుకొందము రమ్మ - అలసింపకు మనగ. ఎటుల.

5. దివిని రంగుల దిద్ది - తేజఃస్ఫురణ మెరయు
రావానీ వనిఁ బ్రియుడు - బ్రతిమాలిననుఁ బిలువ. ఎటుల.

6. ఉల్లసమునమించి - జ్వలియించు యాతారా
ఏలా రావని పిలువ - ఏకాకినై యిచట. ఎటుల.

7. అలల వెంబడి నీట - ఆలింగనము నిచ్చి
అలసింపగవలదు - ప్రియుడ వచ్చితిననగ. ఎటుల.

103. కావడిచిందు రాగము.

ఎన్ని పాపములైన జేసితి, ఎన్ని కష్టములైన బడితిని,
ఎటుల బోవుటకైన తోచదురా !
ఓ స్వామి ! నే నెవరి చెంతను జేర నేర్తునురా. ఎ.

జపతపంబుల నెన్నో జేసితి. జగతినెల్లనుయాత్ర జేసితి,
జాతిధర్మము లాచరించితిరా!
ఓ స్వామి! నేనీ జన్మమున సుఖమెరుగనైతినిరా. ఎ.
యాగయజ్ఞము లెన్నో జేసితి, యోగసాధన లాచరించితి,
పెక్కుగురువుల నాశ్రయించితిరా!
ఓ స్వామి! నే నెట్టి ఫలమును బొందనైతినిరా. ఎ.
దానధర్మము లాచరించితి, ధర్మగ్రంథములెన్నో చదివితి,
దేవళంబుల నెన్నో దిరిగితిరా!
ఓ స్వామి! నే దారిగానక నిన్నె జేరితిరా!. ఎ.
నిన్ను జేరక నెన్ని జేసిన నిష్ఫలంబని నే నెఱింగితి,
నీ వయే నా శరణమంటిరా!
ఓ స్వామి! నేనీ ప్రేమ కొఱకే వేచియుంటినిరా. ఎ.

104. ఆనందభైరవి - ఛాపు.

ఎన్నాళ్లనీ యిట్లు - యెదురుచూచెద స్వామి
సుంత్రైనదయ - రాదుగా. ఎ.

1. పలుపాపినేనని - పడిపడి వేడిన
విలపింపవలదనుఁ - బలుకైన లేదాయె. ఎ.

2. ప్రాణవల్లభయని - పలువరించుటె కాని
యెన్నడైనను పోనీ - కన్నెత్తిఁజూచెదవే. ఎ.

3. విలచుటే తడవుగ - వాఱింతు వీవని
పలుకులవలలో నె - పడిమోసపోయితి. ఎ.

4. వేచితి నిరతము - ప్రేమ వృష్టినిఁగోరి
వేచి విసుగుటెకాని - ఫలమేమిలేదాయె. ఎ.

మాళవగౌళరాగము - ఝాంపుతాళము.

105. ఎన్ని రీతుల నిన్ను సన్నుతించుదును
మన్నించి ప్రోవవో ప్రసన్న! ఇఁక నైన. ఎ.
నీవార మగు మేమిఁ కేవారి నమ్మము
కావరాదఁటరా! ఘోకరుణాసాఁగరా! మే గా

1. అనయము నీపాద వనజముతే నమ్మిన
తనయుల రక్షింపఁ దగదో దలంప. ఎ.
2. నీమహిమఁ బొగడ మాతరమా యిల
పామరులను బ్రోవ సామి నీవేకదా. ఎ.
3. ఎప్పుడు నినుగొల్చు భక్తకూటములను
ఇప్పుడవని వృద్ధికి నెక్కనిమ్ము స్వామి. ఎ.

106. తోడి - ఆదితాళము.

ఎంతయు పిలచిన - ఏలమాటాడవు ?
ఇంతయు దయలేదా - సూరిజనచంద్రా॥ ఎంత॥
ఇంతకాలము నిన్ను - ఎదురు జూచినందుకు
పంతమువిడచి నా - చింతల దీర్పవా ?॥ ఎంత॥
యోగిజన మందార, యెచట బోయితివిరా ?
సాగి మొక్కితి నేను, చయ్యన బ్రోవరాదా ? ఎంత॥
మిగుల పూనికతోను, మదిని నిల్పితిగదగా
అగణిత గుణాభరణా! ఆదరింపరానన్ను॥ ఎంత॥

107. కావడి చిందురాగము - ఆదితాళము.

ఎంతకాలము వృథగఁబుచ్చితి - నెంతప్రాయము వ్యయముఁ
[జేసితి.
ఈశ నేనిన్నెరుగకుండగనె - నాతండ్రినీకై
యింతయైననుఁ - బరితపింపక నే॥ ఎంత.

1. కలసుఖోన్నతి శాశ్వతంబని - గర్వపర్వతరాసు లెక్కితి
గానమైతినిఁ గ్రిందుమీదులను - నను గన్నతండ్రీ
జ్ఞానదృష్టిని గడన చేయక నే॥ ఎంత.

2. దయను నీవిడుతరుణ మెంతయు - ధరణి వ్యర్థపు వ్యయము
[చేసితి.
దానధర్మపుద్రోవఁ బోవక నే - నాప్రేమదాతా
దేశసేవలఁ దెలిసి సేయక నే॥ ఎంత.

3. సర్వలోకములందు వెలుగు - సర్వకాలములందు మెలగు
సర్వవ్యాపిని నిన్ను గాంచక నే - సర్వేశ ఈశ
స్వాంతమందున నిన్ను జూడక నే॥ ఎంత.

4. శక్తిమీరగ స్వల్పవిషయా - సక్తిపాశములందుఁ దగిలి
రక్తితో నీసేవసేయక నే - రాజాధిరాజ
ముక్తి మార్గము లాస్థనరయక నే॥ ఎంత.

108. కావడిచిందు రాగము.

ఎంతకోపము నీకు మాపైన ఓదేవదేవ - ఓప్రేమరూప!
ఇంతకాలము నెచట బోయితివో॥ ఎంత.

సుంతయైనను - కరుణలేకను పంతగించి మాతో నీవు
ఎంతకాలము దాగియుందువో ఓ దీననాథ - ఓ పుణ్యధామ!
శాంతిమాకు - నెపుడు గూర్తువో॥ ఎంత.

వింతవింతగ నిన్ను గూరిచి వేయివిధముల బాడుచుండగ
ఎపుడునీకు కరుణగల్గునో మాచెంత కీవు - కాపాడదలచి
సంతసముతో నెపుడువత్తువో॥ ఎంత.

పాపముల మన్నించి నీవు పరమపదమును జేర్ప మమ్ము
ఎపుడు నీవుపూను కొందువో దేవాధిదేవా - రాజాధిరాజా!
రమ్మువేగమె - మమ్ముపాలింప॥ ఎంత.

109. కమాచ్ - ఛాపు

ఎంతయుఁదగుదునురా! ఈశ్వర! శిక్ష
కెంతయుఁ దగుదునురా
ఇంతైన పుణ్యము - నేఁ జేయఁగనైతి
సంతతముదుష్ట - చర్యలజరిపితి॥ ఎంత.

అంతమెలేదునా - యపచారకోటికి
నెంతదండించిన - నీశ్వర! నినుదూర॥ ఎంత.

ఎందఱనో నిం - దించినవాఁడను
గందును సుఖమని - కడుస్వార్థపరుఁడనై॥ ఎంత.

మోక్షమునకు శిక్ష - మొట్టమొదటిమెట్టు
శిక్షయెతగుమందు - చిత్తశుద్ధికి ముందు॥ ఎంత.

110. తోడి - చాపు.

పల్లవి

ఏలా నిరాశ? ఈశ్వరుఁడుండ ఏలా నిరాశ?

అనుపల్లవి

పాలించు నిను నతఁడు - భయపడకుము మనసా. ఏలా॥

చరణములు

లీలతో జగముల - నేలుచుండియు నతఁడు
నీలోనే యున్నవాఁడు - నినువిడువఁడు. ఏలా॥

పతితపావన బిరుదు - పడసినవాఁడతఁడు
అతనికంటెను హితుఁ - డన్యుఁడెవ్వఁడు లేఁడు. ఏలా॥

సుఖదుఃఖముల వంకఁ - జూచుచుందువ దేల
సఖుని నాతనిఁగొల్వ - సర్వము సుఖమగు. ఏలా॥

అన్నిజాతులవారి - నన్నిమతములవారి
నన్నిస్థితులవారి - నరసిరక్షించును. ఏలా॥

111. ఆనంద భైరవి - రూపకము.

పల్లవి

కనికరము లేకపోయెనా - నామీద నీకు

అనుపల్లవి

పరమేశానిను నమ్మిన - వాడను యిసుమంతనీకు॥ కని॥

చరణములు

1. ఘోరతిమిరమందుగానక - గాసిలిపో యెచటనైన
వెరువకుమని వేగమె నా - కరముబట్టి దిటవుబల్కు॥ కని॥

2. నానాసుఖమార్గముల - నామేను నే మరువక
కనుసైగను బిలచినన్నుఁ - గాచుట కొరకైన నీకు॥ కని॥

3. వలదని మొండి నీ వాణిని - వారించెను ఖలుడనగుచు
కలుషాగ్ని గ్రాలుచుండు - కాలమ్మునకైనఁ బ్రోవ॥ కని॥

4. నీ ధ్యానము మదినిల్వఁగ - నవివేకుడనగుట తెలిసి
అతి ప్రేమముఁ గూరిచే - ధన్యఁజేయు మింకనైన॥ కని॥

112. మారువరాగము - ఆదితాళము.

1. చంచల మేటికె చపలచిత్తమా - యించుక యోచించుమ । కొం
చెపు గుణములఁ - గూడియుండుగతి ! యెంచక తిరిగెదవా -
యెఱుఁగవా.

2. తనువుతోడ జను - తన సకలములును ! తననుగూడిరావే॥
తన యీశ్వరభక్తియు సద్వర్తన - మునుదోడగుఁగదవే॥ ఓ
మనసా !

3. త్రికరణశుద్ధిగఁ జేయనిభక్తికి - దేవుఁడెటుల మెచ్చు । అక
ళంక మతినొనర్చెడి భక్తి - నొకనిమిషమె చాలు॥ ఓ
మనసా !

4. అవయవ పుష్టియునో బలమును । మన కమరియుండఁగానే !
యనిశభక్తి నొనర్పఁ దన్ను మన - కావలగతియే వే॥ [illegible]
మనసా !

5. ఆశఁబూని నిజభక్తి నీశ్వరో - పాసనఁ జేయుమిఁక । నీస
ద్భక్తికి మెచ్చి యీశ్వరుఁడు - నిన్నుఁ బ్రోచుఁగదవే॥ ఓ
మనసా !

6. పరబ్రహ్మదాసుల భాగ్యము పర - బ్రహ్మ[illegible]
పెక్కుత్రోవలఁ బోవనేలయిఁకే । శ్వరుదో[illegible] ఓ
మనసా !

113. కాఫి - ఛాపు.

తామసమేల స్వామి - తనయుని నేలవేమి
నామొఱవినవేమి - నాగతియేమి॥ తామ॥

వేమరు వేఁడిన - వెక్కసే నేడ్చిన
నీమదికెక్కదేమి - నేరమదేమి॥ తామ॥

అందఱ నాదరించు - నతికృపామతివని
యందఱుపల్కుట - యనృతమయేమి॥ తామ॥

ఎండఱనోయుద్ధ - రించినవాఁడవె
అందఱకంటెను - నధముఁడ నాయేమి॥ తామ॥

దిక్కు నీవేయంటి - దీనుఁడ నేనంటి
నక్కటనన్ను విడ - నాడకుమంటి॥ తామ॥

114. హిందూస్థానీ కాఫీరాగం - ఆదితాళం.

నిన్నుఁజూపువారలేరి - నిఖిలభువనధారిహారి
తెన్నుగానకడవిపాలై - తిరిగి తిరిగి విసిగినిక్కై
కన్నులున్న గ్రుడ్డినయి - కష్టమొందుచున్న నాకు. నిన్ను

1 నిజముఁదెలిపి - నీతిగరపి - నిష్ఠ్రోజనార్గ ముడిపి
భజనశీలములనుఁదాపి - పరమకృపనుఁ బూని నాకు. నిన్ను

2 పాపతాపములనుఁగూలి - బయటికెక్కు చు పరలితూలి
రూపు చెడిపోరు వెట్టి - రోజుచుండునట్టి నీకు. నిన్ను

3 వారు వీరు గురువులని - వదలకెంతో సేవచేసి
కోరు కోర్కెగనక లేకఁ - గుందుచుండునట్టి నాకు. నిన్ను

115. మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

నిను సేవింపని పుట్టువదేటికి ! నిఖిల జగదధీశా ! ఈశా !

అనుపల్లవి

నీ నిర్మితిఁజూడని కను లేమిటికి ? నిష్ఫలములు ధరలోను

చరణములు

1. నినుఁజింతింపని చింత యేమిటికి ? నీరములేని కొలఁకేమి
టికి ? నినుఁబాడని నా కృతు లేమిటికి ? వెనరులేని నా
మగతన మేటికి ?

2. నినుగుతింపని ముచ్చటలేటికి ? నీచులతోడను స్నేహము
లేటికి ? పనిలేకుండెడి బ్రతుకేమిటికి ? భక్తిలేని ధ్యానం
బేమిటికి ?

3. ప్రత్యుపకారము చేయనిదేటికిఁ ? ప్రాణిహింసయు చేయుట
యేటికి ? మెతుకుల కొఱకిచ్చక మేటికి ? మిత్ర నిర్దయుని
తెలియమియేటికి ?

4. సర్వకర్తను దెలియమియేటికిఁ ? జంచలమతులను గూడుట
యేటికి ? గర్వము విడువక యుండుటయేటికిఁ ? [illegible]
నిత్యుని గూడమియేటికి ?

116. జంఝూటీరాగము - ఆదితాళము.

1. పరమపురుష యెహోవా బ్రహ్మస్వరూపా । పరుఁడవునీవే నాదొరవును నీవే॥

2. హరిహర బ్రహ్మలు నంతయునీవే । పరభక్తుల కల్పతరువును నీవే॥

3. సుఖమాయనుబడి కానకమార్గము । తెలియక చేసితికలుష ములెన్నో॥

4. ఎన్ని నేరములున్న మన్ననసేయుఁగఁ । గన్నతండ్రి నీవే గాక మరెవ్వరు॥

117. హిందూస్థానిరాగము - అటతాళము.

1. పాతకహరణదేవా బ్రహ్మస్వరూపా । భూతములకు నాది భూతమై వెలసిన॥

2. నారాయణా సదాశివ కారుణ్యసాగర । సారసమైన నీరూపము నేరీతిఁగాంతుమో॥

3. దేవాళివిహానములఁ దిరుగుచునిరతము । మోహజలధిఁ బడి మునిఁగి తేలుచుఁటిమి॥

118. శహానా - చాపు.

పల్లవి

ప్రభునిమఱచితివేల - పాపపుమనసా

అనుపల్లవి

శుభదృష్టితో నిన్నుఁ - జూచునుగదవే ॥ప్రభు॥

చరణములు

విభుదయలేకున్న - విశ్వములోన
విభవములెవ్వైన - విలసిల్లగలవె ॥ప్రభు॥

నీవుపుట్టకమున్నె - నీకయిదయతోఁ
గావలసినవెల్లఁ - గల్పించెగదవే ॥ప్రభు॥

శరణనియాప్రభు - మఱుఁగునఁజేర
దరిలేనిదుఃఖాబ్ధి - దాఁటించుఁగదవె ॥ప్రభు॥

తలఁపులోపలనుండి - ధర్మమెచూపి
పలుతెఱఁగుల నిన్నుఁ - బాలించుగదవె ॥ప్రభు॥

కరుణాదిసద్గుణ - గణమణిఖనియై
పరిపరివిధముల - భాసిల్లుఁగదవె ॥ప్రభు॥

119. రేగుప్తిరాగము — చతురశ్రజాతిలఘువు.

భారము నీదె పరమపురుష నీ వారమైతిమయ్యా!

చారుచరిత వందారుజనావనధారేయ జగత్కారణంబ మా.

1. సారెకు విషయ వికారవేగమను మారుతమునఁ దూలి!
దారుణతాపత్రయనక్రాదుల బారి కులికి యులికి!

2. తీఱనిపాతక భారమునను సంసారాంబుధి పలుమాఱుమునుం
గుచుక్ । దారియెందుఁగన కారసి తావక కారుణ్య మెప్లవగతి
గనుఁగొంటిమి!

120. బిల్హరి - రూపకతాళము.

మొగము నేనెట్లుచూపుదు - పూతచారిత్ర నీకు
అగణితపాపౌఘములను - ఆచరించి యాచరించి॥ మొగ॥

సుగుణరాశివైననీదు - సుగుణములను దలఁచియైన
తగనిచెడ్డపనులనుండి - తలగకుండనుండియుండి॥ మొగ॥

ఎట్టివారికట్టిఫలము - లిత్తువంచుఁ దెలిసి తెలిసి
గుట్టుగుట్టుగాన వెన్నొ - కూళపనులఁజేసిచేసి॥ మొగ॥

పరుల మెప్పుబడయుటకే - పాటుపడుచునుంటిఁగాని
పరమపురుష నీవుమెచ్చు - పనులఁజేయకుంటినే॥ మొగ॥

దేవనీనివాసమయి - తేజరిల్లు డెందమును
కేవలదుశ్చింతలకును - గృహముచేసి చెఱచిచెఱచి॥ మొగ॥

పరమస్వర్గధామమయి - భాసిలు సంసారమును
నరకముగాఁజేసికొంటి - నాథనీదునాజ్ఞదాఁటి॥ మొగ॥

121. నాదనామక్రియ - రూపకము

యాచకుడై ద్వారముకడ
పిలుచుచున్నవాడస్వామి॥ యా॥

ఆశతోడ వేడుచుండు - దీనుని మొఱలాలకింపు॥ యా॥

నీకై నే తపియించితి - నీశాంతినే నేగోరితి,
నీకై నే దప్పిగొంటిని - నీయమృత మపేక్షించితి॥ యా॥

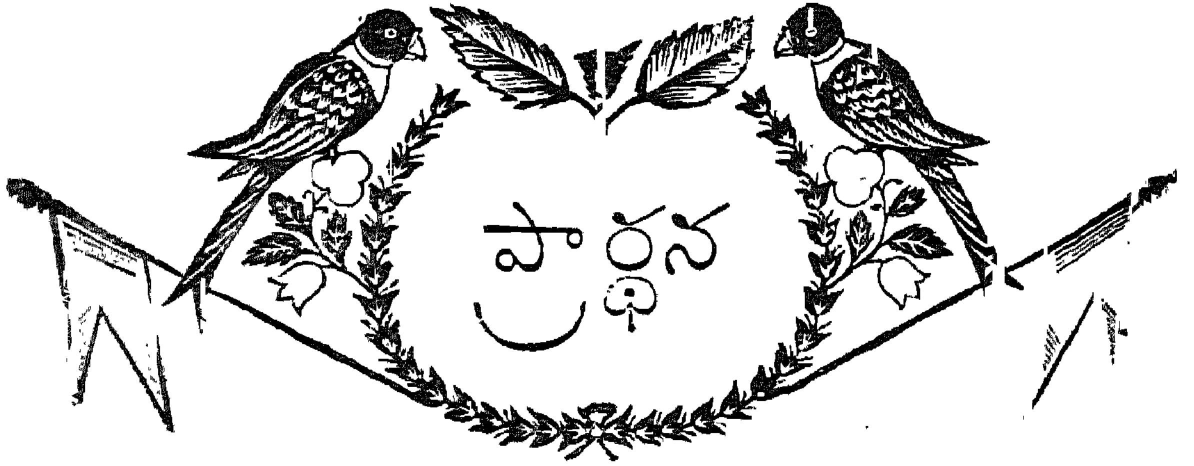
కన్నులకింపగు వస్తువై - కంటిలోని కాంతివయి
మిన్నుమన్ను తెలియనట్టి - మూఢునిరక్షించి బ్రోవు॥ యా॥

ఎవరిని నేనిక జేరుదు - ఏమని నే నాశ్రయింతు
ఎవరునన్ను బ్రోవగలరు? - ఎటుదుఃఖము బాపికొందు॥ యా॥

ఆశగొల్పు వారలెవరు? - అభయ మొసగువారలెవరు?
పాశములను ద్రెంచినన్ను - పరమపదము జేర్చునెవరు॥ యా॥

దాహమడచు నీరమవై - ధైర్యమిచ్చు ప్రాపకమై.
అహరహమును గాచుచుండు - అఖిలదయాకర మూర్తి॥ యా॥

122. బేహాగ్ రాగము - ఆది తాళము.

అనుదినము మము అవ్యయ! కావుము.

నిను మదిఁగొలుతుము నిఖిల లోకేశ!

1. నిత్యుఁడ వనియు నిర్మలుఁడ వనియు
నిత్యము నీనామ స్మరణఁ జేసెద మిదే.

2. పాతకులను బలు బాపులఁ బడనీక
నిరతము నీదు నామ స్మరణ సేయఁ బక

3. పాతకమును నగ్గి పర్వి మముఁగాల్పఁగ
ఘాతదయారసాం భుధిఁ జల్లార్పవే.

4 సకలలోకములకు సామి నీవే యని
ప్రకటితముగ నినుఁ బ్రస్తుతించెదమిదే.

5. ఇనుఁడు నీ భయమునఁ లోకమునను
అనయముఁ గాయును అఖిలలోకేశ!

6. చేతులులేకయే చేతనము లాదిగా
భూతంబుల నిలఁ బుట్టింతు వోపర!

7. ఎందుననుండియు నెక్కుడఁ గానవు
పొందఁగ నమ్మిటు పోషించుచుందువు.

8. పిల్లవారల యెడ నెంతో సదయుఁడ
వుల్లము నిను వేఁడ నుద్ధరింపుమి పరుఁడ!

123. హిందూస్థానిభైరవి - ఏకతాళము.

అమ్మ నాతో పలుకవమ్మ - ఆదరించి బ్రోవ రమ్మ
అమ్మనాన్నలకంటె నీవు - అధికమైనతల్లివమ్మ. అమ్మ.

ముద్దుముద్దుగ నాతో నీవు — మురిపెములను సలుప రమ్మ
సద్దులేకనునీతోగూడి - సంతసముతో నాడుచుండ. అమ్మ.

బొమ్మలాట లాడు నపుడు - బాగుగా నే నిన్నుదలచి,
నెమ్మదైన నాదు మనసు - నేనునీకునిత్తునమ్మ. అమ్మ.

పాలు పండ్లు పంచదార - పొట్ట నిండా నింపి నేను
చాలాచాలా నిన్నుగూరిచి - చక్కగాను పాడుచుండ. అమ్మ.

చదువు నేర్పు మమ్మ తల్లి - చతురమతిని నౌదునమ్మ
నీదుముచ్చటలాడ నాకు - నేర్పుతోను నేర్పవమ్మ. అమ్మ.

ఈడు పిల్లల గూడి నేను - ఇంపుగాను నాడుచుండ
కూడనుండుచుకూర్మిమీరగ - కావరమ్మకరుణజూచి. అమ్మ.

అమ్మనాన్నల నాజ్ఞలోన - ఆదరముతో మెలగ నిమ్మ
అమ్మ నీవే నాన్న నీవే - అన్ని నీవే నాకునింక. అమ్మ.

124. జంఝూటిరాగం - ఆదితాళము.

పల్లవి

అలసివచ్చితిని తల్లీ - నన్నాదరింపరావే॥ అలసి॥

అనుపల్లవి

నిలువజాలనిక కౌగలించినను - సేదదీర్పయిటు శీఘ్రమె రావే॥
[అలసి॥

చరణములు

1. పాపజాలమునఁజిక్కి - నినుదూరమునుంచితి తల్లీ
నరకతాపమున - తత్తరిల్లెదను - కనికరించినను కానగరావే॥
[అలసి॥

2. పిలచిన పలుకుటకైన నీకింత కరుణలేదా
పిలచి పిలచినే నలసి పోయితిని - పిలువజాలనిక తల్లీ తల్లీ॥
[అలసి॥

3. దీనుల పాలిటితల్లీ - నాకరువుదీర యిటురావె
మందహాసమున మోముసెత్తినను - ముద్దాడగ యిటురావే
[రావే॥ అలసి॥

4. దిక్కులేనినాకు - నీప్రేమయొకటె దిక్కు
జగములన్నిటికన్న తల్లివి - దిక్కుమాలిన దుష్టాత్ముఁడనే॥
[అలసి॥

125. భైరవి - ఆది.

అంతరమను వికసితకరో అంతర తరహే ।
నిర్మలకరో ఉజ్జ్వలకరో సుందరకరోహే॥

1. జాగ్రతకరో ఉద్యతకరో నిర్భయకరోహే ।
మంగలకరో నిరలసనిః సంశయకరోహే॥

2. యుక్తకరోహే సబారసంగే ముక్తకరోహే బంధ ।
సంచారకరో సకలకర్మే శాంతతోమార్ ఛంద॥

3. చరణ పద్మేమమ చిత్తనిష్పందితకరోహే ।
నందితకరో నందితకరో - నందితకరోహే॥

126. సురటు - ఆదితాళము.

అంత నీదయరా - అఖిలోద్ధార - అంత నీదయరా

చింతలు నీదయ - చిత్తము నీదయ
వింతలు నీదయ - విత్తము నీదయ ॥అంత॥

జనకుఁడు నీదయ - జననియు నీదయ
జననమరణ - సంసారము నీదయ ॥అంత॥

శత్రువు నీదయ - మిత్రుఁడు నీదయ
పుత్రుడు పుత్రిక - క్షేత్రము నీదయ ॥అంత॥

గాలియు నేలయు - గగనజలాగ్నులు
కాలము దేశము - కష్టము నష్టము ॥అంత॥

భావము నీదయ - భావయు నీదయ
పావనతరమగు - ప్రాణము నీదయ ॥అంత॥

127. హుసేని రాగము - రూపక తాళము

పల్లవి

ఆనంద సాగరనిధీ ! అఖిల సుగుణ నిధీ !

అచ్యుత ! శ్రితవత్సల మమ్మాదరింపుము తండ్రీ !

అనుపల్లవి

దీనచింతామణి వంటి దినమును నిను గొనియాడి

గానముల ధ్యానములఁ గావింపఁగ నేర్పింపు.

1. తల్లిదండ్రులను భాగ్య తిల కెంతయు నెంచి
తప్పక నీయాజ్ఞల నే యొప్పుగ నొనరించి
వల్లభుండా ! నీపాద వనజముల సేవను మించి
వసుధఁ గాలముఁ గడప వరమిచ్చి రక్షించి.

2. పామరుల సంగతిని బాయుము సాధ్యుల గతిని
నీమహిం దనరఁగ వ ర్ణింపను సమ్మతిని
ప్రేమ పెనంగొన నిన్ను వేడుక ప్రార్థింపఁగను
మాయక జీవనము సుధా మాధుర్యమ్ముగఁ జేసి

3. పందిరిఁ దీఁగలు గోరు ప్రభువును దీనుఁడు వేరు
పతివ్రతయును నిజ భర్తఁ బాయక యుండఁగోరు
సింధువు నది చేరు నా నందమ్మున నిను గోరు
నందనులకును బ్రహ్మా నందముసంగుము స్వామి!

128. శహానరాగము - త్రిపుటతాళ.

పల్లవి

ఆలింపవే యయ్యా! మా మొఱలను ఆదరింప వయ్యా!

అనుపల్లవి

లాలించి ప్రోచుద యేళుఁడీవని దాస
లోల! శీల! నిన్నెంతో కాలమైనది చేరి.

చరణములు

1. లీలగ నీవే సృష్టి స్థిత్యాదులఁ దాలిచి యుండఁగని మేలిమినొం
దిన మృదుహృదయంబును సౌలభ్యమును గన్గొని వాలాయము
గ నెవ్వారును శరణొందుపాలితాశ్రితుఁడౌనని ఏలోకమున నీ కె
క్కుడు లేదంచు మాలోన నెంచుకొని నీపాలఁజేరఁగా

2. మాయలఁజిక్కి కామాంధులమైతి నీయాజ్ఞగడచితిమి వేయేల
యయ్య! గర్వించి పాపంబులే చేయువారలమైతిమి పాయని
ప్రేమోపాయముఁగొనియిప్పు డోయయ్యవచ్చితిమి న్యాయపు
దొరవని నమ్మినదానికి మాయంచుఁ గృపయుంచుమా ఆశ్రితకామా!

3. కదిసి నిచ్చలు సౌఖ్యము నొందనగునని మదినీవైనుంతుమురా!
వదలని భువి యాపదలకు వెఱచి నీపాదములఁ బడితిమిరా!
సదయుఁడవై మమ్మలయుంచు దేని నీ పదవికి సరికాదురా!
చెదరిన చిత్తము కుదురుగ నిల్పి నెమ్మదినొందఁజేయుముఱా!
ఓమనోహర!

129. హిందూస్థానిరాగము - సురటితాళము.

పల్లవి

ఇది యేమి సెయ్య నీరా మాయయ్యా!

అనుపల్లవి

ముదమునఁ గను గుణాబ్ధి ముంచఁగదగా!

చరణములు

1. వందిత గుణనిధీ! వాత్సల్యజలధీ.
వందారు నిజభక్త వరద! మాయయ్యా!

2. అవివేక తమమున ననవరతముఁ దగిలి
అవగతి శోకాగ్ని నలయుచుండఁగను.

3. కామ క్రోధానలన్ గాలుచున్నానై
నేమాఱు ముప్పుల నేసట నొంద.

4. అజ్ఞఁడప్పితి మని యలిగి యున్నావో
అజ్ఞత యనిమాపై ననుకంప వలదో.

5. ఎంతని వేఁడుదు నింతటి కఠిన
స్వాంతమేల గల్గె సదయాతఁగనుమా.

6. మక్కువగలయట్టి మాతవు గావే
అక్కటు మముఁగృప నరయఁగ రాదే.

7. శరణాగతపాల సద్గుణశీలా
చరణ భక్తుల రక్షణ సేయవేలా

130. కల్యాణరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఈశా జగదీశా సర్వేశ - ననుఁగావవె కావవె కావవె॥

అనుపల్లవి

నాథనిన్నెనని - నమ్మియున్నవాఁడ ।

నాపైనిదయయుంచగ - మదినెంచగ పాలించగ॥ ఈశా॥

చరణములు

దిక్కునీవనుచును - దిక్కుఁదలఁచక ।

మెక్కితిరిగినజనుఁడగ - పామరుఁడగ దీనుఁడగ॥ ఈశా॥

ఎందుఁజూచిననీ - వుందువనుచు వినియు ।

మందుఁడనైయుంటిర - కనుగొంటిర మేల్కొంటిర॥ ఈశా॥

ఊర్వినిమనుజుఁడై - యుద్భవించినఫలము ।

సర్వేశనినుగాంచఁగ - సేవింపఁగా ప్రార్థింపఁగా॥ ఈశా॥

131. ఫరజు రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

ఈ దాసుఁడవు గావ శ్రీపావనుఁడై వఱలు నీవే

అనుపల్లవి

సదయాహృదయా నీ పదముగనుగొనుట ముదమున
దీనుల వెదకి ప్రోతువఁట.

చరణములు

1. చదువులు నేర్వేలా సాధకు చదివించుటయేలా !
కదలని ధారణ గలదని మనలో సుఖముగ లుఁగనేలా !

2. ఇది మూలంబని యెఱుఁగఁగ నీకని పావనోద్రేకునికి నెలమి
దోఁచుచుఁగ॥

3. గొడవలేని కోవిదతనొసఁగి సింహాసనమిత్తు సంపద లా
సఁగుదువఁట.

132. ముఖారిరాగం - రూపకము.

ఎటులుంటివో నాథా - ఎటులుంటివో॥ ఎటు.

1. ప్రాణధనము లేక - భాగ్యహీనత చేత
పలవించుచున్నిక - పలుకరింపక నీ॥ ఎటు.

2. తావకీనామల - శరణ చరణ సేవ
దలదాల్చు భక్తున - దరిఁ జేరిత సేయక॥ ఎటు.

3. నడువ మార్గము లేక - నాథుని గన లేక
నవయు నన్నొకసారి - నాదవీక్షింపక॥ ఎటు.

4. తులువనై - ఖలుడనై - మలినమానసుడనై
విలపించి విసుగున - విలపింపవలదనక॥ ఎటు.

133. కళ్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

ఎన్నఁటికినిన్నుఁ గను - టున్నదలఁగందుమోము ।
యున్న నీదయను రా - కున్నది నేమిగా॥

అనుపల్లవి

ప్రసన్నవదనముగ - విన్నవించఁగనీ ।
కన్నమాకిఁక నెవ - రున్నారో పన్ననుత॥ ఎన్న॥

చరణములు

జరామరణాదులచే - నురవస్థలకులోనై ।
నిరతమిద్ధాత్మునిఁ - జరియింపఁగనోడి ।
నిరాదరులమని - మతిమతి వేఁడిన ।
జ్ఞానస్నేలవో - పరాత్పరా యిఁక॥ ఎన్న॥

వంచకనై అన్నియుడి - పాడిమిఁబ్రోచినట్టి ।
వాఁడనను నాశనిమఁ - జూడఁగఁగోరియెంతో ।
పాడిపేఁడినమను - వోడకుఁడనిమాతోడ ।
వాడిదగ్గనివాఁడు - బాడిగాదేర దొర॥ ఎన్న॥

అవనివరహితుఁ - డవిములఁడవాధారుఁ ।
డనంతరాత్మవును - భువనైకనాయకుఁడ ।
నవునిదేశరణని - సవినయముగ వేఁడఁ ।
గవినిమముఁబ్రోవు - కరుణానిధేయిఁక॥ ఎన్న॥

134. తోడిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

ఎన్నాళ్లు తాళుదు నేనా మాసామి

అనుపల్లవి

చెన్నగు నీ ధ్యానములఁ జొక్కుచును చింతనేమి ?

చరణములు

1. చల్లని వాఁడని యెంతో　　మనసున నిన్నుఁ జేరి
అల్లన ప్రేమమెక్కువున్నాఁగ　　మోదమున ప్రోవుము

2. ఎచ్చటఁ బోయిన నీకు　　ముచ్చటలే వేళ లేదు
నిచ్చలు నీస్మరణచే　　నిద్దుగ కంటికి రాదు

3. కన్నతండ్రివందుము　　కాను వసుకొందుము
ఎన్నెన్నో యెన్నియుండు　　మిటుకోప మెఱుఁగవు.

135. ఫరజు - అటతాళము.

ఎప్పుడు దయగల్గునో, నాస్వామి
నీసాంగత్యము మెటులబ్బునో॥　　ఎప్పు॥

సొంపుగు లెక్కదానీ = సొగసుందనము జూచి
సాక్షిగ తిపలుమారు - సుజనోద్ధరణశీల॥　　ఎప్పు॥

గర్భించిమదిలోన - గజరాజువలెభ్రాంతి
గలకాలము ఉంటినే
నిగ్రహింపగరాని శాంతభక్తినిగొల్చి
నీపాలబడనైతినే, ఓస్వామి॥ ఎప్పు॥

భక్తప్రహ్లాదుని - దాస్యభావము లేక
పరితాప మొందితినే
భక్తవీరుడైన - మహామ్మదు బోలి నే
భక్తిసల్పకుంటినే, ఓస్వామి॥ ఎప్పు॥

యశోదానందాది - భక్తగణములబోలి
ప్రేమతో లేకుంటినే
యేసునాథునివలె - వాత్సల్యభక్తిని
యెప్పుడు గననైతినే, ఓస్వామి॥ ఎప్పు॥

స్నేహశీలుడవైన - స్వామినీవనినమ్మి
చనవునగానైతినే
స్నేహభక్తిని గొల్చి - సానుకుచేలుని
మార్గము చననైతినే, ఓస్వామి॥ ఎప్పు॥

ఎన్నిచేసినగాని యేమినేర్చినగాని
నీదయరాకుండెనే!
అన్ని పనులలోను అమితానందము నిచ్చు
ఆరాధనమున నుంటినె ఓస్వామి॥ ఎప్పు॥

136. ముఖారి - ఆదితాళము.

పల్లవి

ఎపుడు వత్తువో యని
యెదురు చూచుచునంటిని॥ ఎపు॥

అనుపల్లవి

ఎపుడైన నీకృప - నాపైజూపుదువనుచు
నిపుణత గాచియుండ - నాకతిసమీపమున॥ ఎపు॥

చరణములు

నీదుముచ్చటలను - నదులు ఘోషింపగ
నీదుకీర్తి చంద్రికల - సంద్రముడు దెల్పుచుండ
నాదుడెందము నీపై - నాశతో నిల్పియుండ
నాధుడీవేయని - నమ్మితి నినుగోరి॥ ఎపు॥

నిదురకంటికి లేక - నిచ్చలునినుదలచి
మదిని నెమ్మదిలేక - మఱిమఱి నినుబాడి
తుదకు నిన్నే జేరి - నాదుకోర్కెలదెలుప
అదను జూచుచునుంటి అన్నియూమఱచితి॥ ఎపు॥

కనికరమున జూచి - కరుణతో నాలించి
చనవున నను జేరి - స్పర్శసుఖమునిచ్చి
అనవున నను గూడి - యాలింగనమొనర్చి
అనిశము నాచెంత - నమరియుందువనుచు॥ ఎపు॥

137. ఓంగ్లరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఎరుగకపోతి నిన్నాఁడే - యాలోకేశ ప్రాణేశ నీదాన,

అనుపల్లవి

తిరిగితి తిరిగితి దేశ ద్రిమ్మరినయి - తిరుగ నాయందెంతో
[తిప్పలాగులుంది॥ ఎరుగ॥

చరణములు

1. బ్రతికితి బ్రతుకు నాగరిక - పాపిష్టిపొట్టను జేపట్టియుంటిలో
కీర్తి నేరి కుపకృతి - జేయఁగ నేరక
మతిమంతులగువారి - మార్గంబుల్ గనక॥ ఎరుగ॥

2. పోయితి పోయితి నాదారికే - బుద్ధిమాలినపనుల్ పొద్దు
[మీరఁగఁజేసి
కాయమస్థిరమని - కాసంతఁ దెలియక
హేయ సంపదల సౌఖ్యమె మెచ్చఁగ మెచ్చుము॥ ఎరుగ॥

3. పరతును పరతు నీ - దరికే - పాపి నేనని దుఃఖపడుచు నే
ధరపతి తావన ధన్యకీర్తి విగాన
కరుణంబుతో నన్నుఁ - గాచెదవని నమ్మి॥ ఎరుగ॥

138. కాంభోదిరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

ఎంత వేఁడిన మాపై నేలరా దయరాదు? ఏమి నేరము చెప్పుమా-

అనుపల్లవి

సంతసమున మా సామి యనుచు నిన్ను
శరణుఁజొచ్చిన వెనుక శ్రమపెట్టఁ దగునె?

చరణములు

1. చింతలు వదలి మాచిత్తములను నీదు
చెంతఁ జేర్చితిమిరా!
పంతము మాను మా ప్రాణ్మనా! నినుఁదక్క-
నంతరంగ సుహృదుఁ డన్యుఁ డెవ్వఁడు లేఁడు.

2. అపరాధములను నాచరించితిమని
కోపముల నెన్నకురా!
కృపకావలె నంచుఁగోరి చేరినవారి
యపరాధముల మాన్పనధిపుఁ డీవ కదరా.

3. ఆపద్బాంధవ! మమ్ము నాదరింపు మటన్నఁ
గోపము సేయకురా!
ప్రాపు నీవే యని ప్రార్థించు చుండఁగ
మాపయి నీకిటు మఱపాయె నిది యేరా?

4. దోసకారు లిట్లు ఘోషించుచుండ వి
శ్వాసము నుంచవేరా!
దోసములను బాపు దొర నీవై యుండఁగ
వాసిగ వానిని వారింపనేరవా?

5. నీవే దిక్కని మేము నెఱనమ్మి యుండఁగ
గావఁ దలంప వేరా!
కావనియెడల నో కారుణ్యమయా! మమ్ము
నేవాఁడు చేకొని యెలమిఁ బ్రోవఁగనేర్చు?

139. ముఖారి - ఏకతాళము.

ఎంతని వేడుదు - ఏమని కొల్చుదు
సుంతయిన దయలేదా - సుజనాళి పోషణా! ఎంత॥

సుందర రూపనీ సొగసు జూచినవాడు
డెందము కొందల మగుచుండునా దరా॥ ఎంత॥

పావన నామనీ పాలబడిన నాకు
ప్రవిమలభక్తి నొసగి పాలింపరా తండ్రీ॥ ఎంత॥

కరుణాలవాలనీ కరముబట్టితి నేను
కరమనురక్తిని కాపాడు మికనైన॥ ఎంత॥

నాకుల దైవమా నాపాలి భాగ్యమా
ప్రాకటముగ నిన్నే ప్రస్తుతింతును స్వామి॥ ఎంత॥

దీనపోషక నీ దరిజేరిన నాడు
దీనతను బాపి ధన్యుని జేయుమీ॥ ఎంత॥

140. జంఝూటిరాగము — ఏకతాళము.

పల్లవి

ఏమి సేతునయ్యా - భూనాయక
సేమమొసఁగవే - యోగానాయక॥

అనుపల్లవి

నీమముతో మేము నిన్నే నమ్మితిమి ।
కామితార్థదా - కాపాడవేరా॥

చరణములు

నిర్మలాత్మ మేము - నిన్నే నమ్మితిమి ।
కర్మములఁబాపి - కడతేర్చవేరా ।
ధర్మశీలవేగ - దయయుంచిమాదు ।
మర్మము లెంచక - మన్నించిప్రోవు॥

141. శ్రీ రాగము - చాపు.

ఏడనిర్జూడఁగనగును - నీ
జాడతెల్పుము నాకు - జడమతినేను
వేఁడఁగఁజాలను - పాడఁగఁజాలను
కూడి నీతోనుండ - వేడుకగలిగెను॥

ఏమనిపిలువఁగవలెనో - ని
న్నెచ్చట వెదకఁగవలెనో
నామమెఱుంగను - ధామమెఱుంగను
ఏమనిపిలుతు ని - న్నెచ్చట వెదకుదు॥

అంతయు నిన్నడిగి నాను - నే
నెంతటివాడిగిన - నింతగ నిన్నాగ
పొందుగ నిను బొంది - పొంగి ముదమ్మున
నుందామను వాశ - యుదయించియున్నది। ఏడ॥

ఒకసారి దర్శనమిమ్ము - నీ
వొకపరి మాటాడి పొమ్ము
ఇక నిను బాయను - ఇక నేమి వేడుగను
సకలమర్పించి నే - సుఖముగ నుందును ఏడ॥

భూపాళ కల్యాణి రాగము - చాపు తాళము.

పల్లవి

142. కరుణ జూపంగ రాదా పరమపురుష నాథా.

అనుపల్లవి

నిరతిశయానంద! నిను నమ్మిన దాసులపై.

చరణములు

1. ధరలోని చరాచరములు తక్కు వస్తుజాలములు
సురుచిర లసదంబర చర సూర్య సుధాకరులు
వర తారకగణములు నీ పరిపూర్ణ కారుణ్య
సరసాలాపములఁ దెలుప సంతసిల్లు వారలపై.

2. పనిఁగొని యఖిలాండములను భరణహరణ దాల్చుచును
తన జీవులకును ధర్మము నొనరవిధించుచును
అనుతాపాగ్ని నిర్దగ్ధమనఘులను కరుణావృష్టిని
దనిపి తాప మడలించు తండ్రి! మామీఁద నింక.

43. శంకరాభరణ - ఏకతాళము.

కరుణానిధానా ! కృపజూడరాదా !
కరుణతో కాచి - కాపాడరాదా ! కరు॥

కష్టములనందు - కాలములందున
కనికరముతో ప్రేమ - కరుణాసముద్రుడా
ఇష్టముతో నిత్యము - ఆశ్రయించిన నన్ను
కీర్తిపదముకు - నడుపవె నీ యాకాశ్రమా॥ కరు॥

సుందరమగునీదు - సృష్టిలోనిదగు
సౌందర్యమును గాంచి - శక్తిని గాంచి ప్రేమి
సుందరదాసునై - ప్రార్థనమాలించి
సదయునిప్రేమపుమి - సాక్షాత్కారింపుమి॥ కరు॥

ఎవ్విధముగానుండ - ఎందున నిను గాంచ
అవిరళమగు భక్తి - అలవడగా చూపుము !
ఇవ్వసుధను నేను - నీ మూర్తి భావించప
చెప్పుడు ప్రార్థింతు - పాలింపుము నాథా॥ కరు॥

నాథనామక్రియ రాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

144 కరుణారస పరిపూరిత ! శరణాగత పోషణా !

అనుపల్లవి

నిరుపమతేజమ నిష్కళంక ! నిఖిలసురాభూషణా !
నేరమా ? నీకు భారమా ? యము నుండెదను నా ప్రేమతో

వర్ణములు

1 తల్లి తండ్రి నీవ కావ్య దాత నీవయందు మా
యుల్లమెల్లఁగ పల్లవింపఁగ నుల్లసిల్లుముదారఁ ఓరీ!

2. సర్వలోక పూజ్య! సుజన సన్నుతా! యత్యున్నతా!
నిర్వహింపఁగ నేను మాపాప నికరములను బాపుపాపు.

3. నిర్మలానంద స్వరూప! మర్మమా యిది ధర్మమా
పాపబాధలనుండి నన్నిర్మలఁ కావుమా యభయమివ్వుమా.

145. కనడ - అట.

కాపాడుమికనైన - కనికరమున జూచి
మా పాపములబాపి - మమ్ముద్ధరింపుమి॥ కా.
దీననాథుడ నీవే - దీనుల మము బ్రోవ
దీనత బోనాడి - ధీరత్వ మొసగుమి॥ కా.
గాఢమోహాంధ ధర్మ - రీతిని దెల్పుమి
విమలమౌ ధర్మముకై - వికసింపజేయుమి॥ కా.
దేవేంద్రనాథుని - ధ్యానశీలము నొసగి
దేవలోకము మాలో - దిటవుగ నిల్పుమి॥ కా
కేశవచంద్రుని - కీర్తిని మది దలచి
వేదములను మాన్పి - విశ్వేశ బ్రోవుమి॥ కా.
శివనాథశాస్త్రితో - సాబగున గూర్పుమి
శివ సుందర రూప - శౌర్యము నొసగుమి॥ కా.
బ్రాహ్మసాధకులెల్ల - భక్తితో నుప్పొంగి
బ్రాహ్మసాధన జేయ - ప్రోత్సాహ మొసగుమి॥ కా.

146. సహాన రాగం - ఆదితాళము.

కావుమా జగదీశ నన్ను - గాదనకుండగ నా
పాపులను పాతకులను - పాపులను బ్రోవుమా॥ కా.

1. చింతలొందు నష్టవారికి - చిత్తశాంతి నొసగెదవు
సాదరముగ సాకినీవు - సదయుడవై నన్ను గావుమా॥ కా.

2. పరమ సౌభాగ్యంబీవని - పరము మాకు నొసగరా
దురితరాశు లెల్ల వీడఁ - బ్రోవుమయ్య నన్ను నేడు॥ కా.

3. కరుణామయుడా నీవు గల్లని - కోరవచ్చితి నిక గా
యిలను మమ్ము బ్రోచినీవు - యింతలో స్వర్గ మీయుమా॥ కా.

147. పూరికల్యాణి రాగము - ఝంపతాళము.

పల్లవి.

గతి వేఱు కలదా తండ్రీ! కరుణింపవలదా మమ్ము

అనుపల్లవి.

సతతంబును నీదుపాద సరసిజములు గాక మాకు

చరణములు

1. వెతలందీర్పఁగలవటంచు వేఱులు నిన్నె తలంచు
పతితులమౌ మాకు నోరి భక్తపాల! నీవె గాక

2. కల్యాణగుణనిధివై కరుణతోడ జీవకోటి
గల్యాణం బెసఁగఁబ్రోచు కర్తనీవు గాక మాకు

3. పురుషోత్తమ ! మాదుహృదయ ములను జక్కనైనత్రోవ
బురికొల్పుట కీవగాక పుడమినైన నెచటనైన!

4. పాపకృత్యముల ననంత భంగులాచరించి యెంత
తాపమునఁ గృశించినను ముదంబుతోడఁగాచుటకును

5. నారాయణ ! సర్వలోక నాథ! యచ్యుతా! ముకుంద
రారాయని పిలుచుమాకు రక్షకుఁడవు నీవుగాక.

148. జంఝూటిరాగము - ఝాపుతాళము.

చింత నొందింపకు దేవా ! నీవు
వంతలఁద్రోసినఁ - జేర్చువారెవరు ? ॥ చింత॰

1. పాపినై జగతినిఁ - బరగి - నే
పాపకూపముననుఁ - బడిమునిగినాను
తాపముఁ బాపునీవు - నీ
దాపునఁజేరిచి - దయజూడవేగ॥ చింత.

2. తల్లినై తండ్రివైపరగి - మే
ముల్లసిల్లు నటుల - మోదము గూర్చి
చల్లగ నీపాదసేవ - యీ
పిల్లలమగు మేము - బడయఁగ జేయ॥ చింత.

3. ఏదియో నినుగనదారి
ఆది మాధ్యాంతముల్ లేవునీమార్గ
మద్దిగనుగొన గనుఁజేసి - మ
ముద్ధరించియిల - మనునట్లు జేయ ॥ చింత.

149\. చింతామణి నీ వనుచు - చెప్పగాను నేను విందు
చింతలను దీర్చి నీవు - సంతసమున బ్రోవుమింక॥ చిం.
తనువుతోడ నన్ను గూడి చల్లగాను భుజముదట్టి
ఇనుమువంటి వానినన్ను స్వర్ణముగ జేయుమింక॥ చిం.
పాతకుడ నేను తల్లి - పాపముల బాపుమింక
నాతలాయి ఋణముమాన్పి - యాదరించి బ్రోవుమమ్మ॥ చిం.
పరిత్రాణ మిత్తు వందు - పాపులకు వాసువేడ
పరితాపాగ్నిగగులనిచ్చి - పాపములను మంటగలుపు॥ చిం.
దయగాగస వారి జల్లి - తాపముల బాపు మమ్మ
అనాదినీ కృపనుజూపి - ఆనందాబ్ధి ముంపుమమ్మ॥ చిం.

150\. సావేరి రాగము - రూపక తాళము.

జగదీశా భవవినాశా - జాలమికేల బ్రోవుమి దాసుల॥

అగణిత దుర్వ్యాసబంధంబుల - దగిలినాల బాధలుమాన్పరమ॥ జగ॥
ఎక్కడజూచిన నెక్కడ నీవు - ఏమిగ మా మొరలు తెలిసిన గావు ।
అక్కటనీవిదు మన్నింపకున్న - మక్కువ్వరున్నారో దేవదేవ
నీకన్న॥ జగ॥

కూళనై నేనును లోకసల్పతన - బాలునందండ్రి తాబాగగ దోలగ ।
జాలినీమీద చాల ప్రేమతోడ - జాలిచెందినను తప్పులవి దేలగ॥
జగ॥

ఎంతని వేడుదు నేమని చింతింతు - కోగనిదయ మాపైనిగల్గ నేని
యింతవరకు నిన్నెంచు టేచాలుని - సొంతలంబున నెటులెంచితో
గాని॥ జగ॥

151. బిలహరిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

తలంపునని దేవా మమ్ముద్ధరంగ్రోల దేవా॥

అనుపల్లవి

తులువతనముతోడి తమమునఁదొలఁగ మృత్యుంజలముఁ ద్రోచి
చెలువైన తెలివితోను వెలుఁగునమృతఫల మొసఁగుము.

1. పలువురు నీపగిదిగనము పురుషుని తెలిసికొనమి!
పలుకువాఁడు తెలియుంవాఁడు నిలనగుదై రన్నన్.

2. తెలియాసల మిలఁగి మృత్యుంజలన్తరపాశమ్ముల నవి
యక ధీరులు నినుఁ దలఁచి యమృతఫల మందిరి.

152. దేశాగ్ - ఆదితాళము.

దరిసెన మియ్యరా ◆ ధన్యులఁ జేయరా
పరమదయాకరా ◆ పాపనివారా॥ దరి॥

మముఁ గృపఁజూడరా ◆ మా వెంబడినిరా
సుమనోమనోహరా ◆ శుద్ధవిచారా॥ దరి॥

రారా మామదివోగ ◆ రాజ్యము సేయరా
కోరికల్ మితిమీఱ ◆ కొల్లగఁ బండురా॥ దరి॥

చింతలఁ దీర్పరా ◆ చిత్తాబ్జభాస్కరా
సంతాప మార్పరా ◆ శాంతిసుధాకరా॥ దరి॥

153. నాథనామక్రియరాగం - ఆదితాళం.

త్రోవఁజూపుము నాథ - వెంటనడుతుము మేము వెరపించు
కైనలేక। త్రోవ.

1. ప్రచార మొనర్పఁగ - ఆదేశించినశ్రాంతి
విశ్రాంతుల నెన్న డెఱుంగక - గ్రుమ్మరి
నీనామమధుర సుధారస పానమత్తత
నొందఁజేతుము - జగతిని॥ త్రోవ.

2. సర్వము త్యజించి - నిన్నే మదినిల్పి
నమ్రతతలవంచి - పోవ నాజ్ఞాపింప
మాఱుమాటాడక - సందేహింపక - నీపద
తలమందు నిలుతుము తండ్రీ॥ త్రోవ.

3. భీకరసంగ్రామ - నియుక్తుల గావింప
బ్రహ్మధర్మాగ్నిని కరమునఁబూని - శత్రు
భయదమౌ నీనామస్మరణతోడ - దుముక
వత్తుము మేము శత్రుమధ్యమున॥ త్రోవ.

4. ఘోరపాపానలతప్త - హృదయములమయి
జీవన వారిధి నీదవలసిన - నేడ్చుచు నీ
పాదపంకేరుహమున - వాలిశాశ్వత
శాంతిగాంతుము తండ్రీ॥ త్రోవ.

154. కేదార - రూపకము.

దయ జూడుము కృప నేలుము తండ్రీ మ్రొక్కెదము॥ దయ॥

ఆపదోద్ధారకుడని - యాశ్రయించితిమి గదా॥ దయ॥

దీనజన బాంధవుడా దిక్కు నీవే గద మాకు
పాప సంతాప హరుడా పాపములఁ గాల్పవేల॥ దయ॥

పతితత్రాణ పరాయణుడా పతితులమౌ మము నేలవా
దండవిధాయకుడా దండితులను మము జేయవా॥ దయ॥

దారిద్ర్య భంజనుడా ధనమిచ్చి బ్రోవరాదా
భక్తజన సంతోషా భక్తినిచ్చి కావరాదా॥ దయ॥

అజ్ఞానులమగు మాదు అజ్ఞతను బాపగాదా
వచ్చి రానిమాటలతో విన్నపముల నర్పింతుము॥ దయ॥

155. భైరవిరాగము - రూపక తాళము.

దండముగొను దేవపాప — దండనమున కోర్వలేము.
అండజేరి నారముమా — చండితనము నెంచకిప్డు॥ దం॥

పక్కతోడనుండినీదు - మక్కువ వెదఁజల్లిమాదు।
లెక్కలేనిపాపములను - ఉక్కడంచిమక్కువగను॥ దం॥

కరమునిన్నె నమ్మినాము - పరులను వేడఁగను బోము।
కరమొసంగిపాపవార్ధిఁ - బోరలెడుమముదరి జేర్చుము॥ దం॥

భావపురనిలయుమా — భవముల నెడఁబాపుటకును।
నీవు గాకనింకమాకు - నెవరుదిక్కు లేరుపామి॥ దం॥

156. బేహాగు రాగము - అటతాళము.

పల్లవి.

దాసలోకపాలా! దయఁగావవేలా;

అనుపల్లవి

త్రాసముఁదీఱిచి తప్పుల నోరిచి

చరణములు.

1. దోసము లెన్నియొ చేసితి మంచును
గాసిలి చిత్తము కందఁగఁ గుందఁగ.

2. ఎక్కడ నీకృప దక్కఁగ నెక్కుడు
ఒక్కటి లేదని చక్కఁగ మ్రొక్కఁగ.

3. వేమఱు మామది నేమఱ కీమహి
నీమధు రామల నామముఁ గ్రోలఁగ

4. మాపయిఁ గోపముఁ జూపిన నోపఁగ
నోపము మాపరి తాపము వాపుము.

5. భక్తసంరక్షకా! పాపౌఘ శిక్షకా!
ముక్తిప్రదాయక! భువనైక నాయకా.

157. హిందూస్థానీ కాఫీరాగం - ఆదితాళం.

దీనదయాపరా - దిక్కునీవేరా
జ్ఞానమొసగినను(- గావ(రావేల॥ దీన.

1. ఎచ్చట నుందువో - ఏరూపునుందువో
హెచ్చగు దయతోడ - మెచ్చగ(బ్రోవర॥ దీన.

2. తల్లియు(దండ్రియు - తగునేత నీవని
నుల్లమునందున - నుత్సాహమొడ గూర్చ॥ దీన.

3. చింతల దీరిచి - శాంతిని గూరిచి
సంత సమునునిమ్మా - సర్వేశ్వరాయీశ॥ దీన.

158. బేహాగ్ రాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

దేవదేవవేగరా - దీనులమి(క(బ్రోవరా॥

అనుపల్లవి

సేవసేయువారలమే - సేమముతో(గావవే॥

చరణములు

ఇంతపంతమేలర - యిహపరాధీశ్వరా
యెంతప్రార్థింతుము మా - వంతలడ(పునిరుపమా॥ దేవ॥

లోకమందు మేము ఈ - శోకముపడ(జాలము।
ఓకరుణానిధిమ - మ్మొకరణినిగాచెదో॥ దేవ॥

కామరహితజనక మా - పామరముల(బాపుమా।
స్వామినీవన మేలమా - సరసమా యధికారమా॥ దేవ॥

159. కళావతి - ఆదితాళము.

నన్నుఁ గన్న తండ్రి - నన్ను విడకే
నిన్ను గాని గతిగా - నెన్న నెవ్వరిని॥ నన్ను॥

ఎన్ని కష్టముల - నున్న నిన్ను మదిని
నెన్ని కొల్చు శక్తి - నిచ్చి కావవే॥ నన్ను॥

అలుక లేని ఘట్టి - యాధిపుంజము నిన్నుఁ
బలుకుమండ భక్త - వరులు పంటికే॥ నన్ను॥

పాపజాలములు - పట్టిలాగు వేళ
ప్రాపు నీవై నన్నుఁ - బట్టి ప్రోవవే॥ నన్ను॥

సుగుణరాశివౌ నీ - సుతుఁడనౌట గుఱిఁగి
తగినరీతి మెలఁగు - దారిఁ జూపవే॥ నన్ను॥

160. హిందుస్థాని కాఫిరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

నన్నుఁ బ్రోవవేమి తండ్రి

అనుపల్లవి

నన్నుఁ బ్రోవవేమి - నామీఁద దయ లేదేమి।
నిన్ను వినా యొరు - సన్నుతి సేయను॥ న॥

చరణములు

ఆర్తరక్షణ సేయు - కర్తవు నీవని పా।
ర్తిని వేఁడితి - పాపతాపము దీర్చి॥ న॥

తల్లిదండ్రులును - పిల్లలుభార్యయు
ఎల్లవిభవములును - గల్లలంచును వేఁడ॥ న॥
ఏలయీలీలను - జాలినొందించుట।
మేలాజాలమేలనీ - బాలుఁడనేఁగాన॥ న॥
కరుణారసపూరిత - శరణాగతత్రాణ।
సరగున మొఱవిని - దరిజేర్చి సేదదీర్చి॥ న॥

161. మాయామాళవగౌళ - త్రిశ్రఛాపు.

నాకేమి చెప్పుటకున్నది ? ప్రభు॥ నాకే॥
నీకృపగల్గిన, నిఖిలసంద ర్భేకూఁగునని నమ్మితి॥ నాకే॥
ఆపదలందున సంపదలందున అన్నిసమయములందున
పాపముల్బాపి, తాపములడచి పోషించువాడని నమ్మితి॥ నాకే॥
రోగములందున శోకములందున భయముజెందియున్న వేళలఁ
భాగ్యములొసగి - భక్తినిపురిగొల్పి పాలింతువనుచు వేడితి॥ నాకే॥
అందరు వీడిన హాస్యము సల్పిన అనృత జీవనము మానితి,
అందరానిపండ్ల - నాశించుటన్మాని అన్నిటికినీ వేయంటిని॥ నాకే॥
ఏకాంతమందున సంఘమునందు ఎరుకలేనివారి మధ్యను
లోకలోకాంతరములను వెదకితి లోకనాథుడని కొలచితి॥ నాకే॥
దుష్టవర్తనుడయ్యు దురాచారుడయ్యు ధూర్తసంఘము నేను బాసితి,
దుష్యజీవితమును-తూలనాడి నేను దాస్యముసల్పనావచ్చితి॥ నాకే॥

162. ఆనందభైరవి - మిశ్రచాపు.

నా పాలి భాగ్యమా - నా పుణ్యరాశివో,
నా ప్రాణపదమగు - నానిత్య జీవనమా !
నా పాపములబాపు - నా శుద్ధతేజము
అపారకరుణతో - నాదరించు దైవమా॥ నా పా॥

నీచెంత జేరక - నేనెటుల బ్రతుకుదును ?
నీచేయిబట్టక - నేనెటుల నడతును ?
నా చెంతజేరుచు - నన్ను ర్పహించుము
నాచేయిపట్టుచు - నన్ను నడిపింపవే॥ నా పా॥

నీవాణివినక నే - నేనెటుల మెలగుదు ?
నీపనులుచేయక నే - నేనెటుల తరియింతు ?
నీవాణివినిపించి - నీయాజ్ఞలోనుంచి
నీపనులుచేయుటకై - నన్ను పురిగొల్పవే॥ నా పా॥

భూలోక సౌఖ్యమా - భవిష్యదానందము
పలువిధముల నన్ను - పాలించు దైవమా
అలుకజెందక నీవు - ఆశ్రయించిన నన్ను
పలుకరింతువనుచు - పలుమారు వేడితి॥ నా పా॥

163. శంకరాభరణము - ఏకతాళము.

నిన్నేనమ్మినానురా దేవ — నిరతము నను బ్రోవరా !
అన్యులెవ్వరు లేరురా దేవ - ఆదరమున నను బ్రోవరా. నిన్నే.

ధర్మాధర్మము లెఱుగనురా దేవ దయతో మతి నను బ్రోవరా
దరిని జేర్చి నుద్ధరింపుమి దీనముగా నిను వేడితిరా. నిన్నే.

సాధనభజనల నెరుగనురా దేవ - సాధుభక్తులను గూడనురా
స్వామి నీవే గతియని నమ్మితి — సదయుండవై నను బ్రోవరా. నిన్నే.

పాపపంకమున బడితినిరా దేవ పరిపరివిధముల జెడితినిరా
పావనుడగు నీపదముల బట్టితి బాపములను బరిమార్పుమురా. నిన్నే.

శరణాగతరక్షకుడని నిను నే - శరణుజొచ్చితిని విడువకురా
చరణపద్మముల దేనియ చవిగొను-చంచరీకమై చెలగుదురా. నిన్నే.

164. ఖమాచిరాగము - రూపకతాళము.

నిన్నేనమ్మినామురా - మన్నించి మమ్మేలుకోరా.
అన్నా నిన్నెంత వేడు । కొన్నా వినవున్నా మాబన్నము
లెటుఁబాయునిఁక. నిన్నే.

జననమొందుటాదిగ మా సల్పకృత్యములఁదలఁచిన । మనమున నెంతెంతో
వనట । పెనఁగొని మననీకున్నది నినుఁబాసిన నెటులోర్తుము. నిన్నే.

ధర నిడుముల సుఖములనుచు - దరిగానక భ్రమియించి । పరిపరివిధముల
బాధలఁ । బడి వేడిన బ్రోవరాద — పరమపురుష మాతో వాదా. నిన్నే.

నిరామయ నిరంజన నిఖిలనిర్మాత నిరవయవ - నిరుపమాకార నిశ్చల ।
నిత్య నిర్మలానంత సత్యరూప సార్వభౌమ. నిన్నే.

165. కేదారగౌళ - రూపకము.

నిర్మలభక్తితో - నిన్ను పూజింపక
నిర్మలానందమును - నే గోల్పోయితిగదా,
కర్మపరతంత్రుడనై - కాలముగడపితి
మర్మము తెలియక - మదినిను గొలువక॥ నిర్మ॥

నిరతము మదినుండి - నీతిమార్గము జూపి
సరళమగు నీప్రేమ - చనువుతో ప్రకటించి
సరసుడా నీచెంత - చక్కగ నను జేర్చి
ఆగయుచుందు నిన్ను - ఆనందజలధిని॥ నిర్మ॥

అడవిలోబడి నేను - అలయుచునుండగ
కడుప్రేమతోడను - కాపాడమది నెంచి
అడుగడుగునకు నిన్నె - యాలోచించుచుటుల
గడియలోన నన్ను - కడ తేర్చ్చఁటిటివి॥ నిర్మ॥

ఒంటరిగా నన్ను - వేళలయందున
ఒడిలో నిడుకొని నీవు - వేగమె కాచితివే
అడిగిన లేదనక - నన్నియునిచ్చితివే
పడిపడి వేడక నే - పాదముల్ పట్టక నే॥ నిర్మ॥

166. తోడిరాగము - ఏకతాళము.

నీవుగాక దిక్కెవరిక - నిఖిలలోకనాయకా॥ నీవు.
కావవేమము సతతముదయ - కలుషహరణదేవరా॥ నీవు.

1. పాపములను శాపములనుఁ - బడిమునిగితి మాళ్వరా
కోపము పడకాదరమునఁ - గొనిమము వెలిదీయరా॥ నీవు.

2. ఏముసల్పు భవార్ణవమున - నెప్పుడు దరినిల్వరా
కామము మున్నగు మారిపు - గణమునుదును మాడురా॥ నీవు.

3. మాయతులతి కుటిలగతుల - మసలుట రుచిమరగెరా
నీమహిమలఁ దెలిపివాని - నియతిని మనఁజేయరా॥ నీవు

4. దాపుఁజేర కోరినిన్నే - దండమనుచు కొల్చినాము
ప్రాపునీవె ప్రాణమీవె - పావన స్వరూపదేవ॥ నీవు.

167. కల్యాణి - రూపకము.

నీసమీపమే - జేరనుంటిమి నిఖిలాధార॥ నీసమీ॥

నీసమమిల నెవరులేరు - నిక్కంబుగ దిక్కుమాకు॥ నీ॥

కామితంబు లొసగిమమ్ము - కరుణతోడ బ్రోతువనుచు
స్వామినిన్నె మదిదలంచి - యమితకష్టములనుసైచి॥ నీ॥

నిద్రనున్న వేళలందు - భద్రముగానుంతువంచు
రుద్రమూర్తియైననీదు - రూపమునే కలగంటిమి॥ నీ॥

మేలుకొన్న వేళలందు - మేలుగూర్తు వనుచునమ్మి
మేలుకోరెడిప్రభునిమమ్ము - నేలుకొమ్మనిమేమంటిమి॥ నీ॥

ఆపదలను బాపుదువని - తాపముల నడంతువనుచు
పాపకార్యములనుమాన్పి - పరితప్తుల జేయువాడ॥ నీ॥

మృత్యువు మము జేరగనే - నిత్యజీవనమివ్వగోరి
సత్యరూపము మాకుజూపి - సంతృప్తినిబరచువాడ॥ నీ॥

168. జంఝూటిరాగము - ఆదిలేక ఏకతాళము.

నేనినుఁ గోరేదేదియుక ప్రభో
దీనజనావన - దేవదయాపర॥ నేనిను.

1. నిరతము తావక - నిరుపమఘనపద
సరసిజములసం - స్మరణము గాకను॥ నేనిను.

2. పరహిత కార్యోపాయయుతంబయి
సరసత గ్రాలెడు - స్వాంతము గాకను॥ నేనిను.

3. బోధలు సలిపెడు - పుణ్యాశీలురగు
సాధువరేణ్యుల - సఖ్యము గాకను॥ నేనిను.

4. దైన్యరహిత స - ద్ధర్మజీవనము
మాన్య గుణాంచిత - మార్గము గాకను॥ నేనిను.

169. మధ్యమావతి - ఆదితాళము.

పతితపావనుఁడవు నీవు - పతితులము మేము
అతులితకృపనుద్ధరింపు - మంచు వేఁడినాము ॥పతి॥

తల్లివీవు పిల్లలు మేము - దయను జేఁపితనఁపుము
ఉల్లమురంజిల్లఁగ నీ - యొడినిడికొని కాపాడుము ॥పతి॥

గురుఁడవీవు శిష్యులు మేము - కోరితిమి సుజ్ఞానము
పరమజ్ఞానదీపముమా - స్వాంతముల వెలిఁగింపుము ॥పతి॥

కేవలము మాస్వామి నీవు - సేవకులము మేము
దేవనీకు నిష్టమైన - సేవలోపము బెట్టుము ॥పతి॥

అనుపమసుఖదాతవీవు - యాచకులము మేము
కనికరించి బిచ్చమిమ్ము - కరము చాచినాము ॥పతి॥

ప్రభుడవీవు ప్రజలము మేము - భాగ్యమే సౌభాగ్యము
శుభములనంతములు సుస్థిరమై - సూటిగా గురియింపుము ॥పతి॥

170. బేహాగ్ - ఆదితాళము.

పరమపితా మా - ప్రార్థన వినురా
పాపములోఁ బడ - నీయకురా
శరణాగతర - క్షకుఁడని నిన్నే
శరణు చొచ్చితిమి - విడువకురా ॥పరమ॥

పరులను మానవలె - భావించెడు మదిఁ
బరమాత్మ మా - కొసఁగుమురా
నిరతము నంతట - నీ మహిమలఁ గను
నిరుపమ విద్యను - నేర్పుమురా ॥పరమ॥

నీయాజ్ఞల నే - నెఱవేర్పఁగ మది
నిర్మలభక్తిని - గొలుపుమురా
న్యాయానుసత్యకరు - ణాలయ మాలో
నద్భుతనాట్యము - సల్పుమురా ॥పరమ॥

శాంతిధామ మా - స్వాంతమునందలి
చింతల నీ వెడఁ - జిమ్ముమురా
అంతరంగ మను - నరవిందము నీ
కెంతయుఁ బ్రీతిన - ర్పింతుమురా ॥పరమ॥

171. శంకరాభరణరాగము - ఏకతాళము.

పరమాత్మ నమ్మెద - పాలింపవు దేవ। పర॥
నిరతము నీ సేవ - నిజముగఁ జేయుచుండ॥ పర॥

కన్నులనినుఁగన - కలవాయెనో నాధ।
పన్నగ మమ్మిపుడు - మన్నించియేలుమన్న॥ పర॥

ఘోరములకెల్లఁ - గారణ మగు సంసా-
సారమునుండినీ - సన్నిధిఁ జేర్పుమన్న॥ పర॥

కారుణ్యమూర్తిరమా - కష్టములను బాపి।
చేరఁదీసిమమ్మిపుడు - చేపట్టుమని వేఁడ॥ పర॥

172. సురటిరాగము - అటతాళము.

పాలింపవేయనఁ జాలుదు మే!
మేలు మేలు మమ్మేలుచున్న శుభ శీలునిని నుఁగనఁజాలక నేడిఁక

1. మేలోనఁగూడిన మే మెవలంతుల మాలోచన మునననుకొ నుచునే.

2. కాలవశంబునఁ గష్టముఁగూడిన పాలుమాలి తీ శ్వరాయ టంచునే!

3. స్థూలమతులమై ప్రోలనున్న నీలీల లెఱుంగక తూలుచుఁబడుచు మీలితాత్ములమై పాలుగ్రోలెడి బిడాలము గతిపైకేలు మోడ్చెపరి॥

173. నీలాంబరి - ఆదితాళము.

పిలుచుచుంటిడవుగ - పలుకరింతువనుచు
పలుమారు పిలచిన - పలుకవదేలా ? స్వామీ!
నాతో - పలుకవదేలా ॥పిలు॥

అపరాధములు సైచి - ఆదరింతువనుచు,
నిపుణతగొల్చితిని - నిలువవదేలా ? స్వామీ !
నాతో - నుండవదేలా ? పిలు

కలుషహారుడవని - కరము ప్రార్థించితి,
కలుషములడచి నన్ను - కరుణింపవేలా ? స్వామీ !
నన్ను - కరుణింపవేలా [illegible]

మోహామహోదధిని - మునిగి తేలలేక,
మోహావివశుడైతి - మతితేల్పవేలా ? స్వామీ !
నన్ను - దరిజేర్పవేలా [illegible]

174. హిందూస్థానీ కాఫీరాగం - రూపకతాళం.

పిలువనంపె ప్రియతముడు - నిలువగలనె [illegible]
పిలచుటకును, వచ్చెనతడె - చెలువు చేయుచు [illegible]
[illegible]

1. తాపితమగు హృదయమేరిదో - తుడిచివైచు [illegible]
తరిమివైచు విరహతాపము - తప్పకన్ని వేళలందు [illegible]

2. నేను యీ ఆకసముమధ్య - యెట్టి అద్భుత[illegible]
పులకితమయ్యె - జగతియెంతో - యెట్టి [illegible]
[illegible]

3. నేడీ మధురభవనమున - మధురమిలన[illegible]
ప్రభునియొక్క ప్రేమ ముఖము - ఉదయింపగ [illegible]
[illegible]

175. శంకరాభరణము - త్రిశ్రఛాపు.

ప్రేమ గీతంబులతో - పిలతు నిన్ను ప్రాణనాథ
ప్రేమ చూపులతోడ - నీవు నన్ను బ్రోతువని॥ ప్రేమ॥

విషయ వ్యామోహముల - చిక్కియున్న నన్ను నీవు
విషయాతీతమగు నా - నందము నిచ్చిబ్రోవు॥ ప్రేమ॥

దిక్కులేని వాడనయ్య - దీనతను బాపవయ్య
దిక్కు నీవేనంటినయ్య - దర్శనమిచ్చిబ్రోవుమయ్య॥ ప్రేమ॥

సరసుడవై చేరవయ్య - సర్వము నీకిత్తునయ్య
సరసతచే నిన్ను చేరి - సర్వముచే మరతునయ్య॥ ప్రేమ॥

176. బేహాగ్ రాగము - ఆది తాళము.

1. బ్రహ్మోపాసక - సంఘ నిర్వాహక ।
బ్రహ్మస్వరూపా - పాహిపాహి మాం॥

2. మూడుగుణంబుల - మూడు కార్యముల ।
వేడుకఁజేసెడి - విమలచరిత్రా ।

3. అండపిండబ్ర - హ్మాండములందున ।
నిండివెలింగెడి - నిర్మలరూపా॥

4. దేశకాలములఁ - దెలిపెడిభేదము ।
లేశమెఱుంగని - యీశ మహేశా॥

5. పరబ్రహ్మ స - ద్భక్తసదార్చిత ।
చరణయుగళ భా - సురకరుణాకర.

177. ఆఠాణా - చాపు.

బుద్ధిపై పారఁదీయరా - భువనేశ్వర - బుద్ధిపై పారఁదీయరా
శుద్ధమగు నీసత్స్వరూపముఁ - జూచిమాచిక్కృతార్థులగుదుము
శ్రద్ధతో నీసేవ లొనరించి - శాశ్వతా నందమ్ముఁ గాంతుము బు॥

భక్తిభిక్షము పెట్టరా - ప్రాణేశ్వర - భక్తిభిక్షము పెట్టరా
సక్తిమీఱఁగఁ బాపచయములఁ - జక్కఁగాఁ జెండాడి వైతుము
రక్తితో మాహృత్పురంబును - రాజధానిగ నీకునిత్తుము॥ భ.

దయను మాపయిఁ గురియరా - దయాకర దయను మాపయిఁ [గురియరా
దయను మాపయి నీవు గురిసినఁ - దాపములు చల్లారి పోవును
రయముగా హృత్క్షేత్రములస - ద్ధర్మ్యగుణముల పంటపండుదను॥

ఐకమత్యముఁ గూర్పరా - అఖిలాధారా - ఐకమత్యము [గూర్పరా
లోకమంతయుఁ నీకుటుంబము - లోనిదేయని తెలిసి మెలఁగుచు
నీకటాక్షముచేత వర్ధిలి - నిఖిలసుఖములఁ బడయుచుందుము॥ ఐ.

178. భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

మక్కువతో మ్రొక్కెదము - మ్రొక్కులను నిక్కముగ॥
ఎక్కువైనఁగనికరమున - గ్రక్కునఁగైకొనుము స్వామి॥

పాపానలమునఁ దగిలిన - తాపమునకు నోపలేక ।
పాపరహితవేగమే మా - తాపములను బాపుమనుచు॥ మక్కు.

శోకమోహరూపంబగు - లోకముఁగో నుండి మేము ।
ఏకఁణిని గడువలేక - నీకరుణఁబడయఁగోరి॥ మక్కు.

దాసగణచకోరములను - ధన్యులఁజేయునీ చంద్రిక ।
కాసఁజెంది నిట్టినీ - దాసులదరిఁ జేర్చుమనుచు॥ మక్కు.

179. జంఝూటిరాగము - ఏకతాళము.

మరిమరి నిన్నే బ్రతిమాలెద మనసా నన్వినవే।
పరిపరివిధములుగా నా పరమేశుని బాడవే. మరి.

తెగడఁగనే వగవక నిన్నొగడఁగనే పొంగకే।
జగమునఁగల చిత్రములను శాంతితోఁ గనుచుండవే. మరి.

ముద్దుసతియుఁ సుతులఁజూచి మోహాబ్ధిఁ బడి మునఁగకే।
వద్దువద్దు వారలెల్ల వహ్నికాజ్యధారలే. మరి.

(పాసలు) మర్కటుంబవీవందు నిప్పుద్రొక్కకే
పసదనమును బాడుచేయు పదార్థంబుల ముట్టకే. మరి.

వంకరత్రోవలఁ జని దుఃఖ-పంకమునన్ బడకే।
శంకరుపాదముల నెపుడు జపియించుచు నుండవే. మరి.

180. శంకరాభరణము - ఛాపు.

మనవినిచేకొనరా అనయమునను బ్రోవరా
వినయముతో నిన్ను - కనికరమున బ్రోవ
ఘనముగ కీర్తించెదన్॥ మ॥

దయతలచి రక్షింపరా భయమును బోనడుపరా
మాయను తొలగించి - మంచిమార్గము జూపి
న్యాయముమది నిల్పరా॥ మ॥

సౌందర్యమును జూపరా చక్కగ నను నడుపరా
సుందరమగు నీదు - సృష్టినితిలకింప
నానందమొనగూర్పరా॥ మ॥

ఏకాంతమున నుంటిరా ఎప్పుడు నిను దలతురా
నీకై వెతకియింప నిష్ఠురుడవై నీవు
విడనాడుట తగురా॥ మ॥

ప్రీతినివర్షింపరా శాంతినిసమకూర్పరా
భక్తిభావముతోడ శక్తులనర్పించి
సతతము నిను వేడితిన్॥ మ॥

181. కమాసు - మిశ్రఛాపు.

పల్లవి

మాటాడరావేమోయి - ఓ మనోనాథా. మాటా.

అనుపల్లవి

నీటుగ నీవెపుడు, నాతోడనుండువె ?
నిఖిలసుందరరూప నిన్నే వలచివేడితి. మా.

చరణములు

నీవేదైవమని - నిన్నే గొల్చితిగదరా
నిరుపమసుఖదాతా - నీనేగతిరనాథ. మా.

ధనము, సంపదనీవే - ధరణీరాజ్యము నీవే
దయతోడ కాపాడరా దరిజేర్పరా. మా.

తల్లిదండ్రియు నీవే - దాత నేతయు నీవే
దండివాడవు నీవేరా ! దర్శనమీరా. మా.

అభయహస్త మునిచ్చి - ఆదరమున జూచి
అన్నిరీతుల బ్రోవరా ! ఆశ్రితపోషా. మా.

182. బిలహరి రాగము - ఏక తాళము.

పల్లవి

మాభవము లడఁచి నన్నుఁ గావుమా ! ఘనమా నరుల ప్రభువా !

అనుపల్లవి

శోభిల్లు నగ సుగు ణాభిరామ ! నిన్ను,
సాభిమాని నని ఘోష జయింతును.

చరణములు

1. ధరాతలంబున నిరాదరుల మయి
జరా మరణముల భరింప నలసితి
మిరా యుఁకను మము పరాకు సేయక
పరామరింపుము దొరా యనికరుఁగు

2. దినమును మనమునఁ దనగు కలఁతయగు
దినకరుచే మిగు లను దప్తులరై
వనము దాసగణ మను చకోరముల
కనయ మమృత మిడు ఘనుఁడవీవగుటు

3. లోకమందుఁ బలు శోకమును బడ
నీక యెప్పుడును నీ కరుణ వడసి
శ్రీకర పదములఁ జేకొని సుఖర
త్నాకర మగ్నుల మైకడ తేరఁగ.

183. కల్యాణి - చాపు.

రమ్మి నాహృదయమ్మును - ప్రాణేశగా
నొమ్మి నీగృహముగను
నెమ్మి నీకయి నేను - నిరతము వేచితి
నమ్మి చేయకు - నా వాంచితార్థము నిమ్మి. రమ్మి.

శాంతినికేతనమా - సర్వోత్తము
సుంత నీదయకల్గిన
వింతగ సద్గుణ - వితతిచే నొప్పారి
స్వాంతము పరిపూర్ణ - స్వర్గధామంబగు. రమ్మి.

సర్వేశ్వర శ్రీకర సర్వాధార
సర్వసద్గుణసాగరా
సర్వము లోపల - స్వామి నీమహిమ నే
సర్వదా చూచెదు - శక్తినియ్యవె చాలు రమ్మి.

ఎన్ని సుఖములఁగూర్చితో - యెలమిని నాకు
నెన్న శక్యమె యీశ్వరా
సన్నుతింపఁగ నేర - స్వామినీకరుణను
మన్నమస్కృతులివె - మన్నించికొనవే. రమ్మి.

184. కమాచిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

రారామా మొఱవినర - రక్షకవేగ॥

అనుపల్లవి

తారకమీ వేయను - తనయులను మమ్ముఁ బ్రోవ॥ రారా.

చరణములు.

కలలోనైనను - నిలనినుమఱవక ।
తలపుననుంచుమము(- దగునుదగునుబ్రోవ॥ రా. రా.

ఆపద్బాంధవ - పాపాగ్నిని బడి ।
తాపము(బొందిము మ్ము(- దరింప(జేయవే॥ రా. రా.

అనయము నీకథ - వినయముతోనిను ।
తనయుం బ్రోవక - తప్పదు ఇ(కనోతండ్రి। రా. రా.

హరిహరియనుచును - పరిపరివిధముల ।
మురియుచు నుండుమను - ముదమున(గావవే॥ రా. రా.

జంఝూటిరాగము - రూపకతాళము

రావయ్యా దేవనను - రక్షింపవేగ
నీ వొక్కడ కాదిక్కు - నిజముగమాకు॥ రావయ్యా.

1. నీవు చంద్రుడవయ్యా - నేను(జకోరిక
నీవు కమలపూవు - నే(దేనెటీగ॥ రావయ్యా.

2. నీవు జ్యోతివి దేవ - నేనుపతంగి
నీవు మేఘంబవు - నే నెమిపక్షి॥ రావయ్యా.

3. నూదంటు రాయీవు - నూదిని నేను
నాదైన మనసిట్టె - నాథలాగదవు॥ రావయ్యా.

4. జలము వీడినచేప - జగతి నెట్లుండు
యిల నిన్నువీడినే - నేలాగునుందు॥ రావయ్యా.

5. వర్షంబు కణముకై - వలచు చాతకము
హర్షామృతంబుకై యాసించియుంటి॥ రావయ్యా.

186. తోడి - మిశ్రఝాంప.

విన్నపంబిదె యాలకింపుము - నీవు లలరగ నింపుతో
సన్నుతింపగ జాలమింకను సంపదతో నను బ్రోవుము॥ విన్న.

అనాథనాథుడ నీవ యుంచును - ఆశ్రయించితి మయ్యయో
సనాథులను మము జేయు మింకను సదయుండై తగు నెయ్యితో॥
[విన్న.

భువనమోహన రూపుడగుచును - భూమ్యాకాశము లంతటన్
వివిధ రీతుల నీదు ప్రేమను వేద్యమౌనట్లు జూపుము॥ విన్న.

ఎందు జూచిన నిన్నె గంధము - పొంగగను మముగూడియా
నంద మొసగుము నీశమ కిక నిఖిల జనముల వెలుగుచున్॥ విన్న.

మధుర మోహన గనము సల్పుము - మాటలాడవె సొంపుగన్
మృదువులగు నీపాదయుగ్మము ముద్దుపెట్టెదము సర్వదా॥ విన్న.

విరహవేదన నైప జాలము - విశ్వసింపుము నాథ యో
విరసవదనము మాని యిప్పుడు సుముఖుడై మము నేలుమీ॥ విన్న.

187. భైరవి - ఆదితాళము.

వెదకి వెదకినా - హృదయములోపలి
మదాదిరిపులను - వధింపగా తండ్రి! వెదకి॥

త్వదీయశరణము గ - దా మదాత్మకు
ముదంబు నొసంగును - సదా దయానిధి॥ వెదకి॥

నిరంతరమునన్ - దురంతచింతలు
గరంబుఁగాల్చెను - భరింపలేనిఁక॥ వెదకి॥

పరాత్పరానిను - నిరాటంకముగ
స్మరించుటకు నవ - సరంబు దొరకుర॥ వెదకి॥

స్మరించి నిన్నను - సరించినీతిని
జరించి భవములఁ - దరింపనేర్తును॥ వెదకి॥

188. హిందుస్థాని కాఫిరాగము - ఆటతాళము.

1. శరణాగతులము నీ - దరిఁజేరినాము సు
స్థిరకృప నేలుమయ్యా - నమ్మితిమయ్యా॥

2. కాల మెల్లను వృథా - గాఁగడపుచుమాయా।
జాలమునను బడితిమి - వేసరితిమి॥

3. కరుణాస్వరూప నీ - కన్న మాకిఁక వేఱే।
దొరలెవ్వరున్నారయ్యా - కరుణఁజూపు॥

4. ఎన్ని నేరములున్న - మన్ననఁజేసిమా।
సన్నుతులను గొనుము - సద్గతినిమ్ము॥

5. పాపహరణ - బ్రహ్మాదాసావన।
తాపసాశ్రిత చారణా - సుగుణాభరణా॥

189. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

శంకరభక్తవ - శంకర యేలర ।
శంకయేల మా - వంకనుజూడర॥ శం॥

సర్వమందుండియు - సతతముజనులను ।
ఉర్విని బ్రోవగ - బిరుదువహించిన॥ శం॥

ఈషణత్రయమను - దోషాంబుధినిల ।
ఘోషిలుమానవ - పోషణశీల॥ శం॥

కామాదులచే - గాసిలినొందిన ।
పామరజనములఁ - బ్రాపగుదేవా॥ శం॥

నిత్యానందా - నిఖిలనిర్మాతా ।
సత్యస్వరూపా - సదమలరూపా॥ శం॥

190. శుద్ధసావేరిరాగం - ఆదితాళము.

సదయుడవగునిన్నే - సతతమునమ్మితి
పదమలశోధన - స్వామివినవె మొఱ. సద.

1. పరమపావనుడవు - పాపపుమతినను
ధరపయిఁ బ్రోవగఁ - దప్పుననీకిక. సద.

2. కనవినరానాయె - కనులకుఁ జెవులకు
ఘనులగు మునులెపుడో - కనుగొనిరటగద. సద.

3. తనయులమగు మేము - తత్తరపడుచుండ
కనికరమునవేగ - కానగరాదేలా. సద.

4. స్వామి నీవిదెఁగొను - స్వాగతమనుచును
ప్రేమమీరగ మేము - పిలువగరాదేల. సద.

191. కల్యాణిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

సర్వాంతర్యామి ! సర్వేశ్వర ! మమ్ము
సాదరముగఁ గావుమీ

అనుపల్లవి

ఉర్విమా చేసిన సర్వదోషముల
నిర్వహించుటకు నీవె సుకేవలిడిక.

చరణములు

1. నిత్య ! నిర్మల ! నిర్గుణ ! నిర్వికల్ప ! మాకు నీవే దిక్కనుచు సత్యస్వరూప! సదయుఁడవగు నిన్నేసారి వేఁడినందుకు నిత్యా! ద్వితీయ ! నిస్సంసార ! నిర్జితేంద్రియ ! నిరహంకార ! సత్స్వరూప ! సుగుణాలోల ! సర్వజనపాల ! యని సతతమునమ్మినందుకు.

2. సర్వకాలముల సర్వావస్థలయందు సామి ! యేమఱకుండు మా సర్వజన శరణ్య ! సర్వశక్తిమయ ! సర్వాత్మక ! బ్రహ్మ మా ! సర్వేశా ! యిల సర్వసుఖప్రద ! సర్వభూతసమ ! సదానంద ! సర్వమందుఁ బర్వి సర్వమునీవై సర్వజ్ఞుఁడవగు శాశ్వత దేవా !

192. ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

సామి! కరుణఁ బ్రోవుమీ నిను సతతము నమ్మితిమి.
వేమఱు నిను మది విడక కొలుచు మముఁ
గామక్రోధలోభాదులఁ దగులక.

1. ఈమహీ నీవుదక్క మఱి మా
కేదియుం దిక్కు శూన్య మనుచును
సామి! నిన్నే వేఁడి సంస్తుతి సతము
మమ్మి నిల సదయతఁ గావుమీ.

2. సృష్టి భూతంబు లాదిగా నిను
సృష్టియనుచుఁ బల్క నిల నీ
సృష్టమయి నట్టి మహిత శక్తిని
నిష్ఠతో వేఁడు నట్టి మమ్మిఁక.

193. భైరవిరాగము - ఝాపుతాళము.

స్వామి నీవని నిన్నే సారె వేఁడితిమి సత్స్వరూప! కావుమి.
వేమఱు నీమహిమ వర్ణింప మాకిల
సామర్థ్యముగలదా సర్వసుఖదా

1. అనయము నీమహిమ అద్భుతమైపరఁగు
తనివి తీఱదెంత తఱిచి చూచినను
మనమునకైన నీమహిమ తెలియ దకట!
వినయముతో వేఁడఁగా నుపేక్షబాగా?

2. నీవు చేసినదాంది నీకే సమర్పింప
పావన! యదియెట్లుసరగ శ్రేష్ఠమగును?
ఏవిధమున గాదనేనియు నీదెగాన
భూమిపతి! ప్రోవవే మము గావవే.

3. మూఢ మతములందు మునిగిన చిత్తముల
గాఢాంధకారంబు కదలను దిగద్రోచి
ఎద నిండియుండు ఎక్కుడైయిన నేర్పు
కండ! కలుషహర! కరుణాకరరూప!

194. బేహాగ్ - త్రిశ్రఛాపు.

స్వామి! నీదయకై వేచియున్నాము గా॥ స్వామి.
నమ్మి కాచియుండు దీనులను నాదరక్షింపవేలర॥ స్వామి.
అనాథ రక్షకుడవని ఆశ్రయించినట్టి మమ్ము ఆదరింపరా!
దీననాథుడీవేగదా? దీనతను బాపగాదా? స్వామి.
పాపసంతాపహరణా - పాపులగుమాదు మొఱల
నాలకింపరా.
తాపముల బాపినీవు - దయతోడ బ్రోవరాదా? స్వామి.
మోహాతి మోహనుండా! మోదముతో జేరినాము
ఆమోదింపరా!
మోహముల ద్రెంచి మాకు - ముక్తిపదవీయగాదా? స్వామి.

తత్త్వోపదేశము.

195. తోడిరాగము - రూపకతాళము.

ఈశ్వరాజ్ఞయేమొ తెలియదు - అది రెవరురుంగుదు॥ ఈశ్వ.
శాశ్వతైశ్వర్యములనిచ్చి - సదానన్ను బ్రోచునో
సకల బాధలనుబెట్టి - సంకటపడఁజూచునో॥ పరమేశ్వరాజ్ఞ.

1 వెఱువకుమని యభయమిచ్చి - వేగమెరక్షించునో
వీడధముడు దుష్టుడంచు విడువక శిక్షించునో
నిరతము నన్నాదాయ - పరునిగ నొనరించునో
నిర్దయాపరుడైనన్ను - నిచ్చలును గలంచునో॥ పరమేశ్వరాజ్ఞ.

2. ఎందు కొరతలేనిబ్రహ్మ - నందమొసగిగాచునో
ఎప్పటికీ లాగునసె - హింసపఱచి వేచునో
నందనునిగా భావించినన్ను - గారవించునో
నలుగురిలోపలమిక్కిలి నగుబాటు గావించునో॥ పరమేశ్వరాజ్ఞ.

3. ధారుణిలోనన్ను భగవ - ద్దాసకోటిఁ జేర్చునో
దారాపుత్రాదులవలఁ - దగుల్కొనగ గూర్చునో
కూరిమితోసు దర్శనమ్ము - గొబ్బునదయ సేయునో
కొరమాలిన మానవులను - గొనియాడగఁజేయునో॥ పరమేశ్వరాజ్ఞ.

196. బిళహరి - రూపకతాళము.

పల్లవి

ఈశ్వరుని మహిమ యెంతో బ్రహ్మానందము

అనుపల్లవి

సంతత మా సుందరేశుని స్వామిని ధ్యానించు వేళ॥ ఎంతో.

చరణములు

తంబూరా తాళ మృదంగములను జతచేసి।

యంబికారమణేశుని, నాత్మలో ధ్యానించు వేళ॥ ఎంతో.

197. హిందూస్థానీ భైరవిరాగం - రూపకతాళము.

ఒకడే యుండిదేవుడు - ఉర్విమతము లెన్నియున్న

ప్రకటితోద్భవాదికర్త - భరణహరణ భారభర్త॥ ఒకడే.

1. వారివారి రుచులబట్టి - వలచివా చిలవబట్టి

ధారుణ బహునామరూప - దారియైయెయ్యేనే గాని॥ ఒకడే.

2. యుగయుగముల నాటినుండి - జగములెగము లేలుచుండి

పగలు రేయిబరగువాడు-పరమశుభాకరుడు హరుడు॥ ఒకడే.

3. కనుగవ కిలగానరాక - క్షణము మనల విడిచిపోక

కనికరమున మనలగాచు - ఘనరూపుడు అణురూపుడు॥ ఒకడే.

4 జనులు తనను దెలుపకున్న - సకల మెరుగ గల్గువాడు

పనుల సుకృతపాపగతుల-పాయుకరయు న్యాయదాత॥ ఒకడే

198. సౌరాష్ట్రి రాగము - త్రిపుటతాళము.

కల్లగాదు వినరయ్యా!

ఎల్లవస్తువులకు నిల్లయిన పరవస్తువు నుల్లమునందు
సంధిల్లఁజేయుట మేలు.

1. ఎల్లెడఁగన్నులు నెల్లెడమోములు నెల్లెడభుజములునీశునకున్.
2. ఎల్లెడఁగర్ణములెల్లెడఁ జరణములెల్లెడ గన్గొను నెల్లెడనుండున్.
3. ఎల్లవారల యుల్లములయం దెల్లపుడు వర్తిల్లుచును జగమో
గుణములనల్లునాతఁడె వల్లభుండని యుల్లసిల్లుఁడు.

199. ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

జనన మేటికే మన జనన మేటికే.

అనుదినమును బురుషోత్తము నాత్మ భజన సేయకున్న.

1. ధన ఘనాది పాశమందుఁ దగులు వడక చిత్తశుద్ధి
దనర నాయనంతు మహిమఁ గొనియాడి సుఖింపకున్న.
2. అవనిని చిఱుసుఖముల నమ్మి ఆత్మానందమును దెగడి
అవగుణమునఁ బాపకృత్యమందుఁ గుందుచుంటిమేని.
3. ఈడు జోడు లేక జగము లెల్ల పాలనంబు సేయు
తోడు నీడయైన మేటి తోయగాని డాయలేని.
4. తనదు పుత్రవాత్సల్యము పెనఁగొన భాసిల్లుచుండు
మనతండ్రిని జనవు మీఱఁ గనికౌఁగిటఁ జేర్పకున్న.
5. ఎల్లెడ విలసిల్లి సుధలు చల్లుచుఁ దనచల్లని కృప
నల్లన మన యుల్లములను గొల్లగొను నల్లయ్యఁగనని.

200. అఠాణారాగము - రూపకతాళము.

తెలియవలయుఁ దిరముగా !

తొలుతలేదిల మొదలుగ నలయొకండె కలఁడంచు !

1. తలంపనెడుతపంబుననె చరాచరము జగమెల్ల నలంత లేకలరించె నఖిలేశుఁడు !

2. కలిగెనతనివలన సకలబలేంద్రియ ప్రాణంబులు నిలయు నిలానలంబులును జలంబులును జదలుఁయుతియు !

3. దలఁకెవానివలననె కరువలియు మిత్తి వజ్రియుఁరవిజ్వాల నుండును స్వకృత్యములు నలుపుదురదెపరవస్తువు !

201. లలితరాగము - ఆదితాళము.

దొరకొనునే ఒరులకునిది !

స్థిరశాంతాంతః కరణుఁడగుచు దుశ్చరితములవలన విరతిని జెందక !

1. దరహితరుచిరము లరసికొనుటు సుస్థిరమతులకు నాదరణీయంబటు.

2. పరహితకరతత్పరులకు మేలగు సురుచిరార్థులకు దురవాసంబది.

3. ధరణిలోన నెవ్వారి చరితములే కరణినుండు నాకరణివారిదగు.

4. పరమార్థము సచ్చరితులకగుఁగా వరసచరితులగు దురాత్ములకునది.

202. బ్యాగడరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

నాన్యః పంథావిద్యతే అయనాయ నాన్యః పంథా విద్యతే.

అనుపల్లవి

యాన్యనవద్యాని కర్మాణి తాని
సేవితవ్యాని నో ఇతరాణి

చరణములు

1. అశబ్ద మస్పర్శ మరూప మవ్యయం
తథారసం నిత్య మగంధవచ్చ యత్
అనా ద్యనంతం మహతఃపరం ధ్రువం
నిచాయ్య మృత్యుముఖాత్ ప్రముచ్యతే.

2. నసంధృశే తిష్ఠతి రూపమస్య
నచక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనం
హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తః
యఏత ద్విదుర మృతా స్తేభవంతి

3. సవిషాంతర్హృదయ ఆకాశః
తస్మిన్నయం పురుషో మనోమయః
అమృతో హిరణ్మయ ఆకాశ శరీరం బ్రహ్మ
సత్యాత్మ ప్రాణా రామం మన ఆనందం.

203. ముఖారి - ఆదితాళము.

నిఖిలజగములేలు తోడు - నిన్ను నేలకుండునా ?
నిఖిల మెఱుఁగు సర్వసాక్షి - నిన్ను నెఱుఁగకుండునా ?
[నిఖిల॥
నిఖిలజీవరక్షకుండు - నిన్నుఁ గావకుండునా ?
నిఖిలభువననాయకుండు - నిన్ను నడుపకుండునా ? నిఖిల॥
నిఖిలమతనికి నప్పగింప నిన్ను మెచ్చకుండునా ?
నిఖిలమతని దయయే యనిన - నీకు దుఃఖముండునా ? నిఖిల॥
నిండియంతట నుండువాఁడు - నీలోనుండకుండునా ?
నిండుమదినినతనిఁగొల్వ - నీకు లోపముండునా ? నిఖిల॥

204. ఆనందభైరవిరాగము - అట (ఛాపు) తాళము.

పోవుచున్నది చూడుఁడీ - బోఁదియోడ పయనమైవడి॥ పో.
పోవుచున్నది బోఁదియోడ - పొందుగ భవవార్ధిమీద
జీవుడనియెడు యాత్రికునితో - చిత్రమైన త్వరితగతితో॥ పో.

1. అవనిగాని పనుల నాబడు - యలలకులమును బడమ గడచుచు
ప్రవిమలాత్మ బోధయనియెడు - బలముగలచుక్కానుగలదై॥ పో.
2. ధరణివిషయ వాంఛలనియెడి - త్రాళ్ళకట్లను దరినిఁబెట్టి
పరమతత్త్వసంభమెత్తి - భక్తియను తెరచాపగట్టి॥ పో.
3. మూర్ఖ విశ్వాసంబులనియెడి - మూలదారుల వడులబడక
దీర్ఘదృష్టి గల్గిజ్ఞాన - దీపదంబుల గాలిబూని॥ పో.
4. చావుపుట్టుక లేమిలేని - జన్మభూమిగమ్య మొంది
జీవయాత్ర ముగియుతోడ - జీవనావలు మాయమాయెను॥ పో.

205. మధ్యమావతి - ఆదితాళము.

మరి రాదురా యీ - మానుషజన్మము
పరమపురుషుకృప - వలననె కలిగెను॥ మరి.

పరమేశుని శా - పరమాద్భుతముల
దరిసెన మొనరింపఁ - దిగుయంత్రం బిది॥ మరి.

పరిపరివిధములఁ బరులకు హితములఁ
దలిని జేయు సా - ధనరాజ మ్మిది॥ మరి.

ఘనసద్గుణమణి - గణము గడింపఁగ
మనకు లభించిన - మహితధన మ్మిది॥ మరి.

దేవుని జేర్పఁగ - జీవుని గొని చను
దేవదత్తమగు - దివ్యరథం బిది॥ మరి.

కాని దీనిఁ జెడు - కార్యములం దిడు
వానిజన్మమిల - వ్యర్థము వ్యర్థము॥ మరి.

206. ఆరభిరాగము - రూపకతాళము.

మోదించివినరయ్యా—
ఆదరంబుతో బ్రహ్మ వాదులపలుకుల నా!
ఆనందమయుఁడైన వానివలన జగముగలిగె!
స్థానమందితుదనందె లీనంబగుఁ?
వానిఁజెందలేక వాఙ్మనసములు మరలువాని
జ్ఞానంబుగలుగనెందు నేని భయముగల్దదు?
వానిదె పరమానందము దానిలవములితరులందరు జీవాత్ముడు
రాపరవస్తువె ధ్యానమునకు నాస్పదంబు.

207. జంఝూటి - ఆదితాళము.

వదలి కుమార్గము - సన్మార్గమ్మున
వర్తిలుచుండవె - ఓ మనసా
సదమలభక్తిని - స్వామిని గొలుచుచు
సౌఖ్యములందవె - ఓ మనసా॥ వదలి॥

సకలసుఖముల - సాధించుచు భువిఁ
బహు లాలసింపవె - ఓ మనసా
దురితదవాగ్నిని - మాఁడుచు దానిని
సుఖములందవె - ఓ మనసా॥ వదలి॥

సత్యమె సత్య - శ్రీయనుస్వామిని
సతత మెఱుంగవె - ఓ మనసా
సత్యవ్రతమును - సలిపెడునప్పుడె
భాగ్యముఁ జూపవె - ఓ మనసా॥ వదలి॥

న్యాయమె స్వర్గ - ప్రాపును జూపుర
నమ్ముము స్పష్టముగ - ఓ మనసా
న్యాయము దప్పిన - నరకంబగు భువి
నాఁడే మానుము - ఓ మనసా॥ వదలి॥

సుగుణరత్నముల - సొగసుగఁ దాలిచి
శోభిలుచుండవె - ఓ మనసా
అగణితగుణ గ - ణ్యాకరుఁడగు పర
మాత్ముని శరణము - వినుమనసా॥ వదలి॥

208. శంకరాభరణ రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మశాంతం శివ మానందం.

అనుపల్లవి

నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం
అత్యంత దీనాయ పరమం నిధానం.

చరణములు

1. ఏకో దేవ స్సర్వ భూతేషుగూఢః
సర్వవ్యాపీ సర్వ భూతాన్తరాత్మ
కర్మాధ్యక్ష స్సర్వ భూతాధివాసః
సాక్షీ చేతా కేవలో నిర్గుణశ్చ.

2. అపాణి పాదో జవనో గ్రహీతా
పశ్యత్య చక్షు స్సశృణో త్యకర్ణః
సవేత్తి వేద్యన్నచ తస్యాస్తివేత్తా
తమాహురగ్రం పురుషం మహాంతం.

3. తేధ్యాన యోగాను గతా అపశ్యన్
దేవాత్మశక్తిం స్వగుణై ర్నిగూఢాం
యఃకారణాని నిఖిలాని తాని
కాలాత్మ యుక్తాన్యధి తిష్ఠ త్యేకః.

209. శ్యామరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

శాంతములేక - సౌఖ్యములేదు-సారసదళనయనా॥

అనుపల్లవి

దాంతునికైన వేదాంతునికైన - శాంతములేక సౌఖ్యములేదు॥

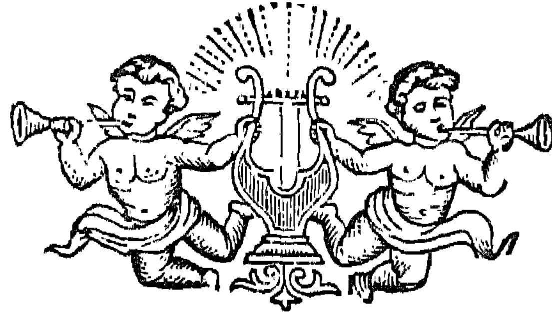
చరణములు

1. దారసుతులు-ధనధాన్యములుండిన-సారెకు జపతపసంపదలుండిన॥

2. ఆగమశాస్త్రములన్నియు జదివిన - భాగవతులనుచు బాగుగ [వేసిన॥

3. యాగాది కర్మలు - అన్నియు జేసిన - బాగుగ సకల [హృద్భావము తెలిసిన॥

ధర్మోపదేశము.

210. కందార్థము - శంకరాభరణ రాగము.

ఎవనికి జగములు వడఁకును । నెవనికిఁ దపనుండు గాయు నెవనికి వెరచుక్ - భువినిట్టి వానిమదిలో । సవినయముగ భక్తిఁ గొలిచి సంస్తుతించెదమా - దుశ్చరితలఁ గొట్టివైచెదమా - ప్రవిమలుఁ డగునట్టి బ్రహ్మస్వరూపుని - నవనిఁ గొలిచినం గలుగు నలవడని సుఖము - సంస్తుతించెదమా.

211. దేశీయదర్బారు రాగము - ఆదితాళము.

గతి యని తలఁచితే కల్గునే భయము.

పతులకుఁ బతి యీజీవులకు జీవిదేవతలకు పరమ దైవతమైనతఁడె !

1. అతనికిఁ బతి యీక్షితి నతిశయుఁడును బ్రతియును వితయును వెదకిన లేదు. !
2. శత్రులనీతని శక్తి నతి కృతిబలము లద్భుతములు సహజముల తులితములైతగు !
3. నతఁడతనుండతు యుండకరణుండత డింద్రియపతి జగతికి నధిపతి కారణమని శ్రుతుఁడగు నతని న్నుతియించుటయే హితము మనకతఁడు.

212. కాఫిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

పరమానందముఁగోరు పరబ్రహ్మభజన నింపారు మనసా!

అనుపల్లవి

పరమభక్తుల గోష్ఠినిజేరు పాయుని సత్యనిరతుఁడవై వేమారు.

చరణములు

1. స్థిరములుగా వీ భోగానుభవములు
దేహముతోడి వైభవములు
నిరతము బాధించు బహుపాప భయములు
నీ కేలభ్రమయందు వలదిఁక భయములు.

2. చేయుంబగ లెడఁ బాయని మేటి
నేయము నెలకొల్పి తగువానిఁ
జేయుచు ధర్మానఁ జరియించి ముమ్మాటి
చిత్తము నిశ్చల స్థితినిల్వఁగఁ నాటి.

3. అజ్ఞానాబ్ధి మునిఁగి దరిఁగాన
కలయుచు నున్నా వటుగాన
ప్రజ్ఞానిధి కృపయగు నోడను దాన
పట్టుక చని జానతటిని సుఖాన.

213. పున్నాగవరాళి రాగము - త్రిపుట తాళము.

పండితు లెఱిఁగిన పరమార్థము
రెండొక్క గుహలోన నెండనీడలవలె నుండి
శుభము గొనుచునుండు ఖండితముగ

1. మండితమగు నొక్క మ్రానున నిరతమునుండెడి పక్షులు రెండే గదా.

2. మెండైన రెక్కల దండితో సంగతి నొండొంటి నెడఁబాయకుండుఁగదా.

3. అండఁబాయకయందు ఫలము నొకండు మెసవుచునుండు రుచితో రెండవదిగొనకుండి మెఱయుచునుండునది యుద్దండమై తగు.

214. పంతువరాళి రాగము - అట తాళము.

బహ్వావలంబనం త్యక్త్వా మద్బుద్ధే బ్రహ్మైవై కంజానీహి.
ఇహచేదవేదీ దథసత్యమ స్తి
నచేదిహావేదీన్మహతీవినష్టిః.

1. ఏకోవశీ, సర్వ భూతా న్తరాత్మా,
ఏకంరూపంబహు ధాయఃకరోతి ;
తమాత్మస్థంయేను పశ్య న్తిధీరాః,
తేషాంసుఖంశాశ్వతం, నేతరేషాం.

2. నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానాం,
ఏకంబహూనాం యోవిదధాతి కామాన్;
తమాత్మస్థంయేను పశ్యన్తి ధీరాః,
తేషాంశాన్తిశ్శాశ్వతీ, నేతరేషాం.

3. ఏకోవశీ, నిష్క్రియాణాం బహూనాం,
ఏకోబీజం బహుధాయఃకరోతి,
తమాత్మస్థంయేను పశ్యన్తి ధీరాః,
తేషాంసుఖం శాశ్వతం, నేతరేషాం.

2.5. మోహనరాగము - ఝంపతాళము.

పల్లవి.
బోధింపుఁడీ జనుల బోధింపుఁడీ !

అనుపల్లవి
బోధించి వారలఁ బురికొల్పుఁడీ !

చరణములు

1. శ్రుతి నేక మేవాద్వితీయ మ్మనెడుసత్య
మతధర్మ మెఱుఁగని మానవులకు మీరు.

2. పరుఁగ నహింసా పరమోధర్మ యన్
పరమ వాక్యము మఱచు పర బాధకులను.

3. సత్యంవద యను సద్భాషితము మఱచి
నిత్యమసత్యోక్తి నిరతులైన వారి.

216. అఠాణారాగము - ఝాంపుతాళము.

పల్లవి

భజన సేయఁగ రాదేమో మనసా బ్రహ్మము సర్వాంతరముక.

అనుపల్లవి

నిజరూపము నెఱింగి   నిర్మల చిత్తవై
సుజనోపేతుఁడయి   ధర్మాచరణమును వహించి

చరణములు

1. పుడమిభూతముల కె   ల్లెడ నాహారాదుల
నిడుచుఁ బేరిమి వాని   నెడఁబాయఁడఁట నే
కడు పగవైనను   గలిమి లేములనైన
విడువక యుండెటి   వెతల దీర్చునఁట నే.

2. శరణన్న వారిని   చనవు మీఱఁగ నెంతో
సరసతఁ బ్రోచెడి   సాదరణుఁడఁట నే
నిరుపమ శుభకీర్తి   నెరయ లోకుల కెల్ల
బరమ కృపాళుఁడై   పరఁగు తండ్రియఁట నే.

3. జగదేక పోషణు   సత్యసభాషణు
వినయ విహిత జ   నేతర భీషణు
అగణిత ఘోరపా   పాంబుధి శోషణు
సుగుణ విభూషణు   సుజనైకపోషణు.

217. సురటిరాగము - త్రిపుట తాళ.

పల్లవి

భజియింపవే మే ఆనందనిలయుని
భక్తితో నో మానసా !

అనుపల్లవి

అజుఁడు నరూపుఁ డనంతుఁడైనను భువి
నందఱు యెడల వెల్గొందు నానందుని.

చరణములు

1. నిఖిల హేయ ప్రత్యనీక స్వరూపుని
నిత్య మంగళ గుణా నీక నిక్షేపుని
అఖిల లోకో దయ పాలన శీలుని
అంచిత నిరతిశ యానంద శీలుని.

2. భూషణ దూషణ ములను బాటించి సం
తోష ద్వేషాదుల గాసి నొందెద వేల
శేషత్వమును దాల్చి స్థిరభక్తి యుక్తమ
నీష నీశ్వర పాద నీరజముల నెంచి.

3. దురభిమానము లను దొరవులలోఁ బడి
పొరలుచు నసువుల బోఁగొట్టుకొనెదేల
పరమార్థ మెదనుంచి పాశములను ద్రెంచి
పరమదయాళు నభయము వేఁడవదేమె.

218. హిందూస్థానీ కాఫీ రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

భేదంబేమిటికి - పృథ్వీతలము నీ - బహుకుల మతముల
వాదంబును ప్రతివాదంబు సదా-వ్యర్థవివాద నిరర్థకమేయగు॥ భే॥

చరణములు

1. ఎల్ల సృష్టికిని యీశ్వరుఁడొకడే - హేతుభూతమహామాతయెగాక
కల్లగాదు మనమెల్లరమునొక-తల్లి గనినసంతానమెయగుదుము॥ భే॥

2. దేహకర్మములు దేశధర్మములు - వేషభాషలును వివిధములైనను
ఐహికంబుల నాముష్మికముల-నందరు నొకగతినందెదువారలె॥ భే॥

3. బంగరమొకటియె బహుభూషణముల - పాలునొకటియే [పశుభేదంబులు,
సంగతి తెలిసిన సత్యంబొకటియె-సర్వమతమ్ములమూలాధారము॥ భే॥

4. ఏకవృక్ష సంవాసములేయగు - నెన్నొ తెరంగుల విహగములుండిన
ఏకదైవ సంరక్షణముననే - యెల్ల జీవులును జీవించునుగద॥ భే॥

29. ముఖారి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

వినుఁడిహితముగానుఁడి - మనవిభుఁడగునేసు మార్గముగనుఁడి॥ వినుఁడి॥

అనుపల్లవి

ఘనుఁడగుమనజనకునితోఁ - జనువుల్గక మనుటుపొసఁగదిఁక॥ వినుఁడి॥

చరణములు

జననకాలమునశిశువునకుఁ - దనయుండై ప్రేమగల్గుఁ।
జనకజననీదల్లిదండ్రులు - మునుగలబంధులను ప్రేమించును।
పసుపుగనాఁటిలోకము - తననాఁడిక్కికినొక్కటిగాఁగను।
మనమున నెఱుఁగకోనక - మనముఁజూడఁదగఁదగదుగనుక॥ వినుఁడి॥

లోకంబున ప్రేమింపన - నేకములిడుములతోడను।
గాకవానిపాటింపక - కరుణమదినిబూనియోచింపక।
లోకనాథు వేఁడుకొనిన - నేరో అంతయు లేదు గాన।
నీకలుషములుదిద్దుఁడా - ఆకరుణానిధి వేఁడుఁడు॥ వినుఁడి॥

దేహంబే స్థిరమనుచు - దృఢముగమదినెంచుకొనుచు।
సాహసించి చరియించుచుఁ - జనక నెవరు మనిరి భువిని।
మోహాదులతోఁ గూడక - ముక్తిమార్గమును జూడక।
స్నేహభావమును విడక - చెడుట మనకుఁదగదు గనుక॥ వినుఁడి॥

220. మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

వలపు మఱువ వచ్చునా! మాసామి! నీతలంపు వదల వచ్చునా?

అనుపల్లవి

ఇలలోన మాం మనములను దెలిసి లీలఁ
గలిసి చిత్సుఖమును గరుణించు నట్టినీ.

చరణములు

1. తెలఁగను మొదలు నీ చేఁతల నేవేళఁ
దలఁచిన మానేమా పులకరించె నంగాల
వల నీ గుణానుభ వాత్సల్యమును గ్రోలఁ
గలిగిన నాఁటి సు ఖమ్ము లెన్న నీపాల.

2. తెలిసినది మొదలుగ జరిపిన సేగమి
వలన మాంమీఁద నీ వలుకఁ జెందకుమి
వలచి వేఁడితి మిఁక వచ్చి లాలింపుమి
సులభుఁడ వయి నమ్ము సాలసిరమే లేదుసామి.

3. నిలుపరాని ప్రేమ జెర్గిన సముఁగూడు
చెలువుఁడ ! గమ్మని చేరి ప్రాపుకొనినాఁడు
బలిమి గౌఁగిటఁ జేర్చి పాయక తమిఁ దీర్చి
వెలసిన నాఁటి వే డ్కల నెన్న నీమేటి.

221. నారాయణిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

సత్యమును వినరే భగవాదాజ్ఞా కృత్యమును గనరే.

అనుపల్లవి

నిత్యనిర్గుణ సత్స్వరూపుఁడు నిఖిల లోక శరణుఁ డంచిత సత్య
సంకల్పుండునౌ నొక సామి యెల్లెడ వెలుగువాఁడను.

చరణములు

1. యుక్తమున వెలసి ఘోషించెను వేదోక్తులను దెలిసి భక్తవర
దుఁడు పరమపురుషుఁడు ముక్తిదాయకుఁ డొక్కఁ డద్భుత
శక్తుఁడై జీవరాసుల నాసక్తితోడ భరించువాఁడను.

2. మంగళము సెలఁగ మోహకర్మాది సంగములుతొలఁగ అంగర
హితవినిర్మలాత్ముని అఖిల సద్గుణ నిధిని ప్రీతియొసంగ మనకో
రికలు నీడేరంగ మననము చేయఁదగునను.

3. నిక్కము వచింపరే ధర్మ మెఱిఁగి చక్కన చరింపరే మక్క
వను సోదరులటుంచును మహిజనంబులఁ దఃఁపరే యొకనెక్క
డౌ ధర్మంబు లేదని యెదను దృఢముగ నమ్మరే యను.

222\. ఝంఝూటిరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి.

హితులారా! వినుఁడి నామాట.

అనుపల్లవి.

స్నేహితులారా! వినుఁడీ సత్యము చెప్పెద.

చరణములు.

1. ఈశుఁ డొక్కఁడే యుండుట నిజము స
ర్వేశుఁడు లేక యీ సృష్టి సాధ్యము
ఈశుఁ దలఁచుట సహజము పర
మేశుఁడు లేక [illegible].

2. అందఱి మతని తనయులము గాన
పొందుగా వానిని సతతంబుఁ గొలువవలెను
ఎందు నుండు వని [illegible] మన
మందముగా వాని నాశ్రయించెదము.

3. మనుజు లందఱు సహోదరులు గాన
ననయము సర్వోత్కృష్ట ప్రీతి సాగించెదరు
పనిఁబూని ప్రభుని వేఁడెదరు వాని
మన ముప్పతిల్ల మన్నించి పాడెదరు.

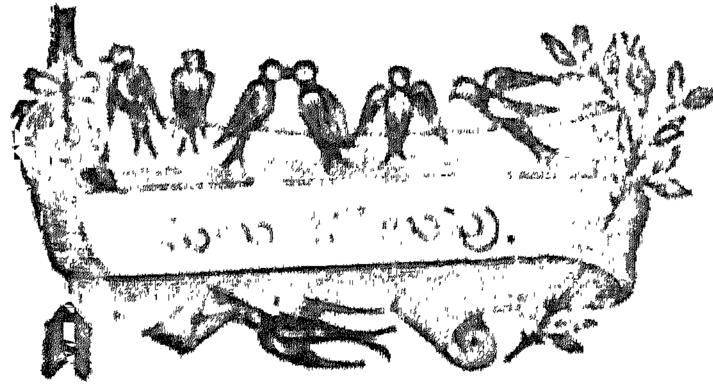
4. శరణన క్షమియించు వినరే యీ
వెరపుఁ దెలియని వారికిని జెప్పి మనరే
పరుఁడు దయాపరుఁడు గనరే వాని నే
మరక కొలుచు సత్పథమునఁ జనరే.

5. పరులకు హితము చేయుచును పర
తరుణులఁ జూడుఁడి తల్లిపోలికను
మఱచి స్వార్థాభిమానమును, నిత్య
పరమ జీవన చింత ప్రభు సేవగనుఁడీ.

6. పామరులఁజేర్చి మీరిలను మన
సామిట్టివాఁడని చాటరే చాల
స్వామి పరతయె బ్రాహ్మమతము దాని
ప్రేమవ్యాప్తము చేయుటయె భక్తహితము.

7. నిక్కమే జన్మమవును గాదా మన
దిక్కు జగన్నాథుఁడై యుండ లేదా
అక్కట యిది తెలియ రాదా ఒక్క
గ్రుక్క ప్రాణము దాని గుర్తించరాదా.

223. భూపాళ[illegible] - [illegible]

పల్లవి.

మనసా! మేలుకో

అనుపల్లవి.

మేలుకో మనస! [illegible] మేలుకో [illegible]! మేలుకో

మేలుకో యజ్ఞాన[illegible]

నిద్రించకను మేలుకో.

చరణములు.

1. సకలలోకములకు స్వామియైన [illegible], [illegible] మేలుకో।
అకలంకస్వరూపు నాత్మ[illegible] [illegible] యిదె [illegible]
మేలుకో.

2. ఏకదేవాద్వితీయ [illegible], [illegible] మేలుకో।
లోకేశమమ్ముల రక్షింపనీవొకండు [illegible] మేలుకో.

3. నాన్యఃపంథావిద్యతే అయనాయ, నానా[illegible]పలికే మేలుకో। [illegible] [illegible] అన్యాయ[illegible] మేలుకో.

4. మూఢనమ్మకలను మంచుబొట్లు నేల, ముందఱ వ్రాలెడి మేలుకో,
గాఢాంధకారంబగు అజ్ఞానంబిల, కదలకుదిగఁ బ్రాఁకె మేలుకో.

5. నానారీతులను నత్యుగ్రములు తెల్ల నయ్యెను వేళాయె మేలుకో,
తానె బ్రహ్మమను తలఁపుల నీసముల, తనుకుతస్పెడి వేళ మేలుకో.

6. నిజముగో సుబుద్ధి నీరజము తెలియ, నింకనయినఁ జూడ మేలుకో,
సుజనులకిల తెల్లసంతోషకరమగు, సుజ్ఞానార్కుఁ డుదయించె
మేలుకో.

224. బిల్హరి రాగము - చాపుతాళము.

మేలుకో నిదురింపక - సమయంబు గాదిది - మేలుకో నిదురింపక॥ మే

1. మేలుకోనుమా, బ్రహ్మపుత్రుడ - మేలుకోను మా బ్రహ్మసోదరుడ
మేలుకో రణరంగమునకును - బోయి పోరఁగ॥ మేలుకో.

2. సత్యమునకై ధర్మమునకై - శాశ్వతంబగు పదవికై
సమరమున ప్రాణంబొసంగిరి - వీరులయ్యెరి వేగమె॥ మేలుకో.

3. పోరువారలఁ జూచి హృదయము - మంటు మరిమరి క్రుంద నేల
పోర నొక్కఁడవంచు - భీరుని - పోల్కి భీతినిఁ జెంద నేల॥ మే.

4. ప్రణయ భేరీరవమువలె - యీశ్వరుని వాణిని వినుమునీలో
ప్రసుమలో తాన్నహంబు నందుము - ప్రాణముల నర్పింపరమ్ము॥ మే.

225. కల్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

మేలుకో మేలుకో ప్రియసోదరా.

శుభముహూర్తము సుదినము వేగరావేమోయి ! మే॥

1. కరుణారుణోదయ కాంతులంతటవాసించె
కనులపండువుగాను కాంచలేవో సోదరా ?
కలుషములగాల్పవేమి కంఠమెత్తిపాడవేమి ?
సర్వదోహాతమోహహరుని సంస్తుతింపుమీ ! ॥ మే॥

2. త్రిభువనవాహిని ప్రేమమందాకిని
హృదయాంతరాళముల పొంగిప్రవహించెను
స్నానమొనరింపవేమి సాష్టాంగపడవేమి ?
సర్వమంగళాలయుని సంస్తుతింపుమీ॥ మే॥

3. పక్షులు మధురగతుల పాడుమహామంత్రము
బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్ సోదరీసోదరా !
శరణమంచు వేడవేమి చరణములబ్రాలవేమి ?
సర్వశోకనివారకుని సంస్తుతింపుమీ ! ॥ మే॥

4. ప్రభుసందర్శమున పాపములు బ్రద్దలగును
బ్రతుకుసార్థకమగును ఎరుగవేమొసోదరా ?
ప్రాణకాంతుని జేరవేమి ప్రాణములర్పింపవేమి
సర్వశుభదాయకుని సంస్తుతింపుమీ॥ మే॥

౯. దివ్యనామగానామృత ప్రేమరాగభక్తిరయా
నవ్యమకరందధారా గ్రోలర మ్మాసోదరా !
పాపీతాపీరావోయి బ్రహ్మానందమందవోయి ?
స్వాంతమునచింతమాని శాంతినొందుమి॥ దే॥

(అజ్ఞాన నిద్రాప్రబోధము)

(ఆత్మ విషయము)

226. భూపాళ రాగము - ఝాంపతాళము.

ఇప్పుడైన మేల్కొన - వేమే మనసా
కృపబ్రహ్మ బోధయన్ - కోడికూ యఁగవిని॥ ఇ॥

1. చెడువమ్మకములను - చీఁకటిలోఁబడి ।
ఒడలెఱుఁగనినిద్ర - నుంటివిం కనకట ! ॥ ఇ॥

2. సమభావ ప్రేమాది - సద్వ్యాయా-పులువీవ ।
క్రమభక్తి రవిబుద్ధి - గగనవీథిని వెల్గ॥ ఇ॥

3. పవనాగ్ని జలముఖ - పరిచర నిచయుఁడై ।
భువనేశుఁడిల్లెడఁ - బొంతమాపు చూడఁగ॥ ఇ॥

4. ప్రజ్ఞానప్రసంగాలు - ప్రాభాత తరుణమున
తజ్ఞులందరిఁబోలె - ధన్యజీవిత మొందు॥ ఇ॥

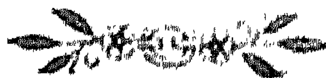
227.

ఆది తాళము.

బ్రహ్మనాం, బోనా, నేతా — బోలో సొభరాం ।
బ్రహ్మనంద మెతెసాబ — గోరోనా మొగాన్॥ బ్రహ్మనాం॥

1. పారసీశ బాంఅకోకొ జె – నిరాపద భజె
జహాకో కృపా ... – పునహా నాయానే
మోడినే – అగతాగ ప్రాణపియా – ...
పుష్పంజాలివిమ్యు – జాగియు అనంద
బోలోజామి ప్రాణరాం – జాయుజాయు
జాయు ప్రాణరాం॥ బ్రహ్మనాం.

2. దికదికో ఓస్సుంజాయు – బ్రహ్మనంద
మాతలో – పశుపక్షి తరు...టు బ్రహ్మ
నాం గావలో – నారోనాకి సా...
తో భకోన – ప్రాణఘుమొకొజె
జాగియ్యా ఆనంద – బోలోజాయు
ప్రాణరాం – జాయు జాయు జాయు
ప్రాణరాం॥ బ్రహ్మనాం.

228. ధన్యాసిరాగము - ఏకతాళము.

ప్రభాతసమయ - ప్రణామమిదిగో
ప్రభోశుభోదయ - ప్రాణప్రదహో॥ ప్రభాత.

1. ధారుణ్యాశ్రిత - ధర్మకర్మగత
నీరసహారసుఖ - నిద్రాప్రదహో॥ ప్రభాత.

2. అంగాంగీనివ - హేవన జీవన
భంగాపాయవి - భంగాహో॥ ప్రభాత.

3. శాసితనానా - జంతువితానా
వాసితభువన - భవనేశాహో॥ ప్రభాత.

4. వంధ్యగుణాఖిల - వరదాజ్ఞానజ
మాంధ్యతి మిరహార - మార్తాండాహో॥ ప్రభాత.

229.

పంతువరాళి - చాపు.

1. ప్రాతఃకాలం బయ్యె - భక్తులారా లెండు
క్షేమముల గొనియాడింతము - శ్రీకరుఁడౌ దేవుని గొనియాడింతము ॥ప్రా॥

2. రాత్రి గడచెను - గాఢుండ గడించి
ప్రీతి నెంతయుఁ జూపెను - ప్రాణాధారుండౌ ప్రభుఁడు
ప్రీతి నెంతయుఁ జూపెను ॥ప్రాత॥

3. బడలియుండిన మన యొడలికి బలమును
గడుదయను నొడఁగూర్చెను - కరుణానిధి
కడుదయను నొడఁగూర్చెను ॥ప్రాత॥

4. మందమందమ్ముగ మారుతమ్ములు గొల్పె
సందడి లేపంగను - ఆనందజలధి యందలి లేపంగను॥

5. ఇంపుగఁ గూయుచు - పొద్దుకలు దెల్పఁ
బంపెఁ బిట్టలగుంపుల - ప్రాణేశుఁడు పంపెఁ బిట్టల
గుంపుల॥

6. చిమ్మచీఁకటి మగ్గి - చెన్ను దప్పిన భూమిని
క్రమ్మఱ వెలిఁగించెను - కమనీయకీర్తి క్రమ్మఱ వెలిఁగించెను॥

7. చేతనాత్మకములై - చెలఁగంగఁ జొచ్చెను
భూతజాలము లెల్లను - భువనేశుఁడయిన భూతజాలము
లెల్లను॥

8. అలసింపకుండ – అపేక్షగా నెంచు
ఆలించి సేవింతము – ఆ ప్రభు నాజ్ఞ ఆలించి సేవింతము
॥ప్రా॥

230. పంతువరాళి – రూపక.

1. ప్రాతఃకాలంబున – క్రీస్తుల స్మరియించి
పగమేలు నుతియింతము – పాపముల్బాప
(భక్తిని గొల్వ) (సేవలో మెలగ)
పగమేలు నుతియింతము॥ ప్రాతః॥

2. బుద్ధుని తపమును – భక్తితో మదినెంచి
సద్ధర్మ మార్గమొందెదము – శాక్యునిదలచి
సద్ధర్మ మార్గమొందెదము ॥ప్రాతః॥

3. తండ్రిని జూపిన దాసుడాయేసుని
తప్పక స్మరియింతము – తప్పులమాపి
తప్పక స్మరియింతము ॥ప్రాతః॥

4. మహాత్ముని మదినెంచి – మంచితనమున మనము
మనయాశ గొల్పింతము – మనదేశ జనుల
మనయాశ గొల్పింతము ॥ప్రాతః॥

5. రామమోహను దలచి – గంజిల్లగా నేడు
రాజరాజును గొలుతము – నిరతము మనము
(అందరగూడి) రాజరాజును గొలుతము॥ ప్రాతః॥

6. ధ్యానాసక్తుడైన - దేవేంద్రనాథుని
ధ్యానమార్గము గందము - తద్దయు మనము
(న్యాయమున మెలగి) పరమేశు ధ్యానింతము॥ ప్రా॥

7. బ్రహ్మానందుని మనము - భక్తితో మదినెంచి
భక్తిని చవిగందము - భయమునువీడి
(పరమేశు జేరి) (భ్రాంతినిమాని)
శక్తుల నర్పింతము॥ ప్రాతః॥

8. శివనాథయోధుని . (సాధనమార్గమున) సాహసమును గల్గి
స్థైర్యముతో వర్తింతము - శీఘ్రమున మనము
స్థైర్యముతో వర్తింతము॥ ప్రాతః॥

9. వీరుడౌ మనదేశ - వీరేశలింగమును
పరమభక్తితో దలతము - పురుషులరీతి
పరువుతో వర్తింతము॥ ప్రాతః॥

10. ఆచార్యత్రయమును - ఆదరమున మనము
ప్రచురింప బూనుదము - భక్తితోనికను
(ప్రణతులసల్పి) ప్రచురింపబూనుదము॥ ప్రాతః॥

11. చైతన్య దేవుని - సంస్మరణమొనరించి
సాష్టాంగ మొనరింతము - సర్వేశు కడను
(సద్భక్తిగొల్ప) (సంకీర్తనల్ సల్పి)
సాష్టాంగ మొనరింతము॥ ప్రాతః॥

12. నారద ప్రహ్లాద - పారాశరాద్యుల
భక్తితో నుతిచేతము - ప్రభువును జేరి
భక్తితో గీర్తింతము॥ ప్రాతః॥

13. బాలుడొప్పవు దలచి - పాపమార్గము మాని
బాగుగా పాడుదము - భక్తితో మనము
బాగుగ పాడుదము॥ ప్రాతః॥

14. శత్రుసైన్యమునందు - స్వామిని జూచిన
సాధుభీష్ముని దలతము - చక్కగా మనము
శత్రుదేవుని గొలుతము॥ ప్రాతః॥

15. నానక, కబీర, దాదుతుకాముల
నిత్యము మదిదలతము - నేర్పుతో మనము
నామము పాడుదము॥ ప్రాతః॥

16. వేదంగొనగనానతి - భక్తిమతల్లుల
ప్రేమతో కీర్తింతము - ప్రభువును దలచి
ప్రణామ భక్తినిగొల్తము॥ ప్రాతః॥

17. మీరాబాయిని నెంచి - మధురముగా మనము
పతిభక్తి ప్రార్థింతము - హృదయేశుదలచి
ప్రణతుల సల్పుదము॥ ప్రాతః॥

18. భక్తవత్సలుడగు - భగవంతు మదిదలచి
బాగుగా పాడుదము - భక్తితో మనము
భక్తుల మదిదలతము॥ ప్రాతః॥

231. సూ. సామాళవగౌళ - ఏక తాళము.

మధుర ప్రభాతమున - మాతను దర్శించి
మదిప్రేమ రంజిల్ల - మేళనము గుదము॥ మధుర॥

తల్లిని యాశ్రయించి - తప్పులబోనాడి
యుల్లమునందున - సంతోషింగు చుందము॥ మధు॥

అమ్మయమ్మయని - యాదరమున మనము
నమ్మలిసల్పుచు - నమముతో బాడుదము॥ మధు॥

ఆయమవాణివిని - ఆశ్రయమును జేసి
పాయని భక్తితో - పాగడుచునుందము॥ మధు॥

పాపము ల్బాగద్రోలి - భక్తిని సొంపుగొల్పి
తాపము ల్సమయింప - తగు శ్రద్ధబూనుదము॥ మధు॥

ఆమెయే గతియనకు - ఆశ్రయమామెయే
ఆమెయే మోక్షము - ఆనందమామెయే॥ మధు॥

సంపదయామెయే - సౌభాగ్య మామెయే
ఇంపగునీమహిని - ఐశ్వర్యమామెయే॥ మధు॥

232. కన్నడ - ఏక తాళము.

సమయమిదే స్వామి! చల్లగా తామము ॥స॥
సమయము కనిపెట్టి - సంతస మొసగుము ॥స॥

సుప్రభాతమునందు - సోదరీ సోదరుల్
అప్రమేయుడా నీదు - ఆశిసు వేడగా ॥స॥

శాశ్వతమయినట్టి - సకల సంస్తుతులను
విశ్వమందిర ! నీకే - వినయులమై ప్రణామిడి ॥సు॥

భక్తులందఱుగూడి — భజనలు సల్పి
రక్తిమీఱగ నీవు - రంజిల్లుచుందువు ॥సు॥

ప్రేమతో గొల్తుము - ప్రియమున నీకోసము
అమరజీవన మిచ్చి - ఆదరింతువనుచు ॥సు॥

ఆనందమిచ్చు గోరి - అందఱ జేర్చుము
ఆనందనిధి నీవని - గానము సేయుదుము ॥సు॥

233. భూపాళి - రాగము - త్రిపుట తాళము

ప. సుజనులారా లెండు - సుఖము ప్రీతినొందుండు ।

అ. ప॥ భజియించు సమయంబు - పరమేశు నిరతంబు
వృజినంబులణగును - విభుదయ గలుగును॥

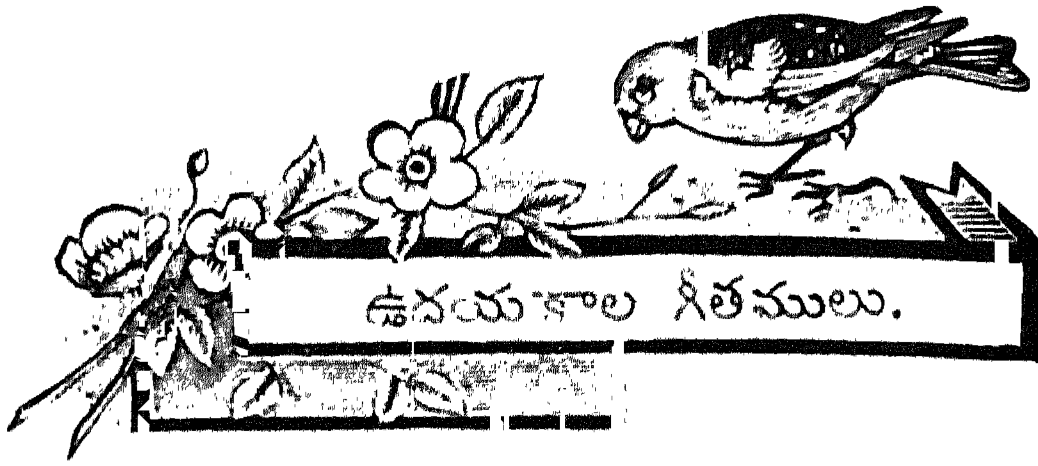
1. సుప్రభాత సమయమున - సూర్యోదయంబయి
ప్రవిమలగురుచే ధ — ప్రభగల్గు తరిగల్గు॥

2. నింద్యమోహాంబను - నిబిడాంధకారంబు ।
వంద్యజ్ఞానానంద - వర తేజముల బాయు॥

3. నానావమత భేద - నక్షత్రరాసులు ।
మానసాకాశాన - మాయమయ్యెడి నింక॥

4. ఘనపరోపకార - కార్యకృత్యంబుల ।
అనఘమతులమయి - యాచరింపగవలె॥

234. భూపాళ రాగము - అట తాళము.

పల్లవి

ఆరంభమాయె — శోభాగంధమాయె

అనుపల్లవి

కారుణ్యమయుని — శుభదినోత్సవలీల॥ ఆ.

చరణములు

1. ఉదయించె హరి మరి యొకసారి శుభకారి
వెదజల్లె నిజతేజో విభవముల్ దశదిశల॥ ఆ.

2. చీకటి తెరలు బాసె చిత్రశోభల రాశి
సాకార ప్రసన్నగాల జగతి ప్రకృతిమాతి॥ ఆ.

3. పొందిరి స్వర్గనిధు పూర్ణానుగ్రహమున
బొందిసుఖంబొంది పోలుపొందు నిలజీవి॥ ఆ.

4. ప్రభవించె క్షితినాద బ్రహ్మానందంబిదో
త్రిభువనాంతర్గత దివ్యగానము భాతి॥ ఆ.

235. భూపాళరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

ఉదయకాల వందనమిదె - ఓ ప్రభూ నీకుఁ గొనఁగదే

అనుపల్లవి

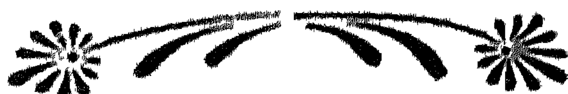
సదమలమతి - నీకు నాదు వందనములఁ జేకొను మీ॥

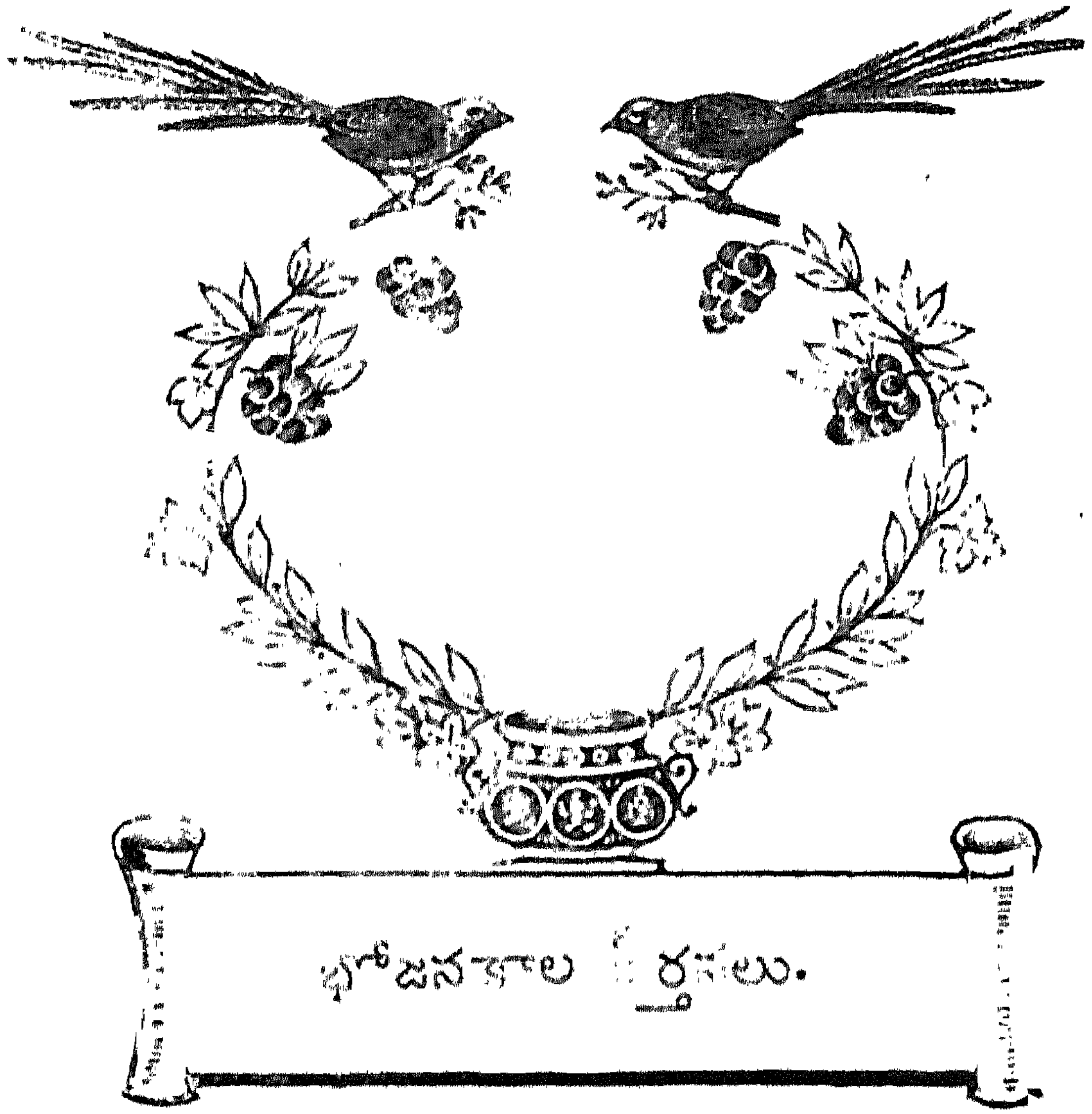
చరణములు

1. ఒడలెఱుఁగక నిద్రఁబోవ - నుండెడు నీవ రాత్రినే
యిడుములఁబడ నీరక్షణము - నెంచి నాయుదయముఁ గావవే॥

2. ఇప్పటిమున దినము నీదియౌ - నెల్లపనులు నీవే నే
తప్పులేక గడుపనీవు - తండ్రి దీనుని గావవే॥

3. ఏమిపనులు సల్పుచున్న - నెందు నెట్టుల నున్నను
స్వామినిన్ను మఱవరాని - స్వాంతము దయఁ జేయవే॥

236. జంఝూటి రాగము - ఆదితాళము.

ఆహాహా నీదయ - యాశ్చర్య మీశా॥ ఆ.
ఆహార ప్రదుఁడీవె యఖిలజం - తువుల॥ ఆ.

1. గగనప థంబులో - ఖగసంత తులకు
పగలురే యినిడుదువు - బహువిధ ఫలముల్॥ ఆ.

2. ధరణిప థంబులో - జగమృగా దులకుఁ
సరగున భుక్తుల - సమకూర్చు ప్రభుఁడవు॥ ఆ.

3. అఖిలభూమికిలోన - వంబోధి లోన
సుఖము జీవులకిచ్చు - శుభదాత నీవు॥ ఆ.

4. బహువిధ రుచికర - పదార్థములను
ఆహారమా మనుమాకు - ననుగ్రహింతువు. ఆ.

237. శ్రీరాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

శ్రీగౌరీశ ప్రియజనపాలా - పృథ్వీస్థితల గా స్థిరమనమాలా ।

అనుపల్లవి

కాశీభోజన గాగ్యాంఘ్రీ - కరుణాహృదయపదభూషాం

చరణములు

1. తారక పరేశవదనాకారగద్యాః - పద్మగాత్ర విదంతుపాదం ।
పావనశక్తి భగణాద్యాస్తం - ప్రాణాధారం భవతుసదామే॥

2. సకలసుగుణగణ సంపద్వ్యాప్తం - సంపూర్ణగాత్ర సమృద్ధిమితత్ ।
ప్రకటితపదార్థ భక్తసుఖాస్తం - ప్రాణాధారం భవతుసదామే॥

3. మయూరపృష్ఠస్థమయూగ్రహితం - దగరావగూడ శేషవాత్సల్యపాదం।
భయూపవ్యాధేః పరిహారణాస్థం - ప్రాణాధారంభవతుసదామే।

238. కుగంజి - ఆది తాళము.

సంజ యెంతయు మంచి - సమయము కాదా
ప్రాంజలిం గూర్చి ప్రభు - ప్రార్థన సలుప ॥సంజ॥
మంజులఫణితిని - మంగళకీర్తన
భంజనా భక్తజన - రంజనుం బాడను ॥సంజ॥
శాంతుండై రవి యస్త - శైలమునకుం జేర
శాంతి గొల్పునుగద - స్వాంతములకును ॥సంజ॥
పంకజాతమ్ములు - భక్తిని దల వంచి
సంకటహారునకు - సలుపు నమస్కృతి ॥సంజ॥
చుక్కలు నింగినై - నెక్కి యుదయించును
ముక్కువతో విభు - మహిమను జాటను ॥సంజ॥
మాని రొదలు పక్షుల్ - మౌనముతో [illegible]
ధ్యాన మొనర్చును - దమతమగూండ్ల ॥సంజ॥
కామక్రోధాములు - గర్వ మడిగి మన
స్వామిని సేవింప - సాయసమునుండ ॥సంజ॥

239. బేహాగ్ - ఝాపు.

పల్లవి.

సంధ్యోపాసన మొనరింతము
సాధు జనులార శ్రద్ధతో

అనుపల్లవి

సంధ్యవేళల సకల ప్రాణులు
సంతసించుచు నుండగా ॥సంధ్యో॥

చరణములు

వెతకి వేసరి గూడు జేరిన
విహగదంపతి చయముతో
మధ్యమధ్యను కీటకావళి
మధుర ఝుంకృతి సల్పగా ॥సంధ్యో॥
తళుకు తళుకని మెరయుచుండెడి
తారా గణముల తోడను
మెలకువతో మతి మేలమాడెడి
మింటిగ్రహముల తోడను ॥సంధ్యో॥
సర్వమునుమది శాంతి గోరెడి
సంధ్యా రాగము నందున
సర్వ విధములస్తుతు లొనర్తము
శాంతిరూపునిసర్వదా ॥సంధ్యో॥

240. భైరవి రాగము - రూపక తాళము.

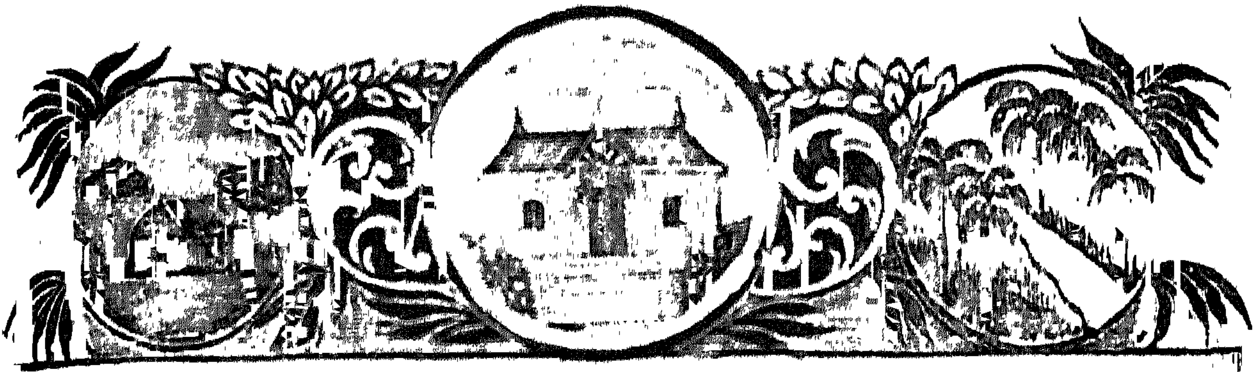
పల్లవి

సాయంతన సమయమున - స్వీకరించిరి గైకొనవే॥

చరణములు

1. పరమకృపాకలితుడవై - పవలెల్లను మముఁ బ్రోచుట
నిరపాయము గనుగడచెను - నేటిదినము. సర్వేశ్వర॥
2. పొట్టపోసికొనుట కొరకుఁ - బిట్టలవలె సంచరించి।
తుట్టతుదను నీ సన్నిధి - దోసిలొగ్గుచుంటిమయ్య॥
3. పాటునకీ వొసగినకర - పదముఖ పరికరముతోడఁ
జేటుఁ జెందకుండనీదు - చింతనంబుఁ జేతుమయ్య॥
4. నేటిరాత్రిమమ్మునెల్ల - నిద్రపుచ్చి సౌఖ్యమిచ్చి
సాటిలేని నీదయా - సాగరమున దేల్చుమయ్య॥

నూతనగృహ ప్రవేశసమయమున గీతములు.

241\. బేహాగ్ రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

శుభగృహ ప్రవేశ స్తుతులను గానవే

అనుపల్లవి

త్రిభువన గృహశోధి దేవదయానిధి॥ శుభ.

చరణములు

1. భువనాండంబుల భూరిగృహంబుల ।
అవిరళ గతిఁజేయు నరులశిల్పివీవె॥ శుభ.

2. ఆత్మకు గృహమయి అలరు దేహముల
ఆత్మదేహాధార నాలయుండీవే॥ శుభ.

3. నూతనగృహమున ఖ్యాతిగ నుండెదు ।
పూతగృహస్థుల భువిసదా బ్రోవవే॥ శుభ.

4. ఈశుభకృతికిటు నెలమునవచ్చువారి ।
వాసిగఁగావలె వరములొసంగవె॥ శుభ.

242. నవరోజు రాగము - ఝంపె తాళము.

పల్లవి

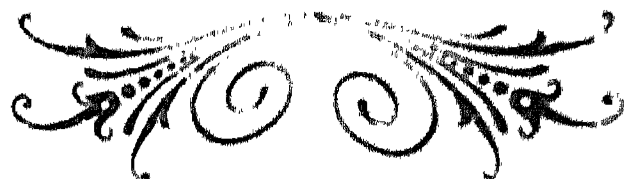
నీకు కానుకను సాత్మ్యముగను నిర్మించితి భవనము ।

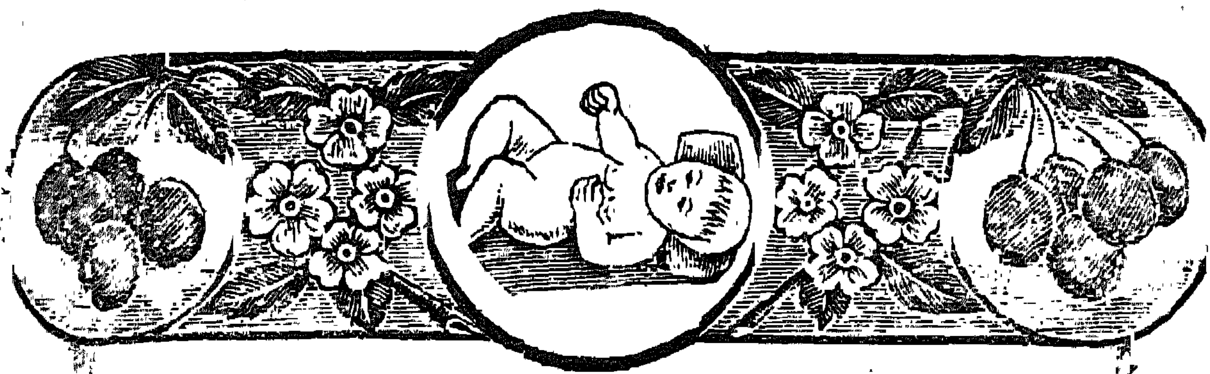
అనుపల్లవి

సాదరంబుగ (దత్త) మీశము గైకొనవె పరమేశ్వరా॥ నీకు.

చరణములు

1. విశ్వమందిర స్థిరనివాసా విశ్వపాలక పావనా ।
   శాశ్వతంబుగ నీగృహంబిల వాలు(గ్రాలగ జేయవే॥ నీకు.
2. ఆలుబిడ్డల తోడఁ గాపుర మింపుసంపగు గృహస్థునిన్ ।
   గాలమెల్లను గరుణఁ బ్రోవవె కష్టలేశము లేకను॥ నీకు.
3. ఆయురారోగ్యములొసఁగుచు నఖిలభాగ్యముల నొసఁగుచు ।
   నీయపారకృపారసంబున నిర్భయంబుగఁ గావవే॥ నీకు.

శిశూదయ సమయ కీర్తనలు.

243. ఆనందభైరవి రాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

ఆనందమానంద - మగుశిశూదయము

(మర్త్యభానూదయము.)

అనుపల్లవి

ఆనందసమయము - అతులశోభామయము॥ ఆనం.

చరణములు

1. పరమేశాతవప్రేమా పావనాచిహ్నము
సురచిర వరశిశు సుందర జన్మము॥ ఆనం.

2. మాతా పితాశ్రిత మహితార్య గ్రాహ్యము
జ్ఞాతాద్భుతతవ సంకల్ప బాహ్యము॥ ఆనం.

3. ధన్యరూపాంచిత - తావక-గేహము
మాన్య విమలనవ మానవ దేహము॥ ఆనం.

4. సకలార్థచైతన్య జంగమ కావ్యము
ప్రకటితమాత్రాహ - భక్తసంసేవ్యము॥ ఆనం.

244. కల్యాణిరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఈశ్వర కృపాదివ్యానుము మన వల్ల మానుష్య శిశుగత్య జన్మము,

అనుపల్లవి

శాశ్వతానందుడౌ జనకుఁడే జనకుఁడు
నిశ్చయితాక్రమౌ వివిధసృష్టుల జీవము.

చరణములు

1. దంపతుల పుణ్యఫలము ఈశ్వరుసమ్మతము ఇహపరసుఖసాధనము
సాదరానురాగ సంపుటీ సారథము
క్లేశాపహరణము ప్రేమసంధానము॥ ఈశ్వ.
2. బోధింపశిశుజన సేవా మన కిల్ల భువనసౌభాగ్యంబు మహాశ్చర్యోవ
సాధింప గుణగణము రక్షకుని శిశుసేవ
శోధితామల ప్రేమ శుద్ధశీలములబ్బ॥ ఈశ్వ.
3. తెలియంగ నేత్రము నిత్యము మన యిల్ల దేవదేవుని మూర్తిసత్యము
లలితకోమలదేహ లావణ్యస్వరూపులౌంగ
కలిభాగ్యకాంతిగ మన విశ్వాసాపము॥ ఈశ్వ.

245. హిం భైరవి రాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

లాలినీకు సుగుణజాల లాలినీకు వినుతశీల ।

అనుపల్లవి

లాలినీకు సకలలోక పాలకైక కారుణికా॥

చరణములు

1. సర్వసుఖము లిత్తువీవె సర్వశుభము లిత్తువీవె ।
సర్వతాఖిల దిగ్విలాస భక్తలోక హృన్నివాస॥
2. ప్రేమదాత వీవెమాకు ప్రియసఖుండ వీవెమాకు
కామితార్థ ప్రదుడవీవె కలుషభార హారుఁడవీవె॥
3. భక్తికర్మ జ్ఞానయోగ పథములందు మమ్ముఁజొన్పి ।
ముక్తినామ పరమపదము ముదముతోడఁగూర్తువీవె॥
4. దక్షిణాంధ్రఁబ్రాహ్మసంఘ ధర్మరక్షకుండవీవె ।
శతుఁతన్ నీయాజ్ఞసలుప దగినబుద్ధి శక్తులీవె॥

మధ్యమావతిరాగము.

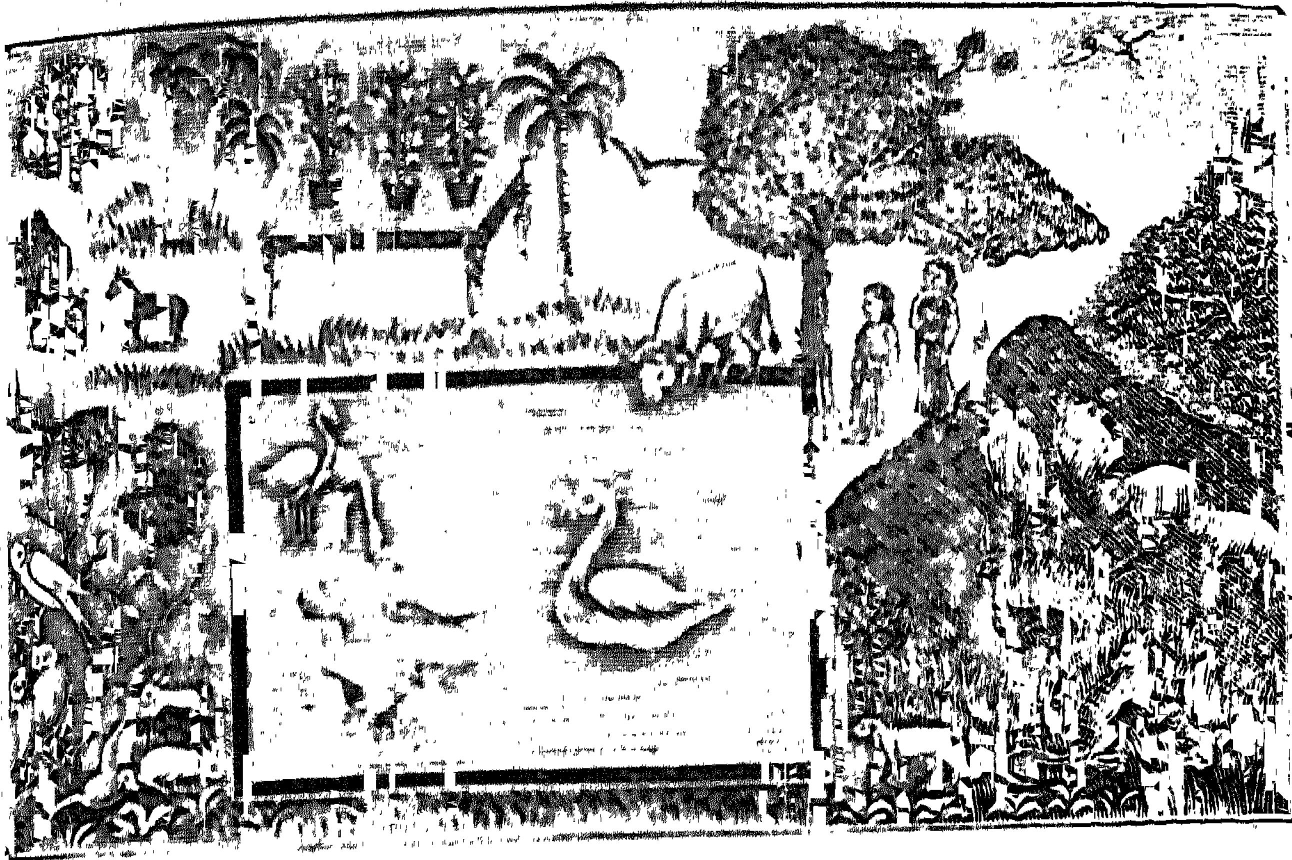
246. ప్రేమించు నిగమములఁ జెలఁగ వసియించి,
కామించు భక్తులను గడఁక రక్షించి
ప్రేమించి నిన్ను భావించి పూజించి
ధీమంతు లొందుదురు దివ్యతను మించి.

2. లాలి సర్వాధార ! లాలి నుతధీర !
లాలి కరుణాసాగ లాలి సముదార !
లాలి శుభవిస్తార ! లాలి గంభీర !
లాలి దివ్యాకార ! లాలి యాసుదార !

3. పరసవ్యాప్తి సుజ్ఞానమును గాంచి
పెరిమఁదమ చిత్తాబ్జంతములనుంచి
పొరిదిభక్తియను గొలుసులను దగిలించి
గరిమతో నూఁచెదరు కాంతలు నుతించి.

4. ఉరువాఙ్మనఃక్రియల నొక్కటి సలిపి
మరుపర మార్గముల నూక్తులను గొలిపి
పరతత్త్వ మిదియనుచుఁ బాటించి నిలిపి
గరిత లూఁచెదరు వక్రాజ్ఞతను మలిపి

5. కారుణ్యమతిఁ దమ్ముఁ గాంచి పాలించి
పారవిద్యాశ్రీల చవుల దేలించి
సారెఁ బ్రోచెదవనెడు దనువు లాలించి
పొరుగా నూఁచెదరు సతులు లాలించి

నామస్మరణ సమయ కీర్తనలు.

247. బేహాగ రాగము - ఆదితాళము.

“జగద్బ్రహ్మ” మట్టు

నామము వర్ణ్యము శ్రీకర గమ్మగు
భూమిజ నిండిన భూతల తతికెల్ల॥

1. ప్రీతిని పిలువఁగా ప్రియముగనుఁ బలుకఁగా
ఖ్యాతిని బ్రతుకఁగా గాలముఁ బుచ్చఁగా॥ నామ.

2. బహువిధఁ ముఖముల బహుళవచస్సుల
నిహమున బ్రాణాలఁ నేకము లుండుట॥ నామ.

3. ఏమనిఁ బిలిచిన స్వామిని నామమె
మాపదిఁ దోచుచు మధురిమఁగూర్పఁగా॥ నామ.

4. జగతిని మెలఁగిన సాధుపుంగవుల
దగమునఁ బిలిచిన ధన్యవిధంబున॥ నామ.

248. శ్రీరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

నారాయణ రావేమీ నామకరణమునకు వచ్చి

అనుపల్లవి

పౌరోహిత్యము సేయంగ పావనుడవు యోగ్యుడంగ శ్రీ

చరణములు

1. నామరూప సంధాయివి నానావిధ వస్తుతతికి ।
నీమాహాత్మ్య మెఱుంగను నిను బొగడగ మాకుఁదగను॥

2. పిలుపుపనిన వెనువెంటనె వచ్చెదు సముఁజేసుకొనగ
తలఁపునమాకీవపుడే అనుకూలుననగ సదేశ్రీకరు॥

3. ఏపేరున నీశిశువును పెద్దలు పిలుచుకొనిన
నేపాపము స్పృశింపక ఎప్పుడు చిరంజీవులగు॥

అన్నప్రాశన సమయ కీర్తనలు.

249. ఆరభి రాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

అన్నప్రాశన శుభసమయే ఆశీర్వాదాన్ ఇహకురుతే
అఖిలాన్నప్రద ప్రభువర హే !

అనుపల్లవి

త్వన్నిరతాన్నప్రదానవిధావే దయయాప్యాయయ
ధన్యాత్మం శిశురత్నం తే॥

చరణములు

1. ఆగత బాంధవమిత్రసమక్షే అఖిలాశ్రిత జనభృత్యసమక్షే
యోగక్షేమ పదార్థశు బిక్షాం దాపయ భగవన్ దయయా తే॥
2. సుఖేన దినదిన ప్రవర్ధమానం శుభాస్పదంకురుసదాశిశుంత్వాం
అఘాదికలుషానపహారకృపయాఆనందంప్రదఅనఘాస్మాకం॥
3. ప్రభోసదాత్వాం వయంస్మరామః భయాపహరణం
ప్రమోదకరణం
త్రిభువననాథం దేవాధీశం దివ్యానందంత్వాంనమామః॥

250. హిందూస్థాని కాఫీరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

అన్నప్రాశన విధిని - అందఱమునుగూడి
సన్నుతిం జేతుము - సంతుష్టికి ప్రభున్॥ అన్న.

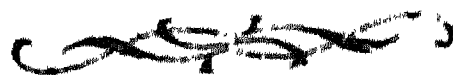
చరణములు

1. పాలు పండిన తెచ్చి - పాయసమును వండి
బాలునకు నర్పించి - పాలించుమి ప్రభువా॥ అన్న.

2. చుట్టపక్కములెల్ల జుట్టునం జేరి
గట్టిగ దీవించు - కలకల నవ్వు॥ అన్న.

3 తినునది జీర్ణమై - తెవులేమి లేక
దినదిన వృద్ధిని - దేవుం డొసంగు॥ అన్న.

4. శక్తికొలందిం బీద - సాదలకిడుము
భక్తిశ్రద్ధల దైవ - ప్రార్థనం జేసి॥ అన్న.

అక్షరాభ్యాస సమయ గీతము.

251. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

అక్షరాభ్యాసమే - యాత్మవికాసమా ।
దీక్షనొసర్చిన - దివ్యగురునికడ॥ అక్ష.

చరణములు

1. వివిధవిద్యలను - విరివిగ నేర్పిన ।
ప్రవిమలమతులయి - ప్రజలుసుఖింపగా॥ అక్ష

2. జ్ఞానసముద్భవ - ఘనతేజంబున
దీనజనాజ్ఞతా - తిమిరమడంగగ॥ అక్ష.

3 నిత్యానిత్యతా - నిశ్చయమలవడి
సత్యమెరుంగగ - స్వాంతము పొంగగ॥ అక్ష.

ప్రశ్నోత్తరపు గొబ్బిపాట

252. మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

గొబ్బియళ్ళో

అనుపల్లవి

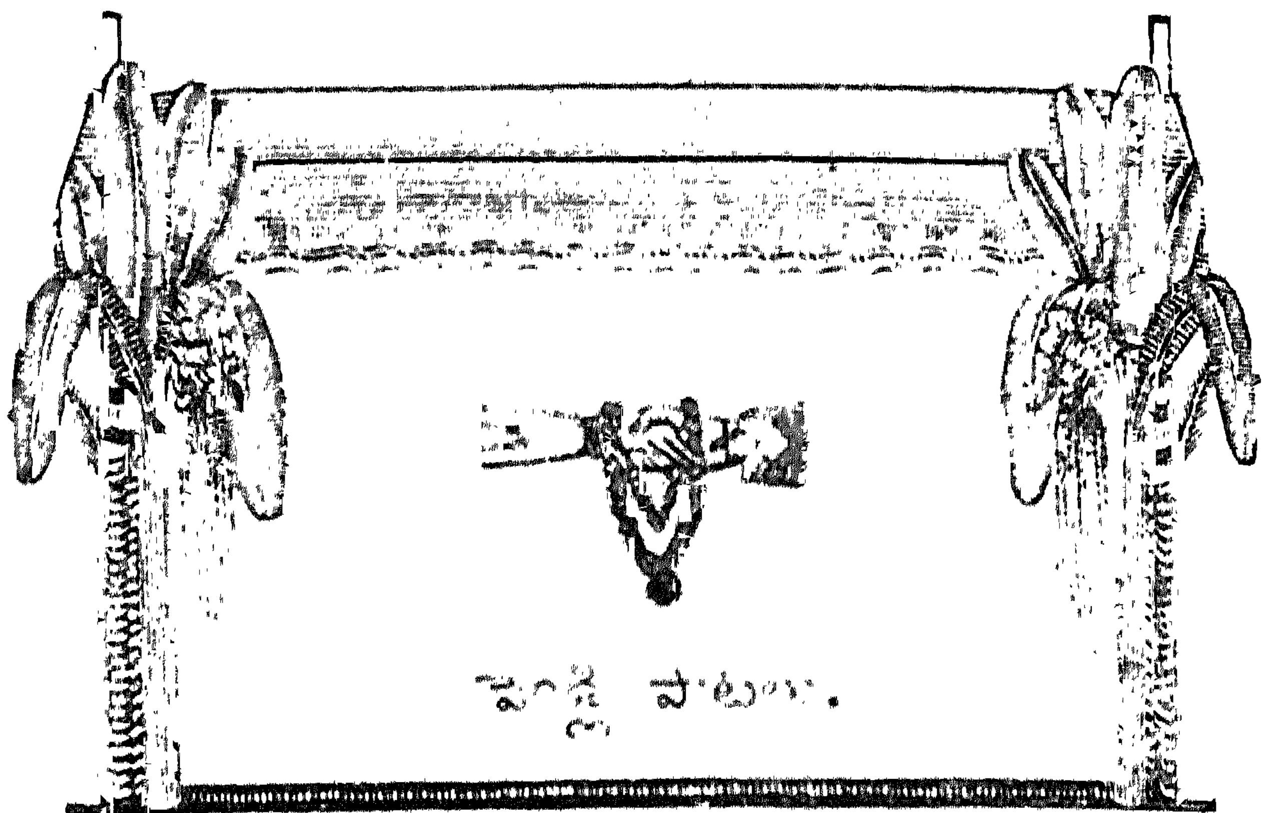
గొబ్బిగొబ్బినఁ జెలులందఱు గొబ్బిపాటలు పాడరే.

చరణములు

ఎల్లెడల నగపడు నీవస్తువు లెక్కడివే.
ఎప్పటి నుండెడు వీనిని నెవ్వఁడు చేసినాఁడే.
చేసినవాఁ డెవ్వఁడో నాకుఁ జెలియా! యెఱిఁగింపవే,
సర్వమునకు సృష్టికర్త సర్వేశుఁడొకఁడున్నాఁడే.
సర్వేశు పేరేమి నాకుఁ జక్కఁగా నెఱిఁగింపవే.
పేరేది యూరేది వానికిఁ బ్రభువని పేరొక్కటే.
నల్లగా నుండునా వాఁడు తెల్లగా నేయుండునా.
నలుపుగాఁడు తెలుపుగాఁడు చెలఁది! యేమియుఁగాఁడే.

ఎక్కడ నుండునే వాఁ డెవనికి కొమారుఁడే.
జగమంత వ్యాపించువానికి జనకుఁడొకఁడు గలఁడఁటే.
జనకుఁడు మఱిలేక వానికి జననమెట్లు గలిగెనే,
జనన మరణములకు నిల జనకుం డాతఁడె కాఁడఁటే
ఆతనిభార్య పేరు దెల్పు మతని కెందఱుబిడ్డలే.
సతి యొకతె గలదా యతనికి అతివ! మనమే బిడ్డలమే.
ఎట్టిగుణముగలవాఁ డతఁడు ఎవరికి మంచివాఁడే.
దుష్టుల శిక్షించునతఁడు శిష్టుల పాలించునే.
దుష్టతనము చేయ మనల కష్ట పెట్టునఁటనే.
పాపము చేసెడి వారిని బట్టి శిక్ష చేయునే.
పాపమన నేమో నాకుఁ బడఁతిరో! యిఁకఁ దెల్పవే
సర్వజ్ఞునాజ్ఞ మీఱుటే సఖియ! పాపమందురే.
చెలియరో! యెచ్చట వ్రాసెనే సామి తనశాసనము.
తనయాజ్ఞ తెలియమనకుఁ దరుణి! బుద్ధొకటిచ్చెనే.
ఆతఁడిచ్చిన బుద్ధిమనకిఁక సతిర యేమి ఫలమగునే.
ఈశుఁడిట్టివాఁడని తెలిసి సర్వేశుఁగొలుచుటే.
వానిఁగొలువ మనకు వచ్చువనిత! ప్రయోజన మెద్దే.
శాశ్వత సుఖము మనకు సర్వేశుఁ డొసఁగునే.

253. కమాజ్ రాగము - ఆదితాళము

పల్లవి

ఈనూత్నదంపతుల - ఈశ్వరా నీకృప
మానవగుణాలతో - మనుమంచనిమ్ము॥ ఈ.

చరణములు

1. సీతారాముల - చెలువున వారలు
నీతిబద్ధమ్మున - నెలకొననిమ్ము॥ ఈ.

2. సావిత్రిసాధ్వి — సత్యవంతులవలె
పావన చరితులై - వర్తిలనిమ్ము॥ ఈ.

3. పుత్రపౌత్రులతోడ - స్వర్ణభాగ్యములతోడ
పాత్రవర్తనతోడ - ప్రబలగనిమ్ము॥ ఈ.

254. కురంజి రాగము - ఆదితాళము.

ఆమహామహిమునిఁ - నందఱమునుఁగూడి
ఈమహోత్సవమున - నెలమిఁ బాడుదము॥ ఆమహా.

1. ప్రేమతో భక్తుల - కామితములఁ దీర్చు
స్వామిని నోంకార - నాముని విభుని॥ ఆమహా.

2. భక్తమనసపద్మ - భవ్యపీఠమ్మున
రక్తితోపట్టాభి - షిక్తుడైన ప్రభుని॥ ఆమహా.

3. అనురాగ సూత్రాన - అణువుల నాత్మల
పనుపగురీతిగూర్చు - ఆనందమయుని॥ ఆమహా.

4. శుభముల నంతట - సొగసుగఁ జల్లుచు
విభవములనుఁజూపు - విశ్వవినోదుని॥ ఆమహా.

255. కమాజ్ రాగము - ఆదితాళము.

ధన్యులు ధన్యులు - కన్యను గుణవతిని
మాన్యునకిచ్చి పెండ్లి - మహిఁ జేయువారలు॥ ధన్యులు.

1. అంతకంటెను ధన్యుఁ - డాకన్యఁగైకొని
యెంతయు ప్రీతితో - నేలెడు వరుఁడు॥ ధన్యులు.

2. అంతకంటెను - ధన్యుఁడా సతిపతులను
వింతగఁ గూర్చిన - విభుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు॥ ధన్యులు.

256. కమాజ్ రాగం - ఆదితాళము.

పరమపవిత్రము - పాణిగ్రహణము
హరిసాక్షికిదీని - కనిమదిగనుడీ॥ పరమ.

1. వినత మిప్పటినుండి - యిరువు రొక్కటిగా
వరగృహాశ్రమమున - వర్తింపవలయును॥ పరమ.
2. చెదరక బెదరక - చెలిమిని వీడక
ముదమున సత్సౌఖ్యం - బొందగవలయును॥ పరమ.
3. దేశజననిమిమ్ము - దేవునిగోరిన
నీకుని మదినెంచి - యీయగవలయును॥ పరమ.
4. కరుణ దీనులపాల - కల్పవృక్షములై
ధరణియందు మీరల్ - వరలగవలయును॥ పరమ.

257. [illegible] - ఆది.

ప్రియమైన దంపతుల - ప్రోచి రక్షింపవయ్యా॥ ప్రి॥
ప్రియమున గావుమి - ప్రేమ సాధకులను॥ ప్రి॥

గృహ జీవన మందుండి - గార్హస్థ్య ధర్మముల
ఆహారమును నీవు - [illegible]ంపుచుండుమి॥ ప్రి॥

నవజీవన మొసగి - నూతన శోభతో
నవ దంపతుల నీవు - నేస్తుతో గావుమి॥ ప్రి॥

హృదయ మందిరమున - సదయుడవై యుండి
హృదయ నాథుడ వగుచు - రక్షించు చుండుమి॥ ప్రి॥

మధుర రూపుడ వగు - నీదు దర్శనమున
మధురమౌ నీ నామ - మాధురీ జూపుమి॥ ప్రి॥

సంతోష సమయ గీతములు.

258. జంఝూటి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

వందనంసదా నందదేవతా ఆనంద దేవతా ।
బంధమూరభర్గ సర్వలోకవందితా॥

అనుపల్లవి

సగుణనిర్గుణాకార సకలజగన్మయా
నిగమఘోషనిఖిల భూతమయనిరామయా॥

చరణములు

1. విశ్వనాథవిశ్వభరిత విశ్వభువన విరచితా
విశ్వరక్షవిశ్వసాక్షి విశ్వనమితశాశ్వతా॥
సర్వధర్మభూషణ ప్రమాణప్రాణపోషణా
సర్వలోకమాత పితా సర్వసౌఖ్యకారణా॥

259. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

పరమ సంతోష - సమయమిదే - ప్రాప్తమయ్యెను

అనుపల్లవి

సురుచిరంబుగా - నతులశుభయుతంబుగా
పరమకరుణతో జగత్ - ప్రభుండు పోషింపఁగా॥

చరణములు

1. విమలజ్ఞాన భావముతో - విపులగాన రావముతో
సమద గుణముతో - సుహృత్ జనుల గణముతో
సమయ మానిదే - మహత్ స్వామిఁగొలువఁగా॥

2. సకల దురితహారియై - సకలశుభవిహారియై
ప్రకటితాత్ముఁడై - ననుత్ ప్రాణినివహుఁడై
సుకములీయఁగా - సదా శాంతిఁగూర్పఁగా॥

3. వందనంబు లిడుదమా - నందమూర్తివానికిన్
డెందమలరగా - మన మందలేకమై
పొందుగా కీర్తిన్ - శుభ స్ఫూర్తి క్రాలగాన్॥

260. హిందోళిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

నిత్యానందమయా నిన్నేదలంతు!

అనుపల్లవి

సత్యానంద జ్ఞానాకల్ప। సత్యకామ యోసత్యసంకల్ప॥

చరణములు

1. అత్యంతాశ్చర్యామిత వికల్ప సత్యలోకకల్పనశిల్పా!
భృత్యభూత వరుణేంద్రసమీరా!
దిత్యమృత్యుముఖ దేవ యనల్పా॥

2. శ్రుత్యంతశ్రుత సగాక్ష్మాకారా! జగత్యంతర్గతసకలాధారా।
యత్యంతరంగ నిత్యనికేతన గత్యంతరములులేవు గావుమిక॥

261. మోహనరాగము - ఆదితాళము.

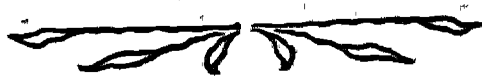
నిరుపమానందము - నిజముగఁ గల్గును।
పరమపురుషుసేవ - భక్తితో సల్పిన॥ నిరుప॥

1. దురితము లెల్లను - దూరమై పోవును।
కరుణాదిసద్గుణ - గణములభించును॥ నిరుప॥

2. పలుకులఁదేనియ - లొలుకఁ దొడంగును।
తలఁపులనొకవింత - తెలివి చెలంగును॥ నిరుప॥

3. వదనము తేజో - వంతమై యొప్పును।
పొదలు దేహమునిండఁ - బులకలు పొడమును॥ నిరుప॥

4. చూపులనమృతంబు - సోనలు గురియును।
అపరమేశుఁడె - యంతటఁదోచును॥ నిరుప॥

కష్టకాల కీర్తనలు.

262. షీలు రాగము - ఏక తాళము.

పల్లవి

దీనదయాపరా - దేహి మే తవశుభదర్శనం

అనుపల్లవి

జ్ఞానప్రదాతా ! పితా - కాంక్షే తేఘన పదయుగళం

చరణములు

1. త్వమేవా మేముఖ్యబంధుః - ధాతా మేసుఖదాతా
దేహి మేవరమిదం - దివ్యానంద మయ హే॥ దీన.

2. సృష్టిస్థితివి నాశహేతో - యోగక్షేమానంత సేతో
త్వామేవ యాచేహృది - దైన్యజీవన పరిహార హే॥ దీన.

3. అజ్ఞానంధస్తోమభానో - అనవరతానందస్థానో
విజ్ఞానందేహి మే - వినమిత శిరసాస్తోష్యే త్వాం॥ దీన.

263. హిందూస్థాని భైరవి - ఏకతాళము.

దేవనన్ను కావరాదా - దీనుడైననన్ను జేరి
సేవకునిగా స్వీకరించి - బ్రోవవేలా కరుణతోడ॥ దేవ.

చింతనున్న వేళనాడు - స్వాంతమందునుండి నీవు
వింతవింతగమాటలాడుచు - సంతసముతో సేవగోరి॥ దేవ.

కష్టకాలమందునీవు - కనికరించి బ్రోవదలచి
ఇష్టమైనరీతినన్ను - యాజ్ఞచేసి యాదరింపు॥ దేవ.

పాపములను జేయువేళ - భయముగొల్పి భక్తినిచ్చి
తాపములను దీర్చినీవు - దయనుజూచి దరినిజేర్పు॥ దేవ.

264. ధన్యాసి - రూపకతాళము.

ఎన్నికష్టమ్ములు - నీశ్వర నేఁబడ్డ
నిన్నువిడువను నే - నీబిడ్డ॥ ఎన్ని॥

కన్నతల్లినిజేరఁ - గాపివానెడురీతి
నిన్నుఁజేరిన నా - కన్నిబాధలుదీఱు॥ ఎన్ని॥

కన్నవారలనెల్లఁ - గన్నవాఁడవు నీవు
ఎన్న నీకన్నను - నెవ్వరెవ్వరురా॥ ఎన్ని॥

ఎప్పుడు లోపల - నేకాంతముగవెల్గి
తప్పులొప్పులఁ దెల్పు - తండ్రివిగదరా॥ ఎన్ని॥

నాలోనుందువు నీవు - నీలోనుందును నేను
ఏలీలఁజూడ న - న్నేలువాఁడవు నీవె॥ ఎన్ని॥

ఖేదమె కానిర - మోదమె కానిర
యేదైననేమిర - నీదయకదరా॥ ఎన్ని॥

265. పున్నాగవరాళిరాగము — అటతాళము.

పల్లవి

ఏల చూడవురా ? నను దయ నేలచూడవురా ?

అనుపల్లవి

చాలవిపత్తులసంసారాంబుధిఁ గూలఁగను గతిఁ గనఁజాలనివారల

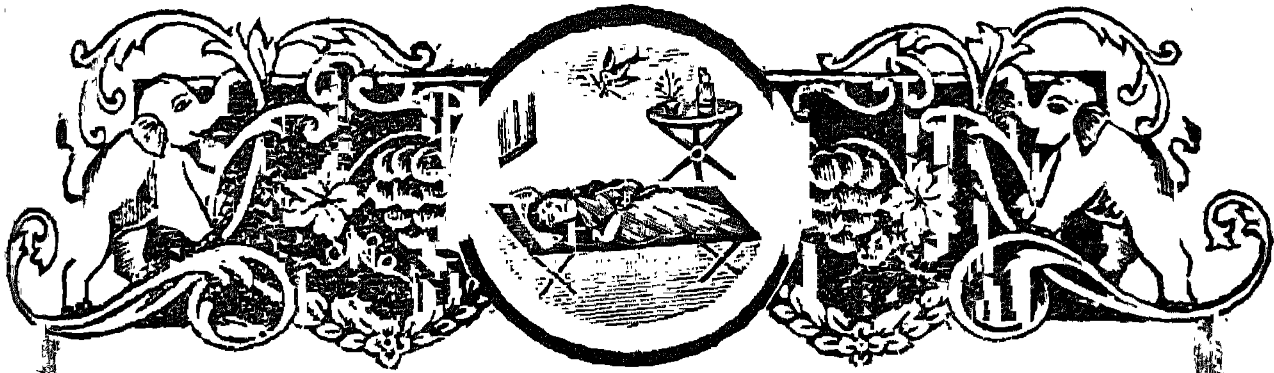
చరణములు

1. చలచిత్తులమగుచు విషయేచ్ఛలఁ జిక్కినలఁగుచుమిఁ
గలకాలము నీతలఁపింమక నే కలయుచుందు
పుత్రుల మన్ననతో.

2. పరజీవులయందుఁ బ్రేమను బాటింపక యుంగు
దురితంబులనే విరచించుదురాచారులైనను నిను శర
ణముఁ బొందగ.

3. సరస గుణాభరణా ! యగణిత సర్వలోక శరణా !
చరణసేవకుల నరసి యభయమిడి పరమపద మొసఁగు
పరుఁడ వీవగద.

రోగసమయ గీతములు.

266. కురంజి రాగము ఆదితాళము.

పల్లవి

నీవే మాశరణంబవురా॥

అనుపల్లవి

నిఖిలలోకములకు – నిరతజనకుఁడవై
సుఖములిచ్చెడి వాఁడవుగదరా. నీవే.

చరణములు

1. బహువిధాఘములఁజేసి – పాడయి జగతి నకటా
ఇహపరసుఖ దూరులమై చెడిపోతిమిరా. నీవే.

2. పతితపావన బిరుదుఁబడసిన దొరవునీవే
సతతము నిన్నే మది – నమ్మితిమిగదరా. నీవే.

3. మునుపల ప్రహ్లాదాది – ఘనులభక్తులఁజాల
గొనకొని కాచినాఁడవు గదరా. నీవే.

267. ఆనందభైరవి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

ఇకఁ బ్రోవుము నా ! శ్రీ సకలాధ్యక్షా !

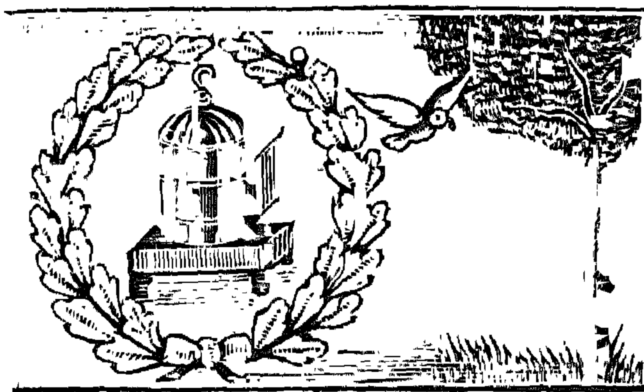
అనుపల్లవి

అకలంకుఁడ తా   వక సేవకులన్

చరణములు

1. పరుఁ డంచును శ్రీ   కరుఁ డంచును మ
ద్వరుఁ డంచును నిన్   నెఱ నమ్మితి మే.
2. నిను గొల్చిన వా   రిని నీవును బ్రే
మను జేకొనుదం   మను నమ్మితి మే.
3. అకటా ! నినుఁ గొ   ల్వక నీకు విధా
యక కృత్యము సే   యక యుండిన మమ్మిఁక.
4. ఒరు లెవ్వరు నీ   సరి పెద్దలు గా
దర ! మాదొర ! యి   ప్పరికింపకు నా !
5. పటు భక్తుల సం   కటు విల్లను మా
న్పుట నీపని గా   దటరా ! యిటు రా ?

మరణ సమయ గీతములు.

268. కన్నడరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఎందుకో దుఃఖము - బొందివీడెడు వేళ !

అనుపల్లవి

పొందుగ శ్రీహరి - పూర్ణకటాక్షము॥ ఎందు.

చరణములు

1. భూటకమగు జగ - న్నాటకమును దాటి ।
   మేటిముకుందుని - మేలొందఁగనఁబోఁగ॥ ఎందు.
2. ఇహపరములు రెండు - నేకేశుభవనమై ।
   సహవాస సహభుక్తి - జన్మమృత్యువులుండ॥ ఎందు.
3. నామరూపాభావ - నారాయణావ్యక్త ।
   ధామనివాసోరు - ధన్యజీవులుగాక॥ ఎందు.

269. హిందూస్థానితోడిరాగము - రూపకము.

విన్నాణము నీనామము - ఉన్నాణము దివ్యమాలి
కన్నారము నీత్యాగము - కడద్రోఁ జూపరి త్తకేల॥ వి.

1. కనులకెంటు దోఁచునీవు - కదపద్రోసి యేసుగార్చి
ఘనతరముగఁ బెడఁగుదేవ - కష్టజీవి నాదరింపు॥ వి.

2. ఒకరిద్దఱితుని దమించితో - ఉన్నాణము వేలకొలది
వికలులమైనంతగూర్చి - వినుము మము మహిమసుఖార్తుల॥ వి.

3. చింతవెఱుగనట్టిఁ గనులు - వంతఁ బోఁగునట్టి మనము
చింతింపకనిముఁదక్కు - నేయనెవరినరా॥ వి.

4. ఏడివాని పరమావధి - యెఱుగుదు కామనీత్యాగము
ఏదోయిమ్మ్క - నీదర్శనముప్రసాదాని కారుణ్యము॥ వి.

270. కాంభోజి - ఛాపు.

నీదరిజేరిన జనులకు మరియా
మరణబాధలు గలవే॥ నీ.
సదమలభక్తిని స్వామిపానిను గొల్వ
సకలబాధలు దీరవే - ఓస్వామీ॥ నీద.

నీ ధ్యానముననుండి - నిర్మలజ్ఞానముగ
నిలుకడమీదను - నెలకొల్పి మదిలోన
నీధర్మ మనుష్టించి - నీతిని ప్రతిష్టించి
నిశ్చలభక్తితో - నిన్ను పూజించుటకై॥ నీద.

నిన్నాశ్రయించుటచే - నిఖిలపాపములను
నిమిషములోపల - నిర్మూలనముచేసి
నీనామ గానముచే - నీ స్తుతులనుబాడి
నిర్మలానందముతో - నీ యాజ్ఞ మెలగుటకై॥ నీద.

నిన్నారాధించుటచే - నిత్యోత్సాహము బడసి
నీ భక్తులను గూడి - నీ ముచ్చటలవాడి
నిన్నే మదిలో నిల్పి - నీకృపకై వేచి
నీ మన్ననల బడయు - నీ సేవసల్పుటకై॥ నీద.

నీ సన్నిధిని నుండి - నీ పల్కులాలించి
నీపాదములనంటి - నిన్నే గతిగనెంచి
నీశరణమే గోరి - నీ దాస్యము నేసల్పి
నిత్యానందపదవి - నెమ్మి యాశించుటకై॥ నీద.

27. ఆరభి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

చావొందిన మానుష్యులకై రావ్యాది నిజ ప్రభు...
(మానుకరి)

అనుపల్లవి

జీవాత్మల ... సంపాదన ... ॥ చా.

చరణములు

1. తాఁజేసిన ... కృపలకై ధాత్రిఁ ... ముక్తి ।
(... ముక్తి)
బోఁజాలవు కర్తతోడ బొందివిలలా ... ॥ చా.

2. కనుదోయికిఁ గనుపడకే ... ।
మరకొంతయుఁ బ్రోత్సాహముతోఁ ... ॥ చా.

3. ఘోరామునఁ జీకటిఁబడి గుంపుమందు ... ।
తోరంబగు దీపమువై ద్రోవమనఁ ... ॥ చా.

272. కాంభోజి - ఝాపుతాళము.

ఓ నాథ నీ గుణ మొకయింత తెలిసిన - వాని జన్మమె జన్మము
మనసుప్పొంగి - మేను పులకరించి
యానందాశ్రువులు గాల్వ - నారంభమగు దేవా॥ ఓ నాథ.

జ్ఞానము కరుణయు - న్యాయము వర్ధిల్లఁ బూను ధర్మవ్రతము
మానావమానముల్ - మదిని దలంపక
తాను నీయాజ్ఞకై - తనవెల్ల నర్పించు॥ ఓ నాథ.

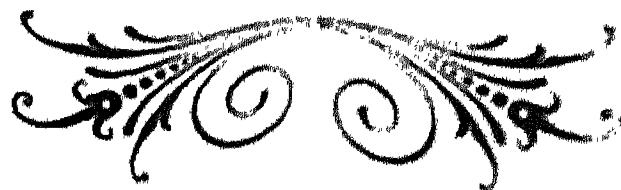
ఎన్ని కీడులు మూడి తన్ను బాధించిన - నన్ని విడువఁగల్గిన
నిన్నె దలంచి - నీయాజ్ఞ పాలించుఁ
దన్ను నిరతముఁగాచు - తండ్రి నీ వెయంచు॥ ఓ నాథ.

సత్యమె నమ్మచు సత్యమె పల్కుచు - సత్యమె యాచరించు
నత్యంతభక్తితో - నన్నిటు నినుఁజూచి
నిత్యానందములోన - నిరతమోలలాడు॥ ఓ నాథ.

దీనుల యాపదల్ దీర్పంగ సమకట్టి - నానాబాధలు పడుచు
ప్రాణమున్న వఱకుఁ - బరులకుఁదోడయి
తాను జీవయాత్ర - ధన్యముగా సల్పు॥ ఓ నాథ.

273. దేశీయతోడిరాగము - రూపకతాళము.

భక్తజీవనా! పరమపావనా! ముక్తిదాయకా! భువన నా
యకా! భయవినాశనా! భక్తపోషణా! ప్రవిమలాత్మ! సద్గు
ణశోభనా! ఎంత వేఁడుదు మిమరిఁగొల్తుము చింతతీర్పుమీ సేవకుల
కును, పాపభీతి నీపాలఁ బడిన మా యాపదలను వే యడఁచి కావవే
పరమదయాకరా! నిరుపమా! మముంగనుఁగొంచి మాకలతఁ దీర్పుమా!
మోదమానమౌ నీదయారసా స్వాదనంబుచే సేదఁ దీర్పవే. ఓద
యానిధీ! యాదికారణా! నాథ నాథ! మమ్మాదరింపవే భూమి
లోన నీ ప్రేమలేక మేమే మొనర్తుమో కామితార్థదా! చిత్తగోచ
రా! చిన్మయాకరా! యుత్తమప్రభూ! యూరడింపుమా. నీవు
కాక వేఱెవిభుండు మమ్ము వసుంధరం బ్రోవ నేర్చునే. వందనమ్ము
లానందమూర్తి నీకిందొసంగవే మొంగికొమ్ముగా! శరణమంచు
నీచరణపద్మముల్ చేరంగనింక మమ్మొయ్య వేఱెగా. పంతమేలరా!
యింత వేడఁగాఁ జెంతఁజేర్చిమా వంతఁ దీర్పవే. సచ్చిదాత్మకా! సర్వ
రక్షకా! మచ్చికన్మముఁ మెచ్చఁగావవే.

జన్మవర్ధంతి సమయ గీతములు.

274. ఆనందభైరవిరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

పుట్టినదిన మొక - పుణ్యదినంబగు ।
నెట్టి జీవికైనన - నీశ్వర ! నీకృప॥ పు.

చరణములు

1. దినదినమును సూత్మ - తేజో బలంబులు ।
తనగ శిశువుఁ బెంచి - తనువృద్ధి నిడుదువు॥ పు.

2. వయసునవిద్దెల - వలచి గడనఁ జేయు ।
నయగతుఁ బ్రాపత - నవశక్తు లిడుదువు॥ పు.

3. భక్తిజ్ఞానాదిసం - ప్రాప్తిని జీవాత్మ ।
ముక్తిత్రోవల నెంచి - ముదమొందఁ జేతువు॥ పు.

275. కల్యాణిరాగము - ఝంపతాళము.

పల్లవి

జననదినోత్సవాచరణంబు - జీవాత్మ జననదినాభివృద్ధిగణనంబు

అనుపల్లవి

అను దినార్జితపర - మాయురారోగ్యముల
ఘనముగా నొసంగిన - కరుణాబ్ధి ప్రీతిగా॥ జన.

చరణములు

1. ఎల్లప్రాయ మారోగమనను - గాదిలించి శోకమున మాన్ప
[ప్రోచెను మా॥ జన.

కులుకుచు నాటల - గొప్పగవిద్దెల
వలచిగడించిన వరవిధస్మరణమా॥ జన.

2. సాకల్యముగ విద్య నేర్చి - సత్యాభ్యుపగమ సంసార సుఖముల
[గూర్చి

ప్రాకామ్య ఘనలబ్ధి - భావనానందముల
శ్రీకారుణ్యమయుని - చింతసేయుట గాదె॥ జన.

3. యుక్తవర్తన జేసి - గురుకృపచే సుస్థిరతోవల నొసి
రక్తితో నమరునై - రాగ్యాభి ముఖుండౌను
శక్తిమైత్రాంచేయు - స్వాంతికోకాదె ॥ జన.

276. బిలహరిరాగము - రూపకతాళము.

జనన హేతువీవె తండ్రి - సకల సంతోషసదయములకు
వినుతి తెలుపు చేతుమిదిగో - విశ్వజనక శ్రీశ సదయను॥

1. మనుజరూప జంతురాజ - మాన్యజన్మమాకునిచ్చి ।
ఘనముగాను మాకొరకయి - కరుణ నిడితి భూతకోటి॥

2. తల్లినిచ్చి తండ్రినిచ్చి - ధరణి నిసోదరులనిచ్చి ।
ఎల్లబంధు హితులనిచ్చి - యెంతొ ప్రీతి బెంతువుచుము॥

3. వివిధప్రాణి సృజనఁజేసి - వింతవస్తు సృష్టిజేసి
తవిలి వానిజీవనా - ధారరచన చేసినావు॥

4. సుతులనిచ్చి సుతలనిచ్చి - శుభముగ వారిగొలువజేసి ।
సతతముమాకుఁ బ్రేమపార - వితతిఁ గఱపు గురువరుఁడవు॥

277.

బేగడ - ఆదితాళము.

కనుఁగొంటిని - కనులపండువుగాఁ గనుగొంటిని
కనికరంపుగనివై - గ్రాలుచుండు నిను॥ కను.
జనన మిచ్చి ప్రీతి - స్తన్యపాన మొసఁగి
మనిచినట్టి నాదు - మాతయందు నిన్ను॥ కను.
నరుభయమ్ములచే - నాహితమ్మెకోరి
దయను జూపినట్టి - తండ్రియందు నిన్ను॥ కను.
మఱవరానినీదు - మహిమ లెన్నొ నాకుఁ
గరుణఁ దెల్పినట్టి - గురునియందు నిన్ను॥ కను.
మాయతెలివితనము - మాకుఁ జూపుటకును
నీయొసంగినట్టి - నిసువులందు నిన్ను॥ కను.
చింత నున్నవేళఁ - జెంతఁ జేరినాకు
సంతసమ్ము నిడిన - సఖులయందు నిన్ను॥ కను.

278. సావేరి - ఆదితాళము.

నాజీవితము గొని - నన్నాశీర్వదింపుము
నాజన్మమున నిన్ను - అనిశముస్తుతించెదను
నాకరముల గొని - నన్ను నీసేవనునిచి
నాచరణంబులతో - నీకై బరుగిడనిమ్ము॥ నాజీ.

నాకంఠమును నెత్తి - నినుగూర్చి పాడనిమ్ము
నా ప్రభువగు నట్టి - నీదు గానములను
నా పెదవుల తోడ - నినుగూర్చి ముచ్చటింప
నే నిచ్ఛగించితును - నాజీవితేశ్వరా॥ నాజీ.

నా స్వర్ణాభరణముల - నొకటైన నుంచుకొనక
నా సర్వసంపత్తియు - నీ కేసమర్పింతు
నా స్వంతబుద్ధిని - నీవు చేకొనుచును
నా సర్వశక్తుల - నీ కుపయోగించుము॥ నాజీ.

నా యిచ్ఛ నీవుగొని - నీ యిచ్ఛతో జేయుము
నా కికదానితోడ - జోక్యము లేనటుల
నా హృదయముగొని - నీదాని జేయుము
నాథ నీ కికమీద తగు - సింహాసనమదియే॥ నాజీ.

ప్రేమకు నిధియగు - చరణమూలము కడను
ప్రీతిని వర్షింతు - ప్రియమున చేకొనుము
ప్రేమతో నిచ్చెడి - ప్రియమైన నా జీవితము
ప్రతి దినమర్పింతు - సతతము నీ కిత్తు॥ నాజీ.

279. హిందూస్థానీ కాఫీరాగము - ఆదితాళము.

ప. వారిదే జన్మము - వారిదే బ్రతుకిల ।
కూరిమి నీ ఘన - గుణములఁ బ్రాలెదరు॥ వారిదే.

1. జ్ఞానులై నీదయఁ - గలుష రహితులయి ।
పూనిక నజ్ఞుల - బోధలు సలిపెదరు॥ వారిదే.

2. సిరిఁగని నీదయఁ - జెలిమిని పేదల ।
దరిసి సుఖంబిడు - దానశీలురగు॥ వారిదే.

3. మానుగ నీదయ - మాన్య దేహులయి ।
దీన జనావన - దీక్షఁజరించెదరు॥ వారిదే.

280. కాఫి - ఝాపుతాళము.

వారె కృతార్థులు - వసుమతిలో స్వామి
కూరిమితో నిన్నుఁ - గొల్చుచునుండెదరు॥ వారె.

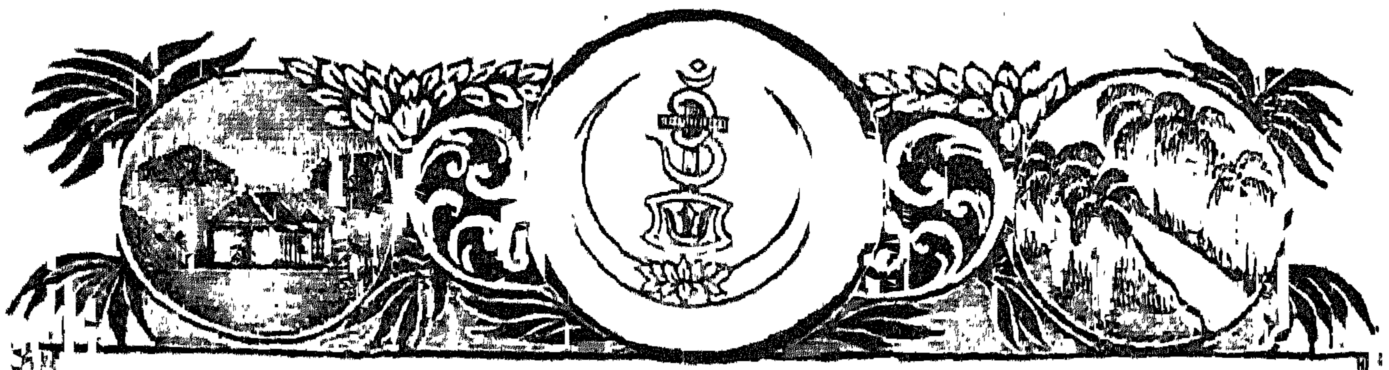
దూరినదారుణ - దుఃఖములోదవిన
ధీరతనీయాజ్ఞ దీరిచిపాల్చెదరు॥ వారె.

విబుధులఁజేరి - విద్దెలఁదేరి
శుభగుణవంతులై - శోభిలుచుండెదరు॥ వారె.

ప్రబలబలాఢ్యులై - భక్తినినమ్రులై
యబలులకెల్లను - నభయమొసంగెదరు వారె.

అంతటనీవని - అన్నియునీదని
అంతయు నీకయి - యర్పణచేసెదరు॥ వారె.

బ్రహ్మోత్సవ సమయ గీతములు.

మాఘోత్సవ, భద్రోత్సవ లేక ఆయాచోట్ల

సమాజవార్షికోత్సవసమయమున పాడదగినవి

281. ధన్యాసి - రూపకము.

బ్రహ్మోత్సవ దినము నేడు - భక్తులార రండు మనము
బ్రహ్మసుధా రసము గ్రోల-భక్తవరుల గూడుద మిక॥ బ్రహ్మో.
విషయ వ్యాసంగమునను - వత్సరంబు గడచి పోయె
విషయ తృష్ణ మాన్ప గల్గు - విశ్వనాథు గూడుద మిక॥ బ్రహ్మో.
పాపములను గాల్చునతడు - తాపహరణ దేవుడతడు
తాపితజన బాంధవుండు - దయను జూపి మనల బ్రోచు॥ బ్ర.
ఆర్త జనుల గాచు నతడు - అర్థులకును నిచ్చునతడు
భక్తజనుల బాయ డతడు - ముక్తిప్రదుడు మన ప్రభుండు॥ బ్ర.
హృదయ పంకేరుహమున - సదయుడగుచు నాడుచుండు
హృదయనాథు గూడి మనము-మధుర రీతి మెలగుద మిక॥ బ్ర.

282. శంకరాభరణరాగము - ఆదితాళము.

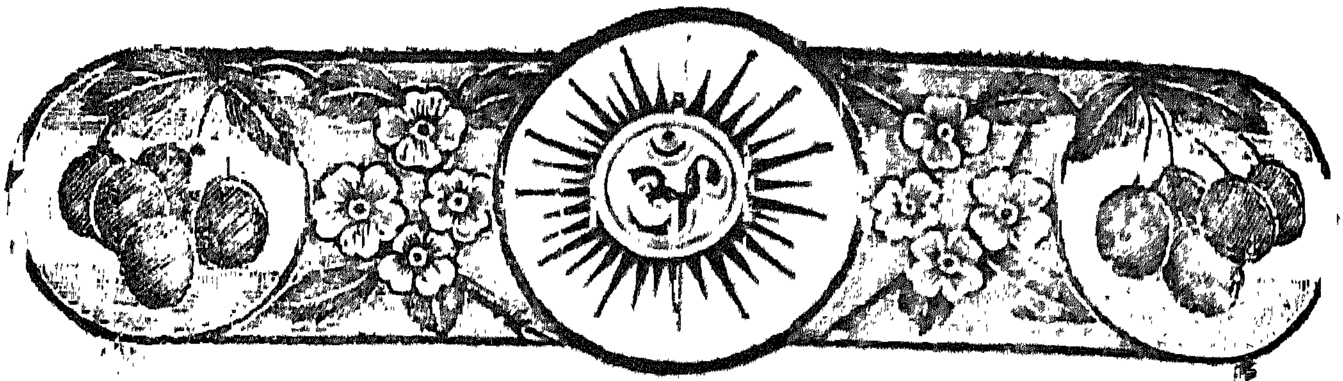
పరమ మహోన్నత పావనమతయుత - బ్రహ్మోత్సవమిది
(భద్రోత్సవమిది) చూడుముగా.
కరమను రక్తిని గాఢపుభక్తిని - మనజనకునిమదిఁ
[బాడుముగా॥ ప:

1. అఖిల జగత్పిత యాహారియేయని - అనిశంబునుభా
[వింపుము రా॥ రా.
సుఖదుఃఖమ్ముల నెల్లజనులనీ - సోదరులనిసే వింపుము రా॥ ప.
2. అంతట గలవిభు సన్నిటఁ గనుచును - నానందంబునఁ
జొంగుము రా
స్వాంతము శ్రీహరి చెంతకుఁ జేర్చియు శమదమవృత్తి జె
[లంగుము రా॥ ప.
3. సర్వశక్తుఁడగు పరమేశుఁడే - సర్వసాక్షియని తలఁపుము రా
గర్వమోహముల విడనాడియు స - త్కార్మపథంబుల
[నిలువుము రా॥ ప.

283. భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

బ్రహ్మోత్సవ శుభసమయము ప్రతివత్సరా నందమయము ।
బ్రహ్మోత్కర హృదయ క్షేత్ర పావనఫల సురభూజము॥ బ్ర.
1. ఏకదైవ జనకత్వము ఇహబహుజన సౌభ్రాత్రము ।
ప్రాకటముగఁ బ్రజకుఁజాటఁ బటుతరమత డిండిమమగు॥ బ్ర.
[చాటింపుడప్పు॥
[సాధనము॥
2. నిష్కారణ కర్మరహిత నిర్విగ్రహ పూజనమా ।
దుష్కర్మజ తాపత్రయ దుఃఖాంతము సౌఖ్యాంతము॥ బ్ర.
3. బహుదేశా దాగతప్రియ బంధుమిత్ర పరితోషము ।
ఇహపరసుఖ పరిభావము ఈశ్వరకరు ణావేశము॥ బ్ర.

సంవత్సరాది సమయ గీతములు.

284. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

త్రిభువనేశ్వరా - దేవదేవరా
శుభములలర నూత్నవత్సర - శోభఁగూర్పరా॥ త్రి.

1. నాడు నాటికిన్ - నాథనీదయన్
వీడి మాహాత్మ్యతమము జగతి - వెలుతు రొందఁగా॥ త్రి.

2. సర్వసౌఖ్యదా! - శాంతి దాంతిదా
సర్వజనులు - శ్రమములుడిగి శాంతిబొందఁగా॥ త్రి.

3. సకల జాతులున్ - సకలమతములున్
వికృతభేద భావముడిగి - వేడ్కఁ బ్రతుకఁగా॥ త్రి.

4. భూమిపాలురున్ - భూప్రజాళియున్
సౌమనస్య హృదయులౌచు - సతముఁ గ్రాలఁగా॥ త్రి.

285. నాథనామక్రియరాగము - రూపకతాళము.

ఒకసంవత్సర మిట్టేచనియె నోయీశ్వర మాకకటా!
వికృతప్రవతి నీయనుమతి విరివిగఁజరి యింపలేక॥ ఒక.

1. వయసుపెరిగి యేటేటను వార్ధక్యము డాయుచుండ।
భయదపాప పథములుడిగి పడయకనీ పదశరణము॥ ఒక.

2. ఉర్విని నీ దయను సిరుల సున్నతపద బలములొంది।
గర్వితమతి దీనవితతిఁ గాపాడుట లేకయుంకటు!॥ ఒక.

3. "గతమునాస్తి" యనుచు మన నీ కరుణను తమి యుంచుమమ్మ।
హితపథముల బట్టఁజేసి యికనైనను బ్రోవుమయ్య॥ ఒక.

286. హిందూస్థానీకాఫీ - రూపకము.

ఆనందలోకే మంగళాలోకే విరాజో సత్యసుందరా

1. మహిమాతవ యుద్భాసిత, మహాగగనమాఝే
విశ్వజగతమణి - భూమణవేష్టిత చరణే.

2. గ్రహతారక చంద్ర తపనవ్యాకులద్రుతవేగే
కరిఛేపాన, కరిఛేస్నాన, అక్షయకిరణే.

3. ధరణీ పరఝురెనిర్ఝర మోహనమధుశోభా
ఫులపల్లవ గీతగంధ - సుందరవరణే.

4. వహోజీవన రజనీదిన - చిరనూతనధారా
కరుణాతవ అవిశ్రామ - జనమే మరణే.

5. స్నేహప్రేమదయాభక్తి - కోమలకరేప్రాణ
కతసాన్త్వన, కరవర్షణ - సంతాపహరణే.

6. జగతేతవ కివమహోత్సవ - వందనకరే విశ్వ
శ్రీసంపద భూమాస్పద నిర్భయశరణే.

287. నాథనామక్రియ రాగము - ఝంపతాళము.

పల్లవి

ఆమహాదేవునకు మంగళం

అనుపల్లవి

ఏమహాత్ముఁగొల్వ నీమహి సుఖములఁ
గామితార్థములఁ గనఁగ నొసంగునో.

చరణములు

1. వీరునకు పగ ధీరునకు గంభీ
ధారునకు సదా చారునకు నిల.
2. జేయునకు మహో పాయునకు ఫల
ధీయునకు జిత కాయునకు నిల.
3. సుందరునకు సదా నందునకు ము
కుందునకు బ్రహ్మా నందునకు నిల.

288. హిందూస్థాని కాపి - మిశ్రఝంపతాళము.

పల్లవి

ఇదిగో బ్రహ్మ నామ తరణి
ఎవరికిష్టమైన వారురండు (ఇష్టమున్న వారు రండు)

అనుపల్లవి

ఇది చాల కాల ముండి మనల
దరి జేర్చును ఈశ్వరు కృప॥ ఇది.

చరణములు

విశ్వ విజయ గీతము ల్పాడు - విహగ బృందములను జూచి
విశ్వనాధు గూడి నేడు — విమలానంద మంద రండి॥ ఇది.

బ్రహ్మ కృపను యాశించెదు
భక్త జనుల గూడి మీరు
బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని
పరమ భక్తి గొల్వ రండు॥ ఇది.

ధనికులకును బీదలకును - తారతమ్య మిందు లేదు
జ్ఞానులకును పామరులకు జ్ఞానదాత ఈశుడొకడె॥ ఇది.

జాతి విచార మిందు లేదు
జన్మభూమి నడుగబోరు (జన్మభూమితో బనియేలేదు)
జగతి నెల్ల నేలుప్రభుని
జయ గానముచేయ రండు॥ ఇది.

సాధు సమాగమంబు చేత — సాధనసమ్మేళనంబు కుదురు
శాంతిదాత ఈశుడొకడె - సకలమతములందు జూడ॥ ఇది.

289. హిందూస్థానీ బ్యేహాగ్ రాగము - ఆదితాళము.

జనగణమన అధినాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా !
పంజాబ్ సింధు గుజరాట్ మరాఠా ద్రావిడ ఆంధ్రవంగ,
వింధ్యహిమాచల యమునాగంగా ఉచ్ఛలజలధి తరంగ ;
తవశుభనామే జాగే తవశుభ ఆశిషమాగే,

గాహేతవజయగాథా !

జనగణమంగళదాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా !
జయహే, జయహే, జయహే, జయజయజయజయహే॥
అహరహతవ ఆహ్వాన్ ప్రచారితశునితవ ఉదారవాణీ ;
హిందు బౌద్ధశిఖ జైనపారశీక ముసల్ మాన్ క్రిస్టానీ;
పూరవ పశ్చిమఆసే తవసింహాసన పాశే,

ప్రేమహారహాయగాథా !

జనగణఐక్యవిధాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా ! ॥
పతన అభ్యుదయ బంధురపంథాయుగయుగ ధావితయాత్రీ
హేచిరసారథితి వరథచక్రే ముఖరితపథదినరాత్రీ !
దారుణ విప్లవమాఝే తవశంఖధ్వనిబాజే

సంకటదుఃఖత్రాతా !

జనగణ పథపరిచాయకజయహే భారత భాగ్యవిధాతా॥
ఘోరతిమిరఘన నిబిడనిశీథే పీడితమూర్ఛితదేశే,
జాగ్రత ఛిలాతవ అవిచలమంగళ నతనయనే అనిమేషే,
దుస్వప్నే ఆతంకే రక్షాకరిలే అంకే,
స్నేహామయీతుమిమాతా.
జనగణ దుఃఖత్రాయకజయహే భారతభాగ్యవిధాతా॥
రాత్రిప్రభాతిలో ఉదిలరవిచ్ఛవిపూర్వ ఉదయగిరిభాలే!
గాహే విహంగమ పుణ్యసమీరణ నవజీవనరసఢాలే,!
తవకరుణారాగే నిద్రితభారతజాగే,
తవచరణేనతమాతా.
జయజయజయ హేజయరాజేశ్వర భారత భాగ్యవిధాతా!
జయహే జయహే జయహే జయ్‌జయ్ జయ్‌జయహే॥

290. బేహాగ్ - ఝంపతాళము.

జయ జగ జీవన జగత - పాతహే,
జయ దీనశరణ శుభ - దాతాహే,
జయ విఘ్న నాశన వి - ధాతాహే,
జయదేవ జగత పితా - మాతాహే॥ జయజగ.
హృదయాధారహృది - జ్ఞాతాహే,
భయ తాప - హరణ భవత్రాతాహే,
దీనజన ద్వారే, డాకేతుమారే,
దేహిప్రసాద పరమాత్మాహే॥ జయజగ.

291. మిశ్ర . ఏకతాళము.

జయదేవ, జయదేవ, జయమంగళదాతా,
జయజయ మంగళదాతా,
సంకటభయదుఃఖత్రాతా, విశ్వ
భువన - పాతా, జయ.

1. అచింత్య అనంత అపార, నాహితవ ఉపమా,
ప్రభు నాహితవ ఉపమా,
విశ్వేశ్వరవ్యాపకవిభు, చిన్మయపరమాత్మ॥ జయ.

2. జయ జగవంద్యదయాళు, ప్రణమితవచరణే,
ప్రభు ప్రణమితవచరణే,
పరమ శరణతుమిహో, జీవన మరణే॥ జయ.

3. జగతారణ దీనేశ, సుఖశాంతీదాతా,
ప్రభుసుఖ శాంతీదాతా;
శరణాగత వత్సలతుమి, పరమపితామాతా॥ జయ.

4. అపనా - ప్రతినిరఖినాదే ఖినిస్తార్,
ప్రభునాదేఖినిస్తార్;
ఏకమాత్ర భరసాహైకరుణాతో మార్॥ జయ.

5. శత అపరాధీ అమరా, పాపతుమాకరహే
ప్రభు పాపతుమాకరహే;
తవ ప్రసాదలాభేప్రభు, పాపతాపనారహే॥ జయ.

6. మిలియే భక్తసమాజ, మాగివరాభయదాన్
ప్రభుమాగివరాభయదాన్;
కృపాకరహే కృపామయు, దా ఒచరణోస్థాన్॥ జయ.
7. కీఅర్ యాచిబ అమరా, కరిహే ఏమీానతి,
ప్రభుకరిహే ఏమీానతి,
ఏలోకే సుమతిదాబ, పరలోకే సుగతి॥ జయ.

292. మిశ్రరాగము - ఏకతాళము.

జయదేవ జయదేవ జయత్రిభువనకర్తా । ప్రభు సబకే ఆశ్రయదాతా భయసంకటహర్తా.

1. బడచేతన సబజేతే మహిమాతవగావే । ప్రభు రాజాప్రజా సబహి తుజకో శరణావే.

2. అతులతుహ్మరీ కరుణవర్ణినహి జాయీా । మంగళ కీర్తితుమారీ గగనఖగగనఛాయీా.

3. తుమచేతన పరమేశ్వర । శుమపూరణస్వామీా పుణ్యపాపమమదేఖో ప్రభు అంతర్యామీా.

4. అతులజ్ఞానకీ చహుదిశజ్యోతి విస్తారీ । నిరఖనిరఖ హోచకితజగకే నరనారీ.

5. హాయ అనంత తవశక్తీ వర్ణనకి మకీజే । కరోగర్వ ప్రభుమారణ, నిజ ఆశ్రయదీజే.

6. భిక్షాయుహి హాయ హామరీ హేమంగలదేవా । నిశిదినహో ఉత్సాహిత కరతేతేకీ సేవా.

293. కాంభోజి - రూపక తాళము.

జయ దేవా జయ దేవా - జయ త్రిభువనకర్తా
జయ సర్వాశ్రయదా - భయసంకటహర్తా॥ జయ.

నీమహిమను లెంక్కగానోదును - నిఖిలదాసగతములు
నీముందటఁదలవంచును - నిఖిలలోకేశ్వరులు ప్రజలు॥ జయ.

వర్ణింపఁగఁ దరమేఁ నినుఁ - బరమదయాకరమూర్తి
పూర్ణముగా వెలుఁగొందును భువి - దివి నీశుభకీర్తి॥ జయ.

చేతనములకేరీన మయి - చెలఁగుదు సంతతము
ప్రీతిని బహిరంతరముల - వీక్షింతువు సతము॥ జయ.

నీజ్ఞానమె సలుగడలను - నిగనిగమని వెలుఁగ
సుజ్ఞానులు స్త్రీపురుషులు - చూతురు యోగ్యముగ॥ జయ.

వర్ణింపఁగఁదగమే నీ - పరమాద్భుతశక్తి
చూర్ణము చేయుఁ దురగర్వము - సురుచిరసద్భక్తి॥ జయ.

అతిశయమగును త్వద్వాహం - బహురూపు నీ సేవా
భిక్షముగాఁగోరితి మిదు - ప్రేమాస్పద దేవా॥ జయ.

294. భైరవి - రాగము.

జయజయ జగదీశ జగతేక ప్రాణ స్వామి
జాగియే ప్రకృతికరే తపగుణ గాన్ స్వామి॥ జయ.

1. ఉదిలతరుణభాను - ఉజ్జ్వలగగన స్వామి
మహిమా - కిరణతవిభాయిల భువన స్వామి॥ జయ.

2. ప్రకృతిరమా ర్ఝుహారి తవ ప్రేమానన్ హే ।
విమల ధ్యానందే నీరేభా సే ప్రాణమన్ హే॥ జయ॥

3. శతకంఠే పాఖీగణ్ గాయి ఛేకానసే హే ।
హీనకాతో థాకి మోరా నీరబకేమనే హే ? జయ॥

4. ప్రకృతిరసనే కరితవ నామగాన్ హే ।
థాకిప్రాణనాథబొలి ఖులి మనప్రాణ హే॥ జయ॥

5. జయజయ ప్రాణాధార్ కరుణానిధాన హే ।
పాపతాప హారీతుమి అమృతసోపానీ హే॥ జయ॥

6 ప్రీతిరకుసు మగుళితు తేభి జతనే హే ।
ఉపహారదిబో నాథ ప్రణమి చరణే హే॥ జయ॥

295. నాటు బేహాగ్ - ఝంపెతాళము.

1. జయ పరమశుభసదన - బ్రహ్మసనాతన,
కరుణార సాగరకలుష నివారణ॥ జయ॥

2. జయవిశ్వపాతా - అనంతవిధాతా,
జయదేవ, దేవేశ, జీవేర జీవన॥ జయ॥

296. సురటిరాగము - ఝాపుతాళము.

జయజయ లోకేశ ! జయజయ ప్రాణేశ !
జయజయ శీతల కరుణామృతధర !
జయజయ ! యాచక చాతక జీవిత
దాహసంహార ! తాపసంహార ! మంగళం॥ జయ॥
నీల నీరదరథ నేమినిస్వనము గ
ళాలగగనవీథిఁ దేలరావోయి !
గంభీర గర్జావిజయ శంఖధ్వానముఁ
హరిదంతాక్రాంతమై మొరయరావోయి ! మంగళం॥ జయ॥
తరళసౌదామనీ కరదీపికాకాంతి
భువన భువనముల మెరయ రావోయి !
హరి విచిత్రమయూరిపింఛాళి గ
హరివీథుల నాట్యమాడ రావోయి ! మంగళం॥ జయ॥
వాహినీభంగ సందోహ మాగఘగీతా
కైవారములతోడ గదలి రావోయి !
సకల చరాచర సామంత పరివార
పరివేష్టితుండవై తరలిరావోయి ! మంగళం॥ జయ॥
చిరవిరహానల పరితప్త మీముగ్ధ
సరసీహృదయము పొరల రావోయి !
సంతతామృతరాగా నంతగంభీర ప్ర
శాంత వారిధార ముంపరావోయి ! మంగళం॥ జయ॥

297. నవరోజు. మిశ్రగతి. ✓

జయము జ్ఞానప్రభాకరా ! జయము శాంతిసుధాకరా !

జయము మోహాంతమోహరా ! జయజయ కరుణాకరా !

శ్రితజనగణ మందారమ ! సేవితముని హృద్భృంగమ !

పతితత్రాణకారణమా ! ప్రవిమలానంద పూరమ. జయము.

భాను చంద్ర తారకగణ భాస్వదమల భూషణా !

నూనపల్లవ పత్రశోభిత సురభిళపూజిత చరణా ! జయము.

శ్రావ్యరుత శకుంతగీత జయస్తోత్ర పరితోషణ !

నవ్యప్రకృతి రమణీయసు కావ్యమధుర పూరణా ! జయము.

మానవభాగ్యవిధాతా ! దీన సంఘ పరిత్రాతా !

ప్రాణిహృదయరాజ్యనేతా ! బ్రాహ్మసుఖసంప్రదాతా ! జయము.

పరమభక్త జీవిత మృదు ప్రసవమాలికా భరణా !
నిరుపమ మధురప్రణయా నంద సుధాశీతకిరణ !
జయ్ జయ్ జయ్ జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !
శ్రితమునిగణచిత్తవికస్వరసుమ మధుకరమూర్తి !
శతసహస్ర భానుకోటి జితతేజో దివ్యకీర్తి !
జయ్ జయ్ జయ్ జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !
వికృతపాప భయదతాప ఘనజలదప్రభంజనా !
సకలప్రాణిహృదయ దుఃఖ సాంద్రవనీ హుతాశనా !
జయ్ జయ్ జయ్ జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !
ప్రియభారత జనయిత్రీ నిత్యభాగ్య శుభవిధాత
ప్రియతమ నిర్మల విశాల బ్రాహ్మసుధర్మ ప్రదాత
జయ్ జయ్ జయ్ ! జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !

300. సౌరాష్ట్రము - అటతాళము.

నీదివ్య తేజమునకు - నిత్యజయ మంగళం
నిఖిలోర్వి జనుల కెల్ల - నిత్యానంద మొసగు॥ నీ॥
సకలోర్వి మతములకును - సకల సాధు బృందములకు॥ నీ॥
పుణ్య ప్రతిష్ఠాపనలకు - పూజ్యమైన వారి కెల్ల॥ నీ॥
మహామ్మదాది ప్రవర్తలకును - మహితయశోవంతులకును॥ నీ॥
సకల వేద శాస్త్రములకు - సత్యసంధులకును నెపుడు॥ నీ॥
శాంతిగోరు సజ్జనులకు - భ్రాంతిబాపు నీకు నెపుడు॥ నీ॥

301. ఝుంజూటి - ఏకతాళము.

ధన్య ధన్య ధన్య ఆజి దినయా నంద కారీ
సబేమిళే శివసత్య ధర్మ భాగతే ప్రచారీ॥

1. హృదయే హృదయే తో మారినాధామ - దిశిదిశి
[శివ పుణ్యనామ,
భక్తజన సమూహ ఆజిస్తుతికరే తో మారీ॥

2. నాహి చాహిధన, జన, మాన, నాహిచాహి
[అన్యకామ,
ప్రార్థనాకరే తో మారే — ఆకుల నరనారీ॥

3 శవపదే ప్రభు లయిను శరణ్, కిధయా విపదే
[కిథయా మరణ్,
అమృతే రఖుని పాయిను జీవన్, జీవ
[జీవ తో మారీ॥

302. కాంభోజి జంలా - సగాంది.

ప్రభు మంగళశాంతి సుధామయ హే, భవ - సేతు
[సుహాసమహి మాలయ హే,
జయవిఘ్న వినాశన పావన హే; జయ
[పూర్ణ పవిత్ర కృపాఘన హే,
జయ పుణ్య నిధే గుణసాగర హే; ఆజి ఏకు
[ఏకే కరుణా కర హే॥

303. జంఝూటి రాగము - ఏక తాళము.

పాదప్రాంతే రాఖో సేవకే
శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవ హే॥

సర్వలోక పరమశరణ, సకలమోహ కలుషహారణ,
దుఃఖతాప విఘ్నతారణ, శోకశాంతస్నిగ్ధచరణ
సత్యరూప ప్రేమరూప హే
దేవ మనుజ వందితపద విశ్వభూప హే॥

హృదయానందపూర్ణ ఇందు, తుమి అపార ప్రేమసింధు,
యాచె తృషిత అమియబిందు, కరుణాలయ భక్తబంధు,
ప్రేమనేత్రే చాహో సేవకే,
వికసితదళ-చిత్తకమల హృదయ దేవ హే॥

పుణ్యజ్యోతి పూర్ణగగన, మధుర హేరి సకల భువన,
సుధాగంధ ముదితపవన, ధ్వనితగీత హృదయ భవన,
ఏసో ఏసో శూన్యజీవనే
మిటావో ఆశ, సబపియాస అమృతప్లావనే॥
దేహజ్ఞాన, ప్రేమదేహా, శుష్కచిత్తే వరిషా స్నేహ,
ధన్యహోక్ హృదయదేహా, పుణ్యహోక్ సకలగేహా॥
పాదప్రాంతే రాఖో సేవకే
శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవ హే॥

301. ఝుంజూటి - ఏకతాళము.

ధన్య ధన్య ధన్య ఆజి దినయా నందకారీ
సఖేమిళే తవసత్య ధర్మ భాగనే ప్రచారీ॥

1. హృదయే హృదయే తో మారినాథాను - దిశదిశ [తవ పుణ్యనామ,
భక్తజన సమాజ ఆజిస్తుతికరే తో మారీ॥

2. నాహిం చాహిధన, జన, మాన, నాహించాహిం [అన్యకామ,
ప్రార్థనా కరేతోమారే - ఆకుల నరనారీ॥

3 తవపదే ప్రభు లయినూ శరణ్, కిభయా విపదే [కిభయ మరణ్,
అమృతే రఖిని పాయిను జఖన్, జయ [జయ తో మారీ॥

302. కాంభోజి జంఝా - సగాంతి.

ప్రభు మంగళశాంతి సుధాసుందు హే, భవ - సేతు [సహశోకహి మూలయ హే,
జయవిఘ్న వినాశన పావన హే; జయ [భూర్ణపవిత్ర కృపాఘన హే,
జయపుణ్య నిధే గుణసాగర హే; ఆజి ఏసు [పనే కరుణా కర హే॥

303. జంఝూటిరాగము - ఏకతాళము.

పాదప్రాంతే రాఖో సేవకే
శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవహే॥

సర్వలోక పరమశరణ, సకలమోహ కలుషహరణ,
దుఃఖతాప విఘ్నతారణ, శోకశాంతస్నిగ్ధచరణ
సత్యరూప ప్రేమరూపహే
దేవ మనుజ వందితపద విశ్వభూపహే॥

హృదయానందపూర్ణ ఇందు, తుమి అపార ప్రేమసింధు,
యాచె తృషిత అమియబిందు, కరుణాలయ భక్తబంధు,
ప్రేమనేత్రే చాహో సేవకే,
వికసితదళచిత్తకమల హృదయ దేవహే॥

పుణ్యజ్యోతి పూర్ణగగన, మధురహేరి సకల భువన,
సుధాగంధ ముదితపవన, ధ్వనితగీత హృదయ భవన,
ఏసో ఏసో శూన్యజీవనే
మిటాఓ ఆశ, సబపియాస అమృతప్లావనే॥
దేహజ్ఞాన, ప్రేమదేహ, శుష్కచిత్తే వరిషో స్నేహ,
ధన్యహోక్ హృదయదేహ, పుణ్యహోక్ సకలగేహ॥
పాదప్రాంతే రాఖో సేవకే
శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవహే॥

304. సావేరి రాగము - ఝంపె తాళము.

మంగళం మహిమాప్రసారా ! మంగళం
మంగళం సజ్జన మానసకమలపతంగ
కారుణ్యాంత రంగ నీకెప్పుడు.

1. శ్రీలలితాంచిత చిదచిదాత్మక జగ
దాలికి సాధుజనాలికి బహువిధ
కాలములకు నందుఁ గావించు క్రియలకు
మేలుగ వీనిని మెఱయించు నీకును.

2. మానిత బ్రాహ్మ సమాజములకు నెల్ల
వానిశాఖలకు సవ్యానిపోషకులకు
జ్ఞానులై వారితో జతగూడి ఈశ్వర
ధ్యానకీర్తనములఁ దనరెడు వారికి.

3. భాగవతులకును బ్రహ్మోపాసకులకు
బాగై వెలయు వారి భక్తిశ్రద్ధలకును
రాగ ద్వేషాది రహితులకును నిజ
భోగాభోగ సమ బుద్ధి యుక్తులకును.

4. సత్యవాదులకును సన్మార్గ చరులకు
నత్యంత ధార్మికులగు నార్యవరులకు
ప్రత్యహమును శుభా భయములఁ గరుణించు
నిత్యానందుఁడవైన నీకు నీచరితకు.

305. సౌరాష్ట్రిరాగము - ఆదితాళము.

సర్వాంతర్యామి నీకు - సదా జయమంగళం॥

ఉర్విని సర్వమును - నిర్విఘ్నముగ నేలు ॥ స॥

ఆత్మలకాత్మవై - ఆనంద మొసఁగుచుండు ॥ స॥

దీనులపాలి పెన్ని - ధానమై వెలయుచుండు ॥ స॥

సర్వభూతములకు - సమసౌఖ్య మొసఁగుచుండు ॥ స॥

కామాంధకారులకు - కనుమఱఁగియున్నట్టి ॥ స॥

మదినిలిపిచూచువారి - మనమునఁదోఁచునట్టి ॥ స॥

భావపురీశుఁడవై - ప్రణతార్తిహరుఁడవైన ॥ స॥

306. జంఝూటి - త్రిశఘాపు.

వినతులొనర్తు విశ్వనాథ - వినుము మాదు ప్రార్థనల్

విఘ్నముల్బాపి, వివేకమిచ్చి - విపులానంద మొసగుమి ॥ విన॥

ఆపదలను జిక్కువేళ - అనాహారముగ నున్న వేళ

తాపములలోఁ జిక్కువేళ - దయనుజూపి కావుమి ॥ విన॥

దారితప్పియున్న వేళ - దయను మరచియున్న వేళ

కరముగాసిలి యున్న వేళ - కనికరించి బ్రోవుమి। విన॥

ధర్మయుద్ధము సల్పువేళ - దానధర్మము జేయువేళ

ధీరభక్తుల జేరువేళ - ధైర్యమొసగి గావుమి॥ విన॥

ఆనంద గానము జేయువేళ - నమిత భక్తి జూపు వేళ

అనాథజనుల గాచువేళ - వినయమిచ్చి బ్రోవుమి॥ విన॥

307. జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

రండు మనజీవితముల గోరుచున్నది.

అనుపల్లవి

బ్రాహ్మధర్మము సకల ధర్మరాజము ॥
బ్రాహ్మధర్మము - మన బ్రాహ్మధర్మము ॥రండు॥

చరణములు

ప్రభుని ప్రాపుజేసి ధర్మశాస్త్రమూనుచు
రతుకు డతడే, జీవనవల్లభు డతడే,
నాయకుడతడే, మనసర్వమూర్తడే ॥రండు॥

ముందు వెన్క లెన్ని యున్న మురియము మందురే,
సందియమేలా, వాదు లందవలేలా,
శౌర్యములేదా, విశ్వాసములేదా ॥రండు॥

మహిత బ్రాహ్మధర్మ బోధకుల, కార్యసాధకుల,
మాన్యచరితుల ఆజ్ఞ్య మఱచిపోయితే
మఱచిపోయిరే, మనబ్రాహ్మబంధుల ॥రండు॥

308. సురటి - ఛాపుతాళము.

మంగళం మంగళం మాప్రభునీకు మంగళం ॥మంగళం॥

శృంగారమగు సృష్టి చిత్రముగాఁ జేసి
నింగి నేల నిండి - పొంగి రంగారుచు
తుంగమహిమతో - వెలింగెదు దేవ ॥మంగళం॥

నీయాజ్ఞ పాలించు నీతివర్తనులకు
నీయానందమె యిచ్చి - నెటేఁ బ్రోచినీదు
న్యాయమె ప్రకటించు - మాయయ్యనీకు ॥మంగళం॥

సదమలమగునీదు - సద్గుణ పుంజము
ముదముతో నొదకించు - మదితోడ మాదౌ
హృదయాబ్జమందున - నుదయించు తండ్రీ ॥మంగళం॥

తృతీయ భాగము.

బ్రహ్మ పద్యములు.

"సత్యాన్న ప్రమదితవ్యం ధర్మాన్న ప్రమాదితవ్యం కుశలాన్న ప్రమదితవ్యం సత్యంవద । సమూలోవా ఏష పరిశుష్యతి యోఽనృతమభివదతి. ధర్మంచర । ధర్మాత్ పరంనాస్తి । ధర్మఃసర్వేషాం భూతనాం మధు."

దీనరక్షక శతకము.

ఉ॥ శ్రీకర తావకాంఘ్రి సరసీజము ఉత్పల మాలికాదిగం ।
ధాకలితప్రసూన నిచయంబులచేతను బూజజేసెదం ।
జేకొని నాదుపాపములఁ జెండి దయామతితోఁడ బ్రోవవే ।
ప్రాకటమౌను నీమహిమ పండితకోటికి దీనరక్షకా॥ 1.

చ॥ ఎఱుఁగను శబ్దసౌష్ఠవము లేమియు నెఱుంగను పాకశయ్యలే ।
నెఱుఁగను వృత్తిభావముల నెల్ల నెఱుంగను రీతిజాతులే ।
నెఱుఁగను దోషముల్ ధ్వనుల నేక్రియ మత్కృతి నందెవో సుమీ ।
చెఱుకున వంకగల్గినను జేఁదగునా రుచి దీనరక్షకా॥ 2.

చ॥ ఉభయవిభూతి నాయకుఁడ వోరి దయామయ యప్రమేయమా ।
కభయ మొసంగ వేయనుచు నార్తులు నిన్వినుతింప వారికిన్ ।
విభవములిచ్చి యేలితని వేమఱుఁ దెల్పగ వచ్చినాఁడనో ।
శుభకర యుష్మదీయ పదశోభఁగనుంగొన దీనరక్షకా॥ 3.

ఉ॥ ఈవనయంబుదోషముల నెల్లనుబోవఁగఁ ద్రోసినైఁచిదా ।
సావళిఁగాఁచు ప్రోడవని సారసనీపద సారసంబులక్ ।
భావనసేయుచుందునికఁ బాములదూఁగ నొనర్చి కావవే ।
పావననామ భక్తజన బంధవిమోచక దీనరక్షకా॥ 4.

చ॥ కరుణను మానవాధములఁ గావఁగఁగంకణ మీవుఁ గట్టి స ।
త్వరమతిఁ బెక్కుతఱిం బహువిధంబులఁ బ్రోచిన తీరు విన్న నా ।
కరుదుగ నాశపుట్టె నను నాకరిణిన్ గృపచేసి చిత్తమున్ ।
దిరముగ నిల్పి తాపములఁ దీర్చదవంచును దీనరక్షకా॥ 5.

చ॥ సవినయవాక్యపుంజములఁ జాలఁగ నీదు పవిత్రనామమున్ ।
దవిలి జపించు వారికి యథార్థిగ సద్గతి జూపఁదల్చియుక్ ।
బ్రవిమల సాధనంబులు గృపామయ నాతెన్ దయచేసినాక్కటా ।
యవమతినంచు నన్ను విడనాడకుమయ్యెడ దీనరక్షకా॥ 6.

శా॥ లీలాకేళి విలాసవిభ్రమములన్ లీనంబుగానున్న నే ।
న్నేలీలక్ భవదీయదాసునిగ నీవెంచంగఁ దాయాంచుమోఁ ।
జాలింగుందుచునున్న వాఁడను జుమీ స్వామీ కటాక్షించి న ।
న్నేలాగైనను దేల్చి యేలుకొనరాదే దీనసంరక్షకా॥ 7.

మ॥ దురహంకారుఁడ దుస్స్వభావుఁడను సేనుష్టుండఁగష్టుండనే ।
వరపాదంబుల నాశ్రయించితిఁక దుర్వ్యాపారముల్మానెను ।
ర్భరతాపంబుల నెల్లఁబోనడచి నీపాదాశ్రితుంజేసినా ।
వెరపుందీర్పఁగృపావిశేషమున రావే దీనసంరక్షకా॥ 8.

చ॥ అమితములైనపాపము లహర్నిశ మిట్లడలేక చేసి నే ।
విమతుఁడనైతి మార్గమిక వేరెకనంబడదెందుఁ జూడనీ ॥
సముచితసత్కృపారసముఁ జక్కఁగ నాపయిఁ జిల్కి మక్కువన్ ।
దమమునడంచి నీదుపదదాస్యమొసంగవె దీనరక్షకా॥ 9.

ఉ॥ నేరక నేనొనర్చిన యనేకదురాగతదుష్టచేష్టలే ।
పేరిచి పెద్దపెట్టునను భీతిలఁజేయుచునున్న వయ్యనా ।
నేరములెల్లసైఁచి కడు నెయ్యమున న్గరుణించి కావవే ।
తారకనామ దాసజనతాపనివారక దీనరక్షకా॥ 10.

చ॥ దుడుకులజేసినాఁడఁ గడుధూర్తులతోఁ జరించినాఁడనా ।
గడెములు సల్పినాఁడఁ బలుగాకులఁగూడి మదించినాఁడ నీ ।
యడుగుల జాడ నేఁడు వడయం గడువేడుక వచ్చినాఁడనా ।
వెడఁగుతనంబుల న్మఱచి వేగమె ప్రోవవె దీనరక్షకా॥ 11.

చ॥ సతతమునీయుదాత్తపద సంస్మరణంబునఁ బాపులెల్ల స ।
ద్గతికిరవైరటంచు వినఁగాఁ జవిపుట్టెను మీకథారసం ।
బతులితభక్తిఁ గ్రోల నదియబ్బునొ యబ్బదొ నాదుభాగ్యమే ।
గతిఁగననున్న దోయఘుని కాయనివారక దీనరక్షకా॥ 12.

ఉ॥ దాసుఁడనంటి నీకృపకుఁ దద్దయుఁ బాత్రుఁడనంటి నేరముల్ ।
చేసితినంటి బాధములఁ జిక్కితి నంటివివేకశూన్యతన్ ।
గాసిలి యుంటి నన్ను దయఁగైకొనిరక్షణ సేయుమంటినే ।
దోసిలిబట్టి యుంటినిఁక దోసములెన్నకు దీనరక్షకా॥ 13.

ఉ॥ వింటిని నీప్రభావముల వీనుల విందుగ భక్తకోటిచేఁ ।
గంటిని నీమహత్త్వమును గన్నులపండువుగాఁగ నెంచునీ ।
వంటిదయాపయోధి భువనంబున లేఁడనినమ్మియుంటి నీ ।
బంటులబంటునంటి నెడఁబాయకుమంటిని దీనరక్షకా॥ 14.

ఉ॥ నమ్మితి నీపదద్వయము నమ్మితి నీదు కృపాంతరంగమున్ ।
నమ్మితి నీదృఢవ్రతము నమ్మితి నీదుచరిత్రమున్మదిన్ ।
నమ్మితినీవిలాసమును నమ్మితిదాసుల నేలుఘనాత్మకున్ ।
నమ్మితినన్నుఁ బ్రోవఁగల నాథుఁడవీవని దీనరక్షకా॥ 15.

ఉ॥ వీడను నీపదాబ్జముల వేసటనొంది నాకొకింత దబ్బఁగన్ ।
వేడను వేఱదేవతల నెవ్వరినైనను నిన్నుఁగా వినే ।
నాఁడనుమాటయూఁట భవదాశ్రితుఁడన్నను నాన్యలోపను ।
న్నాఁడ ననాథనాథుఁడ వనాథగతీవని దీనరక్షకా॥ 16.

ఉ॥ నేరను స్తోత్రపాఠముల నేరను మర్త్యుల భేదకర్మముల్ ।
నేరను దైవదూషకులఁ జేరను నాస్తికవాదులన్ వృథా ।
కోరనుగొప్పమెప్పులను గోరను హానిని ముక్తికేఁ గదన్ ।
దూరను నీదుభక్తులను దోషధియుంబున దీనరక్షకా॥ 17.

చ॥ అతులిత బుద్ధిహీనులకు నబ్బునె నీచరితామృతంబులున్ ।
శ్రితమతులైనవారలకుఁ జేకుఱునే భవదంఘ్రిసేవయున్ ।
క్షితిఁబడి త్రుళ్ళుధూర్తులకుఁ జిక్కునె నీదుకథాసుధారసం ।
బతులమహావిభూతినిలయా సుగుణాత్మక దీనరక్షకా॥ 18.

చ॥ నయవినయాళితోడ శరణంచును నీదరి జేరువారికి।
న్భయములఁబాపిఘోరతర పాతకకోట్లనడంచి వారలన్।
రయమునవాదరించి యనురాగమునం గరుణింపు మన్న నీ।
దయకెనయేదియిమ్మహిని దాసవిలోలన దీనరక్షకా॥ 19.

మ॥ విమలంబై విశదంబునైవిపులమైవిస్తారమైవిర్వియై।
ప్రమదంబై పరిశుద్ధమై ప్రబలమై ప్రఖ్యాతమై భవ్యమై।
సమమైసాత్వికమై సదాశుభమై సామ్రాజ్యమై స్థాయియై।
రమణీయాకృతిఁ జెందెనీదయ యుదారా దీనసంరక్షకా॥ 20.

చ॥ తెలిసెఁగదాభవన్మహిమదివ్యముగా సచరాచరంబులన్।
వెలసెఁగదా భవత్కరుణ వెల్లడిగా నిజసేవకావళిన్।
నిలిచెఁగదాభవద్యశము నిత్యముగా జగతీతలంబునన్।
గలిగెఁగదాభవద్గుణము గానము సేయఁగ దీనరక్షకా॥ 21.

ఉ॥ చిక్కెను నీకథామృతము చేరల జుర్రఁగ నాకు నేఁడహో।
దక్కెనునీపదార్చన సదాముదమందఁకహ స్తపాళికిన్।
మెక్కెనునీదునామరుచి మేలనినారసనంబుదృప్తిమై।
స్రుక్కెను నాయఘంబులిఁక జూడఁగదేదయ దీనరక్షకా॥ 22.

ఉ॥ తల్లివి తండ్రివిన్దొరవు దాతవుభ్రాతవు సత్ప్రభుండవున్।
జల్లనివాఁడవున్ బ్రియముఁజల్లెడివాఁడవు తోడునీడవున్।
సల్లలితప్రభావుఁడవు చక్రిప్రబోధవు నామనంబురం।
జిల్లగఁజేయువాఁడవని చేరితిఁగోరిమి దీనరక్షకా॥ 23.

ఉ॥ ఏమనివిన్నవింతుఁ గుదకేమివరంబులు నిన్నుగోరదున్ ।
నామదినున్న కోరిక లనంతము గావున వానిలోననా ।
కేమియొసంగెదో యొసఁగు మేమియుమానినమాను మెంతయున్ ।
నీమముతోడఁజిత్తమని నేగ్రహియించెద దీనరక్షకా ॥ 24.

చ॥ కరితురగాది వాహన నికాయములాయము లేమిలెక్కసుం ।
దరమగుమందిరంబులు సుధామయహార్మ్యములు లెంతలేకినీ ।
చరణసరోజయుగ్మమెదఁ జారుతరంబుగఁ జేర్చువారికిన్ ।
వరశుభదాయకా సకలపాపనివారక దీనరక్షకా ॥ 25.

ఉ॥ తావక సత్కథామృతపు ధారలుఁగ్రోలెడి జిహ్వజిహ్వమీ ।
పావననామకీర్తనము భక్తిని బాడెడి నోరునోరమీ ।
సేవఁగరంబురక్తిగను జేసెడిచేతులుం చేతులౌజగ ।
త్పావనమీయెడన్ సలుపు దాస్యమెదాస్యము దీనరక్షకా ॥ 26.

ఉ॥ దీనశరణ్యనీవె యిఁక దిక్కనియుంటినినమ్మి నన్ను నీ ।
వానిఁగ నేలుకొమ్మి యపవాదములంగడు నేగఁజిమ్మినా ।
మానసముగావరమ్మి యభిమానమునం గరుణింప లెమ్మినీ ।
ధ్యానమమానసుమ్మి సదయా వరదాయక దీనరక్షకా ॥ 27.

చ॥ నినువిడనాడనయ్యయిఁక నేరములెన్న కుమయ్య దిక్కునా ।
కనిశము నీవెయయ్య భవదంఘ్రిలజాపగదయ్య దోషముల్ ।
పెనఁగొనియున్నవయ్య నెపమెన్నినవోరువ నేరనయ్యనా ।
మనవివినంగ దయ్యయనుమానము దీరఁగ దీనరక్షకా ॥ 28.

ఉ॥ పట్టితిమీపదద్వయముఁబట్టిన పట్టది వీడఁగట్టిగాఁ ।
గట్టితి దాస్యకంకణము గాదుసడల్పఁగదాని నేరికిన్ ।
నెట్టితిదోషపంకిలము నెవ్వగఁదూలఁగ నీదయాఝరిన్ ।
బెట్టనికోటమాకెపుడు పెంపుగనీకృప దీనరక్షకా ॥ 29.

చ॥ నిరుపమ సత్కటాక్ష కరుణింపవె యార్తజనానురక్షమా ।
కరుదుగ మోక్షభిక్షమిడ నాదటఁ జేయసదీర్ఘదీక్షనీ ।
బిరుదుసుఁగా దుపేక్షనము బ్రీతులఁజేయఁగ నానపేక్షనో ।
వరకవిపక్ష దక్ష నిరపాయకృపాకర దీనరక్షకా ॥ 30.

చ॥ అమితదయాలవాల సుజనావనశీల భయార్తలోలస ।
ద్విమలయశోవిశాల పృథివీజనపాల కృపావిలోల యో ।
సమధిక హేలభవ్యగుణజాల ననుం గరుణింప వేల నీ ।
సముఖముజేరిచాలనుతి సల్పెదనిట్టుల దీనరక్షకా ॥ 31.

చ॥ కొలిచిననిన్నుఁ గొల్వవలెఁ గోరికతీరఁగ నెల్లపొద్దుమున్ ।
దలఁచిన నిన్నుఁదల్పవలె దప్పక కిల్బిష మెల్లబాయఁగన్ ।
బిలిచిననిన్నుఁ బిల్వవలెఁ బ్రీతికరంబుగ నేవిధంబునన్ ।
నిలిచిన నీకుసన్నిధనె నిల్వవలెన్నుమి దీనరక్షకా ॥ 32.

చ॥ అధముని నన్ను నీవుకృపనారసి మాన్యునిజేసితౌభళీ ।
వృధయగునే భవత్కరుణ వేయితలంపు లిఁకేలనయ్యనీ ।
విధితెలియంగ నెంతటి వివేకికినైన నసాధ్యమౌఁగదా ।
బుధజనసౌఖ్యదాయక ప్రబోధగుణాత్మక దీనరక్షకా ॥ 33.

ఉ॥ న్యాయముదప్పకుండ మఱియాదకు లోపము గాకయుండఁగ ।
న్యాయముదొగ్గకుండఁ భువి నందఱు సోదరులంచెదరా ।
బాయక యుండ నన్ను బరిపాలనజేసెడి సుప్రభుండవీ ।
వేయని నమ్మినాఁడ నను వేడ్కఁగాఁగదవే దీనరక్షకా ॥ 34.

ఉ॥ ఆర్తులఁ బ్రోచువాఁడవని యార్యులు చెప్పుచునున్న నీకును ।
వార్తలె నిక్కమంచు ననివార్యమున న్మదినాటి చేయగా ।
ధూర్తులకుప్రియత్నములఁ దూఱఁగనీయక నన్ను గాచితో ।
యార్తశరణ్య నీదిను సార్థకమౌగతి దీనరక్షకా ॥ 35.

చ॥ తులువలు నిన్ను మిత్రముగ దూఱముగా నను లేనిపోనివా ।
దులను ఘటించి మించి తమదోసములన్ని యణాచి నైచిని ।
ర్మల మతినున్నవారి కనుమానము నాపయిఁ దోఁపఁజేయఁగాఁ ।
దలఁగక నీవునన్ను విశదంబుగ గాచితి దీనరక్షకా ॥ 36.

ఉ॥ ఇంతటి ప్రేమనాయెడల నెంచుకొనంగను గాని దేవ నే ।
నెంతటివాఁడ నీదుదయ కెట్టులఁ బాత్రుఁడనో యనుంగ న ।
త్యంతదయామయుండవని యెంచుచు నీదయ లించు కేకనా ।
వింతగదయ్య నీమహిమ విన్నను గన్నను దీనరక్షకా ॥ 37.

ఉ॥ నాకులదైవమా ధనము, నాయిలువేల్పు మహా భాగ్యమా, ।
నాకనుదోయివిందా, కరుణన్నుఁ గాచిన కన్నతండ్రిఁ నా ।
ప్రాకటపుణ్యరాశినను బాయక యేలిన భర్తనార్తిహీ ।
వేకదయంచు నీపదము లేమది నమ్మితి దీనరక్షకా ॥ 38.

చ॥ తెలిసికొనంగలేక భవదీయమహాత్త్వ విశేషజాలముల్ ।
బలికితినింద్యవాక్యముల బట్టఁగరానిమదోద్ధతిం గదా ।
యలుగనె దంతిరాజు శునకార్భటి కెయ్యెడనైన నోదయా ।
జలధిమదీయదోషముల సైపఁగదేయిఁక దీనరక్షకా॥ 39.

మ॥ సతతంబు న్భవదీయ పాదభజనాసక్తిం బ్రవర్తింపకే ।
గతిఁ గామాంధుఁడనై చరింపఁగఁ గదా కంటెందుదిందత్ఫలం ।
బతిలోభాత్ముఁనకెట్లుగల్గునిలలో నానందసంతోషమీ ।
వేళలందీర్చి కృపామతిం మనుపరావే దీన సంరక్షకా ॥ 40.

ఉ॥ ప్రాజ్ఞతలేదు నాయెడలఁ బ్రాజ్ఞుడ నేనను గర్వమెచ్చునా ।
యజ్ఞతకన్న మేర నహి యాశలు చూడ ననంతముల్ త్వదీ ।
యాజ్ఞల రీతిఁగాంచిన భయంబునఁ జిత్తముదత్తరిల్లున ।
ప్రాజ్ఞుఁడనంచునన్ను నెడబాయక ప్రోవవె దీనరక్షకా ॥ 41.

చ॥ పతితుడనంచు మాటికిని బల్కఁగ నేటికి నింద్రియంబులే ।
గతినను బట్టియాడ్చినను గాదనజాలక వానివెంట స ।
మ్మతిజనుచుంటిఁగాని యదిమంచియొ చెడ్డయొ నేనెఱుంగనా ।
గతిశుద కేమిచేసెదవొ కార్యవివేచక దీనరక్షకా ॥ 42.

ఉ॥ కామితవస్తుసిద్ధికి నొకానొక వేషమువేసి మానవుం ।
డీమహి నీదుభక్తి నటియించి యభీష్టములందుచుండగా ।
నీమముదప్ప కెప్పుడతినిర్మలభక్తిభజించువారలు ।
ద్దామ విభూతిసంపదను దాల్పగయుందురె దీనరక్షకా ॥ 43.

చ॥ పతితుడ నేను నీవమితపావనమూర్తివి సర్వదుర్గుణా ।
న్వితుడను నేను నీవతుల నిర్మలసద్గుణ సంయుతుండవే ।
నతికఠినుండ నీవతిదయాగుణశాలివి కాననన్ను నే ।
గతిఁగరుణింతువో యరసి కన్గొనవే కృప దీనరక్షకా ॥ 44.

చ॥ చదువులమర్మము త్తెలియఁ జాలనివారికి మోక్షమార్గమున్ ।
విదితము సేయ సృష్టియొక వేదముగా రచియించి వారిక ।
య్యాది సులభంబుగాఁ దెలియ నంతటి తెల్వియొసంగితీవె గా ।
సదయుఁడ వీవటంచు నిఁకఁ జాటఁగ నేటికి దీనరక్షకా ॥ 45.

ఉ॥ చీమలు దోమలుం బులులు సింహములు న్మదసామజంబులుం ।
భూమియు నాకసంబు సుసముద్రములున్ నదులుం వనంబులుం ।
నీమహిమాదిశక్తుల ననేకముఖంబుల దెల్ప నేము నీ ।
ప్రేమను పన్యసించెదము పెక్కువిధంబుల దీనరక్షకా ॥ 46.

ఉ॥ పచ్చని యాకుజొంపములు పండెడిపండ్లు సుమప్రకాండముల్ ।
నిచ్చలు నీదుకీర్తిఁ గడు నేర్పున గానము సేయుచుండగా ।
నచ్చపుభక్తి వాని గన నబ్బక యుండునె వ్యక్తికైననీ ।
మచ్చిక లెల్లమాకు దరమా తలపోయఁగ దీనరక్షకా ॥ 47.

ఉ॥ శూరులశౌర్యధైర్యములు సూరిజనంబుల వాగ్విలాసముల్ ।
పౌరులనీతిమార్గములు పండితవర్యుల తర్కవాక్యముల్ ।
ధారుణిరాజ్యతంత్రములు తాపసముఖ్యుల ధర్మశాస్త్రముల్ ।
సారెకు దెల్పు నీదు విలసచ్చరితంబుల దీనరక్షకా ॥ 48.

చ॥ సుగుణవిశాల నీమహిమ సొంపుగనీభువి సుప్రసిద్ధమై ।
నెగడగ గొందరేమొనిను నిర్గుణుడందురు కొందరన్ననో ।
జగతియెమిధ్యయందు రివిసాధ్యముగాని పథంబులంచునీ ।
యగణితమైన పాదయుగమాత్మభజించెద దీనరక్షకా ॥ 49.

ఉ॥ కొందఱు నీవులోకమును గోరి సృజించుటశోధయంద్రునే ।
నందును నీతనూజుల సుఖాతిశయంబుల కంచుగానిచో ।
మందులమైనమాకు నసమానప్రనీపరిశోధనేలనీ ।
యందుప్రగూఢ మార్గముననంతయునిల్వదె దీనరక్షకా ॥ 50.

చ॥ మతములు పెక్కుశాస్త్రముల మార్గములన్న బహుప్రకారముల్ ।
మతిదలపంగనన్నియు సమానములేతుద కెంచిచూడగా ।
నతులితచాకచక్యముల నర్థవిభేదము సేయువారుమా ।
మతమె ప్రశస్తమంచు గభిమానమునంగద దీనరక్షకా ॥ 51.

ఉ॥ ఆలయమొండు నీకుగలదా యఖిలాంతరవర్తి వెందునీ ।
స్థూలశరీరమేమిగుల జొక్కపుటాలయమందెయుండినీ ।
లీలలజూపుచుంగడు విలీనముగాజగమెల్లనీవయై ।
పాలనసేయుచుండెదవు భవ్యగుణాత్మక దీనరక్షకా ॥ 52.

ఉ॥ ఎక్కడగన్న నీమహిమలే విశదంబగుచుండనొక్కచో ।
నక్కజమొందుడెందము ముదావహమౌమరియొక్కచోటునీ ।
మక్కువ యన్నిటందుది సామానముగాఁ బ్రసరింపనెంతయుం ।
జొక్కకయుండు నేమనసు చోద్యమటంచును దీనరక్షకా ॥ 53.

చ॥ నినుగని నీగుణంబు లెంచుటయును నీకు బ్రియంబని కాదనిన్నదా ।
మననము జేయ జేయ నసమాధిక శాంతి జనించు నందుచే ।
తనుసుఖమందు నాత్మపరితృప్తి జనింపదు భోగముగాదనంతక ।
స్తనుపమముక్తి లేదనుచు నమ్మెద నిన్ను దీనరక్షకా ॥ 54.

ఉ॥ నీవు దయాసముద్రుఁడవని నిత్యము లోకము చెప్పుచుండగా ।
జీవుల కాపదల్ గలుగఁ జేయుచు నున్న విదెట్లు సత్యమౌ ।
కావరమూని సంతతము కామగుణంబుల నెంచ మానవుల్ ।
కేవలపాపకృత్యమున కీడులనొందరె దీనరక్షకా ॥ 55.

ఉ॥ నీపదయుగ్మముల్మదిని నిశ్చలభక్తి భజించువారికే ।
యాపదలంటవంచు బుధులాడెడుమాట లసత్యమౌనె సం ।
తాపము దీర్చి కామగుణధాముడటంచు సమర్చించిన ।
ప్రాపునఁ జేరువారలకు భాగ్యములబ్బవె దీనరక్షకా ॥ 56.

ఉ॥ పుట్టకముందె జంతువుల పాట్లను మేతలు పెట్టునట్టినీ ।
యట్టిదయాపరాధికల నా సలుపంటికి లేల నాద్యమే ।
మెట్టిమహాపరాధముల నెన్ని యొనర్చిన నైన నమ్మునే ।
పట్టియనేకభంగులను బాలనసేయవె దీనరక్షకా ॥ 57.

చ॥ రమణియొకర్తు చీరనొకరాముకు దానమునిచ్చినట్టి నెలో ।
క్రమమున వాడవాడలకు గందలపెట్టుచు గొంచు నేగుచుం ।
దమున ద్వదీయదాసులకు దాసుడనై వెనువెంటఁబోవునీస ।
మదిక సత్కృపామహిమ సన్నుతిసేసెద దీనరక్షకా ॥ 58.

ఉ॥ పుట్టిననాటనుండి బహుభోగసుఖంబులనిచ్చితమ్ముచే ।
పట్టినదంతయున్మరచి బాధయొకింతలభింప మానవుల్
గట్టిడిదైవయంచు నినుగారులు బ్రేలుచునుందురయ్యయో ।
యిట్టిదిగాదెలోకవిధ మేమని తెల్పుదు దీనరక్షకా ॥ 59.

ఉ॥ కూరిమిముద్దుబిడ్డలకు గోరినయర్థము లిచ్చితండ్రులా ।
ఘోరును దీర్పజూచెదరు బుద్ధిదలంపరు కీడుమేళ్ళనీ ।
వారసిమేలెమాకొసగనయ్యది గానకగుందుచుందుమో ।
ఛారుతరప్రచార సువిచారమెరుంగక దీనరక్షకా ॥ 60.

చ॥ చెలగుచునీతివాక్యముల జెప్పెదమెంచిమహోపదేశముల్ ।
తలగక సేయసాగెదము తాలిమి యుట్టిపడంగనెవ్వరేన్ ।
దలపడితోడుగమ్మనగ దాగుడుమూతలవాడమాడుమా ।
తెలిపికిమే మెసంతసిల్ల దెప్పరెయన్యులు దీనరక్షకా ॥ 61.

చ॥ తగవులుదెల్పువారె తమధర్మముదప్పి దురాగ్రహంబుచే ।
జిగిబిగి పోరజొచ్చెదరు జేనెడుపొట్టకుమట్టిగడ్డకా ।
బిగియొక యింతసళ్ళినను ప్రేమనెపంబున నీతివాక్యముల్ ।
తెగబడిపల్కుచుండెదరు తీయనిమాటల దీనరక్షకా ॥ 62.

ఉ॥ మాటలతేటజూపెదరు మర్మమువీడరు కొందరెంతొ యా ।
ర్భాటము సేయుచుండెదరు పట్టుమటున్నను పైకిరారయా ।
చాటున నన్నికార్యములు జంకకచేతురదేమియన్ననీ ।
నాటికి యిట్టిబూటకము నాణెమెయందును దీనరక్షకా॥ 63.

చ॥ ఎలమినిసంఘసంస్కరణ మెంతయుజేసెడి మంచుఁబల్కియె
మ్మెలుపచరించి యందరిని మెండుగమోసమాచరించినె ।
చ్చెలులను బంధువర్గమును చిన్నలపెద్దల నీసడించువా ।
రలకువశంబెదాని సుకరంబుగజేయగ దీనరక్షకా ॥ 64.

ఉ॥ శాంతము సర్వసమ్మతము సత్యముభూతదయాసమన్వితి ।
స్వాంతముగల్గువారలకు సంస్కరణంబొనరింప జెల్లువి ।
భ్రాంతిమనస్కులేడ నెనబొప్పకె సంస్కరణంబులేడ న ।
త్యంతమునిన్నువేడి సుఖముండగ గాదొకొ దీనరక్షకా ॥ 65.

చ॥ ఇనుడుదయింపకుండిన యదేట్లను చంద్రుడు గాకమానినన్ ।
వననిధులింకజొచ్చినను వహ్నిస్వతేజము దక్కియుండినన్ ।
గనక ముకాంతిబాసినను కాలమెకస్వభము మారినన్ సనా ।
తనమగునీదుశాసనము దప్పదొకింతయు దీనరక్షకా ॥ 66.

ఉ॥ ఇచ్చకువచ్చినట్లు ప్రజలిచ్చకమాడిన నాడనిమ్ము లే ।
కెచ్చుగమోసగాడనుచు నేర్పడబల్కిన బల్కనిమ్ము పో ।
రచ్చలకీడిపించి పలురాపులుబెట్టిన బెట్టనిమ్మని ।
సచ్చరితంబులోకమున చాటకమానను దీనరక్షకా ॥ 67.

ఉ॥ ఒక్కరునిందజేసిన మరొక్కరుసన్నుతి సేయసాగినన్ ।
వెక్కసమంది యింకొకరు వెక్కిరిపించిన ప్రీతితోడనో ।
కొక్కరుచేరదీసి సరసోక్తులదేల్చిన వారినందరిన్ ।
నిక్కపుప్రేమగొల్పగను నేర్పవెనాకిల దీనరక్షకా ॥ 68.

ఉ॥ ఆదిని లేని భేదము లనంతముగా గలిగించినట్టి దు।
ర్వాదములంగలంచి బహువైరములం బ్రబలించి సంతతా।
హ్లాదము బోనడంచి సకలాగమవేత్తలమంచు మించినం।
వాదములాడువారి యపవాదమడంపవె దీనరక్షకా॥ 69.

ఉ॥ పట్టెడుబువ్వబెట్టి యొకపాటి స్వతంత్రమునిచ్చి యెన్నియో।
కట్టడలంగలంచి యధికారమొకింత యొసంగినట్టి యా।
పట్టపు రాజులంగదసి పాయక గొల్చెద రెట్టులైన చే।
పట్టెడువానినిన్ను మదిభక్తి దలంపరు దీనరక్షకా॥ 70.

చ॥ అడుగకమున్నె సాధనములన్నియ భేచ్ఛ నొసంగిమాకునీ।
పుడమిని ధారవోసి సమబుద్ధి స్వతంత్రము లెల్లనిచ్చి మా।
దుడుకుల కోర్చి యెల్లప్పుడు తోడును నీడయు నౌచు నుండు నీ।
యడుగుల జేరుమన్న భయమందును చిత్తము దీనరక్షకా॥ 71.

చ॥ వరజపదానధర్మములు వైదికకర్మలు యోగమర్మముల్।
పరమతపః ప్రచారములు భాసుర వేదవిచారము లమహా।
త్తరమగు మంత్ర భేదములు తాపసలోక వరప్రసాదముల్।
తరములుగానివంచు భవదంఘ్రుల జేరితి దీనరక్షకా॥ 72.

ఉ। కానలయందుగాని వరగౌతమి తీరమునందుగాని స।
మ్మానితమైన సాధమయ మందిర సీమల యందుగాని యే।
కానన లయందుగాని నినుగోరి భజించెడు వారికెప్పుడున్।
ధ్యాన నిధానమయ్యెద వుదారకృపామతి దీనరక్షకా॥ 73.

ఉ॥ నాగలుగట్టనేర విపినంబుల నొంటిజరింపనేర సం ।
సారముఁవీడనేర నిహసౌఖ్యములంద్యజియింపనేర నా ।
హారముమాననేర నడికూనలువీడులు సేయనేర సాం ।
పారెకు నీపదాంబుజము లాత్మదలంచెద దీనరక్షకా ॥ 74.

ఉ॥ కావులుగట్టివేర గిరిగహ్వరభూములనుండనేలనే ।
భూవిభవంబులన్నిటిని పుట్టలుగట్టుచు బట్టనేల నా ।
నావిధవేషభావలక్షణంబుల నాటకపుష్పనేల నీ ।
సేవలుచేయుఁడార వెసజేయునివారలు దీనరక్షకా ॥ 75.

చ॥ కనబడుచుండునందఱును గన్నులపండువగా సమస్తమున్ ।
గనుఁగొనుచుండు వెల్లపుడు గానలగోనల కొండబోయినన్ ।
విని విననట్టులుండెదవు వేడుకజూచెదు వానిభంగినిన్ ।
వినుతనిగమనగ్వనాతిగమె సర్వగతుండవు దీనరక్షకా ॥ 76.

ఉ॥ సుందరరూప నీసొగసు చూడఁగ జూడఁగ నాకు డెందమా ।
నందరసాబ్ధిదేలి సుఖనా త్రైకభోగసువైభవంబునన్ ।
గందళితంబుగాంచె బులకాంకుర పూరితమయ్యె మేను నీ ।
యందము చందముల్ గనిన నాత్మసుఖింపదె దీనరక్షకా ॥ 77.

ఉ॥ చక్కనినీలిపట్టున ఘనందగుచాందిని గట్టియందుపై ।
జొక్కపుపైడిబిళ్ళలను సొంపుగఁగూర్చి సుమాలామెఱర్చినల్ ।
దిక్కులపూలబాగులను దీరిచినిల్పి యమూల్యరత్నముల్ ।
చెక్కినతాజ్మహాలనగ జేసితె లోకము దీనరక్షకా ॥ 78.

చం॥ ఫలములుదాల్చి మాకుఁగడుభక్తినివేదనలిచ్చు వృక్షముల్ ।
పొలుపుఁబూలుబూచి మముపూజలొనర్చు లతావితానముల్ ।
పలుమరుమీచరిత్రములు పాడుచునుండు శుకవ్రజంబులో ।
న్నెలకొక నూలుపోఁగనుచు నేభజియింతును దీనరక్షకా ॥ 79.

ఉ॥ ఎప్పుడుసేతు నీస్మరణ ఎప్పటికప్పుడె నిత్యకృత్యముల్ ।
తప్పుచుచిత్తమన్న నొక తావున నిల్వదు రాత్రివేళనే ।
చొప్పనజేతుమన్నను సుషుప్తిజనించును గాన నింక మా ।
యప్పరొ మాకునీస్మరణ కామడదూరము దీనరక్షకా ॥ 80.

ఉ॥ ఒక్కెడ రాచకార్య మికనొక్కెడ బుత్రకళత్రసేవవే ।
రొక్కెడనర్థసంగ్రహణ మొక్కెడ భుక్తివిముక్తి తంతులిం ।
కొక్కెడనింటిపోరు మరియొక్కెడ నాపద లిట్టులుండ నే ।
మెక్కడ నీదుస్మరణ మెక్కడజేయుట దీనరక్షకా ॥ 81.

చ॥ పొదుపుఁగమేను మాయుదరపోషణకుం బడుపాటులెల్లని ।
మదితలపోయుమయ్య యవిమానుఁగ మీపరిచర్యలంచు నే ।
మదియిదియంచు నాడుకొనుమాటలె మీసుతులంచు నెంచి స
మ్మదమున జేయు కార్యములు పూజలనెంచుము దీనరక్షకా ॥ 82.

చ॥ వినయములేనివిద్య సువివేకములేనివిమర్శసత్యముల్ ।
గనుగొనలేనిప్రాజ్ఞత వికాసములేని దయావిశేషముల్ ।
మననము లేనిభక్తి తనమాటలనిల్కడలేనియుక్తియే ।
పనికిని గానవంద్రు భవబంధవిమోచక దీనరక్షకా ॥ 83.

చ॥ మగటిమి లేని పేల్మి యసమానులతోడను మాల్మి యెన్నడున్ ।
వగచెడువానిబల్మి గుణవంతులకుండని తాల్మియీర్ష్యచే ।
బగగొనువానిచెల్మి నినుభక్తినిగొల్వనివానికల్మియీ ।
జగతినిరర్థకంబుగద సజ్జనపోషక దీనరక్షకా ॥ 84.

చ॥ సరసమృదూక్తి సజ్జనులు సంతసమందెడి యుక్తి సర్వదా ।
దరుగనిభక్తి భూతదయ దప్పనివ్యక్తి నిరంతరంబు నీ ।
చరణములందురక్తి వడిసారెడునిన్భజియించుశక్తియున్ ।
గరమనురక్తి నీగదవె కారణకర్తృక దీనరక్షకా ॥ 85.

చ॥ సకలచరాచరప్రకర సంఘటనంబొనరించి యంతటన్ ।
బ్రకటనజేసి నీమహిమ పాలనజేయుచు నెల్లలోకముల్ ।
నికటభవత్స్వరూప మవనింగనజేయ నిదేమిచిత్రమో ।
యకట నిజాశ్రితాళికి భయంపడి డాగితొ దీనరక్షకా ॥ 86.

చ॥ అనుపమలీలమమ్ము భువియందును బుట్టగజేసి పంతశా ।
పనులను జేయుజ్ఞాన మనపాయముగాఁ గలిగించి యంత్రసా ।
ధనకళలెల్లమాకు విశదంబొనరించి యపూర్వసృష్టిచే ।
యనునియమించితౌర మమునద్భుతవైఖరి దీనరక్షకా ॥ 87.

ఉ॥ నీరును వాయువగ్నియును నింగియు నుర్వియు మాకువశ్యమై ।
చేరియనేకభంగుల విచిత్రముగాఁబనిసేయ నెంచగాఁ ।
గూరిమినైకమత్య మొదఁగోరి మనుండిటులంచు మాకునీ ।
వారసిదెల్పునీతియని యాత్మదలంతుము దీనరక్షకా ॥ 88.

ఉ॥ ఓయిమహానుభావ వినవోయి కృపారస వృష్టిఁజిల్కవే।
మోయి దయాపయోధివిగదోయి ననుం గరుణింప వేగరా।
వోయి యుపేక్షనీకు తగదోయి భవత్పద సేవకుండ నే।
నోయి పరాకుమానగదవోయి మహాత్మక దీనరక్షకా॥ 89.

శా॥ నీవాడన్ననుఁగావుమన్ననగవా నేరంబులన్ సైపగా।
రేవా దీనులతోడ నీకు తగవా లేముల్ వెసన్ బాపగా।
రావా కిల్బిషకోటులన్దునమవా రంజింపవా భక్తులన్।
దేవా నా మొర యాలకింప కృపరాదే దీనసంరక్షకా॥ 90.

ఉ॥ జాలమిదేలరా మాటుము చాలుర నిన్నెద బాయలేర పా।
ల్మాలికలేలరా కినుకమానర నాయెడ నేరమేమిరా।
తాలిమి సేయరా యభయదానము లియ్యర చింతదీర్పరా।
పాలనసేయుమన్న నగుబాటుగరాభువి దీనరక్షకా॥ 91.

చ॥ తనయుఁడు తప్పుజేసి తనతండ్రికి మ్రొక్కి క్షమింపవేయనన్॥
మనముకరిఁగి పుత్రు నసమానపుప్రేమను గారవించునా।
జనకునిరీతి నస్మదపచారములెల్ల క్షమించి ప్రోతువీ।
వని నిను నాశ్రయిలచితిని యార్తజనావన దీనరక్షకా॥ 92.

ఉ॥ కల్పనలేమి నావలన గావుగదయ్య యనల్పజల్పవా।
కల్పనశక్తి నీకెతగుగాక మరెవ్వరికైన శక్యమా।
శిల్పికిచిత్రవిగ్రహము జేయుట సాధ్యముగాని ప్రాణసం।
కల్పముఁజేయశక్యమె జగంబున నీవలె దీనరక్షకా॥ 93.

ఉ॥ ఒప్పులొ తప్పులో యెఱుగక నూరక నోటికివచ్చినట్లునేఁ ।
జెప్పితినంచు నామనవి చిత్తముజేర్తువొ లేదొ బిడ్డతే ।
తప్పుడుమాటలాడిన యథార్థమెఱుంగరె తల్లిదండ్రులా ।
చొప్పున నామనోరథము జూచెకనందగు దీనరక్షకా॥ 94.

చ॥ అనిశము నీపదాబ్జయుగ మాత్మభజించిన పుణ్యమూర్తి స ।
ద్వినయవివేక శౌర్యముల విశ్రుతిగాంచిన ధర్మవర్తిను ।
మ్మనుగని ప్రేమబెంచిన సముజ్జ్వలసన్నుతకీర్తి యట్టి మా ।
జనకుని భక్తితోడ మదిసన్నుతిజేసెద దీనరక్షకా॥ 95.

చ॥ పతిహితమాచరించి కడుభక్తిమెలంగిన ముద్దరాలని ।
శ్రుతమగునన్న దానమును సొంపుగసల్పినధన్యురాలు స ।
మ్మతినము నీతిమార్గముల మాన్యులజేసిన పూజ్యురాలు నా ।
క్షితినుతిగన్న మజ్జనని చేతలనెన్నెద దీనరక్షకా॥ 96.

చ॥ మునుకొని నన్నపార్యకవిపుంగవుడెచ్చట భారతంబుదాఁ ।
దెనుగొనరించె నేపురిని ధీరుడు రాజనరేంద్రుఁడేలె నెం ।
దును కనువిందుసేయుచును దోచును గౌతమియట్టిమానికే ।
తనమగు రాజమందిరము ధాత్రినుతింగను దీనరక్షకా॥ 97.

చ॥ సరసకవిత్వవాక్పటిమ సంపదచేఁదనరారి నీదుభా ।
స్వరతరనామసత్కథలు వర్ణనజేసి కృతార్థులైనయా ।
సురుచిరభక్తిసాంద్రుల యశోగుణచంద్రుల సత్కవీంద్రులన్ ।
గరమనురక్తినెన్నెదను కారణమీవని దీనరక్షకా॥ 98.

చ॥ పిల్లలఁగన్నతల్లి నిరుపేదల పాలిటి కల్పవల్లిమా।
కెల్లసుఖంబులిచ్చి యెపుడేలినయట్టి దయామతల్లి యా।
చల్లని చందమామ సునుజాననలమించు యశంపువల్లి నా।
జెల్లినరాణిమావిజయ సేననుతించెద దీనరక్షకా॥ 99.

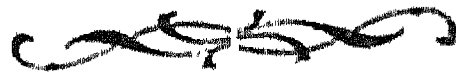
ఉ॥ మంగళమయ్యనీకు శుభమంగళమౌ నిజభక్తకోటికిన్।
మంగళమెల్లవారికిని మంగళమౌ భవదీయ సృష్టికిన్।
మంగళమౌ ప్రసంతతికి మంగళమౌ మము నేలువారికిన్।
మంగళదాయకా యఖిల మంగళనాయక దీనరక్షకా॥ 100.

ఉ॥ బయ్యపునేడి వంశజుఁడు పావనుఁడారయ వేంకనాథ్యుఁడా।
యయ్యకుఁగూర్మినందనుఁడ నాప్తసఖుండను శ్రీగయాఖ్యుఁడన్।
నెయ్యమునన్ రచించితిని నీకరుణన్ శతకంబుగాన మా।
యయ్యనో చిత్తగింపుమని యంజలిజేసెద దీనరక్షకా॥ 101.

సమాప్తము.

శ్రీజగచ్చక్రవర్తిస్తబకము.

సీసపద్యములు.

శ్రితకృపాజలధివై చినినాఁడె యువ్వాఁడు భక్తిమార్గము దెల్పి ప్రబలఁజేసె
చెలిమిచే నెవ్వాఁడు చనిబాసి ముక్తిని దెట్టించి ప్రణవంపు గుట్టువిడిచె
కూరిమి నెవ్వాఁడు తేగదీపము [illegible] జీవుఁడే గనుఁబట్టి తావుఁజూపె
ఒక్కఁడై యెవ్వాఁడు సెక్కుమాపుల తాను పరిణమించిన యట్టి పట్టుఁజెప్పె

తే. గీ. నతఁడె జనకుండు గురుఁడు మహాత్ముఁడును
డతని కంజలి గావించి యాత్మభక్తి
నఖిలలోకేశు సహిమల నభినుతింతు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 1.

బ్రహ్మాండమనియెడు బలుకోటకొఱ్ఱంది కవిలి కీలరి కంచుకంబు బొనర్చి
మార్తాండు నొకమహామంత్రిగా నియమించి [illegible] సేనానిగాఁ జంద్రు నుంచి
తారకాగణములన్ దలవర్లనిలుపించి భువనమే [illegible] వేరడిపురము జేసి
జంతుజాలము పురజనులుగా ఘటించి మనుజునికే రాజమాన్య మొసఁగి

తే. గీ. రాజ్యమేలంగ నిచ్చిన ప్రాజ్ఞదేవ
యట్టిసర్వనిహంత నీవగుదుగాన
నీపదంబులె భజియింతు నిరతమోదమున
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 2.

సంఘసంస్కరణంబు సాగనీరని సభాపతుల నాగరికులు బలసి దెగడ
వేదార్థములఁ జొప్ప వివరింపరని విప్రులను బ్రాహ్మణేతరుల్గినిసియాడ
చదువులు జెప్పించి సమముగా బురుషులు తముజూడరనుచు కాంతలు [వదింప
నజ్ఞానమెడలించి యార్యులు దమలోన గలపరంచును పంచములు గలంగ

తే. గీ. యిట్టిభేదములనుబూని బెట్టిదములు
వలుకుచున్నట్టివారల భావములను
దెలసి మోదంబుగూర్ప నీవలనుగాద
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 3.

నీమహా మహిమంబు నిరతంబు వారాశి గణుతించు నిజతరంగములచేత
నీదయారసము నిర్ణిద్రజలప్రవాహములచే దెల్పు నిత్యంబు నదులు
నీయాజ్ఞదలదాల్చి నిమిష మేమరకుండ సంచరింతురు సూర్యచంద్రు [లెపుడు
నీశాసన నిరూఢి నిర్ణయంబుగ కాలచక్రంబు దిరుగు నిర్వక్రగతిని

తే. గీ. తరులతాదులు నెరపు నీదానగరిమ
పుష్పములు దెల్పు నీముద్దుమురిపెములను
జనులు వర్ణింప నేమి యాశ్చర్యమెంచ
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 4.

ఎందెందు జూచిన నందందెదోచు నీసృష్టి నిర్మాణవైచిత్ర్య మెలమి
ఎచ్చోట దిలకింప నచ్చోటు గన్పట్టు దివ్యమైతగు నీదుతీర్పు బలిమి
ఏజాడజూచిన నాజాడ బోడగట్టు బ్రవిమలంబైన నీవలపు చెలిమి
ఏవంక గాంచిన నావంకగనుపించు వర్ణ్యమౌ నీమహాత్మ్యముల కలిమి

తే. గీ. తుదకు పరమాణువైనను దోపజేయు
గదర నీబుద్ధికుశలత సదయహృదయ
యన్నియు దనుంతబుట్టినవనుటు యెట్లు
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 5.

నీపాదభక్తిపై నిలువక చిత్తంబు పరధనాపేక్షచే బరువులెత్తు
నీనామకీర్తన నెమ్మిగ్రోలక జిహ్వ పరనిందలనోసర్చి ప్రబలజూచు
నీకథాసుధగ్రోలి నెగడకవీనులు గొండెంబులాలింప గోరునెపుడు
నీసేవసేయంగ నేరకకరములు కరముదుష్కార్య సంఘములొనర్చు

తే. గీ. పుణ్యమదుగంటు పాపమే పొదలుచుండు
నేమొ యీవింత నేనేమియేర్పరింప
లేక శరణంటి రక్షించు లేములుడిపి
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 6.

నేసేవకుండను నీవు పాలకుడవు పొసఁగంగఁ బోలునే పొత్తు మనకు
నేనల్పుండను నీవనల్పుడవు కూడ సఖ్యమేతీరున సాఁగు మనకు
నేనస్థిరుండను నీవుస్థిరుండవు మనకిద్దరకు నెట్లు మనసుగలియు
ననుచు నీవొకవేళ ననుమానమొందిన చెప్పెద హేతువు చిత్తగింపు

తే. గీ. జీవబంధుండవీవు నే జీవజనుడ
పూర్వబంధుత్వమున్నది పోఁగు మనకు
బంధుసగతిని నన్ను గాపాడవలయు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 7.

తారతమ్యము లెంచ దగదని బోధింప మేఘుడే మాకొక మేటిసాక్షి
కొద్దిగొప్పలు కూడ గూడదంచు వచింప దినకరుండే మాకు దివ్యసాక్షి
యంతరాంతరము లావంతవల్దని చెప్ప మృత్యువే మాకున్న నిత్యసాక్షి
యైకమత్యమె లెస్సయని యుపదేశింప నున్నారు మాకెల్ల మొదటిసాక్షి

తే. గీ. ప్రబల ప్రత్యక్షసాక్ష్యమిప్పగిది గలుగ
మనుజకల్పిత సాక్ష్యముల్మాకికేల
స్వామి నీవొసగిన మనస్సాక్షియుండ
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 8.

ఇంద్రియంబుల నిగ్రహించి నీయాజ్ఞ నున్నించువాఁడె జయంబు గాంచువ నిర్మలధర్మంబు నెరపు ధర్మాత్ముఁడె పురుషుఁడంచు వచింప బోలువ పరులకష్టము లెల్ల భావించి తనవని తొలఁగించువాఁడెపో దోర్బలి తనయంతరాత్మ వద్దని చెప్పగా వినునాతఁడె పుడమిలోఁ జేతనుండ

తే. గీ. సహజధర్మంబు లిట్లుండ సరకుగొనక
మేము చెడుమార్గముల ద్రొక్కి మీఁదివచ్చు
నాపదల కెల్ల మూలమీవనుచు నకట
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

కాలఁదా యగ్నిలోఁ గాలుఁ బెట్టినన్న ననలంబుదా దోషముండు తడియఁదా చేలంబు బడనైన నీటిలో నీటిదా దోషమిప్పు నిశ్చం చలియింపదా దీపకళిక గాలినిడంగ గాలిదా దోషనింద క్రమము దె వంటుదా కర్దమంబందున త్రొక్కంగ నడుసుదా యపరాధమట్టి

తే. గీ. ఎప్పుడో చాటుమాటున నేమొనర్చు
దోషములు ఫలియింప నందులకు నీవ
కారణంబని యెంచుము కపటవృత్తి
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

మధురకరం బెప్పుడు మకరందమునుగోరు మక్షికంబులుగోరుమలినరసము
జలచరంబులునీటు జరియింపగాగోరు బురదనే కుమ్మర పురువుగోరు
చిలుక లెందును తీయఫలముల నేగోరు కాకులుగోరు దుర్గంధములను
భక్తుండు భవదీయ పాదభక్తిని గోరు నవివేకిగోరు దుర్వ్యసనములను

తే. గీ. గోరునట్టివి తమకు చేకూరునపుడు
ఫలము వానికి దగినట్లె గలుగుగాని
యందులకు నీవకారణం బనగదగునె
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 11.

కుమ్మరివాడెన్నొ కుండలు జేయగా నంతలో విచ్చుటయందు నెన్ని
యంత్రకారకుడెన్నొ యంత్రముస్సేయంగ దుదముట్టనేయన్ని [illegible]
దోటవాడొకతరి నాటిన మొక్కలు గాచిపూచెనే యన్ని క్రమముగాను
నేతకాడొక సరివేసిన వస్త్రముల్మన్నెనే యొకరీతినన్ని యొకట

తే. గీ. హానివృద్ధులు జనుల నిదానముననె
గలుగుగావుతయనుచు సంకల్పమీవె
జేసినట్టులదోచు నీసృజనజాడ
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 12.

నీవెంత నేనెంత నీవింత శోధింపఁజెల్లునా లోకైకవల్లభునకు
ఏప్రాపు గోరక నీప్రాపుఁజేరితి గాపాడరా నన్నుఁ గన్నతండ్రి
ఈపాటి నాబోటి పాపాత్ములనుఁగావ నీసాటియెవరింక నిక్కువముగ
నీవాఁడ నేఁజూడ నేబోవ నేరను నీనీడనుంచవే నిశ్చలముగ

తే. గీ. సిగ్గులాడిన నాకేమిసిగ్గులేదు
తిరిగిపొమ్మన్న నాకింక దిక్కులేదు
మంచితనమున మాటదక్కించుకొనుము
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 13.

ఆపదల్వచ్చిన నడలక నీయందె భారముంచినవాఁడు భక్తిపరుఁడు
సుఖదుఃఖములయందు సూనృతంబెప్పుడు విడువనివాఁడె వివేకధనుఁడు
స్వప్రయోజన పరత్వముమాని పరులకై పాటుపడెడివాఁడె బాంధవుండు
తనసహోదరులని తప్పక పరులను భావించు ధన్యుఁడె భాగవతుఁడు

తే. గీ. స్వార్థపరుఁడెన్నఁ బుడమినిరర్థకుండు
ఆడితప్పినవాఁడె దురాత్మకుండు
నీతిలేనట్టివాఁడె దుర్నీతిపరుఁడు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 14.

పరమాత్మ నీప్రతాపంబు గన్పడఁజేయ ననలుండు దీపించు నన్నికడల
జగదీశ నీపొగు చల్లదనముఁజూప వెన్నెలల్దిక్కుల వెల్లివిరియ
సర్వజ్ఞ నీభూరి సత్వంబులను దెల్ప వాయువు ల్వీచు నవ్యాహతముగ
దేవ తావక భేదభావంబు రూపింప స్త్రీపూరుషాకృతి శ్రీలువెలయు

తే. గీ. దనిలియన్నియు నీమహత్వములు మాకు
నిట్టులుపదేశ మొనరింప నేమువాని
నణచిపుచ్చుట మాకుద్రోహంబు కాదె
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 15.

భూమ్యంతరిక్షముల్ భూరిపత్రములుగా సకలసృష్టియె వర్ణసమితిగాగ
జంతుగావంబులు శాస్త్రిచర్చలుగాగ గ్రహమండలములె పురాణములుగ
ధర జరామరణముల్ ధర్మవిధులుగాగ ఖనిజముల్వ్యాఖ్యానకర్తలుగను
జలరాశులెతత్వ సారంబుగాగను ప్రకృతియే యొక గొప్పగ్రంథమనగ

తే. గీ. రచనగావించి వేదముల్ ప్రమరపరచి
యిచ్చినావెల్లరులకు యథేచ్ఛతోడ
సర్వసముడవు గాన నిసర్గబుద్ధి
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 16.

పక్షపాతివటంచు బలుకుచుందుముగాని నిష్పక్షపాతివినిక్కువముగ
కలిమి లేములుగాంచి కష్టసుఖము లెంచి సదరిదపయ్య యిప్పగిదినిన్ను
అందలంబుల నెక్క నందరు దలపడ మోచువారన్యులో దోచదరయ
నెప్పుడు వెలుతురే తప్పకయుండిన వినుకదే ప్రాణంబు వెట్టికయిన

తే. గీ. వెలుగువలనను జీకటి విశదమగుచు
చీకటే వెల్తురును బ్రకాశింపజేయు
బరపతీవిట్టి సంబంధ బాంధవములు.
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 17.

ఏనుంగునకుమారు నేపాటిదానంతరం బనుమారువశ్యపాటున్నతంబు
సింహాంబుతో జత సేయుంగనే మెంత మారదింబడె నేకకీ
బెబ్బులిజూచిన భీతిజెందకమారు నత్యాది నచ్చికయయ్యాగము
సరళిముల్ గ్రక్కుదా కారుపాములుమారు నాటునస్తువులుగా ననుకరించె

తే. గీ. క్రూరజంతువులెల్ల మాతోడినట్లు
మెలగజేసిన నీనేర్పు మెచ్చదరము
యాశ్రితావనశీల దయాలవాల
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 18.

సదసద్వివేకంబు సంగ్రహింపగజాలు ననవద్యమగా నంతరాత్మనిచ్చి
ధుమేళ్ళను పరికింప తిర్యగ్జంతువుల కద్భుతంబగు బుద్ధినొసగి
యిచ్చవచ్చినరీతి నేవేళననుభవింపగ భోగభాగ్య సంపదలనిచ్చి
సర్వసాక్షివి యేచుసతతంబునన్నియు జూచుచునుందువు చోద్య
[ముగను

తే. గీ. సకలలోకైక రక్షణ శక్తిగలిగి
యించుకంతయు నీమీద నుంచుకొనక
చేసికొన్నంత ఫలమును జెందుమనెడు
శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి. 19.

పసిబిడ్డలను దల్లి పాలిచ్చి పెంచిన విధమున నందరిని పెంచెదీవు
కనులను రెప్పలుగాచిన వైఖరి కాపాడెదవుమమ్ము కరుణతోడ
రేయెల్ల మేమెంతో హాయిగానిదురింప కావలియుందువు కనికరమున
క్షుత్పిపాసలచేత స్రుక్కనీయక మమ్ము నన్నపానాదుల నరయుచుండు

తే. గీ. విట్టి నీయుపకారంబు లెల్లమరచి
దైవకృతమంచు నీపైని దప్పవేసి
యొగ్గులెంచెడి మమ్ము వహింతువౌర
శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి. 20.

పరువంబు గనిపెట్టి పక్షిజాతులు గూళ్ళు గట్టుకొనెడి బుద్ధికౌశలములు
గ్రుడ్డులందుల బెట్టి కుదురుగా గూళ్ళందు బొదిగి పిల్లలజేయుబలుగువగలు
కంఠనాళములందు గదియించి నీటిని గొనితెచ్చి పిల్లల బెనుచుక్రియలు
ఆగూళ్ళదరి కన్నదైన శోకబోన నయ్యెడ గాంచును నాత్రమతము

తే. గీ. తెల్లదలపోయ గంజిల్లు నుల్లమెపుడు
నీవు గావింపకీర్తి నెగడజేసి
చూపుచుండుచు చిత్రంబులేపువిగాన
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 21.

నిల్పుటద్దముబోలె నీరుండ రసముండ తటాకములు మాడ్కి తనివిగొలుప
సరసంజకంబాయు మురిపెంపు రెక్కలు వంబుగా నేత్రపర్వంబొనర్ప
వనసొంపులను బెంపు నివకరంబుల సుమలీ నివ్వాళులై నింగి నివ్వటిల్ల
పారిభాతకిరణాలి శోభాయితంబులై దిక్కులకు రాజముగ దీకట్టిల్ల

తే. గీ. భువనమును పేరుగల దివ్యవనమునను
నన్ను నిలిపిన యాధిక సన్మానమెంచి
సంస్తుతించెదభక్తి నంజలి ఘటించి
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 22.

దాతలుందురు గాని ధరణిలో నీవంటి ఖ్యాతిగాంచిన మహాదాత లెవరు
తాతలుందురు గాని ధాత్రి నీభాతి వినీతిసంపత్సమన్వితు లెవరు
నేతలుందురుగాని నీరీతిసృష్టికి హేతువైనట్టి నిర్ణేత లెవరు
మాతలుందురు గాని మహిలోన నీసాటి భూతదయాకరసోపేత లెవరు

తే. గీ. దాతృవరుఁడవు నేతవు మాతవీవ
సర్వరక్షావిచక్షణ సార్వభౌమ
నీకు నీవేగదర సాటి నిర్వికార
శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి. 23.

సర్వసర్వంసహా చక్రరక్షణమును జేయుచు విడువవు చిరునయిన
అఘటనాఘటన సమర్థుఁడవౌచును మశకంబు నయినను మరువవెపుడు
బ్రహ్మాండముల భూరిభార మెల్లవహించి యిసుకరేణువునైన నెరుఁగ నీవు
నియమంబు దప్పని నిపుణతదగి జన్మ మాముల చోటులు మారనీవు

తే. గీ. నీదెసుమి లోకమేలెడు నేర్పు తీరు
వలదె యిట్లుండ నెందు భూవల్లభులకు
నెన్ని సంపదలుండిన నేమిఫలము
శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి. 24.

రంగమై సంతతోత్తుంగతరంగమై నింగిముట్టుచు జలనిధివెలుంగ
సాంద్రమై నిర్జితచంద్రమైచంద్రిక నయనేంద్రియమున కానందమొసగ
హృదయమై యనుభవ వేద్యమై జాడంగ చోద్యమై వనరాశిసొగసు. [గులుక.
నందమై హృన్మూలకందమై బుధజనానందమై నీభక్తి చందమలర

తే. గీ. భూ నభోంతరములనెల్ల బోధపడగ
నీమహిమ జేసితివిగాదె నిరుపమముగ
నాస్తినీవనుమాటకే నాస్తిగలిగె
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 25.

తలపోయ నీభూత దయయెట్టిదోకాని పశువులుభక్షింప ఫలములిడుదు
గణుతింప నీగుణగ్రహణమెట్టిదోకాని తేనెటీగలకుబూదేనె లిడుదు
వినుతింప నీ సువివేకమెట్టిదోకాని యల్లచీమలకు ధాన్యంబు లిడుదు
మదినెంచ నీదివ్య మహిమమెట్టిదోకాని రాతిలోకప్పకు నీర లిడుదు.

తే. గీ. వన్నిటికినన్ని తీరుల నన్నపాన
ములను దయచేసి పోషించు పుణ్యమూర్తి
నీవెగాక పరెవ్వరీవిశ్వమందు
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 26.

బహుతరైశ్వర్య సంపత్ప్రభావములిచ్చి ధరణీ తలాధి పత్యంబునిచ్చి
సకలేంద్రియంబుల నకలంక కృపనిచ్చి సతతంబువానికి శక్తులిచ్చి
పంచభూతములకు బనిసేయబలమిచ్చివానిచే బని గొన జ్ఞానమిచ్చి
కరచరణాద్యుప కరణౌఘములనిచ్చి వాసయోగ్యంబైన వసతినిచ్చి

తే. గీ. ఇన్ని మాన్యంబులీరీతి నిచ్చి నరుల
బ్రతుకుడని యానతిచ్చిన ప్రభుని మరచు
వారె సుమ్ము కృతఘ్నులు వసుధలోన
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 27.

ఈశ్వరుండేలేక యీసృష్టి జాలంబు తనకుదానే గల్గెననునొకండు
ఉండిననేమి లేకుండిననేమిపో తనకర్మఫలమని తలచునొకడు
ప్రార్థనవలన కృతార్థుల మగుదుమా సార్థకంబేమని చనునొకండు
సత్ప్రవర్తనమున్న జాలదా సకలకృత్యములందు మనుజులకనునొకండు

తే. గీ. పుడమిజనులకు నీవిచ్చు బుద్ధిబలము
లివ్విధంబున వేర్వేరు నివ్వటిల్లు
సద్గుణస్ఫూర్తి కరుణాప్రసన్నమూర్తి
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 28.

రంగారుబంగారు రత్నంబుల మెరుంగు సింగారములునీదుసృష్టివలుకు
మించు మించుల గుభాళించు మేఘంబులసంచు నీశక్తి వర్ణించనెంచు
కలకలధ్వనులచే విలసిల్లు చిలుకల పలుకు దేనియలు నీపాలువు దెలుపు
కమ్మవాసనలాను తుమ్మెదగానమ్ము లిమ్మల నీకౌశలమ్ముజూపు

తే. గీ. వింతరచనల మమ్మలరింతు వార
యెంతధీమంతుడవొ మదినెంచ దరమె
చెలువముల ప్రోవు నీసృష్టి చిత్రమరయ
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 29.

సంసార మిలదుఃఖ సాగరంబేటులయ్యె నన్యోన్యప్రేమచేనలరుచుండ
తప్పులొప్పులుదిద్దు తండ్రి దండధరుండె తనయులకును మార్గదర్శిగాక
శోధించి విద్యను బోధించు గురువులు బాధించువారె నేర్పరులుగాక
ధర్మనిర్ణయము యథావిధిగా జేయువారలు క్రూరులే వసుధలోన

తే. గీ. సుకృతములు దొల్తదోచును వికృతములంగ
సత్యమెప్పుడు దోచు విచారణమున
నీదుసంకల్పమందేల నెరసులుండు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 30.

నీకు సాష్టాంగంబు నిత్యంబుగావించు దేహమే దేహంబుదీనరక్ష
నీసత్కథాసుధ నితరంబు గ్రోలెడి నాలుకే నాలుక నతవిధేయ
నీదుసంకీర్తనల్ నిరతమాకర్ణించు వీనులే వీనులు విమలచరిత
నీసేవ లనిశంబు నిశ్చలంబుగజేయు కరములే కరములు దురితహరణ

తే. గీ. నినుమనంబునఁ దలచిన దినమె దినము
తావకాశ్రితుడే విబుధాశ్రయుండు
నిన్ను నిందించువాడెపో నీచతముడు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 31.

పరమాత్మపరమేశ పరమకృపాకర పరమపావన జగద్భరణనిపుణ
సర్వజ్ఞ సర్వేశ సర్వనిర్వాహక సర్వజగన్నుత సదయహృదయ
లోకరంజన వతశోక విభంజన శుద్ధనిరంజన సుగుణభావ
సకలలోకాద్యక్ష యకలంక జనరక్ష కరుణాకటాక్ష సత్కార్యదక్ష

తే. గీ. శరణు శరణు మహాదేవ శరణు శరణు
పాతకుని నన్ను విడనాడ బాడిగాదు
పతితపావన బిరుదమిప్పటిదిగాదు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 32.

వివరింపనీకన్న విభులెవ్వరు లేరు నాకన్న విమతులు నీకు లేరు
దయసేయ నీకన్న దాతలెవ్వరు లేరు నాకన్న నర్థులు నీకు లేరు
సైరింప నీకన్న శాంతులెవ్వరు లేరు నాకన్న కుపితులు నీకు లేరు
రక్షింప నీకన్న దక్షులెవ్వరు లేరు నాకన్న నబలలు నీకు లేరు

తే. గీ. అందఱకి నీవాఁడవు సేవగతికుఁడను
నాను ప్రతిసాధనములు సమానములు మనకు
గాన నింకేల శంక సద్గుణ బ్రోవు
శమితదీనార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 33.

పాపౌఘముల ద్రుంపఁ బ్రతిన నీకు పతితపావనుఁడను ప్రథిత నాకు
శరణాగతుల బ్రోవ శపథమున్నది నీకు శరణార్థి నన్న నిబ్బరము నాకు
ఆర్తావనుఁడవన్న ఖ్యాతియున్నది నీకు నాసన్నవాఁకు విఖ్యాతి నాకు
దీనసంరక్షణ దీక్షయున్నది నీకు దీనాథుఁడనను దిటవు నాకు

తే. గీ. పేరువడసితిమీరీతి పృథివిలోన
తగవులేలను గావఁ దప్పదింక
వలదు పొమ్మన్న నపకీర్తి వచ్చు నీకు
శమితదీనార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 34.

దండివాడవు నీవు మొండివాడను నేను దండింపనేల శిఖండివాహన
రక్షామణివి నీవు శిక్షార్హుఁడను నేను శిక్షింపనేల దుశ్శీలపరుని
దురితదూరుఁడవీవు దురితాత్మకుఁడ నేను హింసింపనేల నృశంసు నన్ను
సుస్వభావుఁడవీవు దుస్స్వభావుండ నే వేలశాసింపంగ హీనజనుని

తే. గీ. కీర్తియైనను నీదె దుష్కీర్తి నీదె
ధనము ప్రాణంబు మానంబు తనువు నీదె
గాన నన్నింటికిని నీవె కర్తవు గద
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

బుద్ధులు జెప్పఁగా మంచి తలిదండ్రులు [illegible]
విద్యలు నేర్పఁగా విద్యాలయంబుల బోధింతురొజ్జలు బాల్యమందు
సద్యోగమని యెంచి యుద్యోగముల జేర ప్రభులు శాసింత్రు యౌవ్వన
[మందు
బలహీనమున మానబడఁగ బాంధవులింట దవిలి సాధింత్రు వృద్ధాప్యమందు

తే. గీ. నెప్పటికి దప్పవయ్యె నీముప్పదిప్ప
లింక నీ వేమి నేరము లెంచగలవొ
తలచుకొన్నను గుండెలు తల్లడించు
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 36.

కామవికార దుష్కార్యంబులందేలి గడపితి గొన్నాళ్లు కావరమున
దంభంబుబూని విజృంభించి మదమునఁ బొదలితి గొన్నాళ్లు లోభమున
తాపత్రయంబుల దవిలిధర్మముదప్పి తిరిగితి గొన్నాళ్లు దీనమున
కల్లలాడుచు పాపకర్మనగోడగట్టి మసలితి గొన్నాళ్ళు మత్సరమున

తే. గీ. ప్రాయమీరీతి దుర్వృత్తిపాలు జేసి
చెలగినీసేవ జేయక చెడితినకట
ప్రవిమలానందమూర్తి సంభరితకీర్తి
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 37.

అజ్ఞానమను రాత్రి కంజనంబాదవెను చూలదికొనవె కండ్లే నలరి మనస
భవరోగభయమును బాపదగు దివ్యౌషధంబమర సేవింపవే యర్థిమనస
మూఢభక్తి పిశాచములకెల్ల మారణమంత్రము గ్రహించగదవె మనస
విపదంబురాశిని దాటనీదగలనావ చేకొని స్థైర్యంబు బొందు మనస

తే. గీ. యనుచు మనమును బుద్ధిఁజెప్పి యనుదినంబు
నీదు నామామృతముఁగ్రోలి నిఖిలదిశల
చాటుచుండెద నీమహాసత్త్వమిపుడు
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 38.

కనులు నీసృష్టిశృంగారంబుదర్శింప వర్ణింపదగునట్టి వాసిగాంచు
వీనులు నీకథల్వీని సాక్షి-సోలంగ విమలంబులై భువి వినుతికెక్కు-
చేతులు బ్రీతినీసేవలు సలుపంగ వీతదుష్కృతములై ఖ్యాతిజెందు
మది ముదంబలర నీపదములదాల్చిన నది పవిత్రాలయం బగుచునెగడు

తే. గీ. రసన నీనామసుధగ్రోలి యశమునొందు
శిరము సాష్టాంగమెరగి ప్రసిద్ధివడయు
నేమికావలె సంసారికింతకన్న
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 39.

సతతంబు నీనామస్మరణ సేయని వాని చదువులు వేయేలజన్మమేల
భక్తితో నీపాద భజనసల్పనివాని జపత పౌఘములేల యూపములేల
మాయలు మర్మములాత్మనక గావించు యోగధారణమేల యుక్తులేల
అనురాగమువను నిన్ననుసరింపనివాని భోగరాగములేల పూజలేల

తే. గీ. భ్రాతృభావంబు లేనట్టి పదవియేల
భూతదయలేక విహరించుపుట్టువేల
ననిశమెదనిన్ను దలచని తనువులేల
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 40.

ఆనందమునకు సంస్థానమై యొప్పు సుజ్ఞానసంపదకు నిదానమెవడు
జననమొందిన జంతుసంతానమునకు గమ్యస్థానమైనట్టి యనఘుడెవడు
స్వప్రకాశాత్ముడై సర్వదిఙ్మండలాంతర్వర్తియగు నత త్రాణుడెవడు
నిరవధికాద్యమై నిశ్చలతత్వమై ధీమంతులకు స్వాధీనుడెవడు

తే. గీ. అట్టి భవదీయ చరణారుణారవింద
మలకు నానంద బాష్పాంబుపులనుపాద్య
మొసగెదను బ్రీతి గైకొమ్ము మిసిమి గదుర
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 45.

ప్రేమసాగరనీకు బ్రీతితో నాయంతరాత్మ నర్పింతు సింహాసనముగ
జీవనాధార నాజీవధనంబులే నిత్య నైవేద్యంబు నీకొనర్తు
పావనచరిత నీపాదంబులను బూజగావింతు నామనః కంజమొసగి
సత్యస్వరూప నాసంకల్పచయమంత్రపుష్పంబువిడుచు సంపూర్ణమతిని

తే. గీ. జ్ఞానదీపంబు నర్పింతు కలితభక్తి
సారధూపంబునిచ్చెద సారమైతి
భూరిసంసారదక్షిణ జారలిడుదు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 46.

గగనమేయొకమహాకనకపాత్రంబయ్యె సూర్యచంద్రులె గొప్పజోతులైరి
మలయానిలంబె సాంబ్రాణిధూపంబయ్యెపవనముల్ చామరల్వగిదిబరగ
తారకల్ నక్షత్ర హారతులై మించె నంబుధుల్ తాండవమాడసాగ
కలకంఠ రవము మంగళగీతమైయొప్పె ఘనగర్జనములు ఘంటలయ్యె

తే. గీ. భూమి సింహాసనంబయి పొలుపుగాంచె
మేఘములె వెలిగొడుగులై మిసిమిజెందె
నీకు నీరాజనంబు నేసెరపువేళ
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 47.

ఆనందమునబుట్టి నానందమున వృద్ధిజెందు నీపుడమిలోజీవకోటి
ఆనందమును నిఖిలాగమంబులు దెల్పు నానందమును. బుధులాశ్రయింత్రు
ఆనందమెపుడు మోక్షాధిపత్యంబిచ్చు నానందమతుల సన్న్యాసమొసగు
నానందమున వ్రతులడవుల వసియింతు రడవులే పల్లెలౌ నందువలన

తే. గీ. సలిపితివిభువి నాటకశాలగాన
వేమమునుబూని నీకథవిన్నవింతు
జెలగి నాయభినయ మెల్లచిత్తగింపు
శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి. 48.

నినుగూడి యానందమున నోలలాడ నాకృతికన్య నిన్నువరించిమించె శుభలగ్నమున దాని యభిమతంబీడేర్ప బరిణయోత్సవమున బడసిపిదప నన్యోన్య పరిరంభణాది సౌఖ్యంబుల నంతరంగ మెరింగి మంతనమున నేలికొనుము దాని నెన్నడు బాయక యది పతివ్రత సుగుణౌఘశీల.

తే. గీ. మురిపెములు చేతగావతిముగ్ధగాన
తీరుపులుదీర్చి తిన్నగా దిద్దుకొనుము
చేతజేయిడి యప్పగించితిని నీకు
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 49

మంగళప్రద సర్వమంగాళాకర శుభమంగళాలయాలసన్మంగళాంగ పరమకృపాపాంగ నిరుపమగుణ సంగభవసముద్భవ పాపభయవిభంగ శ్రీలసద్గుణ సమాశ్రితనతవ్యాసంగ సజ్జనహృదయాంబుజాలి భృంగ దుష్టజనవ్రాత తోయజమాతంగ నమితకృపానమేతాంతరంగ

తే. గీ. భద్రమగు గాత నీకు శుభప్రసంగ
విజయమగు గాత నీకెపుడు విబుధసంగ
యని నుతించెద నిన్ను మదాత్మపాంగ
శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి. 50.

సంపూర్ణము.

———:o:———

బ్రాహ్మపద్యకల్పకము.

వృత్తశాఖ.

సాధారణవృత్తమంజరి.

ఉత్పలమాలా వృత్తములు.

శ్రీలు నిరంతరంబు నివసింపజగంబుల నేలువాని జే ।
జేయనికొల్తుమంతయును జిత్రవిచిత్రముగా సృజించుచుం ।
శాలవసేయుచుంబరమ భక్తహృదంబుజవాంసమైతగన్ ।
లీలలొనర్చుచుండు మహనీయునిసంతతముం బ్రియంబుతోన్॥ 1.

చల్లనివానిఁ బ్రేమ వెదచల్లెడు వానిఁగృపారసంబు జొ ।
బ్బిల్లెడువానినంతటను దిక్కటిలందగువాని నెల్లరం ।
జిల్లఁగఁజేయువాని మనచింతలఁబాపెడువానిఁ బ్రీతితో ।
నుల్లముపల్లవింప మదినుంచి నుతించి సుఖింతుమెప్పుడున్॥ 2.

భవ్యగుణాబ్ధియీశుఁడు కృపానిధి సేవకరక్షకుండు సం ।
స్తవ్యుఁడు విశ్వసద్గురుఁడు సర్వజగత్ప్రభుఁడీశ్వరుండుస్మ ।
ర్తవ్యుఁడువానిపుణ్యచరితామృతకీర్తన సేవనంబు క ।
ర్తవ్యముగానఁజేయఁదగుఁ దప్పక నిచ్చలు నందఱుందగన్॥ 3.

చిత్తమునందలంపుదము చిన్మయు నీశ్వరు నాదిదేవునిన్ ।
మత్తిలి లోకవృత్తముల మానకయుండఁగ నేల యెప్పుడో ।
మిత్తియుఁగాచియున్నది నిమేషము నేనెడ సేయకుండవే ।
ముక్తికిమార్గమున్వెదకఁ బోలును గావున నిప్డెల్లరున్॥ 4.

నీతులకేమి నూఱయిన నేర్పవచ్చును జెప్పవచ్చునీ ।
భూతలమందునొండొరులకు బోధనముం దగఁజేయ వచ్చు వి ।
ఖ్యాతిగనొండ్లు చెప్పవినఁగా నగుఁగాక ప్రవర్తనంబు నా ।
రీతినినుండకున్న నగరే జనులయ్యది దోసమౌఁ గదా॥ 5.

భాపురె యిట్లు పేర్చు తగవానిను వేఁడఁగ వేయుమార్లు మా ।
యాపదలెల్లఁబాపినఁగదా నినుఁగొల్తురు తక్కువారు మా ।
ప్రాపెపుడీవె యంచు నినుఁబ్రార్థనఁజేయుట నీ వెఱుంగవో ।
కాపురముండునిల్లనుచు గారవముంచుమి యోపరాత్పరా॥ 6.

అక్కటయాసనాఁబరఁగునట్టి పిశాచము మమ్ముఁబట్టి వే ।
పెక్కగుబాధలంబఱప వెఱ్ఱులమై యిటులిన్నినాళ్లు నే ।
దిక్కును గానకే యిపుడు దిక్కని నిన్ను నెఱింగికొల్చుచు ।
మ్మక్కఱతోడఁ బ్రోవఁగదె హా కరుణాకర యార్తపోషకా॥ 7.

నిత్యము నిర్మలంబును దినేశకృశానుముఖ ప్రకాశకం।
బత్యయ నామరూప గుణమాదిమ మార్యసు పూజితంబునై
సత్యముగా నెదందలఁచు సంగవివర్జితులైనవారికా
న్నత్యమొసంగఁజాలిన ఘనంబగు బ్రహ్మముఁగొల్తు మెప్పుడున్॥ 8.

ఎల్లప్రపంచమున్దయసృజించి చరాచర భూతకోటి వ
ర్థిలఁగఁజేసి తత్తదుచితేద్ధప్రవర్తనలం బ్రవర్తిలం
గొల్లలుగాఁగ వేడుకలఁగూరిచివాని నడంపఁగోరుచా
నెల్లనుమాయఁజేయు జగదీశుని బ్రహ్మము నెంతు మెప్పుడున్॥ 9.

రక్షకుఁడెల్ల ప్రాణులకు రక్షకుఁడెల్ల ప్రపంచపాళికిన్
రక్షకుఁడెల్ల గోళముల రాజిలు దీప్తివిశేషకోట్లకున్
రక్షకుఁడంతరాత్మలకు రక్షకుఁడెవ్వఁడు వస్తుకోటికా
యక్షయు నవ్యయున్హరిని నార్తశరణ్యు భజింతు మెప్పుడున్॥ 10.

చంపకమాలా వృత్తములు.

అనవరతంబు నెవ్వనిసమాశ్రయమొందినఁ బాపజాలముం
దునిమిపవిత్రులై సకలదుఃఖములందెగఁటార్చి సొంపునిం
పెనయసుఖింతు మెవ్విభునిఁజేర్మిఁదలంచిన మోక్షసంపదం
బనుఁగొన నేర్తుమాపరమకారుణికున్ భజియింతు మెప్పుడున్॥ 11.

పరమకృపాసముద్రుని నపారధరాతలకర్త సజ్జనా
దరణగృహీతదీక్షుని నతావనశీలుని నాగ్యపోషణుఁ
నిరతము నప్రమాదుఁడయి నేరిమిమాఱి జగంబుఁ బ్రోచునీ
శ్వరు శరణంబు వేఁడెదము సంతతము న్మముఁ గాచుచుండఁగన్॥ 12.

పరులధనంబు లోష్టముగ స్వాంతమునం దలపోసి కోరకే
పరు లుగ్రహించునట్టి యొక భామినిఁ దల్లియ కాఁ దలంచుచుం
బరులసుఖంబు దుఃఖమును భావమునందు నకైన యట్లు గాఁ
గరము ముదంబు ఖేదమును గాంచెడి బుద్ధినొసంగు మీశ్వరా॥ 13.

తనయది కాని వస్తువు హృదంతరమందు నపేక్షసేయకే
తనయది కాని సుందరినిఁ దల్లియ కాఁగఁ దలంచి కోరకే
జనుల సుఖంబు దుఃఖమునుఁ జయ్యనఁ జూచుడు బుద్ధిలోపలం
దనయది కాఁగ నెంచుచు ముదంబును ఖేదము నొందఁ జేయుమీ॥ 14.

అరయఁగ నాదిమమధ్య విలయంబులు లేని మహాత్ముఁ డెవ్వఁడో
ధరఁగలయెల్ల జంతువులఁ దప్పక ప్రోచు దయాళుఁ డెవ్వఁడో
పరమశిభూతిఁ బుణ్యజనపాళికి నిచ్చెడి దాత యెవ్వఁడో
నిరతము నమ్మహాత్మ మది నేము నుతింతుము భక్తియుక్తితోన్॥ 15.

మత్తేభవిక్రీడిత వృత్తములు.

ధరఁ గామాదులచేఁ గృశించి మిగులం దప్తుండనై దుఃఖసా
గరమం దీదఁగలేక నీదుపదయుగ్మం బాశతోఁబుం గృపా
తరణిం జేర్పుమ తండ్రియంచును భవత్సాన్నిధ్యముం గోరు మా
మొరయాలించి సుఖింపఁ జేయఁగదవే మోదంబు సంధిల్లఁగన్॥ 16.

వినుమా చంచల మానసభ్రమల్విదారగింపంగ నే
పునభాసిల్లుచునుండు నీదుచరణాంభోజంబులే మందిరం
బనిడాయం జనుదెంచెడింగనుక నిగంకైనం గృపాంభోధి మా
హానిబద్ధాత్మకులైన దాసుల సుఖంబారం గటాక్షింపవే॥ 17.

అనిశంబున్భజియింపు మాహృదయ నెయ్యంబార నెవ్వానిచే
మనముల్సద్గతిఁ బ్రేరితంబులగు నీసుర్త్యాదిలోకంబులె
వ్వనియాజ్ఞన్ జనియించి వృద్ధివిలయంబొంచుండు నెవ్వానిఁ బొం
దినమోక్షంబగు నట్టిభర్గు సవితున్ దివ్యస్వరూపుం దగన్॥ 18.

పరమానందము నొందరాదె హృదయా భక్తాఖ్యముం జేరియో
వరకల్యాణ గుణాలయుండ త్రిజగత్పాలుండ దివ్యప్రభా
కర తేజుండ యచింత్యవిస్మయ శుభాకారుండ నన్నేలుమా
శరణత్రాణపరాయణుండ యనుచుం జర్చించు నెల్లప్పుడున్॥ 19.

మమురక్షించు కృపాపయోధియఁబర బ్రహ్మంబునీవంచు మో
దముమీఱంగ నుతించువారి సుఖమందంబ్రోవకేయున్న మా
నము రాజీవశరణ్యుఁడీవగుట నిఁదక్కంగ మేమన్యుఁగా
నము రాయేటికి పంతమాశ్రితతతి న్నాథా కటాక్షింపరా॥ 20

సిరిచేఁబొందఁగ లోకజాలములకు న్నేమంబు గావించునో
పరమశ్రేష్ఠుఁడవోయమేయగుణ సంపన్నుఁడవో దేవవో
కరుణాంభోనిధి వోసమస్తశుభ సంకల్పైక చిత్తుండవో
వరదా యేము త్వదీయదాస్యములనే వాంఛింతు మశ్రాంతము౯॥ 21

భువినాపన్నులమై యనన్యగతులై భోగేచ్ఛసంతప్తులై
భవబాధంకృశులై యధఃపతితులై భగ్నప్రయత్నంబుతోఁ
గవియన్నీకృపఁగాంతుమంచు నెడఁదం గాంక్షించియుండన్నము౯
భవదుఃఖాదులనుండి బాపి కరుణంబాలింపుమీయీశ్వరా॥ 22

అకటా నిన్ను ననాథులుంబలె నిటుల్నానాథ హా దేవరా
యకలంకుండ దయాకరుండ దయార్ద్రైవాగం గటాక్షింపుమా
సకలాఘౌఘముల౯ క్షమింపుమి మమున్నాగేలఁ రక్షింపగా
నొకమాటైనను బల్కకిట్లు నీకిదాయుక్తంబనంజెల్లునే॥ 23

క్షణకాలంబున వచ్చునాపద లెఱుంగన్లేక నానావిధే
క్షణపాత్రంబుల వేడుకల్గని సుఖేచ్ఛంగాలమంబుచ్చునో
కౄనిచందంబునమీఁదు గానకయువేద్యంగాలముంబుచ్చినా
రనిమమ్ముప్పరికించి చూడక౯ దయ రక్షింపు లోకేశ్వరా॥ 24

శార్దూలవిక్రీడితవృత్తము.

ఆశాపాశములందుఁజిక్కితిమి మాయజ్ఞానమూలంబుచే
వేషంబుల్ధరియించినార మిటులీ విశ్వప్రవృత్త్యర్థమై
యాశుండంచును నమ్మికొల్చితిమయో యిన్నాళ్లుపల్యస్తులన్
నాశంబందఁ దదీయపాపములు నిన్నర్థింతు మీశ్వరా॥ 25.

విశేషవృత్తమంజరి.

తోటకవృత్తములు.

వరదా భగవంత శివా సుగుణా । కర దీనజనావన కామితదా ।
పరమేశ్వర నీపదభక్తులకున్ । నిరతంబును మాకిడు నీవుసుఖాల్. 26.
నినునమ్మినమమ్మును నీవువినా । ఘను లెవ్వరు బ్రోవను గారుణికా ।
అనుమానమునీకది యార్తపరా । యణనామము సార్థకమౌ టెటులో. 27.
భవదీయ పదాంబుజభక్తియు నా । ర్జవమున్సుఖము న్నరసత్వమునున్ ।
భవసంగతిఁ బాయుట బంధుహితో । త్సవముం గరుణింపుమి
సాదరతన్. 28.

పంచచామరము.

పరాత్పరున్ సమస్తభక్త బంధమోచనున్ హరిం
జరాచరాద్యనంతభూత సంఘసృష్టినేతను
సత్స్వరూపుని న్జగత్ప్రభుం బ్రసాదరక్షి తార్యునిం
గరంబుభక్తియుక్తి మేము గచ్ఛఅన్భజించుటౌ. 29.

శార్దూలవిక్రీడితవృత్తము.

ఆశాపాశములందుఁజిక్కితిమి మాయజ్ఞానమూలంబుచే
వేషంబుల్ధరియించినార మిటులీ విశ్వప్రవృత్త్యర్థమై
యాశుండంచును నమ్మికొల్చితిమయో యన్నాళ్లపల్యస్తులన్
నాశంబందఁ దదీయపాపములు నిన్నర్థింతు మీశ్వరా॥ 25.

విశేషవృత్తమంజరి.

తోటకవృత్తములు.

వరదా భగవంత శివా సుగుణా। కర దీనజనావన కామితదా।
పరమేశ్వర నీపదభక్తులకున్। నిరతంబును మాకిడు నీవుసుఖాల్. 26.

నినునమ్మినమమ్మను నీవువినా। ఘను లెవ్వరు బ్రోవను గారుణికా।
అనుమానమునీకది యార్తపరా। యణనామము సార్థకమౌ టెటులో.27.

భవదీయ పదాంబుజభక్తియునా। ర్జవమున్సుఖము న్నరసత్వమునున్।
భవసంగతిఁ బాయుట బంధుహితో। త్సవముం గరుణింపుమి
సాదరతన్. 28.

పంచచామరము.

పరాత్పరున్ సమస్తభక్త బంధమోచనున్ హరిం
జరాచరాద్యనంతభూత సంఘస్రష్టనీశు
సత్స్వరూపుని న్జగత్ప్రభుం బ్రసాదరక్షి తార్యునిం
గరంబుభక్తియుక్తి మేము గ్రచ్చఱన్భజించుటో. 29.

సుగంధి.

సర్వలోకనాథునీశు సర్వశక్తియుక్తునిన్
సర్వభూతజన్మహేతు శాశ్వతున్ని రామయన్
సర్వసద్గుణాలయుం బ్రశాంతునిత్యు నిర్మలున్
సర్వదా భజింపఁ గల్గు సర్వవాంఛితార్థముల్. 34.

వనమయూరము.

శ్రీమహిత సర్వగుణసేవిత మహాత్మా। కామముఖ రారిగణగర్వసువిధారా
మామక మనఃకమల మధ్యమనివాసా। ప్రేమమునఁ బ్రోవునిను వేఁ
[డెదముభక్తిన్. 35.

సేవితజగన్ని వహ శిష్టజనసేవ్యా। పావనమనోనిలయ భద్రగుణభూషా
భావములని స్నేపుడుఁ బ్రస్తుతియొనర్పన్। మావలనుఁ జూడుమఘ
[మర్దనవ్యాదీశా. 36.

భుజంగప్రయాతము.

అనంతున్మహాదేవు నార్యున్మహేశున్। వినాశస్థితిసృష్టి విస్పష్టవిష్ణున్
మనంబందు సద్భక్తి మానొంద నారాయణున్దేవదేవున్హరిం గొల్తు
[మెప్డున్. 37.

హరీశంకరా సచ్చిదానందయీశా। నిరాకార సర్వజ్ఞ నిత్యప్రకాశా।
పరంధామనీపాదపద్మంబులేశ్రీ। కరాకొల్చి సేవింపఁగాఁజేయుతండ్రీ.38.

మత్తకోకిల.

సర్వలోకశరణ్య శంకరసాధు సన్నుతదేవతా
సార్వభౌమ పురాణ పూరుష సన్నుతాఖిలవిష్టపా
యుర్వరాధిప నీవుదక్కఁగ నొండులేదు శరణ్యమీ
యుర్విఁగావునమమ్ముఁగావుమిమోదయామయసర్వదా. 39.

మాలిని.

అకలుషగుణగణ్యుణ్ హానిశూన్యుంబరేశుణ్
సకలజగదధీశున్ శాశ్వతున్ సర్వవిశ్వా
తత్మకు భువనజనాళిత్రాత నాద్యంతశూన్యుం
బ్రకటితసదయాధ్యున్భక్తినే మెంతు మెప్డు. 40.

కమలవిలసితము.

జగదధిపతివని సతతమునిన్నే యగతికులగు జనులతిశయభక్తిం బొగడఁ
గఁ వెడఁద నుబొడమినశ్రద్ధం దగనినుఁగొలుతుము దయఁగనదయ్యా. 41.

అలసగతి.

సకలజగదావళిని సంతతమురక్ష। వికలగతి నక్కఱఁబ్రవీణతనఁబ్రోవం
బ్రకటముగదీతుఁగొని క్రాలెడుజగన్నా । యకునివఁదిడేము కొనియాడుు
[దుముభక్తిణ్. 42.

చంచరీకావళి.

నిర్వాణైకాధీశా నిత్యముక్తిప్రదాతా । సర్వాంతర్యామీ విశ్వాత్మకా విశ్వనాధా। సర్వాతీతానిత్యా శాశ్వతాదీనరక్షా। శర్వా వేమాసంరక్షుం [బ్రవ_ర్తిల్లవయ్యా. 43.

ప్రహరణకలితము.

నినుఁదలఁచినవానికి శుభమగుసం । చని తొలిబలుకుల్సతతము బలుకన్ వినినినుమదిలోవిడువకతలఁపం । గనుమముదయుతోఁ గనుమిఁకఘవారా 44.

వసంతతిలకము.

నీనామసంస్మరణ నిష్ఠలనేలమమ్ము
న్నీనావనాదయను నిచ్చలు ప్రోవ కిట్టుల్
నానావిధంబులనొనర్చెదు శోధనంబుల్
వేనిత్యసౌఖ్యములఁ బ్రేమనొసంగవయ్యా. 45.

దోదకము.

మాతయుఁదండ్రియు మాసఖుఁడున్న । భ్రాతయునేతయుఁ దాతయు ముఖ్య । త్రాతయుమిత్రుఁడు ధాతయువీవం చాతనిఁగొల్తు మనంతుని [విష్ణున్ ॥ 46.

కవిరాజవిరాజితము.

అజ యఖిలాండశరణ్యసమస్త నియంతమహావిభవాతిశయా
సుజనహితా దురితౌఘవినాశన శోభనరూప యతీంద్రియనీ
భజనలోకింత సుఖింపఁ దలంచి యపారకృపారసదుగ్ధనిధీ
నిజహృదయంబుల నిల్పితి మెప్పుడు నేరము లెన్నక బ్రోవఁగదే॥ 47.

అలయక యెన్ని మహాపదలైనను హానిని గష్టముఁ బొందక యే
వెలయును మామత మెల్లెడ నంతయు నేయి తెలుంగులఁ జాటెదమా
పలుకుల నమ్మక మెప్పుడునుంచుచు భావములన్ దిటవొప్పఁగ మీ
రలరుచు సత్య మహింసయు శౌనకు నాహవి చేకొని యుండుఁడికన్॥ 48.

స్రగ్వతి.

మానసము మేలై మానక యీయతం । కోనికానక శ్రీనాసంగంగన్
శ్రీకరునిన్నుం జేరితి యగణ్యా । నాకనిధాబ్ధి యీయాటనిమ్మా॥ 49.

రథోద్ధతము.

శ్రీకరా సుజనశేఖరావనా । ప్రాకృతాళినిమఁ బాయకుంటిచే
మానుఁజిత్తముల మాటిమాటికిం । జీఁకటిం దొలఁచి నేమమీయవే. 50.

శిఖండివిరుతము.

జనాళి నిపుణుల్ సంగతినేయ । స్తవంబుగను పేరుం గొన్న దేవున్
ఘృణాజలనిధిన్ విస్తారగరిష్ఠున్ । వినమ్రులయి సేవింపంగనొప్పున్॥ 51.

జా తి శా ఖ.

కందమంజరి.

శ్రీమెలఁగభువనములకు । స్నేమంబునొనర్చి భక్తచిత్తాబ్జములం । దేమర
కొలగముండెడు । నామహనీయాత్ముఁగొలుతు మత్రాంతంబున్॥ 52.

ఎవ్వాఁడుపూరుషోత్తముఁ । డెవాఁడు దయాసముద్రుఁడెవ్వని వలనన్
నివ్వటిలు జగములన్నియు।నవ్విభు ధ్యానంబు సేతుమన వరతంబున్॥ 53.

సర్వేశుఁడుసర్వజ్ఞుఁడు । సర్వోత్తముఁడఖిలలోక సంశ్రయుఁడెందుం
బర్వివెలుంగు నతీంద్రియుఁ । డుర్వీన్నతుఁ బ్రోచి సద్గుణోన్నతు
[లిడుతన్॥ 54.

అన్నిటిఁదెలిసినయాతం । డన్నిటఁదేజరిలు నాతఁడందఱఁబ్రోవు
ల్చెన్నుగ నఱపఁడెవండా । మన్నిం దలఁతు వేము మదిననయంబున్॥
[55.

హరిచేత ముఖ్యభక్తని । కరదుష్కృతహరునిచేతఁగామక్రోధా
ద్యరిష డ్వర్గజితులకు । న్నిరతంబుంబ్రోపుగలుగు నిక్కముసుండీ॥ 56.

ఈశునకును హరికివ్యాప్తి । కేతునకు న్విష్ణుమూర్తికిని భక్తాంహో
నాశకునకు మచ్చిత్తని । వాసునకుంగేలుదోయి భక్తిన్మోడ్తున్॥ 57.

ఏమహనీయునియాజ్ఞను । భూమిప్రభృతులగునట్టి భూతంబులునుం
దామ స్వవృత్తులనెప్పుడు। నేమరక చరించునట్టి యీశుఁగొలుచుటే॥ 58.

(జనకపంచకము)

పరభీతిసడ్డ సేయక । యరిషడ్వర్గంబు గెలిచి యనుచితకర్మం
బురవడిఁ బరిత్యజించుచు । వరుని నినున్భజనచేయ వలతుముతండ్రీ॥ 59.

ఎన్నికకెక్కఁగని యాయు । త్యున్నతపురుషునివమే యుఁ నుత్తముగుణు నా
పన్నత్రాణప రాయణు । నెన్నఁడుభజింతునిన్నే నేమోతండ్రీ॥ 60.

దురితములుపాఱు శుభములు । వరుసం బెంపారు సకలవాంఛిత ఫలముల్
సరకునఁజేకుఱు భవసం । హరశుభకరునిన్నుఁ గొల్వనబ్బినఁదండ్రీ॥ 61.

పుడమిఁ బలుపాపకృత్యము । లడరునఁగావించి యింద్రియంబులత్రోవం
బడిబడలి శోకవారిధిఁ । బడిదరిగానంగలేని వారముతండ్రీ॥ 62.

నీవేతల్లివి తండ్రివి । నీవేచెలికాఁడు తోడు నీడయు నీవే
కావున నీపదభక్తులఁ । గావఁగవలె వేఱుగతిని గానమిదండ్రీ॥ 63.

వందనము బ్రహ్మమునకును । వందనము తదీయభక్తవరులకునుసదా
వందనము సజ్జనాలికి । వందనమగు ధర్మకర్మవాంఛితులకునన్॥ 64.

సంపద యస్థిరమనుచుఁ బ్ర । కంపన సంచలితదీప కళికగతి విచా
రింపఁగ నాయువటంచుఁద । లఁపుననిడివిష్ణుఁ గొలువ లగ్గగుజుండీ॥ 65.

అకలంకుఁ బరమపురుషుం । బ్రకృతికన్య నిర్గుణుం బరబ్రహ్మంబున్
వికృతివిదూరు జగన్నా యకు శంకరు మదిఁదలంతు మనయముభక్తిన్॥66.

తలఁప నహింసయు భూతం|బులయందు దయామతియును బొరిని క్షాం
పుం|బలుకును బశ్చాత్తాపము|వలయఁ వరములయ్యమాకు వరదశవహరీ॥ 67.

కొలుతుము సర్వేశ్వరునిం । దలఁతుముపరమాత్మ చరిత ధర్మంబందే
నిలుతుము దైన్యస్థితియం । దలసిన భాగవతగోష్ఠి నలరుదుమెపుడున్ ॥ 68.

నిరతంబు నుపాసింతుము । వరకరుణాలయుని భక్తవరదాయకునిం
బరముఁబురుషోత్తమునిస । ద్గురునిన్నత్సఖుని సత్వగుణపాలకునిన్॥ 69.

సకలపదార్థములందును । బ్రకటితమగునీదు శుభతర ప్రభఁగనియా
స్తికమతముంగొని యెల్లరు । నకలంకస్థితిని శాంతి నందుదురు హరీ॥ 70.

కామము తిరమని తలఁపక । న్యాయపథంబులను దప్పనడవక శ్రీనా
రాయణ నీకగుదాస్యము|పాయక యొనరించుచుండ వలతుముతండ్రీ॥ 71.

మృగపక్షి ముఖరజాతుల । నగణితముగ భేదమిడిన యుమలుండామ
ర్త్యగణంబునందు జాతియు । నెగడంగోరినను భేదనియతినినిడవే॥ 72.

తరువోజాది పద్యమంజరి.

తరువోజ.

ఉండె బ్రహ్మంబుదానొక్కఁడే మొదట నొండెద్దియును లేకయుండెను
వస్తు। వుండినయాబ్రహ్మ ముదయింపఁజేసెనొక్కట నన్నింటినొనరంగఁ
గొల్వ । నొండెనుపాసింపనొండె సర్వేహికోదయాముష్మిక కాలాఱ
పువఁగల్గు। చుండు బ్రహ్మము నెడనొదుగు ప్రీతినిడి యొప్పసత్కార్యము
[లొనరింపవేలు.

ఉత్సాహ.

ఎవనియానఁ దలనుదాల్చి యినుఁడు పగటఁ వెలుగునో
యెవని యాజ్ఞచేత రాత్రి హిమకరుండు వెలుఁగునో
యెవనియానతిన్నుండు నిలను వాన గురియునో
యెవనిగొల్వదగునో వాని నేముగొల్తు నెప్పుడున్. 74.

ద్విపద.

సర్వదాస్తుతింపఁ దగినది

పురుషోత్తమ మహాపురుషుండవైన
కారుణ్యఘనునిన్నుఁ గనియంత మేము
సృష్టిలోపలవాని సేవించునట్టి
కష్టంపుమతియెప్డు కలుగకుండగను
సత్యమౌమార్గంబు చనునట్లుగాను
నిత్యంబుమాకది నెగడింపవయ్య
సంకేతితంబైన సకలకర్మముల
సంకులంబులవీడి సకలంబునకును
నొక్కప్రభుండవై యొప్పెడునిన్నె
యొక్కనిశరణము నొందితిమయ్య
దాసులఁబాపంబు తగులఁగనీక
భాసురకృపతోడఁ బాలింపవయ్య. ఓంతత్సత్. 75.

ఉదయవందనము.

పంచేంద్రియంబులు పనులనువిడిచి
మించెడుకరణముల్ మెఱుఁగుకయణఁగి
నిద్దురపోవంగ నిశిలోన మేము
పెద్దయాకరుణతోఁ బేదలౌ మమ్ము
నాపదలంటక యరసినదేవ
వ్యాపారములచేత వాడినవాక్కు
చర్మంబు మొదలగు సకలేంద్రియముల
నిర్మించిసుఖియింప నిద్రనుమాని
మాపెల్లఁగీడేఁది మలుగంగనీక
కాపాడిప్రొద్దునఁ గందక పడక
నుండి శేవఁగమమ్మొ నరించినట్టి
మండితకరుణాబ్ధి మనసారమాదు
దేహంబుపులకింప దేవరవారి
మహిమంపుటడుగుల మస్తకంబొప్ప
వాలిచినారము వందనం బిదిగొ
బాలిశులను మముఁబాలింపవయ్య. ఓంతత్సత్. 76.

సాయంకాల వందనము.

కాఱు మేఘంబులు కడఁగివర్షించు
తెఱఁగున దాసులౌ దీనులపయిని
గరుణాప్రవాహంబు గలయంగఁబఱపు
పరమదైవమయీశ బ్రహ్మంబ మేము
జీవించునాళ్లలో జెల్లఁగనొకఁడు
దినసంబుసంధ్యయై తిరుగంగ రాత్రి
సమయానానంద సమయంబుకొలువఁ
దనపాదపద్మముల్ దాసులు నేఁడు
చెందినసౌఖ్యముల్ చేసినయట్టి
పొందిక కార్యముల్ పొలుపొప్పఁదమదు
కారుణ్యముఁగాదె కలిగెనుదీని
ధారణిమేమున్న తిటిచుఱకయ
కొనియాడదయజేసి కొమరొప్పఁజెనఁటి
పనులనుమానిఁ బాఁగమన్నించి
నిర్మలచిత్తత నిన్నుసేవించి
ధర్మంబునను బుద్ధిఁ దగిలింపఁజేయుము
మానిద్రనుండి మేమిఁక లేతుమేని
మానూత్నకార్యముల్ మదినొప్పనీకు
సప్పతి మొనరింపు మటుగాక యిదియు

తెప్పునమాయంత్య దినమయ్యోనేని
చెడనియాపదవిలో సేవకులకును
నెడమిచ్చి కావుమీ యెట్టులైన మమ్ము ఓంతత్సత్. 77.

మధ్యాక్కర.

భానుశీతాంశులమాకుఁ బరఁగంగ వెలుఁగులీనంగ
మానుగా సృజియించినావు మహానీయమహిమతో నీవు
పూని వృక్షాములమాకుఁ బోసంగ నుపయోగమునకు
నో నాథసృష్టించినావు యుక్తమే మమ్ముపేక్షింప. 78.

మధుర గతిరగడ.

కరుణాజలనిధి కావుమిధాతా - పరమాత్మా మో భక్తత్రాతా.
మా నేరంబుల మన్నింపఁగదే - పూనికనిన్నే పొగడెదముగదే.
శరణంటిమినను సంరక్షింపుమి - శరణాగత రక్షాదయఁజూడుమి. 79.

హయప్రచార రగడ.

అవ్యయుండ యక్షయపర - భవ్యభూత భావనహర.
కోరినట్టి కోర్కెలెల్లఁ - గూరిమి నిడుగొనము నెల్ల.
చిక్కులేని దీనులమను - నక్కఱంగన నగును యశము.
నీమహిమల నెన్నఁదరమె ? మా మొఱ నినుము యిపెఫరమె ? 80.

—•• ఉ ప జా తి శా ఖ. ••—

గీతి మంజరి.

తేట గీతిపద్యములు.

(బ్రహ్మ ధ్యానాష్టకము.)

ఎవఁడు మింటను మంటను నితర సకల । వస్తువులయందు ననయంబు
వ్యాప్తిఁజెంది । వానివృద్ధిక్షయంబులఁ దానుబొరయఁ । డట్టిబ్రహ్మముఁ
[దలఁపుదు మాత్మయందు. 81.

ఎవని నాఁకలిదప్పియు నెడరునీరు।వట్టు నుమ్మలికము నెవుల్వనటయాస
యుబ్బునలఁ కువలోనుగా నొందకుండు । నట్టి బ్రహ్మముఁ దలఁపును
[మాత్మయందు. 82.

ఎవనిచేతను భూగోళమిన సుధాంశు । ముఖర గ్రహగోళములు బుక్కు
ములు మొదలుగ।నెల్లగోళంబులును సృజియింపఁబడెనో।యట్టిబ్రహ్మముఁ
[దలఁపుదు మాత్మయందు. 83.

ఎవనికొఱకు జనుల్ల మసిక్రియలొనర్చి । పాపకంటకపూరితపథము
నందుఁ । బోకకరుణించి మముదయఁ బ్రోవుచుండు । రట్టిబ్రహ్మముఁద
[లఁపుదు మాత్మయందు. 84.

ఎవనివలన దురాచరణేంధనాభి । వర్ధితంబగు పాతకవహ్నిఁ బడక
కావఁబడుదుమెు బత్తితో దేవదేవు॥ నట్టి బ్రహ్మముఁ దలఁపుదు మాత్మ
[యందు. 85.

ఎవని కెల్ల దేశంబుల నృపతులాస్తి । కులు మొదలుగాఁగ నెల్ల జనులును
భక్తి । వందనంబు లొనర్తు రానందమయుని।నట్టి బ్రహ్మముఁ దలఁపుదు
[మాత్మయందు. 86.

ఎవనియందుఁ గారుణ్యంబు నెల్ల సద్గుణంబులైశ్వర్యముగ వస్తుగుణములు
కదల । కున్న వంచున బనులచే నెన్నఁబడునో । యట్టి బ్రహ్మము దలఁ
[పుదు మాత్మయందు. 87

లోకముల నెల్లఁ బుట్టించి వీకఁ బ్రోచి । తుదిని నంతంబుఁ బొందించు
దేవ సార। యచ్యుత యనామయ యనంత యందు మెవని।నట్టి బ్రహ్మముఁ
[దలఁపుదు మాత్మయందు. 88.

సకల కల్యాణ గుణజాలు సర్వలోక । పాలుఁ గరుణా విశాలు సద్భక్త
లోలు । సచ్చిదానంద సల్లీలు సత్యశీలు । హృదయమున నిలుపుదుము
[మేము ముదమెసంగ. 89.

చేతనంబుల లోపలఁ జేతనముల । వెలుపల చేతనంబుల వెలయనిండి
యుల్లవానిని గాచుచు నెల్లవిషయ । ములను దెలిసెడి ముఖ్యునిఁ
[గొలుతు మేము. 90.

ఈ స్పృహితో న్న పదవితో నొప్పు నెవఁడు । తను ముసోబత్తి మనసిచ్చు
[illegible] । ఒప్పున [illegible]కెప్పుడో నొదముఁ డెవఁడు । ప్రంతఁ
[బోఁగొట్టఁ గొలుతుము వాని మేము. 91.

ఇందుఁగలఁడందు లేఁడని యెంచఁగఁబడఁడు । మంటి మిఁటను నిండిన
మహాదరూపి । శివుఁడును గాఁడు పూర్ణుఁడై వెలయు నెవఁడు
[విభుతఁగల యట్టివాని సేవింతు మెపుడు. 92.

ధనఘనంబుల మత్తచిత్తులుగాక । దీనదశలైన హీనవృత్తికిని బోక
యుల్లసిరులబ్బ చో నైనఁ గల్లలాడ । కుండు సద్బుద్ధిఁగరుణించు
[మందుతండ్రి. 93.

ఆటవెలది పద్యములు.

మాయొకింత తెలివినీయ ప్రహేయ మ । హామహీమము లెఱుఁగునట్టి
దగున యెఱుకకొఱఁతవారి యించుకయెఱుకకే । సంతసింపకున్న
[జగమునెల్లు. 94.

ఆజ్ఞలైనమమ్ము నాదరింపుమేము । చేసినట్టి తప్పుఁజేఁతలెన్న
కార్యతప్పులెన్న నలవియెుప్పించు । మానఁగమాకు సత్యగుణ నిధాన. 95.

దేవదీనగతుల నేటిమమ్ముఁగను । మాబలము హేయ మమ్ము నాదరింపు
విశ్వభూత నాథయిమ్ము సద్బుద్ధిని । పగలు సంతమాకు భక్తినిడుము. 96.

తప్పుత్రోవఁబోక తలగింపుమమ్ము । బుద్ధిలోక్కు తెలివిఁబొదలఁజేయు
దాఁటఁజేయుమాపదం బుధముమునో । దేవనీవుకాక దిక్కుగలదె. 97.

మమ్ము పేరుపేరు మర్యాదయెనీకు । తండ్రి బిడ్డలయెడ దయతలఁపఁడె
తలవఁకున్నఁ గరుణగలవాఁడటందురె । యాడికేల నీకు నార్తపోష. 98.

సీసపద్యమంజరి.

సీసపద్యములు.

పుట్టించిరక్షించి పాలియించు కర్మంబు లెవ్వని యాజ్ఞకత్రి మె లుఁగఁజేయు । దేహావయవముల తెఱఁగున వర్తించు నిఖిల లోక ములేని నిలయమగును । జంత్రంబు నాడించు చక్కని కీల్బొమ్మలి సకలం బునడపించు శక్తియెవఁడు మానసాదుల నెల్లమహిఁగర్మములు సేయ సాగించు మహిమంపు సవిత యెవ్వఁ డిట్టి దట్టిదనుచు నెఱుఁగంగరాని దా దివ్య తేజ మెవఁడు దినదినంబు । వానిఁ బరునిభక్తవరుమునిఁగారుణ్య ఘనుని మనసధ్యాన కలనఁ గొలువు. 99.

ఎవని సత్వగుణంబు నిలలోన హరియని వర్ణింపుదురు బుధవర్యు లెపుడు । ఎవని రాజసగుణంబిలలోన బ్రహ్మయటుందురు బహుపురా ణార్థవిదులు । ఎవని తామసగుణంబిలలో నరుద్రుండటంచుఁ జెప్పుదు రు వేదాంతవిదులు । ఎవనిఁగల్యాణ గుణేశ్వరుఁడంచుమ భావింపుదురు పరబ్రహ్మ విదులు । ఎవనిఁ దేజస్స్వరూపుఁడం చెన్నుచుందు । రెవనికె ల్ల లోకఁబులనీడుఁగలుగ । దట్టిశ్రీ బ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యని ర్మలుఁడెపుడు మానేతయగుత. 100.

ఎవ్వఁడీలోకంబు లెల్లను సృజియించె సచరాచరంబు సంస్మ రణమాత్ర । నెవ్వఁడీ జనులకునెల్ల వస్తువులను గలిగించె నుపయోగ కలనకొఱకు । నెవ్వడీఁ భూతాళికెడరువాటిల్లక కాపాడు సతతంబు

కరుణ మెఱయు । నెవ్వఁడీ ప్రాణుకెల్లఁ దత్తత్కృత పాపపుణ్యంబుల
ఫలము లొసఁగు । నెవ్వఁడఖిలాంతరాత్మయై యుసఁగుచుండు నెవ్వఁడు
త్పత్తిస్థితిలయవృత్తినుండు । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మసమాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁ
డెపుడు మా నేతయగుత. 101.

ఏ మహాత్ముని జగదీశ్వరుండని సకలామ్నాయములు చెప్పు ననవ
రతము । నే మహామహిము మహామహిముల నెన్న విబుధసమూహంబు వే
డ్కనొందు । నే దయానిధి కృప నెల్లలోకంబులు నతులశుభావాప్తినల
రుచుండు । నే మనంతుని యాజ్ఞ నెల్లలోకప్రవర్తనములు జరగు నుదరత
రంబ । యెవని నాద్యంతరహితుఁడం చెన్నుచుండు । రెవని నామంబులఁ
దలంప భువినిదగునో । యట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁ
డెపుడు మా నేతయగుత. 102.

ఎవఁడంతరాత్ముఁడై యెల్ల భూతములందు నొక్కఁడై వసియిం
చు నొప్పుతోడ । నెవ్వఁడా నిర్మించు నేకరూపంబు నే పెక్కురూ
పంబులఁ జేర్మిగముల । నెవ్వాని నాత్మస్థుఁ దెలుఁగఁ గాంగ ధీరులు నిత్యంబు
సుఖులయి నెగడుచుండు । రెవ్వాని నెఱుఁగ మిగిలలోన బలునట్ట మెవ్వాని
నెఱుఁగుట నెనయు శుభము । లెవనిఁ ద్రిక్కఁగ నన్యుని నెందుగాన ।
మెవనిఁ గొలిచిన సద్బుద్ధులెల్ల నొనయు । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి
నిత్యనిర్మలుఁ డెపుడు మా నేతయగుత. 103.

నిప్పున వేఁడిమి నీటఁ జల్లదనంబుఁ బూవునఁ దావిని బోని వాని । మా
నికంబున డాలు మాడ్కి మావున మానెఁ బోలె నెందును బర్వి పాదలు వాని

బత్తులగమికిని బ్రాపయి యక్కటికపువానఁ గురియంగఁగలుగువానిఁ జాలనెన్నంచగఁ జేలి గానంబులకునికిపట్టుగుచుఁ జెల్వొందువాని। నెదనునుడిఁ జేఁతవచలక పదిలపఱిచి। యెవని వెన్ను నినయంబు నేము గొలుతు। యట్టి శ్రీ బ్రాహ్మసామాజికాధికారి। నిత్యనిర్మలుఁ డెపుడు మా నేలయగుత. 104.

ఎక్కుడుదోసంపుటీరంపు టుడనిని నీపేరు గుద్దలిమాపఁగలదు విప్లచ్ఛగంబను నెఱ కాటుకంబు నీ యక్కటికపు జడియడఁపఁగలదు తెలివిఁడియును మొగుత్తెప్పిరిలంగ నీ తెలివి పెన్గాలివీ తేరఁగలదు। చలమను బలుతిప్ప చిలుపలైపోవ నీబత్తియన్పికుగువైఁ బడఁగఁగలఁదు। అనుచుఁదొలు మినుకుల గొనల్వినుపఁజక్కఁ। జూచిపరికించి గొలుతు మే పోద్యగాని నట్టిశ్రీ బ్రాహ్మసమాజికాధికారి నిత్యనిర్మలుఁ డెపుడుమా నేలయగుత. 105.

బ్రహ్మాండ[illegible] ఘో[illegible]రాటవీభూమి నరవరవా స్తవ్యనగరముగునో। [illegible] ప్రాసాదభవనాళి నొప్పుగొప్పపురియగునో। [illegible]మంబును రూపేరుపఱుపఁగూడనియణు[illegible]నో। [illegible]మాణువయినను బలుబర్వతముభాతిఁ జూడ్కి[illegible]నో। యెవనికరుణాతిశయమున నెవనిదయను [illegible] మంత్రింబున నెవనియిచ్ఛ। నట్టిశ్రీ బ్రాహ్మసామాజికాధికారి నిత్య[illegible]ఁ డెపుడు మా నేలయగుత. 106.

భువనజాలంబును బుట్టించు నెవ్వాఁడు ప్రాణిజీవంబులఁ బ్రోచు నెవ్వఁ । డెలమిఁ జంద్రజ్యోత్స్న వెలయించు నెవ్వాఁడు బిసరుహాప్తుని తేజ మొసఁగు నెవ్వఁ । డిలవృష్టిచే సస్యము నయించు నెవ్వాఁడు పెంచి జంతులఁ జరింపించు నెవ్వఁ । డొప్పారు శిలలోని కప్పఁ బ్రోచు నెవండు గర్భమందలి శిశుఁ గాచు నెవఁ । డచ్చెరుగు పుమీఱ ధాతువులాఁకలకుసు । వృత్తులను యుక్తముగను గల్పించు నెవ్వఁ । డట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁ డెప్పుడు మా నేత యగుత. 107.

చిత్తంబునం దేవిహాత్తించి కడుబత్తిఁ గొలిచిన మిత్తినిఁ గొలఁగఁజేసి । ముత్తిబుత్తులరెండు గుత్తగాఁ గరుణించుఁ గరుణార్ద్రహృదయుఁ డా కారణమున । నేమహాత్మునిభక్తిఁ గామలోభక్రోధమోహమాత్సర మదములనఁ దొప్పు । నరివర్గషట్కంబు గసవంబుఁ దక్కియుఁ జేరరాకుండు నే శిష్టసేవఁ । జెడ్డగుణములు తలచూపి । చేగ వెఱచు మంచిగొన వలుగలుగు నే మాన్యుఁ గొలువ । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁ డెప్పుడు మా నేత యగుత. 108.

పుట్టువుఁ జావును బొరయనియే వాఁడు । పుట్టించి పాలియించు భూతకోటి । నాఁకటఁ దప్పిని నలయనియే వాఁడు భూతతృష్ణార్తిఁ బొలియఁ జేయు । వ్యాధ్యాధిబాధలఁ బొందనియే వాఁడు వ్యాధ్యాధిబాధల నుడుపు । హానివృద్ధులు లేకయుండు నే వాఁడు హానివృద్ధుల జనాళికిచ్చు । నెవఁడు చిత్రచరిత్రుఁడై యొసక మొసఁగు । నెవ్వఁ డనఘుఁ డనఘు

నసమిద్ధచరితుఁ । డట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁ
డెపుడు మా నేతయగుత. 109.

సర్వశక్తుండయి సర్వజ్ఞుఁడయి నిర్మలాకారుఁడై యొప్పు నా
తఁడెవఁడో । కరుణానిధానుఁడై కల్యాణగుణుఁడై యనంతుఁడై వెల
సెడియాతఁ డెవఁడో । యమలుఁడై యాదిమధ్యాంతరహితుఁడై య
నంతస్వరూపుఁడౌ నాతఁడెవఁడో । యరయ స్వయంభువుఁడై యనిర్వా
చ్యుఁడై యగుణుఁడై యొప్పెడు నాతఁడెవఁడో । యెవనివిడిచిన జను
లకు నెగ్గుగలదో । యెవ్వఁడు భూతంబులుండున ట్లేలుఁగబడునో । యట్టి
శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁడెపుడుమా నేతయగుత. 110.

మా మనంబులఁబర్వి మలయుచీకటిఁబాపు మస్మన్మనోంబుజాతా
లయుండు । లోకదుర్వృత్తులలోన మున్గఁగనీకు మెల్లెడలను నిండి యెస
గువాఁడు । పాపసర్పంబులబారిపోఁజేయుమా భవనరేంద్రుండయి పర
గువాఁడు । యమృతంబుమాకిచ్చి యలరఁగఁజేయుమీ నిత్యామృత ప్రదా
నేద్ధచరిత। భక్తులము మేము కావున్నఁ బతుకుముంచి । కావుమనికొల్తు మె
వ్వానిఁ గారుణికుని । నట్టిశ్రీబ్రాహ్మసామాజికారి । నిత్యనిర్మలుఁడెపుడు
మా నేతయగుత.

పాదాలబట్టుక ప్రార్థింతుమంటిమా పరిమితాకృతియని పలుకు
టెట్లు । పండ్లను బూలనప్పనయిత్తుమంటిమా క్రొత్తవిగల్పింపఁగూడ
టెట్లు । వేడుకల్గాన్పించిగూడెదమంటిమా యవి మేము చేయంగనగుట
యెట్లు । ఇన్నకంబుల నాడిచ్చింతుమంటిమా కొంచకనిన్ను వచించు టె

ట్లు । కానవచ్చుపుబత్తిని బూనిన్నఁ।గొలుచుచేయూఅవంచును దలఁతు మెవని।నట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁ డెపుడుమానే తయగుత. 112.

నిత్యంబులౌవస్తునిచయంబు లెవ్వానినిత్యతప్రాపున నెగడుచుండుఁ । జేతనవస్తుపుల్పెలు వొప్పనెవ్వాని చాతుర్యమునఁజేసి సాగుచుండుఁ । బెక్కురూపంబులఁ బెంపొంగు వానిలో నేకమైయొప్పారు నెవ్వఁడరయ । మనము కామించెడు మహితంపుఁగోరిక లెవ్వఁడు కరుణచే నిచ్చుచుండు । నాత్మనిలయుని నెవ్వనినరసికను । ధీరులకె శాంతినిత్యమై తేటపఱచు । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలు డెపుడు మానేతయగుత. 113.

అంతటు నిండిన యఖిలేశుఁ డుండంగనధిపతి నొక్కనినరయ నేల నప్రమేయుండగు నాదిదేవుండుండ శరణమొక్కనికడఁజొరఁగనేల నిత్యభుక్తిదుఁడగు నేతయుండంగను బంచలుపట్టుక ప్రాఁకనేల।యభయప్రదుండగు నధిపతి యుండంగ నొరులకు భయపడి యుండనేల।యునుచు నూహించి మదినెంచి యచలభక్తి । వదల కెప్పుడుఁ గొల్తు మేవరమునిత్య నట్టి । శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి।నిత్యనిర్మలుఁ డెపుడు మానేతయగుత. 114.

తండ్రిని గొనిపోడఁ దలచిన తనయుండు తండ్రిపద్యాలఁబోవఁదగునాగాక । తండ్రిచేఁ దరుమాఱు తాఁజేయుచుండినఁ బ్రీతియొకీతని బ్రియులమైన । సకలంబుతటినిచ్చి చాపమునుండెను పరమపితను గొల్వఁబ

రమహీన । మార్గమందేగియు మగిడి యొక్కింత వారసి వాఁచి సత్య మార్గమునఁ జనఁగ । నెవఁడు పాపములవలన నెసఁగమనలఁ । గాచుఁగారుణ్యఘనుఁడాట గరముప్రీతి । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మ సామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁ డెపుడు మానేతయగుత. 115.

శ్రీకరయాయేఁడు చిత్రిమాసము మొదల్పంగుని మాసమువఱకు మాకు । సత్యవర్తనమును సాధుసంగంబును నారోగ్యవృద్ధిన క్రూరబుద్ధి భూతసంఘములందుఁ బ్రీతినిసద్బుద్ధి నుపకారసంస్కృతి నోరిమియును సతతపశ్చాత్తాప సత్ప్రవర్తనములు నేఁ డేఁట నొసఁగుచట్టిచ్చి నిన్ను భక్తిఁ గొలువఁగఁజేయుమీ పరమపురుష।సత్యసంకల్పయాంచు నే స్వామి దలఁతు । మట్టిశ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్య నిర్మలుఁ డెపుడు మా నేతయగుత. 116.

సీసమాలిక.

(గోష్ఠ్యుద్ఘుష్యప్రార్థన.)

సత్స్వరూపుండును జిత్స్వరూపుండును జగదాశ్రయుండునౌ స్వామికినతి । ముక్తిప్రదుండును మూలతత్వము జగత్కారణుండును నైన ఘనునికినతి । యద్వైతతత్త్వమ్ము వాపియు శాశ్వతుఁడును నాపర బ్రహ్మమునకు వినతి । సర్వజగత్సృష్టి సర్వజగద్రక్ష సలిపెడి సర్వనాశకునకు నతి । నీవేశరణ్యుండ నీవేవరణ్యుండ నీవేజగత్పాల కేశ్వరుఁడవు । స్వప్రకాశుడవు నిశ్చలుఁడవు పరుఁడవు నిర్వికల్పుఁడవు నానిన్ను గొల్తు।

మీ వైభయంబులకెల్ల భయంకరుఁడవు భీషణంబుల కవుదుభీష । జా
కారుఁడవు ప్రాణిలోకంబునకుగతి పావనంబులకంటె పావనుఁడవు
సకలోచ్చ పదవుల సర్వోన్నతంబవు పరమవస్తువులలోఁ బరముఁడ
వును । రక్షణంబులలోన రక్షణరూపివియగు నిన్ను స్మరియింతు నధిక
భక్తి । నేనునిన్ను భజింతు మొఱఁగి ప్రముఖ్యుఁడను ముజగత్సాక్షి రూపు
నేకర్తయనినిన్ను । వాదికారణుని నిర్మలింబు నీశుభవాంఛభోధ పోతమున
ననుసరింతు । సర్వాగ్రగమునకు మమ్ముఁ జననట్లు చేయుము మగస్వర్గమునను నుండిపరగ
గదేవ । కరుణాజ్ఞానాంధకారంబు నదలించి భాతిని జ్ఞాన జ్యోతినిమ్ము
మాయనిత్యస్థితిఁ గలిగించి శాశ్వతపదవిని నొసకిమ్ము స్వప్రకాశ । మాసమీ
పమునఁ బ్రకాశింపుమా రుద్రగుణాను స్మైప్పుమాఁ గాదవమ్య । యనుచు
నివృత్తుపాతులు నమలమతులు । నీశ్వరోపాస్తినిరతులు నెవనిఁగొల్తు
రట్టిశ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁడు పుడమునం నేలయగుత 117.

—— * మాలికావృత్తశాఖ. * ——

దండక మంజరి.

దండకము.

శ్రీమంత మాద్యంబు హృద్యానవద్య ప్రభావాత్త విద్యాప్రదం
బచ్యుతం బప్రమేయం బకం బప్రతర్క్యం బదే యంచు నెంచంగ నం
చత్కృపక జంతుజాలంబు నక్షత్రజంబాల కూపంబులోఁ గూలి పో
లంగనీ కెల్ల కాలంబు నేర్పొందఁ గాఁ జేయఁగాఁ జాలు బ్రహ్మంబు మా

పాలనేపారు కారుణ్యముం జూపి యేప్రొద్దు సద్బుద్ధి సద్వృత్తి సత్యా
నులాపంబులో నాగుణంబుల్ క్రమం జెందఁగాఁ జేసి దోసంపుఁబల్లోననూ
యానృతద్యూత ముఖ్యాతిదూష్య ప్రసక్తుల్ గడుం దవ్వుగా నెప్పుడున్ద్రో
ప్పి దప్పుల్దొలంగ దలంబౌ సుఖంబబ్బి యుబ్బం గరంబబ్బురంబొప్పగా
జేయుఁగాతన్ సునిష్ఠన్ గరిష్ఠాత్ములై యేము సద్భక్తి నేదేవునింగొల్వ
గాఁ గోరుచున్నార మా దేవుఁ డేనాడు నేకీడునుంగోడును న్మోడ గా
నీక తామమ్ముగాపాడెడుంగాత యంచెప్పుడున్నిన్ను మామాన సాం
భోజపీఠంబులం జేర్చి సేవింతు మోదేవదేవా దయాంభోనిధీ సర్వరక్షాదు
రాత్మైయిక శిక్షా విశుద్ధా విబుద్ధా మహేశాపరేశా దయానీతిముద్రా
సదాచిత్సముద్రా పరంధామ సువ్యక్తనామా నమస్తే పునస్తే నమః.
118.

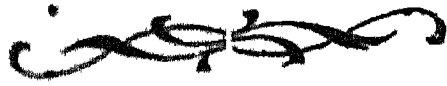
శ్రీమన్మహాదేవ మీపాదపద్మంబుల న్మన్మనః పీఠమందుంచి
భావించి సేవించి కీర్తించి పూజింపగా సన్నిధిన్ జేరితింగాన నాకుం
బ్రసన్నుండవై యెంతయున్ భక్తియున్ శక్తియున్ రక్తియున్
బ్రేమతోనిచ్చి నావిన్నపం బాలకింపంగదే తండ్రి యే నెప్పుడున్
జేయుకృత్యంబులెల్లన్ భవత్ప్రీతిపాత్రంబులై సజ్జనామోద సంజాత
క్షేత్రంబులై న్యాయమార్గాను సంధానమాత్రంబులై యుండురీతిన్
గటాక్షింపవే యందుమూలంబుగా నేరికే హానిరాకుండ గాపాడవే నేను
సంసారయాత్రార్థమై జేయు కార్యంబులందెల్ల మీయాజ్ఞ మన్నించు చం
దంబునన్ నాకుబుద్ధిన్ బ్రసాదించి నాబంధు మిత్రాళికిన్ క్షేమమా

రోగ్యమానందముల్ సర్వకాలంబు లందున్ సమగ్రంబుగ నిచ్చి పో
షింపవేమముం బాలించు భూపాలురం సర్వసమ్యక్కృపాశీలురం జేసి
రంజించి మాదేశముం క్షామరోగాది దుష్పీడలంబాలుగా నీక రక్షిం
పవే పాపులం ద్రోహులం రోగులం సర్వసంతాపముల్బాపి సౌఖ్యం
బులందేల్చి లాలింపవే సర్వదా నీమహారాజ్య సామ్రాజ్యముల్ శాశ్వ
తైశ్వర్య కీర్తిప్రభావంబులున్ వర్ధిలుంగాతయాం చెప్పుచున్ గోరి నే
నిన్ను బ్రార్థించి సాష్టాంగదండప్రణామంబు లర్పింతు నైకోగదామో
దసంధాయకా దీనసంగతుకా శ్రీజగన్నాయకా దేవదేవా నమస్తే
నమస్తే నమస్తేనమః.

సమాప్తము.

బాల బాలికా ప్రార్థనలు.

ద్విపద

ఉదయపు ప్రార్థన.

శ్రితజన సంరక్ష
పతితపావనలోక
బడలి నేను సునిద్ర
గడచిన రేయినన్
కడుభక్తి నేనను
దడయక గైకొని
ఏకీసు నాయుడ
ప్రాకటంబు గను గా
ప్రియముగా నావంటి
దయతోడ గాపాడె

సేవకపక్ష
పాలనదక్ష
బడసియున్నపుడు
గాచిన మేటి
సాకారముల్సేతు
దయజూడుమయ్యా
కెపుడు రాకుండ
పాడవే తండ్రి
బిడ్డల నెల్ల
దాతవీవనుచు

ప్రేమింతు నిన్నెప్డు ప్రీతి సర్వేశ
సామమున నేలవే సకలలోకేశ
ధర్మమావంత నే దలగకయుండ
నిర్మలమతినిమ్మ సతతంబు నాకు
తలిదండ్రులానతి దప్పకెల్లపుడు
మెలగెడుబుద్ధియు మెళుకువనిమ్మ
పరమాత్మ నా విన్న పము నాలకించి
కరుణ నా బంధువ ర్గము గావుమయ్య

సాయంకాలపు ప్రార్థన.

కడచెను దినమది క్రమముగా నేను
బడిబడి నేనిప్డు ప్రార్థింతు దేవ
నీ సముజ్వలకృపా నియతిని గాదె
నా సౌఖ్యమే వేళ నన లెత్తుచుండు
హా యెట్లు నా కాల మరిగె వ్యర్థముగ
బాయక నా దోష పటలంబు ప్రబలె
సదయుడవై నన్ను క్షమియింపుమయ్య

బాల బాలికా ప్రార్థనలు.

పదపడిబుద్ధియు బలము నాకీవె
శయ్య జేర్చెద మేను శయనింపనం[illegible]
ఇయ్యెడ సుఖనిద్ర నిచ్చి వాదరికి
నేఁపీడఁగా నీక యీ రేయి వెల్ల
గాపాడవే జగ త్త్రాణనిపుణ
మురువలింతు కందోయి మదమున నిప్పు
డకలంక రూపనీ యందము జేర్చ
యరుణోదయంబున నలరుచు మనిచి
స్మరియింప మేల్కొను శక్తి నా కిమ్ము

గోష్ఠి ప్రార్థన.

—:o:—

పరమాత్మ గాంచవె ప్రణతిఁ జేసెదము
నిరతంబు స్వర్గమున నివసించి భువిని
చెలువొందు నీదివ్య సృష్టి [illegible]
వెలయుచుందువు గావె [illegible]
నీ నామసత్కీర్తి [illegible]
ఆనందవిస్తీర్ణ [illegible]

నిత్యోత్సవంబయి నీరాజ్యమంత
సత్యముగవర్థిల్లు సర్వకాలంబు
అంతరంగములు నీ కర్పణజేసి
సంతసంబుననిన్నె సంస్తుతించెదము
జీవినెల్లుచెల్లునీ దివ్యమౌనాజ్ఞ
భువియందునాకీతి బొందింపుమింక
జననమొందకమున్నె జంతుసంతతికి
కనికరంబునమేత గల్పించురీతి
సుప్రసన్నుడవయి సురుచిరప్రేమ
మాప్రసాదంబెప్డు మాకిమ్ముతండ్రి
పాపపంకిలమున బడినట్టిమమ్ము
గాపాడితమియింప కర్తవునీవె
ఇతరులమేముతమ మించువిధాన
హితమతిమముతమి యింపుమోతప్ప
నీదయాదృష్టులా నించిదుర్భ్రమలు
మాదరిరాకుండ మాన్పింపుమన్న
దుర్మార్గములనుండి తొలగించిమాకు
నిర్మలమతినీవె నీకుమ్రొక్కెదము

నీదె ప్రభుత్వంబు నీదె రాజ్యంబు
నీదె మాహాత్మ్యంబు నీదె లోకంబు
నీదెయా సంపద నీదె సర్వమ్ము
నీదె సుమ్మా కీర్తి నిత్యవైభవము

—:—

భోజనకాలమందలి ప్రార్థన.

పరమాత్మ నీసత్కృ పావిలసనమున
నిరతిమాహారంబు నే భుజియింతు
నీరోగినై భుజి యించునదెల్ల
నారోగ్యమొసగున ట్లాశీర్వదింపు.

——

నిత్యప్రార్థనలు.

ఉ. ఎవ్వనిచే జనించుజగ - మెవ్వనిలోపలనుండు లీనమై
యెవ్వనియందుడిందుఁ - బరమేశ్వరుఁడెవ్వఁడు మూలకారణం
బెవ్వఁడనాది మధ్యలయుఁ - డెవ్వడు సర్వము దానయైనవా
డెవ్వఁడు వాని నాత్మభవు - నీశ్వరునే శరణంబు వేడెదన్

—:—

కం. నీవే తల్లివి తండ్రివి
నీవే ఘనబాంధవుఁడవు - నీవేగురుఁడౌ
నీవే ప్రియుఁడవు హితుఁడవు
నీవే సర్వంబుమాకు నిఖిలేశహరీ.

కం. తలపింపుము నీమహిమలఁ
గొలిపింపుము నిన్ను భక్తి - గుణములు మెఱయన్
పలికింపుము నీనామముఁ
గలకాలము మమ్మునీవు - కరుణనుఁ దండ్రీ.

కం. అనదల నధుల దీనులఁ
గనికారముతోడ నెపుడుఁ - గాపాడంగన్
ఘనమానస ధనబలముల
నెనరున మాకీయవలయు - నిరతముఁ దండ్రీ.

కం. అపకృతిఁ జేసినవారలఁ
కపకృతిఁ దలపక యవారి - యపరాధములన్
కృపమఱచియు మేలొనరుచు
సుపధను జనరీతినాకుఁ - జూపవె తండ్రీ.

కం. పరనిందల నాత్మస్తుతిఁ
బరుషంబుల ద్వైధీభావ - భాషోక్తులనుఁ
ధరననృతంబులు పలుకక
నిరతము వాఙ్నియతి బ్రతుక - నేర్పవె తండ్రీ.

———

ముగింపు ప్రార్థన.

ఓ పరమపితా నీకు మావందనములు. నీవు మమ్ము జగత్తులో పుట్టింపకముందే వలయు సదుపాయముల నన్నిటినిఁ గూర్చియున్నాడవు. అందులకు మే మెల్లపుడును కృతజ్ఞులమై యుండునటు లాశీర్వదింపుము. మమ్ము జ్ఞానాంధకారమునఁ బడునటులఁ జేయకుము. తుమ్మెద పువ్వునుండి తేనెను గ్రహించుట కెట్లు పోవునో అటులనే మామనములు నిన్ను జేరునటులఁ జేయుము. కూరలో ఉప్పులేక యుండిన నెంత అరుచిని గల్గించునో అట్లే నీయందు భక్తిలేనిచో మాప్రార్థనలు నిష్ఫలములు. కాన నీభక్తిని మాకొసగుము. ధైర్యమును, బలమును యిచ్చి కాపాడి మాజీవితముల ధన్యత గావింపుము.

ఓం! ఏకమేవా ద్వితీయం,
సత్యమేవ జయతే
బ్రహ్మకృపా హి కేవలం
శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః.
సంపూర్ణము.

